

بَلَق و کَهْفِ
یہ ک دوو
گومانِ سہلہ فی

مامۆستای کرێکار

له بڵاوکراوهکانی: پێگهی فهرمیی مامۆستا کرێکار

www.Krekar.co

بَلَقْ وَ كَهْفِ

یهك دوو

گومانی سهلهفی

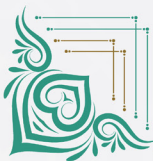
ناوی کتیب: بَلَقْ وَ كَهْفِ یهك دوو گومانی سهلهفی

نووسینی: محمد بوننیت

وهرگیران و لهسهه نووسینی: مامۆستا کرێکار

دیزاینی بهرگ و ناوهوه: پێگهی فهرمیی مامۆستا کرێکار

نۆبهتی چاپ: سیپیهه- ١٤٤٧ ک / ٢٠٢٥ ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَغِيثُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ
لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ١٠٢

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ١

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ الأحزاب: ٧٠-٧١

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ،
وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

پیشکەشە:

بەو موسولمانە زیتەى

دیر و بەرەو مافى سەلەف

لە دید و بەرەو لافى مەدخەلیزم

جوى دەکاتەوہ...

کریکار

سالى ٢٠٠٤ بوو له مالى برايه كى جه زائيرى له ئوسلو كتيبيكم به ناوى (كشف الشبهات .. عقيدة السلفين في ميزان أهل السنة والجماعة) بينى، لهو كاتهى من سه يريكي سه ريپيم ده كرد، خاوهن ماله كه وتى: نوسه رى ئەم كتيبه محمد بوننيتته، نوسه ريكي ئيسلامى تازە پيگه يشتوو و دهركه وتوو، به لام به داخه وه پار له ژير ئەشكه نجهى جه لادانى ولاتى مه غريدا شه هيد بووه. دوايش كتيبه كهى پيشكهش كردم.. كتيبه كه له ناوه پوكيدا بهو هه موو به لگانهى پشتى پى به ستوون دهوله مه ند بوو، به لام له پرووى ريكخستن و چاپكرديه وه سه ره تايى و زور نارېك بوو..

دواتر زانيم كه نوسه ره كه ماموستاي زانكويه و دكتوراي له (ئينو حزمى زاهيرى) دا هيناوه و ناسراويكى ره وتى سه له فى جهادييه و ئەم كتيبهش چاپيكي ترى جواتر كراوه ته وه به ناوى (عقيدة أدياء السلفية في ميزان أهل السنة والجماعة) بلاو بوتوه، بينيم كه ئەبو محمدي مه قديسى پيشه كيه كى كورتى بو نوو سيووه..

له ٢٠٠٤ - ٢٠٠٩ كه گوڤارى دووربينمان له نهروىج دهرد كرد، مه لا عومهرى موكه بهى هه نديك بابه تى لهو كتيبه ده رهيناو به ناوى (گه ره لاوژي سه له فييه كان) كردى به چه ندين مه قاله يهك بو دووربين له وي دا وه كو بابه تيكي موناقه شه بلاو كرانه وه، به لام ئەو له گه ل ئەوه شدا كه دهقه ئەسلى كتيبه كهى هه موو وه رگيردرا بوو، به لام تانه و ته شه رى خوى به شيوازيكى ئەده بى خستبووه سه ر، من نويسينه كهى ئەوم بو ليك جوئ نه كرايه وه بو يه وه ك خوى به ناوى (چه ند هه لو يسته يه ك) دامنايه وه..

دواتر به داخه وه مه لا عومهر هه ر له پيشه كيه كه يه وه وازى له وه رگيرانى كتيبه كه هيناو، ئەو ئەركهش كه وته سه ر من..

منیش پار (٢٠٠٩) کە بیستم وا کۆمه‌لێک سەله‌فی ناحالی له‌ دین و سیاسەت له‌ کوردستان کەوتوونەنە شۆق هەڵدان له‌ ئەهلی ئیسلام و دیدی مورجیئەیه‌تی خۆیان کردۆته‌ دینی خوا، گەرامه‌وه‌ سەر کتێبه‌ کە‌ی بوننیتی پەحمەتی و هەموویم کردە کوردی.. بەو هیوایه‌ی سوودێک به‌ پەوتەوان و هاو‌بیرانمان بگه‌‌ینیت به‌ تاییه‌تی له‌م کاته‌دا کە پ‌ووه‌و پ‌ووی ئەو سەله‌فیه‌ی داماوانه‌ بوونه‌ته‌وه‌.

کەوابوو ئەو بابەته‌ی به‌ ناوی (چەند هە‌لۆیسته‌یه‌ک) لێره‌دا دە‌بینریت هەر نوسینی دانەرە که‌یه‌ به‌‌لام له‌ دارشتنه‌وه‌ کوردیه‌ که‌یدا به‌ شیوازیکی تانه‌و ته‌وس نیشاندراوه‌ته‌وه‌.. ئەمما بابەته‌کانی دوو به‌شی (پێناسه‌ی باوه‌ر) و (پێناسه‌ی کوفر) هەر نوسینه‌ کە‌ی محمد بوننیتی مه‌راکیشیه‌و وه‌کو خۆی کراوه‌ به‌ کوردی..

له‌بەر ئەوه‌ی باسه‌کانی بوننیتی پەحمەتی دوورودرێژ بوون، ناچار بووم به‌ش به‌شیان بکەم و ناو‌نیشانی تریان بۆ دابنێم، بۆ نمونه‌ پێشه‌کییه‌ کە‌ی خۆی کە به‌ یه‌ک ناو‌نیشان نو‌سیبووی؛ بۆته‌ چوار هە‌لۆیسته‌، پێناسه‌ی باوه‌ر کە بۆته‌ به‌ندی یه‌کەم، هەر هە‌مووی به‌ یه‌ک ناو‌نیشان نو‌سیبوو، خوینەر له‌ به‌رده‌وامبوون و ته‌واوکردنی سارد ده‌بۆوه‌، بۆیه‌ ئەویشم کردوه‌ به‌ چوار باس.. هەر وه‌ها پێناسه‌ی کوفر و وه‌لامدان‌ه‌وه‌ی گۆمانه‌کان..

هەر وه‌ها زۆر له‌ په‌راویزه‌کان کە نو‌وسەر بۆ رۆشنکردنه‌وه‌ی هە‌ندێک بابەت کردبوونی، دوورودرێژ بوون، په‌راویزی وا هە‌بوو په‌ره‌و نیویک بوو، حەتمەن به‌ کوردیه‌ کە‌ی زیاتر له‌ سی‌ لاپه‌ره‌ ده‌رده‌چوو، دیتم جیاوازیه‌کی وایان له‌ گه‌‌ڵ ده‌قه‌ که‌ نییه‌، له‌بەر ئەوه‌ی هە‌ردوو کیشیان بۆچوونی که‌سیکن، به‌ باشم نه‌زانی وا لێک دوور بن. بۆیه‌ زۆرینه‌یانم له‌ کوردیه‌ که‌دا کرده‌وه‌ به‌ ده‌قی کتێبه‌ کە‌.

کتێبه‌ که‌ زیاتر له‌ سه‌د زاراوه‌و ناوی زانایانی سەله‌فی تێدا‌یه‌، نه‌ده‌کرا بۆ کتێبیکی و بچووک هە‌موویان بناسینم، نه‌شده‌کرا وازیان

لئى بهینم به تاییه تی زاراوه کان، بۆیه ههولمداوه ئهوهی به زهرووریم زانیووه، پیناسهیه ک یان شهرحیکی کورتی بو بکه م.

ئهم کتیبه ههچهنده ناویشانه که ی ههزه لیانیه، به لام ناوه پۆکه که ی زۆر زانستیانهیه و به پیی دیدو بۆچوونی ئههلی سوننهت و جهماعه ته و ورده کارانه پیناسه سهقه ته که ی مورجیه کان و (مه دخه لی و سه له فییه کانی بهر سیبه ری حاکمه کانی ئه مپۆ) بو باوه ر پهت ده کاته وه..

ئه وه ی بو شیخی ئه لبانی نووسراوه (په حمه تی) یان (په حمه تی خوای لی بیت) ئه وه من نووسیوومه چونکه ئه و کاتی نوسه ر ئهم کتیبه ی نووسیووه ئه لبانی په حمه تی مه زن له ژياندا مابوو..

خوا پاداشتی نوسه رو وه رگپرو بلاوکاری بداته وه و ههروه ها ئه و که سه ی که به ده رس ده یلێته وه و لێی بلاو ده کاته وه، ئامین..

*** ... ***

پږدهوی باس کرېکار

هه موو موسولمانیکي پابه ند به ئیسلامه که یه وهو زور له کهسانی تریش وشه ی سه له فییان بیستووه و ده بیستن و شتیکی هه ر لی ده زانن.. هه ر نه بی نه بی ئه وه ده زانن که سه له فی؛ ئه و گه نجه موسولمانان که بایه خ به یه کخواپه رستی دده ن و دژی شیرکن و ناهیلن خه لک هاوار بو شیخ و مشایه خ و شه خس و مهرقه ده کان ببه ن. هه روه ها بایه خیان زور به پابه ند بوونه به حه دیس و سوننه تی پاکی پیغه مبه ره وه صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بویه له رواله تیاندا نویژیان وه ک هی ئه وه و - گه ر ده سه لاتداره تاغووته کانیش لیان گه رین - ریشی دریژ ده هیلنه وه و سیواک به کار ده هین و له ئه حکامی شه رعیشدا شوین مه زه بیکی دیاری کراو ناکه ون.. ئه وی له نزیکیشه وه ده یانناسیت دهنایت ئه مانه له سه ر راو بوچوونی زانایانی پایه به رزی ئه م سه رده مه ن وه کو شیخ محمد ناسروددینی ئه لبانی و بن باز - رحمه تیان لی بیت - و زانایانی سه له فیی تر.

ناوی سه له فییتی له وشه ی سه له فه وه هاتووه که به مانای پیشینه، بویه ده بینیت هه ندیک له سه له فییه کورده کانی سلیمانی و هه ندیک له که لار و بادینان وشه ی پیشینیان بو خویان و پیناسه ی ریاز و به رنامه و که سایه تییه کانی خویان به کار ده ینا.. ئه مه له رووی زمانه وانیه وه یه، به لام له رووی زار او وه سه له فی به و که سه ده لین که له سه ر ریاز و به رنامه ی سه له ف ده روات که بریتین له ئه سحابه کانی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و تابعین (واته نه وه ی دوا ی ئه وان) و تابعی تابعین (واته نه وه ی سییه می دوا ی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه کو چوار ئیمامه که ی ئه هلی سوننه ت و ئیمامی ئه وزاعی و مه کحول و قه تاده و هه ردوو سوفیانه که و عه تائی کوپی ئه بو په باح و ..) هه روه ها ئه وان هه ش که له سه رده مه کانی ترده له سه ر به رنامه ی ئه وان رویشتون وه کو ئیمامی ئیبن ته میمه و ئیبنول قه ییم و ئیبنو ره جهب و ئیبنو که ثیر و هتد... چونکه پیغه مبه ر

1.

۲- **سهلهفى زهق:** باوهريان وايه كه دهبيت سهلهففيه كانيش وه كو ئيخوان و ئهوانى تر پيكرخراوى سياسييان ههبيت و بهشدارى ژيانى سياسى و گورانكارى دهستوور بكن. ئه مانه ئهوانه كه دهچنه ههلبژاردنه سياسييه كانى ولاتانيانه وه. وه كو سهلهففيه كانى كوهيت و پاكستان و سودان و ناوداريشيان ئيحسان ئيلاهى زههيري رهحمهتى و شيخ عبدالرحمن عبدالخالقى كوهيته..

۳- **سهلهفى دهق:** ئه وزاناو تاليب عيلمانه كه بايهخ هينده به سياسهت و گورانكارى و شه رهپالى سياسهت نادهن: ههر خهريكى بلاوكرده وهى ئه عيلمه شهريعانه كه زهرهري بو حكومهته كان نيبه. وهك ههنديك لايهنى تهوحيده و زانيارى ههديس و تويزينه وهى كتيبي زانايانى كوڤن. باوهريشيان وايه كه پهروهرده كردن بهسه بو هينانه وهى حوكمى شهرع! لهوانهش شيخي ئهلبانى و بن بازو بن عوسيمين - رحمهم الله - وزانايانى ترى سعوديه و شيخ بديع الدين سندی پاكستان و شيخ موقبيل الواديعى يه مهن و هتد... له راستيدا ئه مانه خوڤان دوو پولى تيك ئالاون: پوليكيان چاك حهق ده ناسيت و چاكيش ده زانيت عهقيدهى سهلهف چيه و چى داوا ده كات. بهلام له بهر ئه وهى ههر دوازه عيلمه كهى كوڤنه و هيچ له واقيعى ئه م زه مانه ئالوزه نازانيت، خپه. ئه وهى تريش زور ليزانه و قروقه په، خو لى مت كردووه! نه بادا حكومه تيك تووره كات!

۴- **سهلهفى لهق:** ئه مانه كه مه دخهلى و جاميشيان پى ده لىن ئهوانه كه موخابه راتى ولاتان به تايه تى هى سعوديه (راسته وخو) و ئه مريكى (لاوه كيانه) قابيليه تى ئيستيعمارى تيدا رواندوون و جه نه جهرى ليه ستوون. له راستيدا ئه مانه بالى (ديندارى!) موخابه راتى هه موو حكومه تىكن! دژى ههر هه موو كوومه له ئيسلاميه كانن. ئه مانه ههر كوومه ليكى خواريان ديبيت يان بيستبيت سيفه ته دزيوه كه يان لى وه رگرتووه! بو نمونه:

- له غولاتی مورجیئە (مُسَمَّی الایمان).
- له جەهمیە (مُسَمَّی الکفر).
- له قادیانى (پە ک خستنى جیهاد).
- له ئەحاباش (زمان درێژی).
- له ئیخوان (تەعەسووبى حیزبى).
- له زانیانی پەسمى حکومەتان (جوئ کردنەوہى دین لە دەوڵەت).

مەلای مەشھوورى ئەمانە، عبدالموحسین عوبیكانە.. ئیمامى ئەوحەدى دەورەو موستەشارى ھەرە گەورەو ئەوہى بۆتە خاوەن پاوەن، رەبیع بن ھادى المدخلیہ..

ئەم کتیبە وەلامیکی زانستیانەى (سەلهفى دەق) دەداتەوہ، ئەدەب و رەفتارى خۆشیان لە گەڵیاندا رەچاو دەکات. موناقلەشە کە زیاتر لە گەل (شیوخ) ی ئەم تەوژمە سەلهفییە بە تاییەتى شیخی ئەلبانى رەحمەتى و محمد ئیبراھیم شەقرەى ئەردەن و (عەللى حەلبى) عەلى حەسەن عەلى ئەلحەلبى و ھیندیکی تریان.. جا بۆ ئەوہى خوینەر سوود لە رای جوئى زانیان وەرگریت، را پیچەوانە کانیشى بە ئەمانەتەوہ لە خاوەنە کانیانەوہ ھیناوە - تا توانییتى تەئویلى باشى بۆ کردوون - دادو ئینسافیش لای زانیانى ئیسلام وای خواستووە.. ئینجا موناقلەشەى ھەلەو راستییانى کردووە. ئەوہش بە پێى دابونەرىتى زانیانى ئەھلى سووننەت و جەماعەت دەبێ وایت.. ئیتەر کێ بەلگەى بەھیزتر بوو ئەو لە پیشتر دەبێت.. نەک ئەوى عەمامەى گەورەترە یان ریشى درێژترەو پەرشوبلاوترە یان بە پێى بیدعە کەى ئیخوان پیری پیرانەو (اکبر الاعضاء سنّا) ھ!

کەوابوو موناقلەشە کەى ئیرە لە گەل داعیانى (سەلهفى دەق) ھ، موناقلەشە کەش لە سەر پیناسەى دوو زاراوہیە: پیناسەى باوەر، پیناسەى کوفر.. پاشان نوسەرى رەحمەتى وەلامى ئەو گۆمانانە دەداتەوہ کە بە پیناسەو پیکھاتەى باوەر و کوفریانەوہ چەسپاندووە، خۆزگە تەمەن

و بواریش ده‌بوو ده‌رده‌شه‌یه کیان له‌سه‌ر جیهاده بڤه‌که له‌گه‌لدا بکه‌ین.
 هه‌رچه‌نده له‌وانه‌یه تییدا وه‌کو که‌ری شایی بن.. هه‌رچه‌نده که‌هه‌لی
 ره‌خساو له‌به‌ر دهم دوولایه‌نی مونا‌قه‌شه‌که دا وه‌ک یه‌ک نییه، ئه‌وان
 له‌ ژیر سیبه‌ری داروده‌سته‌ی فیرعه‌وندان و شوینیشیان گهرمه‌و معاشی
 وه‌زاره‌تی ناوخویان مسوگه‌ره‌و له‌هیچ په‌کیان ناکه‌و‌یت! پیاوانی لایه‌نی
 ئیمه‌ش را‌کردوون یان زیندانین یان بی‌نازادین و ئه‌وی ده‌یلین له‌ ژیر
 شمشیری جه‌للاددایه، به‌لام ئه‌مه‌ سیره‌ی ئیمامی شه‌عی و سه‌عیدی
 کو‌ری جو‌به‌یرو ده‌یانی وه‌کو ئیبن ته‌یمیه‌و سه‌ید قوتبی ره‌حه‌تیه.
 له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مه‌یدانیان پشت به‌خوا بو‌چۆل ناکه‌ین و نا‌هیلین به‌م
 دینه‌وه‌ ببه‌ شایه‌ری شایی عه‌له‌مانی!

*** ... ***

چەند هەلوێستەیهک^(١)

(١)

سەلهفی دەروێش!

ماوەیه کە سەلهفییەکان بە راست و چەپدا کەوتوو نەتە شمشیر وەشاندن، شمشیریەک لەو دەدەن، گورزێک بەم دەکیشن! تیریەک لەو دەگرن، مەنجه نیقیەک بوو ئەم دادەخەن و کۆمەلێک درکەزی لە بەر پێی ئەوی تەردا دادەنێن.. ماشاءالله جوعبەیان پرە. حکومەتە کە (خادم الحرمين) و هاوسەنگەرانی ناھێلن جوعبەیان خالی بیت. لێرە کتیب و لەولا شریعت و لەملا تۆری ئینتەرنێت و لەولا کۆڕ و دەرس و سیمینار و لە پشت هەموانیشەو کە نالی نوێی تەلەفزیۆن..

منیش هەرچەند سەیری کێشەکانیان دەکەم و بە دیققەت دەیانخوێنمەو و مالبەرێان تاووتووی دەکەم؛ هەنجه تیکی شەرعییم ناکەوێتە بەر دەست، تا بلییم تۆخە ی ئەمە بەلگەیه کی شەرعییه و ئەم قەومە داماوە ناھەقیان نییه و امان پی دەکەن.. ئەمە پشتیان بەم دەلیلانە بەھێزە بۆیە و دادگاییان دەکەن و راپۆرتان لەسەر دەنووسن و حکومەت و دەسەلاتدارانمان لی هان دەدەن.

لە گەل پۆلیکیان دەکەوێتە مونا قەشەو، دەبینیت دوورترین کەسن لە شیواز و رەفتار و دیالۆگی سەلەف! زۆر دیدو رەفتاریان هەر کتومت هی ئەھلی ئەھوائە و بۆیە یەکی سەلەفییان لە پروکەشی دەریی داو. گەر کەسیک کەمیک زانستیانە لە خۆیان و بەرنامە و رێبازیان بکۆڵێتەو هەر زوو بووی دەردەکەوێت کە ئەو لاف و گەزافە ی لێی دەدەن کە گوایه تەنھا خۆیان لەسەر سیرە و بەرنامە ی سەلەف! زوو فش دەبێتەو، ئیمە مانانیش گەرچی الحمد لله زۆر لەوان پرووتەر و ھۆشیارتر لەسەر بەرنامە ی سەلەفی سألحی ئەم ئوممەتە یین، کەچی پێیان وایە - مادام

(١) بە کەمیک دەستکارییەو وەرگیراوە.

پېړی ئهوان نین - موبته ديع وگومړاو خهواريجين.. ئهوهی باشه كهس له ئيسلامدا مافی ئهوهی نيهه پسولهي ليبوردين (صكوك الغفران) —مان پي بفرؤ شيّت..

ئهم برا سه له فييانه مان له زه قترين خالي عه قيده دا جه همين و ديدى مورجيته وه كو جنو كه خزاو ته له شيانه وه. به لام ئهوان كه ماشاء الله له ئيخوان موته عه سسيب ترن و له وانيش حيزبى ترو له كه ره حنه فييه كان ميشك جه مان ترو موقه ليد ترن ئه مه ناسه لمينن! چونكه ههر له سه ره تاي موريد يتيان وه فير كراون كه مه شخه لي ربي سه له فيتى سى قوتبن و دين له غه يري ئهوان وه ربگير ريت نوقسانه! نابينيت (الحلبي) كه دهم هه راشيكيانه راي زانايان ئه لباني و ابن بازو ابن عوسيمن ده كاته كورا (ئيجماع) و ده ربارهيان ده لي: (ان مشايخنا الاجلة هؤلاء الثلاثة هم نجوم الهدى ورجوم العدى من تمسك بغرزهم فهو الناجي ومن ناوهم وحاداهم فهو المظلم الداجي) التحذير من فتنة التكفير ل ٣٩. واته: ئه و سى شيخه به ريزو پايه داره مان ئه ستي ره ي رتيمايى و به ردى به رده بارانى دوزمنن. ههر كهس ده ست له و سنگه قايم كات كه ئهوان چه قاندو ويانه ئه وه سه ر فرازو سه ر كه وتو وه. ههر كه سيكيش به ره له ستيان بكات و دزيان بوه ستيته وه ئه وه له تاريكى شه وه زه نگدايه.. له كاتيكا كه له به لگه نه ويسته كانى اصول الفقه ئه وه يه كه كورا (ئيجماع) وه كو ئيماي شه و كانى له (ارشاد الفحول ل ١٣١) دا ده فره مووى: (هو اتفاق مجتهدى أمة محمد ﷺ بعد وفاته في عصر من الاعصار على أمر من الأمور) بويه زانايان ده فره موون: ئه گهر راجوييى (الاختلاف) له يه ك زاناشه وه ده ركه وت كورا نامينيت. ئيماي ابن تيميه ش رحمه الله له مجموع الفتاوى ٢١٦/٣ دا ده فره مووى: (فمن جعل شخصاً من الاشخاص غير رسول الله ﷺ من أحبه ووافقهُ كان من أهل السنة والجماعة، ومن خالفهُ كان من أهل البدعة والفرقة. كما يوجد ذلك في الطوائف من اتباع أئمة الكلام في الدين) ديققه ت بده ده فره مووى: أهل السنة والجماعة، كه چي سه له فييه كان له م ناوه شه رعيه وه بازيان

ئىمامى ئىبنولجەوزى رحمە اللہ لہ کتیبى (تلبیس ابلیس)دا
ل ۱۰۱ دەفەرمووی: بزانه که شوینکە وتووی مەزەه بە کان، که سایە تی
مەزەه بە کانى خویان زۆر لہ دَل و دەرووندا لا گەورە ترە وە ک لہ که سانى
تر، بۆیە بى بیرکردنە وەو تیفکرین شوین قسە کانیان دە کەون. ئەمەش
عەینى گومراییە. چونکە دەبیت سەیری قسە بکریت نە ک سەیری
ئەو کە سەى ووتوویتی. هەر وە کو سەیدنا عەلى کورپی ئەبو تالیب
بە حاریسى کورپی ئەحوەتى فەرموو: (یا حارثُ اَنه مَلْبُوسٌ عَلَیْكَ
إِنَّ الْحَقَّ لَا یُعْرِفُ بِالرِّجَالِ ، إِعْرِفُ الْحَقَّ تَعْرِفُ أَهْلَهُ) واتە: هۆ حارس
لێت تیکچوووە.. حەق بە خەلکدا ناسریتەو، حەق بزانه حەقناسان
دەناسیتەو.. سەلەفییه کان لە بلاوکردنەوہی حەقدا بە تاییەتى لہ
باسى (کوفرو باوەر)دا نارەحەت دەبن! چونکە پینەچیتییه که یان که شف
دە کات که بۆ دەسەلاتدارە کافرە کانى دە کەن! بۆیە خویان زۆر بايەخ بەم
مەسەلە دژوارە گرنگە نادەن، نەبادا رایانکیشیتە نیو باسى (کفر الحکام
وشرعية الخروج عليهم)! بۆیە کە تالیب عیلمیکی خویان دەربارەى ئەم
باسە سەرەکیانەى باوەر لێیان دەپرسن، هەر زوو بەو دەمکوتى دە کەن
کە ئەمە باسیکی زۆر تولانى و دژوارو پڕ هەلدیرو باشتر وایە (جاری)
وازی لیبەینریت! گوێ لہ ئیبراھیم شەقرەیان بگرە که شیخی گەورەى

(۱) پښم وايه نوسهري رهمه تي لمهدا به سه هوډا چوويټ، چونكه سه له فييه كان پښيان خوښه هر پښيان بووتريټ سه له في.. به لام ټه وه بزانبين كه زاناياني ټه هلي سووننهټ و جه ماعت زاراهي (سه له في) بيان له به رامهر مورجيټدا به كرده هينا.. ده بو سه له فييه كان زاراهي ټه هلي سووننهټ و جه ماعت تيان زياتر به كار بهيڼايه چونكه له ناو زاناياني سه له فدا به ناوبانگتر بووه و ژورينه يان هر ټه ويان به كار هيناوه، به لام دياره سه له فييه كاني بهر سايه ي حكومه ته كاني ټه مرو نايانه ويټ پښيان بووتريټ ټه هلي سووننهټ و جه ماعت نه ټادا له به رامهر شيعه به كار بهيڼيږي.. چونكه ټه مان كراونه ته خوږكه تا كياني سوونني هه لكولن و وه كو موريانه بمانخه نه خورو تا له جياتي دوژمناني ټيسلام به خوږانه وه مه شغوولان كهن.. (كريكار)

سەلهفییەکانی ئەردەنەو هاوڕێی سەددام بوو لە کاسیّتی (ثلاث مسائل مهمة) دا چۆن کیشەیی کوفرو باوەر هێندە ناسک دەکاتەو بەرھەمە کەشی بە کەم بایەخ دەداتە قەڵەم! بیستە چۆن بەو ئەحکامە شەرعیانەیی لەسەر کوفرو باوەر بنیات دەنرێن دەلیت: (خیالیه فی عصرنا هذا). خو ئاشکرایە ئەمە تانەییەکی گەورەییە کە جەنابی شیخی سەلهفی ئاخر زەمان لە دینە کەیی دەدات. ئەمە لای ئەهلی سوننەت ئەو بەردی بناغەیی دینە.. ئیمامی ئیبنوتەیمییه لە (مجموع الفتاوى ۲۵۱/۱۲) دا دەفەرمووی: (بزانە کە باسەکانی باوەر باسی ئەو ناو و سیفەتانەن کە بەلێن و ھەرپەشەیی دواوژو دۆستایەتی و دۆژمنداڕیّتی - الولاء والبراء - وکۆشتن و حەرام و حەلالی خوینیان لە دنیا دا پێوە بەندە. خۆی گەورە بەلێنی بەھەشتی بە موسوڵمانان لەسەر خۆی فەرز کردووە ھەر وەکو کە دۆزەخی بو کافران بپار داو. ئەمانەش ئەحکامی کوللین و بو ھەموو کات و شوینیکن.. ھەر وەھا لە (۳۹۵/۷) دا دەفەرمووی: (ھەڵ کردن لە ناوی باوەردا نە وەکو ھەڵ کردنە لە ناویکی داھینراو (مُحَدَّث) داو نە وەکو ھەڵ کردنیشە لە ناو و باسی تردا، چونکە ئەحکامی شەرعی دنیا و پوژی دنیا و ئاخیرەت لەسەر ھەلوێست رادەووەستیت).

شیخ عبد الله بن الشيخ محمد بن عبد الوهاب رحمهم الله له کتیبی (الدرر السنية في الاجوبة النجدية ۱۱۸/۸) دا دەفەرمووی: (بزانە کە ئەم مەسەلەنە لەو باسە گەرانەن کە دەبیّت موسوڵمان زۆر بایەخیان پێ بدات، نەبادا بە بی ئاگایی بکەوێتە نیویە کێکیانەو، تا سنوورەکانی کوفرو باوەرپی لا دیار بن. تا ھەڵ و راست لێک ھەلاویریّت. تا لە وەرگرتنی دینە کەیدا بەرچاو پروون بیّت و بە قسەیی لووسی ئەهلی گومان و نەفامی ھەڵ نەخەلەتیّت با ئەوانە زۆرتیش بن).

با جارێ ئەوێندە بەس بیّت، خوا یار بیّت بەدووورو درێژتر دینەو ھە سەر ئەم سیفەتە ناقلانەیان..

(۲)

نهم سهلهفۍتييه زهرهري بو پهزهكان نييه!

وتيان فهقييه ك رپۍ كهوت ته گونديكي دوور، بيني نه مزگهوتي تيدايه، نه مهلايان ههيه، نه هيچيش له دينه كه دهزانن.. نهوانهۍ كو كردار كه نوږه دهزانن و پيۍ وتن: ئيوه دهبي نوږه كائناتن به كومهل بكن و جومعه و جهماعه تتان ههبيټ.. فيري بانگي كردن. كه خوۍ بانگيدا، ناغاي گوند هاواري كرد:

- نهو دهنكه دهنكه چييه؟!

+ وتيان: قوربان گيان، بانگه..

- وتي: بانگ چييه؟

+ وتيان: قوربان گيان هاواريكه و دهيكهن تا هه موو بچنه جييه ك و نوږه كه يان به جهماعه ت بكن..

- بانگ زهرهري بو پهزهكان (مهرهكان) نييه؟!

+ قوربان گيان، نه خير..

- دهبا ههر بانگ بدن..

حالي نهم برا سهلهفييانهش له گهل حكومه تاندا وايه! حكومه ت ناغا ده پرسۍ: نهوه باسي چي دهكه ن؟!

+ دهليين: قوربان گيان ههر باسي خواي گه وره دهكه ن كه له ئاسمانه و دهليين ههر نهو دهبيټ بهرستريت و...

حكومه ت ناغا سه بري نه بوو رسته كه ته واو دهكه ن قسه كه ي پيبرين:

- دهرباره ي حكومه ت چي دهليين؟

+ قوربان گيان، دهليين حكومه ت سي بهري خوايه له سه ر زهوي و پياواني حكومه ت وهلي نه مرن و نابيت بي نهوان فرمان به چاكه و

حکومت ئاغا له خۆشیاندا به دەم گەشکە گرتەوه وتی: به راستی
په عیه تی چاکن.. دهی مادام زهره ریان بۆ بیره نهوته کان نییه با ههر
موه حید بن!

لای هەر سه له فیه ک باسی کوفرو بئ دینی ئەم حکومه تانه ی
وولتانی ئیسلام ده کهیت، تایان لی دیت. که باسی بارودوخی سیاسی
موسولمانان و ئەم لیقه ومانه شارستانیتی وشه ره سه لیبیه ده کهیت،
ده تخون. که باسی ئەم ملیونه ها داماره ده کهیت که قوتیان ده دزیت،
یه کسه ده لیکن ئەمه سزای خوایه چونکه ئەو خه لکه له حاکمه کان
هه لگه راونه ته وه تووشی فیتنه بوون! خیرا راپورتیکیشیت لی ده دهه!
چونکه خویان جییان گهرمه و یه کی سی چوار ژنیان هه یه و له بهر
بونی بوغوردا مه ری ساغی سووره وه کراوی ناو فرنی ئەمریکایی عافیت
ده کهن و نابیناش ده عوه تی ئەم ئەمیرو ئەو وه لی عه ه دو ئەو بهرپرسی
حکومیین، بو بانگه وازی خوا ییش به ئۆقه ر تایم به نامیلکه یه کدا

(١) سهـره تـای نامـه کـه ثـاویـه: (من محمد بن إبراهيم شقرة إلى أخيه درع العراق الحصينة، وطوده الباذخ الشامخ الرئيس صدام حسين وقاه الله شر حاسديه، وحقق على يديه للأمة ما هي راجية فيه، وأكرمه في أخراه، كما أعزه في دنياه... الكلمة عندك (عند صدام حسين) ليست حروفاً متألفة تجانست بحركاتها وترتيبها لتدلل على معنى من معاني لغات الناس، وإن كانت هي في ذاتها آية من آيات الله في خلقه {ومن آياته خلق السموات والأرض واختلاف ألسنتكم وألوانكم} بل هي عندك حمم حارقة يرسلها قلب بغداد الرحيم الشفيق على الباطل المتعطرس، فإذا هو بها زاهق... أنت أبا عدي (صدام) أحد الأفذاذ الذين ينتسبون إليها بصدق وولاء

محمد ابراهيم شه قره‌ی شېخی سه‌له‌فیه کانی ئه‌رده‌ن خوا شه‌قی کات،
 ئه‌وه‌ی که نامه‌ی بۆ سه‌ددام حوسین نووسی و تیی‌دا ده‌یفه‌رموو: (الی
 الطود الشامخ والجبل الراسخ صدام حسین وقاه الله شرّ حاسديه)^(۱).
 ئه‌وجا باسی فرمیس‌که کانی سه‌ددام ده‌کات که له (عینی النمر القویتین)
 دوو چاوی به‌هیزی پلنگه‌وه‌هاتبوونه خوار!

دهـبئى كويى ئەم قسەيە بـۆ كام زەمانە و بۆ چ قە و مېك چاك يېت؟! چ جاى ئەوہى بووترىت بۆ ئوممە تە كەى محمد ﷺ شياوہ! واللہ ئەگەر خراپيە كەى ھەر ئەوہندەش يېت كە ناوى قەيسەرى موشرىكى

(الكلمة التوحيد)، هذا ظننا فيك، ولن يخيب إن شاء الله... حتى كانت القادسيّة الجديدة، وكان فارسها السديد الأبيد (أي صدام) وقمت على أرض الرافدين طوداً شامخاً، وتداعى العراقيون إليك أطواداً أطواداً، وألقت المجوسية بكل أثقالها) الجرح والتعديل (٧٤ - ٧٥).

(۱) شیخ محمدی مه‌قدیسی خوا‌ئزادی کات له‌پیشه‌کی کتیه‌که‌ی مه‌راکیشیدا نوسیویتی که‌ئه‌بو مالیک محمد ئیبراهیم شه‌قره‌ی پیشه‌وای سه‌له‌فیه‌کانی به‌ر سییه‌رو پالانته‌وانانی سه‌له‌فی ئه‌ردن، ئیستا خوا‌هیدایه‌تی پئی راستی داوه‌و پئی عه‌قیده‌ی پئغه‌مه‌رانی گرتوه‌و سنوری کوفرو ئیانی لی‌ک هه‌لاوێردوه‌و. مه‌قدیسی ده‌فه‌رموئ: ئه‌بو مالیک ئیستا ئه‌و ئه‌بو مالیکه‌ی جاران نه‌ماوه‌ که‌ئه‌و قسانه‌ی له‌سه‌ر ده‌کرا، چونکه‌ ئیستا هه‌ر هه‌لو‌ستیک، کۆنه‌ ده‌خ‌تته‌وه‌ بێش جاو،

تیدا خراوه ته پیش ناوی پیروزی خوی گه وره وه، بهس بوو بۆ تۆمه تبار کردنى! جگه لهو شیرک و بى ئەده بییهى له خۆى گرتووه.

که دیتە سەر باسى فه رمان به چاکه و به رهه لستی له خراپه و جههاد؛ ده لئى: (النهي عن المنكر السياسي هو جزء من الجهاد بالبيان الذي نقوم به) مه به ستیشى دژایه تی کردنه کهى شیخ سه لمان العوده و شیخ سه فەر الحوالیه.. که جهادیان به زمان ده کرد..

بزانه ئەمانه په نا به خوا پێیان چۆن هه لخلیسا کاوه؟ چۆن مه تحى سه ددام به خواپه رستی ده زانن و دژایه تی کردنى داعیه ئیسلامیه کان به جههاد ده زانن! ئەمانه رووی قادیانیان سپی کرد.

ئهو جهادهش که ئەوان په کيان خستوو وه سه دو یه ک ئینحیرافیان

به ته وازوعى خۆیه وه ده لئى: هه له بووم.. ته ناهت له په تدانه وهى سامیدا له شریتى (الکفر كفران) دا ده لئى: منیش و شیخ ناسرى ئەلبانى هه له بووین و سامى له سه ر حه ق بوو.. یان ده رباره ی ئەم وشه و عیبارته توندو تیزانه ی مه راکیشى په حمه تی به شه قره ی ده لئى، مه قدیسی ده لئى: که به ئەبو مالیک (محمد نبیبراهیم شه قره) م ووته وه و و وتم: له ژیر ئەشکه نجه دا گیانی سپاردوو ه فه رمووی: به هه ر حال خوا لیان خۆش بێت.. خوا روحمی پێ بکات، مه تحى کردو فه رمووی: شایانی دوعا بۆ کردنه..

(۱) عائیشه خاتون (خوا لێی پازى بێت) ده فه رمووی: قام رسول الله ﷺ في الناس فحمد الله وأثنى عليه، ثم قال: (مَا بَالُ رَجَالٍ يَشْتَرِطُونَ شَرْطًا لَيْسَتْ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، مَا كَانَ مِنْ شَرْطٍ لَيْسَ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَهُوَ بَاطِلٌ، وَإِنْ كَانَ مِائَةً شَرْطٍ) رواه البخاري/ الصلاة (۴۵۶) وأبو داود/ العتاق (۳۹۲۹) والترمذي/ الوصايا (۲۱۲۴) والنسائي/ البيوع (۴۶۱۸) وابن ماجة/ العتق (۲۵۲۱) واحمد (۸۱/۶-۸۲)..

(۲) ئیامى شه وکانى رحمه الله ده فه رمووی: ئیامى بوخارى و موسليم له حه دیسى موغیره ی کورى شو عبه وه له پێغه مبه ره وه ﷺ گێرا و یانه ته وه که فه رموویه تی: (لا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ حَتَّى يَأْتِيَهُمْ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ ظَاهِرُونَ) واته: تا قەمێک له ئۆمه ته که م له ناو خه لکیدا به حه قناسى ئاشکرایى ده میننه وه ، تا ئه و زهمانه ی سه رکه وتیان بۆ دیت هه روا دیار ده بن .. پاشان ئەمەى که فه رمووی: فه رمانی

۲۲

خوایه و بۆیان دیت، ئەو هی که پێوهی ده ناسرێهوه و پێی زال ده بن، ههر ته و کارهیه که ئیمامی موسلیم له هه دیسه مه رفوعه که ی عوقبه وه گێراویتییه وه که پێغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی : (لَا تَزَالُ عَصَابَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَنْ أَمْرِ اللّٰهِ قَاهِرِينَ لَعَدَوْهُمْ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ عَلَى ذَلِكَ) واته : تا قمی که له ئوممه ته که م (له نیوان چل و په نجا که سدا) له به رگریی ئەم دینه دا کوشتار ده که ن، دیا رو ئاشکرای ناو خه لکن، تا ئەو کاته ی سه رکه وتنیان بۆ دیت هه روا به ئاشکرای ده میننه وه .. پروانه کتیبی (ارشاد الفحول لا ١٤٢ - ١٤٣) سه رنج ده ئەم لیكدانه وه ی شه وکانی ره حمه تی چونکه چه کوشی ته پلێ سه ری مه دخه لی نه گبه ت و سه له فییانی به ر سیبه ره .. بۆ زیاتر حا لی بوون له سیفه ته کانی ئەو کۆمه له پێشه ره وه ی پێغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناوی ناو ن (الطائفة المنصورة) پروانه کتیبه که ی عبدالقادر بن العزیز : (العمدة في اعداد العدة) چاپی دووهم ١٤١٠ / ١٩٩٠ لا ٧٢ - ٨٢. یان کتیبی (الطائفة المنصورة) له که ی ئەو به سیر ..

له جیهاد کردن.. دهفه رمووی: ئایه ته کانئ تر (که ۱۲۲ ئایه تی ترن) ئەو ئایه تی (وَلَعَدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعُوا مِنْ قُوَّةٍ) الأنفال/۶۰ ته و او ده کهن و پراقه ی ده کهن که هۆ موسولمانینه جیهاد مه کهن!

ئاخر ئه گهر ئه و ئایه ته داوای هیچ نه کات غه یری فه رمان به خۆ ئاماده کردن (الاعداد) بهس بوو. چ جای پراقه ی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که له سه ر مینه ر سئ جار فه رمووی: (أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرِّمِي) رواه مسلم عن عقبه.

ئینجا گوئی لی بگره خوا بیکاته په ندی زه مانه ده رباره ی ئەو (ئایه تی ۱۷۴ ی الاعراف) ه چۆن ده رشیته وه: (وَمَنْ أَنْعَمَ النَّظَرَ فِي هَذَا النَّصِّ يَرَى أَنَّهُ يَكَادُ يَنْطِقُ بِوَجوبِ الإِمْسَاكِ عَنِ الْجِهَادِ حَتَّى يَكُونَ الإِعْدَادُ عَلَى تَمَامِهِ! وَقَدْ يَكُونُ مِنَ الْإِعْدَادِ تَرْكُ الإِعْدَادِ، إِذْ الإِعْدَادُ يَقْصَدُ بِهِ إِرْهَابُ أَعْدَاءِ اللَّهِ) ل ۲۰۳ واته: ئەوی به دیقته سه رنج بداته ئەم دهقه بۆی پروون ده بیته وه که خه ریکه دهقه که خۆی هاوار کات که پیویسته جیهاد نه کریت، تائو کاته ی خۆ ئاماده کردنه که ته و او ده بیته! له وانه شه واز هینان له خۆ ئاماده کردن هه ر خۆی له خۆیدا، خۆ ئاماده کردن بیت! چونکه مه به ست له خۆ ئاماده کردن ترساندنئ دوزمنانی خوایه..

سبحان الله توخوا جیاوازی ئەم لۆتییه و قادیانی چییه؟

ئهمه له پیناوی چیدا نه علی حکومه تان به لچ و لیو بۆیاخ ده کهن و پۆستالی جه لادان به زمان ده بریسکینه وه؟!

بۆچی ئەم دینه ده کهنه أفیون الشعوب؟! خوا خه جاله تیان کات!

له پیناوی چیدا وه کو سه گی شوان به هه موو داعیه کی پاک و مواهیدیککی چاک ده هه پین؟! خوا ده سه لاتئ خۆیمان له زه لیل کرنیاند

(۱) ده بووه کاله مستینه که ی فرانسۆ هه ریری که له شه وانی ره مه زاندا گه نجی هه ولیری پئ له ته راویح دوور ده خسته وه.. (کرێکار).

نیشاندا.

سهیری تهفسیری ئەو بۆ ئەم ئایه تهو تهفسیری (ابن کثیر ۵۰۳/۲) بکه که خوای گهوره دهفهرمووی: (وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ) (الأنفال/۶۰) واته: ههچهندی دهتوانن..

ئهمانه مریشکی مهسلهههه، تهناهت ناتوانن بشفرن، کى ویستی بیانگریت سهریان بریت! فس دهدهنهوه..

جیهاد که لوتکهی جوامپیرییه، کهی مهنزلی ئەم گهندهلانهیه؟ جا ئە گهر جیهاد هینده قورس و نارعههت نهبوایه دهبووه مهزاقی شهوارهی دهوری زهستان.^(۱)

جیهاد ئاگری به تینی زیرینگههه. ههچى خلتهو پلتهیه ک بهم ئیسلامهوه نووسا بیت؛ لئی دهکاتهوهو رایدهدات. جیهاد ماددهی تاقی کردنهوهی دیندارییه.. کهی له گهل ههلوئیستی شهقرهه پهقرهه و هاو ئاخوریاندا تیک ههل دینهوه.

پروانه ئیمامی ئیبنولقهییم رحمه الله که سالی ۷۵۱ ی وهفاتی کردوهو چی دهربارهی ئەو جیهاده پرووهو شهقره ئاساکانی زهمانی خوئی فهرموهه: (یا مُحَنَّثَ الْعِزْمِ أَيْنَ أَنْتَ وَالطَّرِيقُ؟!)

واته: هۆ ئیراده نیرهمووک، تو له کوئی و ئەم ریگایه له کوئی؟!

به زمانی زهمانی ئیمهی کوردیش دهبیی بلیین: شهقرهی دهعبا، توو جیهاد کوجا مهرحهبا..

ئینجا ئیمامی ئیبنولقهییمی پهحهههتی دهفهرمووی:

(طَرِيقٌ تَعَبَ فِيهِ آدَمُ، وَنَاحَ لِأَجَلِهِ نُوحٌ، وَرُمِيَ فِي النَّارِ الْخَلِيلُ وَاضْطَجَعَ لِلذَّبْحِ إِسْمَاعِيلُ، وَبِيعَ يُوسُفُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ وَلَبِثَ فِي السَّجَنِ بَضْعَ سَنِينَ، وَنُشِرَ بِالْمَنْشَارِ زَكَرِيَّا، وَذُبِحَ السَّيِّدُ الْحَصُورُ يَحْيَى، وَقَاسَى الضُّرَّ أَيُّوبُ، وَزَادَ عَلَى الْمَقْدَارِ بَكَاءُ دَاوُدَ، وَسَارَ مَعَ الْوَحْشِ عِيسَى، وَعَالَجَ الْفَقْرَ وَأَنْوَعَ

الاذى محمد ﷺ تَرَهَا أَنْتَ بِاللَّهُوِ وَاللَّعِبِ) الفوائد ٥٦/ واته: رِئى جيهاد رِئگايه كه ئاده مى تيدا ماندوو بوو، نووح له تاويدا هاوارى ليئه سستاو نالاندى، ئيبراهيمى هاوَرِئى سه لامى خويان له سه ر فرِئدرايه نيئو كَلِپهى ئاگر، ئيسماعيل هه ر له و پيناوه دا بو سه ربرين پال خرا، يوسفيان ئاوا به نرخىكى بئ به ها فروشت و له زينداندان چهندين سال بوئ مائه وه، ئه و رِئيه ي زه كه ريباي تيدا به مشار بردرايه وه، يه حياي به رِئزى تيدا سه ر براو، ئه ييوب له قوناغه كانيدا ناسوئى چِشت و داوود له حه ددى ئاسايى زياتر فرميسكى بو رشت، ئه و رِئيه ي عيسا بوئ بووه هاوده نكي درندان و ده ردى هه ژاريى خه لكى پئ ده رمان ده كرد، ئه وه ي كه محمد ﷺ ئه و هه موو جوئره ناسوئو ميحنه ته ي له پيناويدا چِشت! توش هه ي لوتى، خه ريكي كاله مستينه ي خوئى..

ئهم شه قرانه چوئ وه لامى خواي گه و ره ده ده نه وه؟ و ده لئىن خوايه له و هه موو ئايه تانه ي باسى به رده وام بوونى جيهاد ده كهن، حالى نه بوو بووين؟! مه گر خواي گه و ره و زانا پييان نافه رموئى: دروئان كرڊ.. گه ر جيهاده كه تان - له به ر بئ توانايى - واز ليئه ينان بوو، ئه دى ئيع داده كه هه ر به فه رزى له سه رتان نه مابووه؟!

ئيامى ئينو ته يمييه رحمه الله ده فه رموئى: (يَجِبُ الاستعدادُ للجهادِ بإعدادِ القُوَّةِ ورباطِ الخيلِ في وقتِ سُقُوطِهِ لِلْعَجْزِ، فَإِنَّ مَا لَا يَتِمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ) مجموع الفتاوى ٢٨/٢٥٩. واته: هه ر له و كاته وه كه جيهاده كه به هوئ لاوازيه وه له سه ر موسولمانان ناميئيت، خو ئاماده كرنه كه^(١) له سه ريان فه رز ده يئته وه..

ئيامى سه نعانيش له كتيبى (سُبُلُ السَّلام ٤/٣٨٤) دا له راقهى حه ديسى ژماره (١٢٣٦) دا ده فه رموئى: (الاعدادُ يكونُ معَ الاعتِيادِ .. مَنْ

(١) ئاماده كرنى هئزى پياو و چه ك و پاره. وه كو كه ئايه ته كه ي سوره تى ئه نفال: (وَأَعِدُّوا لَهُمْ) (داوا ده كات.. (كرِكار).

لَمْ يُحْسِنِ الرَّمِيَّ لَا يُسَمِّيْ مُعَدًّا لِلْقُوَّةِ) واته: خو ئاماده كردن، به مه شق
و خو راهينان دهبيت.. ئهوى تفهنگچى چاك نهبيت پيى ناوتريت
ئاماده باش.

ئهم تيگه يشتنهى سهلهف و خهلهف له كوى و ئه و تيگه يشتنه
لينگه و قووچهى شيخي ئاخىر زهمانى سهلهفيتى دوكانداريتى حاكمه كان
له كوى؟!

*** ... ***

(۳)

ناسکه سهلهفی گول بهدم!

له رژمانی کوردیدا دهمانخویند که (خه یاری گول به دم ناسکه).

نازانم بۆچی ههر که ئەم سهلهفییه داموانه دهبینم، ئەو دێره رژمانییەم دێتهوه یاد! رهنگه له بهر ئەوه ییت که بانگهوازی بهر سیبهری تاغوتان که ئەم جوړه سهلهفییه ناسکانه موماره سهی ده کهن، له دروشمی (الجهاد سبیلنا) کهی ئیخوان، تهرو بهل تره..

ئیخوان دهلین: ئە گهر ههفتانه سی ئایه تی سوره تی قاف و حه دیسیکی الاربعین النوویه و لاپه رهیه کی (فقه السیره) ی بو طی و دوو لاپه ره ی کتییکی (فه تحی یه کن) ت خویند، ئەوه باشتترین ئیعدادات کردووه و حه تمه ن حوکی ئیسلامی پی دێتهوه!

(غازی التوبه) که بیرمه ندیکی فهلهستینییه دهیوت بیست و پینج سال ئیخوان بووم (له سوریا) که ده مپرسی: (ئه ری نه گه یشتییه (الجهاد سبیلنا)? ده یانوت: نا هیشتا ئیمه واین له وهرگرتن و چه سپاندنی دروشمی (الله غایتنا و الرسول زعیمننا)! خو ئەم دوو دروشمه ههر شایه تمانه کهی ئیسلامه نه ک دروشمی ئەوان. به داخه وه دوا ی بیست و پینج سالی ریزی ئیخوانچیتی، ئیتر بی ئومید له دهر که وتنی دروشمی (الجهاد سبیلنا) وازم هینا.. به لام دوا ی ئەوه ی هه موو گه نجیتییه که مم بهو هیوا یه وه به ری کرد!

ئەم کۆلکه سهلهفیانه ش - که له ئیخوانی میسر حیزبی ترن - که راستره بلین ئەم گۆلکه سهلهفیانه - دهلین: (دَعَا لِقَيْصَرَ لِقَيْصَرَ وَمَا لِلَّهِ كَلِمَةٌ تَصْلُحُ لِمَآئِنَا) کتیه کهی الشقرة / هی السلفیه ل/ ۱۷۲. واته: که ده لی: (ئه وی هی قه یسه ری حاکمی رۆما یه) ههر بۆ قه یسه ر خوی لی گه ری و ئەوی بۆ خواشه ههر بۆ خوا ی لی گه ری، ئەمه قه ولیکه بۆ زه مان ی ئیمه ش شیاوه.. هه روه ها له ل/ ۲۰۳ دا ده لی: (وجوب

الامساک عن الجهاد حتى يكون الإعداد على تمامه . وَقَدْ يَكُونُ مِنَ
الاعدادِ تَرَكُ الاعدادِ، إِذِ الْإِعْدَادُ يُقْصَدُ بِهِ إِرْهَابُ اَعْدَاءِ اللَّهِ!

ئەم گۆلکە سە لە فەیانە لە لا کۆلان و کوچەى حیلە (شەرى) یاندا
خۆیان لە چەندین بەرپرستی دزیو تەووە چەندین کۆلى قورسى
دینداریان داناوە!

لە لابردن و لیک پچرانى کارو رەفتار لە باوەر، لە تە کفرى حکومەتە
مورتەدەدەکان، لە جیهاد کردن.. بەلام زمانیان وە کو مقەستى ئینگلیزییە
لە سەر ئەو سۆفیانەى حکومەتى ئال فەهد لە مەدینە دەفیان دەداتى.
لەو سى ئەندامە شیعەیهى ئەنجومەنى شوراى (پەرلەمانى) سعودیەش
خۆ کەر دەکەن. ئەو لە دەسەلاتى ئابوورى نیو ملیۆن ئیسماعیلییه کانی
سعودیەش هەر هیچ. بەلام بۆ گیانى موحامیدان ئازان. چونکە هین بە
خالى خۆى دەوێرى..

بەلام الحمد لله خوا فەزحى کردوون و ئاشکرا بوون کە لە
بەرژوهندى کام موخابەرات و بۆکام دەزگای جاسوسى ئاوا بە خۆراى
کەوتوونەتە پەلامارى ئەهلى جیهادو پێیان دەلێن خەوارىج، چونکە بە
دەست و بازوو بەرگرى لە خۆیان و دینه کەیان دەکەن..

ئا با بزاین کى خەوارىجەو کى ئەهلى سوونەتەو کى شوین
کەوتووى سەلهفى بەرپێزە؟

ثَبِنُوْهُمُ رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ إِنَّكَ أَنتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (إِذَا كَانَ أَهْلُ الْحَقِّ فِي عَصَابَةٍ
يُمَكِّنُهُمُ الدَّفْعُ وَلَا يَيْتَسُونَ مِنَ الظَّفَرِ، فَفَرَضَ عَلَيْهِمْ ذَلِكَ. وَإِنْ كَانُوا فِي
عَدَدٍ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَهُمْ وَضَعَفَهُمُ الظَّفَرُ، كَانُوا فِي سَعَةٍ مِّنْ تَرَكِ التَّغْيِيرِ
بِالْيَدِ) واتە: ئەگەر ئەهلى حەق (موسولمانان) لە پەنجا کەس بەرەو
ژوورتر بوون و لە توانایاندا هەبوو دوژمنان دەرپەڕێنن و بیانبەزێنن و
لە سەرکەوتن رەشبین نەبوون، ئەو جیهادە کە فەرز دەبێت لە سەریان و
دەبێت بیکەن. ئەمما ئەگەر ژمارەیان ئەوەندە کەم بوو کە لەبەر کەمى
و لاوازی خۆیان ئومیدی سەرکەوتن و زāl بوونیان نەدەبوو، ئەو مافی

ئەو ھەیان ھەییە ئەو مونکەرە بە دەست نە گۆرن.. ئەمەش دیدی سیدنا
 عەلی کۆری ئەبو تالیب و ئەو یاوەرانە ی ترە کە لە خزمەتیدا بوون.
 ھەر ئەمەشە دیدی خاتوو عائیشە و تەلحە و زوبەیر و ئەو یاوەرانە ی تر
 کە لە خزمەتیاندا بوون. دیسان ئەمە رای عبد اللہی کۆری زوبەیر و
 ھەسەنی کۆری سیدنا عەلی و یاوەرە کۆچەر و پشتیوانە کانی تری ئەو
 کاتە ی مەدینە کە جەنگی (یوم الحورۃ) ی تیدا روویدا. دیسانەوہ رای
 ھەموو ئەو سەھابی و زاناو شەرئەسانە یە کە لە دژی ھەججای کۆری
 یوسفی سەھفە راپەرین. وە کو ئەنەسی کۆری مالیک و عبدالرحمانی
 کۆری ئەبولەیللا و سەعیدی کۆری جوبەیر و ئەبول بوبحتری تائی و
 عەتائی ئەسلەمی و ھەسەنی بەسری و مالیکی کۆری دینار و موسلیمی
 کۆری بەششار و ئەبول ھەوراء و شەعبی و ھی تریش.. راو بۆچوونی
 ئیمامی ئەبو ھەنیفە و ھەسەنی کۆری ئەلحەیی و شۆرەیک و مالیک
 ھەر و ابو، ئیمامی مالیک خۆی بەشدار ی شۆرەیکە ی محمدی کۆری
 عبد اللہی کۆری ئەلحەسەنی کرد دژی ئەبو جەغفەری مەنسور و
 ھەر و ھا ئیمامی شافعی و داوود و ھاوہ لانیان). پروانە البدایة والنهاية /
 ابن کثیر ب ۸۶/۱۰.

ھەموو ئەوانە ی ناومان ھێنان چ یاوەران (ئەسحابە) چ تابعین (نەوہی
 دوای یاوەران) ھەموویان یان بە فەتوا و لەسەر پرووداوە کە خۆی
 داویانە، یان وە کو راو بۆچوونی خۆیان لەمەر گۆرانکاری بە دەست
 دەریان بریووہ. پروانە ابن حزم / الفصل في الملل والاهواء والنحل ب ۴/
 ۱۷۱-۱۷۲.

لە گەل ئەو شەدا کە دەزانین ھەموو ولاتیکی ئیستای موسولمانان
 بارودۆخی تایبەتی خۆی ھەییە، کەوا بوو ئە حکامی شەرعی تایبەتی
 خۆشی ھەییە. بە لام بەمە ی ھێنامانەوہ کۆلکە سەلەفیە کان دەخەینە
 سەر سی رییانیک:

۱- یان دەبی (وہ ک چۆن بەو موسولمانانە دەلین خەوار یج کە لەسەر

راو بۆچوونی ئەو بەرپێزانەن، کە باوەرپیان وایە دەبێ بە هێزی بازوو گۆرانکاری بکری (دەبێت بەو ئەسحابەو تابەینە بەرپێزانەش بڵێن خەوارێج بوون! یان سیفەتی خەوارێجیان تێدا بوو! بەمەش حەقیقەتی (سەلهفیتی) یە کە یان دەردە کەوێت..

۲- یان دەبێ بڵێن ئەو بەرپێزانەی ناویان برا بە ئەنقەست وازیان لەو بەلگانه هیناوه کە داوای ئارام گرتن دەکەن لەسەر زوڵم و ستمی حاکمەکان، یان نەیانزانێوو. ئەمەش کەسیک دەبێت کە گومانی بەدی بە سەلهف هەبێت.

۳- یان دەبێ ئیعتیراف بەو بکەن کە ئەمە مەسەلە یە کە و ئیجتیهاد هەڵدەگری. لەم حالەشیاندا دەبێت زمان بەرامبەر ئەهلی جیهاد کوول کەن. دەنا لە گومراپیدان. چونکە:

• یان ئەو یە پۆشاکێ ئیرجاء و دەمامکی سکولەریستی بەرماخی کەرە حیزبایەتیانە یان کردوو.

• یان جیهادیان (بە هەموو جوۆرە کانیهوه) پەک خستوو و لایانداه چونکە ئەو وەسفە ی بۆ واقعی ئیستای ئیمە ی دەکەن، بەسەر واقعی سەلهفی سالحیشدا دەچەسپیت. ئەمەش وانیه مەگەر لای کەسیکی کەر و کونتی ی وەکو!

رەنگە هەول بەدەن خو بە پەتکە بەلگە یە کەو هەلواسن و بڵێن: خو هەلوێستی سەلهف بەرامبەر ئەو ناحەزو موخالیفینانە یان وەکو ئەمانە ی ئیو نەبوو. ئەوان کەسیان تە کفیر نەدەکرد! بەلام ئیو ئەم حاکمانە ی وولاتانی ئیسلام بە کافرو مورتەدد دادەنن.

لە وەلامیاندا دەبێ: خو ئاشکرایە هیچ یەکیک لەوانە ی شوێش دژیان دەکراو بە هێزی بازوو هەولێ گۆرانیان دەدرا، رەفتار و کردار و بەرنامە و هەلوێستی وەکو ئەم حاکم و حکومەتانە ی ئەمڕۆیان لێ دەر نەکەوتبوو. کەسی ئەو زەمانە ئاوا شەریعەتی خوی نەخستبوو

که نار.. له گهل ئه وه شدا کهس ئه و که سانه ی به خه واریج ناو زده نه کرد که له دژی ئه وانه راپه رین. ئه مئا ئیوه ههر به وه نده ی ئیمه ده لئین به رنامه ی فلان حکومت ناشه رعییه ئیوه خیرا ده بنه ده مپراستی حکومت و حیزبه سکو له ریس ته کان و ئیمه به خه واریج ناو زده ده کهن. ده لئیی ئه وانه ی ئیمه به ره له س تکار یانین عه لی کوری ئه بو تالین، خه لیفه ی به هه قن! له راستیدا ئه وی ئه هلی جیهادی ئهم زه مانه به خه واریج ده داته قه لهم ده بی ت پیشتر سه له فی سالحی ئهم ئوممه ته به خه واریجیتی تومه تبار بکات..

ئیامی طاووس که هه جاجی کوری یوسفی سه قه فی به کافر داده نا مه سه له یه کی به ناوبانگه. (بروانه: تهذیب التهذیب ۳۶۳/۱).

ئیامی ئینوئه بی شه یبه ده فهرمووی: ئه بو به کری کوری عه ییاش له الاجلحه وه گپرایه وه که ئیامی شه عبی فهرموویه تی: (أشهد أنه مؤمن بالطاغوت كافر بالله، يعني الحجاج)^(۱) کتاب الایمان / ژماره ۹۷ ل ۳۹ واته: شاهیدی ده ده م که هه جاجی کوری یوسفی سه قه فی باوه ری به تاغوت هیناوه و کافر بووه به خوای گه وره..

ههر ئیامی ئینوئه بی شه یبه ده فهرمووی: وه کیعی کوری جه رپراح له سوفیانه وه و ئه ویش له مه نسوره وه گپرایه وه که ئیبراهیمی نه خه عی فهرموویه تی: (کفی بمن یشک فی أمر الحجاج لحاء الله)^(۲) کتاب الایمان ژماره ۹۸ ل ۳۹.

سه یر ئه وه یه که ئه لبانی له ههر هه موو ئهم ریوایه تانه کو لیوه ته وه، که چی به مو خالیفه کانی که ئه هلی سوننه تن ده فهرمووی: خه واریجن!
ئیبنو که ثیر ده فهرمووی: (ئه بو به کری کوری خیمه له ئه بو ظفر جه عفهری کوری سوله یمان به سه نه ده وه له قه تاده وه ده گیریته وه که

(۱) ئه لبانه ی ده فهرمووی: إسنادة حسن

(۲) ئه لبانه ی ده ره قی سه نه ده که ی ده فهرمووی: إسناده صحیح کالشمس

له سه عیدی کوری جوبه یریان پرسى: شوږشت دږى هه ججاج کرد؟
 فهرمووى: (إني واللّه ما خرجتُ عليه حتى كَفَرَ) البداية والنهاية /
 ب ۱۴۲/۹ واته وه للآهى تا کافر نه بوو، شوږشم دږى بهرپا نه کرد.

ئەعمەش گېڤا يەوہ کہ لہ موجاہیدی ئیمامی ئەھلی تەفسیریان پرسى:
رات چییە دەربارەى حەججاج؟ فەرمووی: دەربارەى ئەو پیرە کافرە لیّم
دەپرسن؟! (البداية والنهاية) ب ۱۴۳/۹

ئەمەش رای طاووس و ئیمامی شەعبی و ئیبراھیمی نەخەعی و
سەعیدی کۆری جوبە یرو موحایدو هەموو سەرانی زانایانی سەلفە..
دیتت کەسێک بە خەوارێج ناویان بەیئیت؟!

هۆ كۆلكە سە لە فیه كان دیتان یه كێك به یه كێکیان بلی فیکری
خه واریجی ههیه؟! به لام چ ده کهیت له گهڵ که پرو کونتیی حیزبایه تی و
دۆش داماوای مه دخه لیانی مورجیئهی زه مانه؟!

مه گهر نابینیت ئیها میکی به قه درو که له زانایه کی خواوویست و پیشه وایه کی نموونه یی وه کو سه عیدی کوپی جوبه یر - که جه رگی له مورجیئه ی زه مانی خوی رهش بوو بوو - چیان پی ده لیت؟ ده فهرموئی:

(المرجئة یهود القبلة) پروانه (ابن بطّة/ الابانة الکبری ل/ ۱۶۸) ههروه ها (ظاهرة الارعاء / الشيخ سفر الحوالي ۳۷۸/۲). ئینجا دیکه ده له واقعی زه مانی ئه وان و ئه م زه مانه ئالوزه ی ئیمه .. پاشانیش له و گو لکه سه له فیانه ی ئه مرؤ بیرسه: ئه ری بوچی و بو پاراستنی به رژه وه ندی کی ئه م شمشیره کوله ده سوون؟! بو سه رخستنی فیکرو کوفری کی ئاوا بوونه ته جاسووس و سه گی پولیسی وولاتان و لمبوزتان وابه شوین پیی ئه هلی ئیسلامه وه و ئاسه واریان هه ل ده گرنه وه و خه به ری ئه ملاولایان لی ده ده ن؟! بو کی و له به رژه وه ندی دووری کییه واه ده خه لی؛ سه ید قوتبی ره حمه تی داوه ته بهر که سه کی ته کفیر!؟

ئەمە حالى پاشەلى سىياسىتانە وئەوش حالى عەقىدەى گەندەلتان،
سەلەفەيتىيە كەتان كەردوۋە بە كۆتەرە دارى راۋچى و خۆتان لە پەنايدا

مه لاس داوه؛ گوايه به دهردي مه دخه لی له کتیبه کهیدا: (أضواء اسلامية
على عقيدة سيد قطب وفكره)^(۱) بهرگری له سه له فیتی ده کهن!

(۱) ئەمه کتیبیکه که ره بیع بن هادی المه دخه لی نووسیویتی، به لام الحمد لله ههر
له ریزی سه له فییه کانه وه دایانه وه بهر ده سترپیژی ره خنه وه ههر خویان هه لیان ته کاند،
چونکه ئەوه نده بئ ئینسافانه نووسیووی که شیوخه کانی خۆشیان پییان نارهوا
بوو، بۆیه یه کتیکه وه کو به کر ئەبو زهید - که شیخیکه موعته بهری سه له فیتی
سعودی بوو رحمه الله - له کتیبیکیدا که به ناوی (المخلى) نووسیویتی، له
به ره چرچانه وه یدا ده لی:

۱- ههر له یه کهم لاپه ره ی لیستی ناوه رۆکه که یه وه (هی کتیبه که ی مه دخه لی که
له سه ره سه یید قوتب نووسیویتی) وام بۆ ده رکه وت که سه یید قوتب - رحمه الله -
هه موو بنه ماکانی کوفرو بئ دینی و زهنده قه ی له خۆدا کۆ کردۆته وه! به وه ی که
باوه ری به یه کهوونی کردگارو دروستکراو (وحده الوجود) هه یه و باوه ری به (خه لقی
قورئان) هه یه و یاسا دانان با پیچه وانه ی شه ریعه تی خواش بیته به ره و ده زانیته و
زیده ری هه یه له په ک خستنی سیفه ته کانی خوی گه وه دا، هه ره و ها هه دیسی
موته واتیری پی قبوڵ نییه و گومانی له عه قیده دا هه یه و هه موو کۆمه لگه کان به
کافر ده زانیته و .. هه تا دواپی ئەم جۆره ناو نیشانه سه یه رانه ی موچورک به ته و قه
سه ری موسوڵماندا ده هینن ..

که ئەمانه م دیت، خیرا که وتمه به راوورد کردنی ناو نیشانه کان به ناوه رۆکه کانیا
له لاپه ره کانی کتیبه کهیدا، دیتم ههر باسه و باسیک به درۆ ده خاته وه! تا گه ی شتمه
ئه وه ی بۆم ده رکه وت که ئەمه ههر ناو نیشانی زهق و گنجه لاوی هیئا وه کردویتییه
سه ره باسی بابه ته کانی، دیاره ئەمه ی ههر بۆ ئەوه کردووه تا خوینه رانی ئاسایی بۆ
پاکانی خۆی پاکیشیت و له سه یید قوتبیان به روژیتیت ..

۲- دیتم ئەم کتیبه ی مه دخه لی دووره له هه موو ئوسوڵ و بنه مایه کی توژیینه وه ی
زانستیانه، ده ووره له بئ لایه نی زانستیانه، دووره له پرۆگرامی زانستیانه ی
په خنه گرتن، دووره له ئەمینى و ده ستپاکى له نه قل و لیوهر گرتن و زانیاری، دیتم
هه قی پیشیل کردووه .. ئەمه ئەده بی دیالۆگ و ره فتاری مونا قه شه و به رزی شیوازو
سالاری نیشاندان ئەوه ههر توخنیان نه که وتووه: ئەمه ش به لگه یه ک له نه قل
کردنه کانی: (لیره وه گه لییک له پرگه ی کتیبه که ی مه دخه لی نه قل ده کات ..) پر وانه
کتیبی: (بکر بن عبد الله ابو زید / الخطاب الذهبی لا ء) له گه ل ئەم جۆره
په خانه شدا ده رویشه کانی مه دخه لی ههر له سه ره گهرمه ته ریقه ی خویان مانه وه و
که وتنه وه بلآو کردنه وه ی، جا تو بیر له وه بکه ره وه که ئەگه ر کتیبیکى و له سه ره

(3)

بەلەفیۆی، یان ئەدەبە دارینەکی جەژن؟

له سه‌دهه‌کانی یه که می ئیسلامدا گروپینکی راحت ته‌له‌ب په‌یدا بوو پییان ده‌وتن مورجیئه. دواتر کالعهاده‌ئه‌وانیش وه‌کو ابو الحسن الاشعري له کتبی (مقالات الاسلامیین)دا ده‌فه‌رمووی: بوون به ۱۲

یه کینک له شیوخه کانی خۆیان درهچیت، داخۆ به ههق و باتل چۆن بهرگری له شایخ و غهلیفه کانیان بکهـن.. رهحمهـتی خوات لی بیتهـی سهـیید قوتبی رهحمهـتی، خۆ خوا ی خۆته بهسه ..

مه‌دخه‌لی دواتر به‌وه عوزری ده‌هینایه‌وه که گویا پای وانییه که کوفر که‌وتوه به‌سهر سه‌یید قوت‌دا! به‌لکو سه‌یید قوت‌ب که‌وتوته کوفره‌وه!!

به راستی عوزره که ی له قه باحه ته که ی خراپتر بوو. چونکه قه باحه ته که ی که بریتیییه له ته کفیرکردنی گومان لئ کر او ی یک به پالنه ریکی زانراو، ئەمما خراپی عوزره که ی، ئەوه ییه که: نه زانانه ته کفیره که ی کردووه، چونکه نه خو ی و نه تاقمه که شی ئەوهنده شاره زای پرسیاکانی ته کفیر نین تا سه ریان له حوکمیکی واوه بئ وه ی دهرچیت ..

ئەو بۆچۈنەي بە كر ئەبوزەيدم زۆر لا جوان بوو كه له كتيبه كەيدا (المدخلی)دا دەلی: (ئەم كتيبه حیزایه تیه نوکەي بوژاندهوه!) الخطاب الذهبی لا ۱۱.

خۆزگە بەكر ئەبۇزەيد لە جياتى ئەو كىتەبى كە لەسەر مەدخەلىيە كەى خۆيانى نووسىووه، لەسەر حىزبىيە تىبى (سەلەفى) يە كانى بنووسىيە، خۆزگە دژوارى تەعەسسىوبى (حىزبىيە تى) بۆ شى بىكرىناياتەووهو ھۆكارە كانى ئەو دەردە كوشىندەى بۆ بخستىناياتە ڤوو، بەلكو كەمىك بەلەى حەقدا بكەنەووهو (ڤىيازى بانگەواز) و ڤىسەى (ھەلسەنگاندن) ەكانىيان ڤاست بكەنەووه، تالە ھالى خۆيان ھالى بن و بۆ شەرى خوامالى بن.. بەلام بەدەخەووه ئەمىش - ھەر چەندە ئىعتىرافى بەووه كىدووه كە ئەو سەلەفىيەى خۆيان (كەوتوونەتە) چالەو - بەلام ھەر لایەنگىرى شىوخە كانى كىدووهو عەيب و عارو بارى لارى بۆ ڤەردەپۆش كىدوون، ھەنجەتى بۆ شىوخە كانى بەر سىبەرى تاغوتان ھىناوہتەووه! دەلىلى لە زەمانىكى تى غەبرى ئەم زەمانەى خۆماندا دەزى! واقعى ئىستەى واز لى ھىناوہو كەوتوتە دەرشتى زۆر ڤىسەى پۆلىن كىردنى خەلكى كە بۆ خەلكى غەبرى ئەم زەمانە دەشىن! ئەوىش ھەر دەلىلى شەقەرە ئامۆزگارى كىدووه، ڤروانە كىتەبى (تصنيف الناس.. لا ٥٤).

گروپی ترهوه، دوانیان بهناوبانگتر بوون (مرجئة الفقهاء) و (الجهمية).. هه ره چا كه كه يان (مرجئة الفقهاء) كه ده يانوت هه ره كه س بلق باوه رم هيناوه ئيتر باوه ري وه ك هي فريشته يه با سه ريش به فه رزي خوادا نه دات و تا ده شمريت هه ره خه ريكي فيسق و فجورو گوناح بيت! با له جيى به رمال و نويژ له سه ر ميژو مه زه پوژر كاته وه! بيرت بيت و وتم: هه ره چا كه كه يان و ايان ده ووت! نه م ما مورجيئهي (جه همييه كان) ده يانوت: و تني باوه ر به زمان زه روري نيبه! واته نه گه ر كه سيك له دلدا باوه ري به خوا هه بوو ئيتر پيويست ناكات خوئ ماندوو كات شا يه تمان به ينييت يان بلق نويژو پوژوو فه رزه! (پروانه تهذيب الآثار / الطبري ١٨٢/٢) هه ره له و سه رچا وه شدا ئيامي وه كي عي كوري جه راحي ماموستاي ئيامي شافي عي ده فه رموئ: (ليس بين كلام الجهمية والمرجئة كبير فرق؛ قالت الجهمية: الايمان: المعرفة بالقلب، و قال المرجئة: الإقرار باللسان).

ئيتر به دريژايي ميژوو مورجيئهو ديدو راي بوو به كورسي كورسي و ماين چه قه لي ياري و مه زاق و ديندارييه كه ش به ده ردي خوشناوان ده لين: (بوويته گه مه ي منداران) چونكه ديندارييه كه بوته نه سپه دارينه كه ي كه جه ژنان ره سمان له سه ر ده گرت و خو مان لاي منداله لادييه داماو ه كانى خزمان پيوه با ده دات، چونكه نه وان فه قيرانه نه يانده زاني ره سمى نه سپي دارينه و نه سپي راستينه ليك جوئ كه نه وه، بو ئيمه ش بواريكي ته نكاوي خو هه لكيشان بوو! زانا سه له فييه كانى نه مروش ده زانن ده رويشه داماو ه كانيان قول و فول ليك جوئ ناكه نه وه و هه ره سميكيان بخه نه بهر ده ست هه ر وا ده زانن ره سمى ئيامي بوخاري و ئيبنوته يمييه و جه ماعه ته!

جا ئيتر مورجيئهو هه ر هات و چوو، ته مبه لي و بي غيره تي و ترسنوكي له ئوممه تدا فه لسه فاند! هه زي هه موواني ختووكه ده دا، ده يان حاكي شو سه دان شاعيري لو تي و هه زاران ژني له ش فروش و مليون هه رزه ي

ثِيَامِي ثَيْنُوتَه يَمِييَه دَه فَرَمُوئِي : (فَصَارَ ذَلِكَ الْخَطَا الْيَسِيرَ فِي اللَّفْظِ سَبَبًا لْخَطَا عَظِيمٍ فِي الْعُقَاثِدِ وَالْأَعْمَالِ ، فَلِهَذَا عَظَّمَ الْقَوْلُ فِي ذِمِّ الْأَرْجَاءِ حَتَّى قَالَ إِبْرَاهِيمُ النَّخَعِيُّ : لَقِئْتُهُمْ - يَعْنِي الْمَرْجُئَةَ - أَخَوْفُ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنْ فِتْنَةِ الْأَزَارِقَةِ (كَتَبَ الْإِيمَانَ ل ٣٨٠) وَاتَه : تَه وَهَلْ سَادَدِيَه يَه كَه مَجَارَ كَه لَه مَانَايَ وَشَه دَا بُوو ، بُووَه هَلْ يَه كَي زَوْرَ گَه وَرَه لَه بَاوَه رُو كَرْدَارَا ، بُوِيَه زَه كَرْدَنِي ثِيرَجَائِش (دِيْدِي مَوْرجِيئَه كَان) تَه وَنَدَه چَرُو پَر بُوُوَه . ثِيرَاهِيْمِي نَه خَه عِي دَه فَرَمُوئِي : فِيتَنَه يَ تَه وَان - وَاتَه هِي مَوْرجِيئَه كَان - زَوْرَ دُژوَارْتَرَه لَه فِيتَنَه يَ تَه زَارِيْقَه كَان (كَه گَرُوِيِيَكْن لَه

خه واریج).

ئیمامی ئیبنوتهیمییه ئینجا له هه مان شویندا ده باره ی گهنده لی و خراپی فیکرو دیدی مورجیه بوچوونی زانیانی تریش ده هیئتیه وه وه کو ئیمامی زوهری که قوتابی ئه بوزهری غیفارییه خوا لیی رازی بیئت ده یفه رموو: (ما ابتدعت فی الاسلام بدعةً أضرَّ علی أهلِهِ من الارجاء) واته: له ناو ئه هلی ئیسلامدا بیدعه یه کی زیانبه خشی وا دانه هیئراوه له بیدعه ی ئه هلی ئیرجاء زیانبه خشتر بیئت.. سوفیانی سه وریش ده فه رموو: (ترکتُ المرجئة الاسلامَ أرقَّ من ثوبِ السَّابری) واته: مورجیه ئیسلامه تیه که ی له قوماشی سابری ته نک تر کردۆته وه. (الثعالبی له کتبی زمانه وانی (فقه اللغة) کهیدا ده لی: قوماشی سابری ئه وهنده ته نکه که هی ژیره وه ی ئیوه دیاره، ئه وی ده پیۆشیت نازانیت هیچی پۆشیوه یان رووته) ئیمامی ئه وزاعیش ده فه رموو: (کان یحیی بن ابی کثیر وقتاده یقولان: لیس شیئ من الالهواء أخوف عندهم من الارجاء) واته: ئه وه دوو زانا پایه به رزه ده یانفه رموو: هیچ شتیک نییه له هه واو هه وهس په رستیدا به لامانه وه ترسناک بیئت وه کو ئیرجاء.

ناهه قیان نییه، پروانه میژووی موسولمانان: له و کاتانه ی مه سه له ی کارو کرداریان له باوه ر جوئ کردۆته وه نه یان کردوه به به شیکی باوه رو زۆر به دوایدا نه چوون، که ووتوو یانه: ته نها به راست زانیی ئیسلام به سه بو دینداری! بزانه چ شکستیکیان به سه ردا هاتوه، پیچه وانه که شیان ببینه ..

ئه دی ئه مپۆ بو سه یر ناکه یت؟! مه گه ر بازاری سکو له ریه ستی عالمانی به کئ گه رم بووه؟! مه گه ر هه ر به وانه نییه که ده لێن ئیسلامه تی باوه ری دله و هه ر کهس بو خۆی دینداری ده کات! مه گه ر نابینیت کورده واری کلۆل مه لا چۆن سه ری لی شیواندوه؟ نابینیت ئه وی حی علی الصلاة له ئیسلام چۆته ده ره وه و پۆژی هه زار کوفر ده کات، هه ر پیی ده لێن ئیمانداره وه له سه ر موسولمانیتی ماوه! چونکه مورجیه (زۆربه ی

مه لای کوردیش ههر له وانن) ده لَین: کوفر (التکذیب و الجُحود) سه واته به درۆ زانینی پیغه مبهَر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! و نکولّى کردن له وهى هیناویتی.. باوه ریش بریتییه له (التصديق) واته: به راستگۆ زانینی پیغه مبهَر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

ئینجا لهم نه زانى و حالى نه بوونه شه وه، دینه که یان له قورئان و سوننه ته وه بۆ گۆرپیون بۆ په ندى پیشینان که ده فهرمووی: (بزن به پیى خوى و مهر به پیى خوى) و (کهس ناچیتته قه برى کهس)!

ئاخر لهم ده لاقه وه بوو که بلوکی سه رمایه دارى به سه روکایه تی ئه مریکا؛ خزایه ناو دیدو دینی موسولمانان و دوژمنداریتییه که یانی له خوى لاداو کردنی به گژ کۆمۆنیزمدا! نه تبینی ئه و رق و قینه ی به رامبه ر کۆمۆنیزم دروست بوو، به و ئیعتیاره ی دژى باوه ره که (تصديق) ی پیغه مبه رانه، به رامبه ر لیبرالى پوژئاوا دروست نه بوو! چونکه عاله مانیه تی سه رمایه داران و لیبراله کان (تکذیب) ناکات، ههر (تبدیل) ده کات! واته ههر ده یگۆریت! ئه مهش به پیى دیدو دینی مورجیئه کافر بوون نییه! به لام ئیمه ی ئه هلی سوننه ت الحمد لله به رچاومان روژشنه و جیاوازییه ک له نیوان (تکذیب) و (تبدیل) دا نابینن.

هه ندیک پارت و گرووی کۆمۆنیست که ئه قلیان به گه مه که شکا، ناوی گروپه کانیا ن ده کرده پارتی سۆشیا لیستی فلانى! تا بلین: ئیمهش چیدی (تکذیب) ناکه ی ن و باوه رمان به ئیسلام هه یه؛ به لام ئیمه سیستمیکی سۆشیا لیستییا ن هیناوه! مه گه ر ئه مه ههر ئه و کلاوه نییه که کراوه ته سه ری هه زاران (داعی) و مه لای کوردی زه ی ن کویری شوینکه وتوو ی یه کیتی و پارتی و په که که و کۆمه له و دیموکرات و گروپه سۆشیا لیستییه کان؟! چه ند هه زار مه لا هه یه بوته ده رویشی ئه م گروپ و ئه و گروپ؟!

حیزبی سه له فیه لاهیزبییه کانی کوردستانیش که شمشیریان ههر بۆ ملی ئیمه ده سوون، ده لَین: پارتی و یه کیتی ئه هلی ئیما ن و له ئیوهش

دیندار ترن! چونکه ئەوان وه کو ئیمه مورجیئەن گەرچی کەم کردارن، به لام ئیوه خەوار یجن! چونکه ئەم مارکسی ولیرالە ناحالیانە به کافر دەزانن، کاکە ی ئیخوانیش پشتیان دەگرێ و دەلێ هیشتا ئەمانە کەس ئیقامە هوججە ی لەسەر نه کردوون! سلاو له ئەقل و عیلمتان!

ئیپامی ئیبنو تهیمیه دهفهرمووی: (والمطاع في اتباع غير الهدى ودين الحق، سواء كان مقبولا خبره المخالف لكتاب الله، أو مطاعاً أمره المخالف لأمر الله، هو طاغوت) مجموع الفتاوى ١١٣/٢٨. واتە: ئەو کەسە ی له غەیری رییازی خوایی و دینی حەقی خوادا، گوێرایە لێ دە کریت و ملی بۆ کەچ دە کریت، گەر سەرپیچی فەرمانی خوای کردو به پێچهوانە ی قورئان فەرمانی دەرکرد - ئیتر گوێرایە لێ ئەو فەرمانە موخالیفە ی کرا بێت یان نه کرا بێت - ئەوه تاغوتە.

کاکه برا.. ئاگادار به، به ناوی سه لهفه وه سواری ئەسپه دارینه کهت نه کەن و بلێن پێ بکەنه و ینەت بگرن!

رەنگه به سته زمانه بلیت: ئەری سەرمان لێ شیواوه نوێژمان نه ده کرد، ده تانوت: کافرن و نانی ده ستتان حەرآمە، به حە لا حە لا که وتینه نوێژ کردن، حە ی دایم و یا هو یا مەن هو ی سو فیمان پێ خۆش بوو، و تتان کورە نه کەن شیرکە. به رهو ئیخوان هە لاتین، دلان به شیعاره کانیان خۆش بوو، به ته مای جیهاد بووین دژی سه ددام، که چی کردیانین به مجلس الحکمی ئەمریکادا! ووتتان: کورە زوو وەر نه ده ری کافر ده بن! له ویش هە لاتین.. ووتمان: ده بینه سه له فی، ئەمه یان خۆشه، ئیقتیدایه به سه له فی سالح، به ئە سحابه کان، وامان لیها ت قسه مان نه له مه لا وەر ده گرت نه له داعیه کان، ته نها له شیووخی سعودیه، که چی وتیان: نابیت له ئیبن جبرین وحمود العقلاء و سه فەر الحوالی و سه لمان العودهو.. وەر بگرن! ووتمان: ئەدی له کێ؟! وتیان: له ئیبن بازو ئەلبانی و شه قره و مه دخه لی! ووتمان تۆخه ی دۆزیانه وه! بووینه ده رویشی ئەوانیش، ئەوا دیسان ئیوه ش هاتوون ده لێن: کورە کاکه

ٲوانه سه له في نين! ٲوانه مور جيٲهن! سواري ٲه سپه دارينه تان ده كه ن!
 براي شيرينم، راست ده كه يت.. به لام سهرت لي نه شيوٲت، ٲه مه
 دهردي بي خيلافه تيه، به لام گوي له براي خوٲ بگره:

ئىمامى ئىبنوتەيمىيە دەفەر مووى: (فَمَنْ قَالَ بِالْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ وَالْإِجْمَاعِ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ) مجموع الفتاوى ۱۱۵/۱۹. واتە: ھەر كەس بە قورئان و سۈننەت و كۆرا (ئىجماع) قسەى كرد ئەو ھەلەھى سۈننەت و جەماعەتە..

ئىمامى شاطبىش دەفەر مەوى: (يَجِبُ عَلَى كُلِّ نَازِرٍ فِي الدَّلِيلِ الشَّرْعِيِّ مُرَاعَاةَ مَا فَهَمَ مِنْهُ الْاَوَّلُونَ وَمَا كَانُوا عَلَيْهِ فِي الْعَمَلِ بِهِ فَهُوَ اُخَرَى بِالصَّوَابِ وَاَقْوَمُ فِي الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ) الموافقات ۵۷/۳. واتە: پيويستە لەسەر ھەركەس كە تەماشای بەلگەى شەرىعى دەكات، ئەو ە لەبەر چاۋ بگریت كە ئايا پياوانى پيشين چۆن لەم بەلگانە ھالى بوو بوون و چۆنيان ەمەل پى کردوو، ئەمە نزيكترە لە راستيەو، ئەمە راستترين شيۋەى فيربوون و كار بە عيلم كردنە.

ئىقتىدا بەوانە بىكە كە لە خىزمەت پىڭغەمبەرى نازداردا ﷺ
 ئەم دىنەيان وەرگرتبوو، پاشان بەوانەى لەوانەو دىنە كەيان وەرگرت،
 پاشان بەوانەى تر كە لەوانەو نەزىك بوون. گوئ بگرە لە سىدنا ئىبنو
 مەسعود - خوا لىي رازى بىت - كە دىفەر مووى: (أَلَا يَقْلِدَنَّ أَحَدُكُمْ دِينَهُ
 رَجُلًا إِنْ آمَنَ آمَنَ، وَإِنْ كَفَرَ كَفَرَ، فَإِنْ كُنْتُمْ وَلَا بُدَّ مُقْتَدِينَ فَبِالْمِيتِ فَإِنَّ
 الْحَيَّ لَا يُؤْمَنُ عَلَيْهِ الْفِتْنَةُ) شرح اصول السنة/اللا لكائى ژمارە ۱۳۰/۹۳،
 ھەر وەھا (البغوي: شرح السنة ۲۱۴/۱) واتە: دىندارى خوتان مەكەنە
 لاسايى كردنەوھى كابرايەك، گەر باوھەرى ھىنا ئىوھش باوھەر بھىنن،
 گەر كوڤریشى كرد ئىوھش كوڤر بكن، ئەگەر ھەر چارتان نىيەو ھەر
 دەبىت تەقلىدى كەس يىك بكنەو ئەو تەقلىدى كەس يىك بكنەو كە
 مرد بىت، چونكە زىندوو لە رى لانەدانى مسوگەر نىيە.

کاکه برا، شوین قهره بالغی مه که وه، وان نه زانی هر جه ماعه تیک

زۆر بوو؛ ئەوێ چاکەو شایەنە لە گەڵاندا بیت.. نا لە کەمی هاو بیرو
هاو رایان تەرەشبین مەبە، گەشبین بە بەوێ حەق ت ناسیووێ پێوێ
پابە ندیت. ئیمامی ئیبنو القەیمیش دەفرموو: (علیک بطریق الحق ولا
تَسْتَوْحِشْ لِقَلَّةِ السَّالِکِینَ، وإیاکَ وطریقَ الباطلِ ولا تَغْتَرَّ بِکَثَرَةِ الهالِکِینَ)
مدارج السالکین ۲۲/۱. واتە: پێویستە رێبازی حەق بگریته بەر، کەمی
رێبوارو کاروان بێ تاقەت نە کات، نە کەمی رێی باتل بگریته بەر، بە
زۆری فەوتوان نغرو نە بیت.

شیعە عەدەتکیان لە تەدلیسدا هەیە، کە ووت شیعە خراپن،
دەڵێن: ئیمە جە عەفرین! کە ووت جە عەفری موخالیفن. دەڵێن ئیمە
ئیسنا عەشەرین! کە زانیان شتیکی لە ئیختیلافات دەزانی، دەڵێن
پێویستە ئەم باسانە نە کەین چونکە خزمەتی ئیستیعمار دە کات،
کە زانیان هیچ نازانیت، وورده وورده دەبنە برادەرت و لیت نزیک
دەبنەوێ بە دزییەوێ دینە لات و دە کەوێ سرتە سرت، کتیبیت بو دین
و هەر لە گەڵت خەریک دەبن تا لە هاو بیروانت جوێ دە کەنەوێ.. ئەم
سەله‌فیانی هەرێشمان زۆر عەدەتی خراپیان هەیە لە هی شیعە دە چیت!
کە زانیان گوێ لە ئیمە مانان دە گرت، دەڵێن گوێیان لی مە گرو هات
و چۆیان مە کە چونکە ئە هلی بیدەن و شەرەعن نابیت سەلامیش لە
ئە هلی بیدەن و زە لال بکریت، تا تو دوور دە خەنەوێ، ئینجا کە زانیان
رێی تو ئیترینەوێ و پرسیار و وە لام ت براوێ شوبهه کانی خۆیان ت لی دە کەنە
دین و دینداری ئە هلی سوننەت؛ هەمووشی هەر بە ناوی سەله‌فەوێ!
ئەوی خۆی بوێ وە لام نە درایەوێ، دە تباتەوێ بو لای مە دخەلی و شەرەج
و پە قرەج، هیچ جارێکیش ناھێلێت دە ستت لە بن بازی پە حمە تی
گیر بیت، چونکە بن بازی فە توای تە کفیر کردنی حاکم و حیزبە
سکولە رییستیه کانی داوێ لە زۆر مە سەله‌فی عەقیدە دا وە کو ئە لبانی نییە،
چ جایی مە دخەلی و جامی و زانیانی تری جاش سەله‌فی..

دەڵێن نابیت موقە لید بیت، خۆیان لە کەرە حەنەفی موقە لید ترن،

*** *** ***

*** *** ***

| كوڤه ندى يه كهم |

به ندى يه كهم

عه قیده ی مه دخه لی و پالانته وانانی سه له فی
له پیکهاته ی باوه ردا!
باسه کانی (باب الایمان)

به ندى دووهم

ره واننده وه ی گومان و به لگه ی مه دخه لی و
پالانته وانانی سه له فی تی له پیناسه و
پیکهاته ی باوه ردا

بهندى يه كه م

عه قیده ی مه دخه لی و پالانته وانانی سه له فی
له پیکهاته ی باوه ردا!

* باسى يه كه *

مه دخهلى و پالانته وانى سهله فيتى كام جلهى مورجيه ئيان پو شيوه؟

سه له فييه كانى بهر سي بهرو مه د خه ليه كان و پالانته وانانى سه له فى ناچارن ئه و پيناسه ي ئه هلى سوننه ت و جه ماعه ت بو با وه ر ده يكه ن ئه وانيش بيكه ن! ئه وانيش له كو رو كو مه لى ئاشكراى خو ياندا ده لين: (الايما ن: قَوْلٌ وَعَمَلٌ يُزِيدُ وَيَنْقُصُ). واته: با وه ر گو فتار و كرداره و زياد و كه م ده كات. به ئاشكراش له هيچ شو ينيك والحمد لله ناو ير ن به راشكاوى نكو لى له م پيناسه يه بكه ن، چونكه ده زانن كه زانايانى پيشين له سه ر ئه و پيناسه ري كن.. به لام بو ئه وه ي گه رو ويان نه گيريت و تووشى ئه ركى قورس نه بن! هه ول ده دن له دوو لا كو لانه وه بو ي ده رچن:

• يه كه م: ده لين كو فر په يوه سته به به درو خسته نه وه وه (حَصْرُ الْكُفْرِ فِي التَّكْذِيبِ)^(١) به درو خسته نه وه ش چونكه پيچه وان ه ي به راست زانين (التصديق) ه ئه و پيناسه ي با وه ر ده ينه نه وه سه ر ته نها گو فتار (قه ول). واته پيناسه ي با وه ر لاي سه له فى بريتييه له قه ناعه تى دل و بريارى زمان (تصديق بالقلب و اقرار باللسان)! ئى خوا وه كيل ئه مه ش هه ر پيناسه ي مورجيه كانه..

(١) بروانه: على حسن الحلبى كتيبيكى هه يه هه ر نا وه كه ي بيدة يه كه كيشه يه كى شه رعى وه كو ته كفيري به (فيتنه) ناوزه د كردو وه! ئه وه خوانه خواسته ئيمه مانان بمانكر دايه لييان له ده هول ده داين به لام بزن هه ميشه عه و ره تى دياره كه س هوها ي لى ناكيشيت كه چى مه رى داماو له باز دانى كدا عه و ره تى ده رده كه و يت لى ناپر نه وه كا كه ي حه له بى له پيشه كى كتيبه كه يدا (التحذير من فتنة التكفير) دا ده لى: به درو خسته نه وه، ده بيته هو ي به كافر بوون واته (التكذيب). نكو لى لى كردن يش (الاجحود) لاي ئه و (هو تكذيب باللسان) واته به وه ده بيت كه به زمان به درو ي بختا وه، به حه لال دانانى حه راميش كه پي ده و تري ت (الاستحلال) ئه و له پيناسه يدا ده لى: (هو تكذيب بالنص بتحريم الحرام) واته: به درو خسته نه وه ي ئه و ده قه يه كه حه رامى پى حه رام كرا وه..

• دووهم: دهلین کردار مهرجی باوهر نییه (العمل ليس شرطاً في الايمان) بهلکو تهواوکه ریټی! ناشکرایه که دهوتریت: ئەم خالە مهرجه بو فلان شت. مانای وایه فلان شته که ناییت تا مهرجه که ی نه بوو بیټ. بویه پالانتەوانانی سهلهفى دهلین ئە گهر کابرا هیچ کاریکی ئیسلامی ئەنجام نه دا باوهره که ی - که به قسه وتوویتی - ههر ههیه، چونکه کردار (مهرجی هه بوون) نییه بهلکو (مهرجی تهواویتی) یه.. بویه مهرجی تهواویتی باوهر لای سهلهفیه کانی بهر سیبهرو مه دخه لیه کان و پالانتەوانانی سهلهفى بریتیه له قه ناعه تی دل و بریاری زمان (تصدیق القلب و اقرار اللسان) واته (قول القلب واللسان) جا ههر کهس - لای سهلهفى - قه ناعه تی بوو وه بریاریشی به زمانی دا ئەوه موسولمانه با ههر هیچ کرده ویه کی ئیسلامیشی ئەنجام نه دا بیټ.

ئەم دژەوانی (تناقض) هه ی که وتوونه ته ناوی، ههر هه مان دژەوانیه که خه لکانی تر پیش ئەمان ده که وتنه ناویه وه، مه به ستم مورجیه هه، ئەوانه ی که ئیامی ئیبنو تهیمیه ی په حمه تی دهر باره یان ده فهرمووی: (ههر دوو تاقمه که ی مورجیه که وتوونه ته دژەوانی خو یانه وه، چونکه دهلین: باوهر بریارو کرداره، که چی ده شلین: به لام باوهر به نه مانی هه ندیک کردار له ناو ناچیت. - با له و کرده وانه ش بن که روکنی باوهرن، وه کو پابه ندی گشتی و نوێژ) مجموع الفتاوی چاپی ۱۳۸۲ ب ۵۱۱/۷.

ئەوی به دووی دهرس و دیداری سهلهفیه کانی بهر سیبهرو مه دخه لیه کان و پالانتەوانانی سهلهفیدا بچیت زوو بو ی دهرده که ویت - ههر چه نه ده به روواله تیش و نالین - به لام سوورن له سههر سه رخستنی مه زه به ی مورجیه کانی پیشوو (له باسی باوهر دا). با پیکه وه گو ی بدهینه هه ندیک ئەقوالیان:

- محمد ئیبراهیم شه قره (ئیامی سهلهفیه کانی ئەردهن) ده لی: (ئە گهر که سیک شایه تمانی هینا له دلشیدا به راستی زانی و قه ناعه تی پی بوو، باوهریشی به هه موو داواکاریه کانی باوهر هه بوو، ئەوه موسولمانه

کتیبی: هی السلفية / الشقرة ل ۱۲۲..

باشه بابہ شیخ گیان ئەمە (بریار)ه ئەدی کوا (کردار)؟

هەر ئەم شەقرەیه لـه موناڤەشەهێ کابرایه کدا که ناوی سامی یه ده‌لێ: (العمل ليس شرطاً في الايمان) واتە کردار مەرجی باوەر نییه. هەر له‌و شوێن و کاته‌شدا شیخی ئەلبانی ره‌حمه‌تیش لایه‌نگری ده‌کات و به‌ هەردووکیان کۆمه‌لیک گومان وه‌ کو به‌ لڤه‌ی راستی هه‌لۆیستی خۆیان ده‌هیننه‌وه.^(۱)

شیخی ئەلبانییش هەر له‌و شریته‌دا که به‌ره‌په‌رچی سامی ده‌داته‌وه ده‌فه‌رمووی: ئەسته‌م (موسته‌حیل)ـه‌ کوفری کردار ببێته‌ کوفریک که خاوه‌نه‌که‌ی له‌ میلله‌تی ئیسلام بکاته‌ ده‌روه‌ه‌، مه‌گه‌ر قه‌ناعه‌تی دلی له‌گه‌‌لدا بوو بێت. پێویسته‌ جیاوازی به‌خێته‌ نێوان کوفری کردار و کوفری باوەر و قه‌ناعه‌ت، لای ئیمه‌^(۲) به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا ده‌قیکه‌مان نییه‌ به‌ راشکاوی بلیت یان به‌ لڤه‌یه‌کی ئاشکرا بێت بۆ ئەوه‌ی که که‌ هەر که‌س باوەری به‌وه‌ هی‌نا که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ناردویتییه‌ خواره‌وه‌ به‌لام هی‌چی له‌وه‌ نه‌کرد که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ فه‌رمانی پێی کردووه‌، کافر بێت).^(۳)

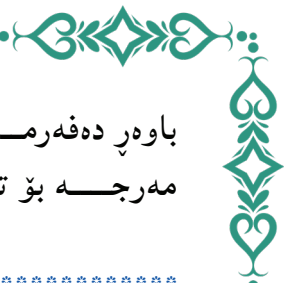
شیخ ئەلبانی ره‌حمه‌تی له‌ شریته‌کی تریدا که‌ ده‌رباره‌ی کردار و

(۱) ئەمه‌ شریته‌کی ته‌سجیله‌ به‌ (کاسیتی سامی) به‌ناوبانگه‌! که‌ له‌ ئه‌رده‌ن موناڤەشەهێ شیخی ئەلبانی کردووه‌ ئیبراهیم شەقره‌ی سه‌له‌فی ئه‌رده‌نیش له‌وئ بووه‌ جار جار ه‌ویش به‌ شه‌قشه‌قه‌لێدان خۆی ده‌خاته‌ ته‌ره‌فی شیخی ئەلبانی، شریته‌که‌ ناوی (الکفر کفران/سلسله‌ الهدی والنور رقم ۱/۸۲۱).

(۲) لای ئیمه‌! ئەگینا لای ئەه‌لی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت به‌ لڤه‌ زۆر زۆره‌. إن شاء الله له‌ داهاتووتردا هه‌ندیکیان ده‌هینمه‌وه‌ باسیان ده‌که‌ین..

(۳) الالباني: شريط الکفر کفران / تسجيلات بيت المقدس / عمان له‌ (ابو بصير عبدالمنعم مصطفى حلیمه‌: الانتصار لاهل التوحيد ل ۶۰-۵۹) وه‌رگیراوه‌.

(۴) الالباني: (شریط التحریر لاصول التکفیر/سلسله‌ الهدی والنور رقم ۱/۸۵۵) شیخی ئەلبانی و ئەوانه‌ی له‌خه‌مه‌تیدا بوون، رای خۆیان له‌م شریته‌دا پوون ده‌که‌نه‌وه‌ که

باوهږ دهفه رمووى كه: (عَمَلُ الْجَوَارِحِ شَرْطُ كَمَالٍ لِلَايْمَانِ)^(۴) واته كردار مه رجه بو ته واویتی باوهږ..

كردهوى دل (وه كو نومیدو تكاو ترس و.. هتد) نهو مه رجي هه بوونى باوهږ نه ك كردهوى نه دامانى لهش (نویژو پژوو و حج و.. هتد) نه مه به راستى خو گیل كړدن و خه لك ئیغفال كړندهو دادى كهس نادات. به مه كه و تنه سى هه لډیره وه:

۱- نه م كهږه سه له فیانه ش له پیږى (مورجیه) ن و هه رچه ند لاف و كه زاف لېډهن هه له ریزی نه واندن، چونكه زورینه ی تیپی مورجیه كان ده لین كردهوى دل به شیکه له باوهږ. وه ك ئیامی ئیبنو ته یمیه باسی كړوون. (مجموع الفتاوى ۱۹۴/۷).

۲- نه گهر كه سیك به سه له فییه كى وت باوهږم به ترس و خوشه ویستی و مه زنى خواى گه وړه خوشه ویستی پیغه مېر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه یه ده بى پى بلئ: تو موسولمانیت و باوهږه كه شت ته واوو ساغ و سه لیمه با هیچ كردهویه كیشت به نه دامانى ترى له شت نه كړدیت، چونكه كردهوى لهش مه رجي ته واویتی باوهږه.. ئاشكرايه كه نه م قسه یه خراپترین قسه یه و له هه موو هه لویستیك زیاتر دژایه تی شه ریه تی خواى په روه ردگارو ژیریتى مروف ده كات! نه مه قسه ی نه رمږه و شلگیره كانى جه همیه یه.. دواى ان شاء الله دیمه سر فش كړندهوى نه م قسانه و به تال كړندهوى به لگه كانیان.. ده بینیت قسه ی پالانته و انانى سه له فى نه مړوش هه قسه ی نه و جه همیانه ی پېشووه، به موو جیاوازیان نییه!

۳- نه م سه له فیانه بو نه وى خو له و تنگړه ی خو یان قوتار كه ن پیناسه یه كى تریان بو باوهږ داهیناوه! كه كهس پېش نه وان - نه له سه له ف و نه له خه له ف - نه یانوتووه! نه ویش نه ویه: (الایمان قول باللسان واعتقاد بالقلب وعمل بالقلب) بچوره و بو شریتى: التحریر لاصول التكفیر.. واته: باوهږ بریاری زمان و قه ناعه تی دل و كردهوى دل!

نه م پیناسه یه له گهل نه و ه شدا كه بیدعه یه و گومپاییه (كل بدعة ضلالة)، گهږه لاوژى و پشویوه كى زانستیپانه شى به دووى خویدا وه ك چهږه دوكل پاكیشاوه! باشه مه گهر قه ناعه تی دل (اعتقاد) هه به راست زانینى دل و كردهوى دل (تصدیق القلب وعمله) ه كه ی پېشینی نه هلى سوننه ت و جه ماعت نییه!

توخوا بچن چندن جارېك گوئ له و شریته بگرن تا بزنان نه مانه چ پیناسه یه كى لاسه نگیان كړدووه به دارشه قى ناو لافاوو سه ولئ سر و شكانى! خوژكه شیخی نه لبانى خوئ دووره په ریژ بگرتایه و به قسه ی شه قره و په قره خوئ نه خستایه ته نه و گېژاوه و! تو بلی ناچار بوویت؟!

یە کێک لە شیخ ئەلبانی دەپرسیت: (ئەگەر کەسێک لەسەر
یە کخواناسی (تەوحید) مرد بێت، بەلام هیچ شتیکی لە داواکارییەکانی
تەوحید ئەنجام نەدا بێت، ئایا راستە کە بە کافر حسیبەو لە گەڵ
کافرانی تردا بە نەمری لە دۆزەخدا دەمینیتهوه؟

شیخ لە وەلامیدا دەفەرموو: (سەلهف جیاوازیان خستۆتە نێوان
باوەرو کردەوه، کرداریان بە مەرجی تەواویتی باوەرپاناوه نەک بە
مەرجی هەبوونی، بە پێچەوانەی خەواربجەکان) پاشان ئەوه باس دەکات
کە (الایمان لا یستلزم العمل).^(۱) واتە باوەر ناچاری ئەنجامدانی کردار
ناکات..

بروانە چۆن قسە بە دەم سەلهفهوه هەڵ دەبەستن! شتیکی کە سەلهف
نەبووتوو ئەمان بۆ سەرخستنی مەزھەبە کە ی خۆیان دەیدەنە پالیا! بێنە
چۆن جیاوازی دەخەنە نێوان باوەرو کرداروه (الایمان والعمل)، ئینجا
دەشڵێن باوەر بریارو کردار!

ئەمما کاکە ی الحلبي ئەوه پێویست بە بەلگە ناکات کە رای چیبەو
چۆنە؟ چونکە لە هەموو کتیب و شریتهکانیدا هەر جەخت لەوه
دەکاتەوه کە کردار مەرجی تەواویتی باوەرپەر، بەوئەندەش ناوەستیت
بەلکو لەو باوەرپەدایە کە ئەوانە ی دەلێن کردار مەرجی هەبوونی باوەرپەر
ئەوه لەسەر رپەرەوی موعتەزیلەو خەواربجن!

ئەمە سەیرە! چونکە ئاشکرایە کە خەواربج ئەنجامدانی یەک

(۱) الالباني: شريتي من منهج الخوارج / سلسلة الهدى والنور رقم ۱/۸۳۰.
بروانە باوەرو رەفتاریان! بە خۆشیا ن دەلێن (سەلهفی حەقیقی و سوننی فیرقە ی
ناجیە)! سوفیانی سەوری دەفەرموو: ئەمە ناو ناویشانیکی بیدعە یە، ئەوانە ی
ئیمە بە خەمەتیا ن گەیشتین راو بۆچوونیا ن وا نەبوو.. ئیمامی ئەوزاعیش دەفەرموو:
ئەو ئەهلی سەلهفه ی کە پیش ئیمە بوون جیاوازیان نەدەخستە نێوان باوەرو
کردەوه. (بروانە ابن رجب الحنبلي/ جامع العلوم والحکم ۱/ ۱۰۴ هەروەها ابن تیمیە:
مجموع الفتاوى ۱۸۶/۷).

گوناحیان به لاوه کوفره. موخته زیلهش ده لّین شایانی جیگه یه که نه دۆزه خه و نه به هه شت، ئیامی مرووزی دهره قیان ده فره مووی: باوه پر له لای موخته زیله ته وه ری هه موو ملکه چی و په رسته کانه، ههر که سییک که مته رخمی له باوه ردا بکات فاسق ده بیّت؛ نه موسولمان ماوه نه کافریش بووه. (ابن تیمیة / الايمان ل ۳۱۹-۳۲۰).

ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت مام ناوه ن دین له نیوان (مورجیئه) و (خه واریج و موخته زیله) دان، به پیچه وانه ی مورجیئه وهن چونکه ئه و که سه به کافر ده زانن که به یه کجاری کردار واز لی ده هیئیت،^(۱) ئه و که سه ش به کافر نازانن که هه ندیک کردار واز لی ده هیئیت، ههر چه نده له ناو خو شیاندا رایان جیاوازه له سه ر واز هیئان له چوار پروکنه که ی تر (غه یری شایه تمان)..

ئه م عه لی حه له بیه له هه موو (سه له فی) یه کانی تر زو رتر خو ی به قسه کانی ئینو ته یمیه ی ره حمه تیدا هه لده واسی، ده ستی له ههر قسه یه کی گیر بیّت دای ده بریت و بو خو ی ده کاته په له به لگه! و ماناشی بو داداهنی! به لام زو ریش نابات یه کیکی ئه هلی سوننه تی لی زیت ده بیته وه و ریسه که ی لی ده کاته وه به خوری و ته دلیسه که ی که شف ده کات.. چونکه خو قسه کانی ئینو ته یمیه و ئیامه به ریزه کانی تری ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت له روژی روون ئاشکرا ترن و زو ر ئاسانیش

(۱) ئیامی ئینو ته یمیه ی ده فره مووی: (مه به ست لّیه دا کرده وه یه کی دیاری کراو نییه، به لکو ههر که سییک له دلّه وه باوه ری به خواو پیغه مبه ره که ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه بیّت ئایا وای لی چاوه روان ده کریت ئه گهر پیغه مبه ری خوا ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بینی و دوژمنه کانی به رامبه ری و ستاون و به رامبه ری ده جه ننگن و ئه میش سه یریان ده کات و ده شتوانیت پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سه رخات و خه لکانی تریش بو سه رخستنی هان دات، ئایا ئاساییه ئه گهر بو سه رخستنی پیغه مبه ره که ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هیچی نه کرد؟!)

مجموع الفتاوی ۳۴۰/۷. دواتریش ده فره مووی: (پیشتر باسه ان کرد که توخمی کرده وه له پیداویستیه کانی باوه ره) مجموع الفتاوی ۳۷۵/۷

هه زاران قوتابى نيمچه خوئنده وارى وه كو ئيمه مانانيش ده توانين بيكهينه گلوپ و عقيده كهى عهلى حهلهبى و هاوپرييانى پى دهرخين.

جىي سهرسورمانه كه چۆن كاكهى عهلى حهلهبى كلاوى مورجيئهى كردۆته سهر ئيبنو تهيميهى رهحهتهى؟! چۆن خستويته ريزى (ئهوانهى) كه باوهريان وايه (كردار) مهرجى تهواويتهى باوهره نهك مهرجى ههبوون و ناواخنى!^(۱) له هه مووشى سهيرتر ئه وهيه ده بينى عهلى حهلهبى هه نديك راو بوچوونى ئيبنو تهيميهى هيناوه ته وه بو به هيز كردنى بوچوونى خوى كه چى دهقه كهى ئيبنو تهيميه له عه قیده دا ههر دژى بيدعه كهى عهلى حهلهبى خوئه تهى ئهمه جگه له وهى كه هه موو كهس ده زانیت كه راو بوچوون و فه تواكانى ئيبنو تهيميه و هه لويسته عه مه ليه كانى ژيانيشى ههر پيچه وانه و دژى مورجيئه و شوين كه وتوووه كانيان..

تيپينيه ك: ئه وه بزانه كه (كردار) له پيناسهى شهر عدا مه به ست ههر له (كردن)ى داوا كراوه كانى وهك نوپژو رۆژوو و هتد... نيه، به لكو (نه كردن)يشه، وهك شيرك و سيحرو هتد... وه كو ئيامى ئيبنو حه جهر له (فتح الباري ۳/۳۹۴) دا ده فهرموئى: نه كردن كرداره..

سه له فييه كانى بهر سيبهرو مه دخه ليه كان و پالانته وانانى سه له فى كه باوهريان وايه كردار مهرجى هه بوونى باوهر نيه، مه به ستيان له وهيه كه ههر كهس به دل باوهرى كردو به زمان بريارىدا، با هيچ فهرمانيش جيبه جى نه كات و به ره له ستيه كانيش ئه نجام بدات واته: با (فعل مأمور) نه كات و (ترك محظور) يش بكات! ههر موسولمانه، به لام باوهرى نوقسانه (مؤمن ناقص الايمان) هه وه له ئاگرى دۆزه خدا به نه مرى نامينيته وه. بويه ئهم دوو جوهر هه لويسته ش (نه كردنى هه موو فهرمانه كان) و (كردنى هه موو ئه و كردارانه ش كه خه لكى پى كافر ده بيت) ئه گهر كه سيك هه ردوو كيشيان ئه نجام بدات ههر كافر نابيت،

(۱) بو نمونه سه يري لاپه ره ۲۷-۲۸ ي صيحه نذير/الحلبي بكه.

بە لۆکو دە کەوێتە (کوفری کردارەو!) واش منجە منج دە کەن کە بکەری ئەم هەموو سەر پێچییه - ئە گەر گوناخە کان لە دڵ و دەروونیدا بە حەلال نەزانییت - کافر نابیت! بە مەش هەلۆیستی (مرجئة الفقهاء) و (مرجئة الغلاة) یان لە خو گرتوو..

شەقرە لە تەواو کردنی قسە کانی پیشووی دا دەلی: (ئە گەر کەسیک شایەتمانی هێناو بە دلی قەناعەتی کردبوو و باوەری بە داواکاریە کانی باوەر کردبوو، با هەرچی گوناخیش هەیه - ئەوی دیارەو ئەوی شاراوەیه - بیکات هەر موسوڵمانە، مادام نکۆلی لەوانە ناکەن کە زەروریاتی دین..^(۱)

ئەم قسە یە شەقرە یە ک لەم زەمانە ی ئێمە دا ئاوا دەری دەپەرێت، لە زەمانی ئێمامی ئێبنو تەیمییه شادا خاوەنی هەبوو، ئێمامیش بە شمشیری حەقناسی ڕوو و ڕوویان ڕادەوێستایەو.. ئێمامی ئێبنو تەیمییه لە ئێمام ئەحمەدی کوری حەنبەلەو دە گێڕێتەو - ڕەحمەتی خوای لی بیت - کە مورجیئە زۆرجار بە راشکاوی وایان نە دەوت، چونکە ئەهلی سوننەت باوەرو کرداریان بە لازم و مەلزومی یە کتر دەزانی، ئەمما ئەو تە شەقرە هەر بە عالەمی ئاشکراو بە راشکاوی هاوار دەکات!

ئێمامی ئێبنو تەیمییه دە فەرمووی: (ئەحمەد دەیفەرموو: بابای مورجیئە کە دەلی: کابرا بە شایەتمانە کە موسوڵمان دەبیت، باشە دەبی حەتمەن ئیقراڕ بکات کە زە کاتیش فەرزه، بەلام ئە گەر پێنج درهەمی لە کۆی دوو سەد درهەم زە کات نەدا (واتە عەمەلی بە باوەرە کە ی نە کرد) هەر موسوڵمان دە مینیت؟ مورجیئە کە هەر دەلی: بەلی. باشە ئە گەر کابرا زەناری بەست (قایشە پانە کە ی ناو قەدی قەشە ی مەسیحی) و نوێژی

(۱) الشقرة: هي السلفية ل ۱۲۲.. تەماشاکە چۆن کابرا هەر بە موسوڵمان دەناسییت ئە گەرچی هەرچی گوناخیش هەیه بیکات! سەیری ئەم دیواره تاریکانە ی نەزانی کە! چ ئەستوورن؟!

بۆ خاچ کردو چوووه کلّیسای دیان و بهیعی جولّه که (په‌رستگای جولّه که ناوی بهیعه)، ئینجا هه‌موو گوناوه گه‌وره کانیشی کرد هه‌تمه‌ن بابای مورجیئه هه‌ر ده‌بی به موسولمانی بناسینیّت! ئەمه‌ش شووره‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌و پێیان‌ه‌وه ده‌لکیت..

منیش ده‌لیم (ئیمامی ئینو ته‌یمیه‌یه خۆی ده‌فه‌رمووی منیش ده‌لیم): ئەمه‌ی ئیمام ئەحمه‌د فه‌رموویه‌تی باشترین به‌لگه‌یه بۆ به‌ر په‌رچدانه‌وه‌یان، چونکه له سوچیکیان ده‌په‌ستیوێت و ناتوان خۆ قوتار که‌ن. ئاخ‌ر بۆیه که قسه‌زان و په‌وانبێژو ده‌م هه‌راشه‌کانی وه‌کو جه‌هم و ئەوانی تریان ناچار بوون بڵین: ئەگه‌ر که‌سیک ئەو کرده‌وه ئاشکرایانه‌ی ئەنجامدا له دله‌وه کافر نابێت، به‌لام ده‌بنه به‌لگه‌ی دنیایی بۆ کافر بوونی. (مجموع الفتاوی ۲۵۰/۷).

بزانه ئەوه‌ی ئەو ئیمامه به‌پێزانه‌ی ئەه‌لی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ده‌رباره‌ی جه‌هم و ئەوانی تر فه‌رموویانه، کتومت ده‌لێی بۆ (سه‌له‌فی) یه‌کانی ئەم زه‌مانه‌ی ئیمه‌ی ده‌فه‌رموون! ته‌نانه‌ت ئەم سه‌له‌فیانه‌ی زه‌مانی ئیمه هه‌ر بۆری مورجیئه‌ی کۆنیان داوه‌ته‌وه، ئەمان دینداریه‌که‌یان له لۆکه‌ی ناو ئاو نه‌رم‌تر کردۆته‌وه، نه‌تبینی ده‌یانوت: ئەگه‌ر که‌سیک هه‌موو گوناچه‌کان بکات هه‌ر پێی کافر نابێت، نه له دنیاو نه له ئەحکامی پۆژی دوا‌یشدا! مادام له ناخی دلیه‌وه کافر نه‌بووه!

قسه‌ی شیخی ئەلبانیان هێنایه‌وه که ئەو که‌سه‌ش که هه‌رچی سه‌رپێچی فه‌رمانی خوا هه‌یه بیکات، هه‌ر کافر نابێت!

*** ... ***

(۱) وەرگير نووسيويتى.

سەردەمە بە کافری زانیوون.. دامەزڕینەری ئەم گرووپە ناوی جەھەم (ئەبومیحەرزى پاسبیجەھمی کۆری سەفوان) خۆراسانیەو لە کوفەو سەری هەڵدا، یەکیکە لە زیت و وریاو زمانلووسانی میژووی عەقیدەو فیکر، بەلام لەبەر ئەوەی زۆر ئیعتیقادى دەکردە سەر ئەقلى خۆی زوو تیکەوت، تەنانەت بۆ ماوەی چل رۆژ وازی لە نوێژیش هینا! سالى ١٢٨ک یەکیک بوو لەوانەى دژی دەسەلاتى ئەمەوییه کان شۆرشى بەرپا کرد بۆیە لە دواى شەڕىک سیلمى کۆری ئەحوەزى مازنى بە دیل گرتى و کوشتى.. سەیر ئەوەیە دەسەلاتدارانى ئەمەوى لە دواى کوشتنى ئەوەوە کەوتنە رەواج پێدانى دیدو بۆچوونى جەھەم چونکە لە بەرژەوندی ئەوان بوون کە دەسەلاتى سیاسییان زەوت کردبوو.. بەلام لە ١٣٢ دا کۆتاییان پى هات.. ئیمامى ئەبوحەنیفەو ئیمامى ئەحمەد بە کافریان دادەنا..^(١)

*** ... ***

(١) سەرچاوە لەسەر جەھەم زۆرە، لەوانە دکتۆرا نامە ھەیه، موناھەشەى شیوازی ژيان و دیدو بۆچوونی دەکات، ھەرۆھا ھەلوێست و رێبازی سیاسى و چۆنیەتى کوشتنى.. دەشیئت تەماشای (الذھبی: سیر أعلام النبلاء ٢٧/٢٦/٦) و ابن کثیر: البدایة و النھایة ٣٥١/٩ و تاریخ بغداد ٣٨٢/١٣ بکریت.

* باسِي دُووَهْم *

مه دَخَلِي وَ پَالْدَنْتَه وَ اَنَانِي سَهْلَهْفِيْتِي لَه سَهْر عَهْقِيْدَهِي (مُرْجِنَةُ الْفُقَهَاء) ن!

ئَايَا كِرْدَار مَهْرَجِي هَه بُوُونِي بَاوَهْرَه يَان تَهْنَاهَا مَهْرَجِي تَه وَ اَوَيْتِيْبَه تِي؟

ئِيْهَامِي شَاْفِيْعِيِي بَهْرِيْزْمَان - رَهْ حَمَه تِي خَوَاي لِيْ بِيْيْت - دَهْفَهْرَمُوِي:
(كَانَ الْاِجْمَاعُ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ مَنْ بَعْدَهُمْ وَمَنْ اَدْرَكْنَاهُمْ يَقُولُونَ:
الْاِيْمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ وَنِيَّةٌ، لَا يَجْزِيْ وَاحِدٌ مِنَ الثَّلَاثَةِ اِلَّا بِالْاُخْرَى) ^(۱) كَوْرَاي
تَه سَحَابَه وَ شَوِيْن كَه وَ تُوُوَانِي دَوَاتِرِيَان وَ تَه وَ اَنَهِي ئِيْمَه پِيْيَان گَه يَشْتُوِيْن
هَه مَوُو هَهْر دَهْيَانُوْت: بَاوَهْر: گُوْفْتَارُو رَهْفَتَارُو نِيْبَه تَه، هِيْچ يَه كِيْكَ لَهْم
سِيْاَنَه بَه تَهْنَاهَا دَاد نَادَات..

حَه نَبَهْل دَهْفَهْرَمُوِي: (حَدَّثَنَا الْحَمِيدِي قَالَ: وَأُخْبِرْتُ أَنَّ اَنَاسًا يَقُولُونَ:
مَنْ أَقْرَبَ بِاصْلَافَةِ وَ الزَّكَاةِ وَ الصَّوْمِ وَ الْحَجِّ وَلَمْ يَفْعَلْ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا حَتَّى
يَمُوتَ، وَيَصْلِيْ مُسْتَدْبِرَ الْقَبْلَةِ حَتَّى يَمُوتَ، فَهُوَ مُؤْمِنٌ مَا لَمْ يَكُنْ
جَاحِدًا إِذَا عَلِمَ أَنْ تَرَكَ ذَلِكَ فِيْهِ اِيْمَانُهُ إِذَا كَانَ مُقْرَأًا بِالفَرَائِضِ وَاسْتِقْبَالَ
الْقَبْلَةِ. فَقُلْتُ: ذَاكَ الْكُفْرُ الصَّرَاحُ وَخِلَافُ كِتَابِ اللّٰهِ وَ سُنَّةِ رَسُوْلِهِ
وَ عُلَمَاءِ الْمُسْلِمِيْنَ. قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰى ﴿وَمَا أُمُّوْا اِلَّا لِيَعْبُدُوْا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ﴾
البَيِّنَةُ/۵. قَالَ حَنْبَلٌ (سَمِعْتُ اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ يَقُوْلُ: مَنْ قَالَ
هَذَا، فَقَدْ كَفَرَ بِاللّٰهِ وَرَدَّ عَلَى اللّٰهِ اَمْرُهُ وَ عَلَى الرَّسُوْلِ مَا جَاءَ بِهِ) ^(۲)
وَ اَتَه: حَهْمِيْدِي (مَامُوْسَتَاي ئِيْهَامِي بُوْخَارِيْبَه) قَسَهِي بُوْ كِرْدِيْن وَ تِي:
هَه وَ اَلْم پِيْ گَه يَشْتُوُوَه كَه هَهْنَدِيْ كَه س هَهْن (مَهْبَه سَتِي مُوْرَجِيْئَه كَانَ
بُوُو) دَه لِيْن هَهْر كَه س دَان بَه وَ دَا بَنِيْت كَه نُوِيْثُو زَه كَات وَ رُوْژُوُو وَ
حَه ج فَهْر زَه، بَه لَام هِيْچِيْشِيْاَنِي تَا مُرْدَن نَه كِرْد، هَه رُوْهَاهَا تَا مُرْدَنِيْشِي
هَهْر پَشْتِي لَه قِيْبِلَه بُوُو (يَه عَنِي ثَارَا سَتَه وَ رُوُوِي لَه وَ شَوِيْئَه نَه بُوُو

(۱) ابن تيمية، مجموع الفتاوى چاپی سالی ۱۳۸۲ ب ۷/ل ۳۰۹

(۲) ابن تيمية، الايمان ل ۲۰۸

که موسولمانان هه یانه) ههر به موسولمان حسییه بهو مهرجهی له ناخی خۆیدا نکولی لهو فهرزانه نه کات و باوه ریشی و ابیت که واز هینانه کهی ههر ئیماندارییه! منیش ده لیم (حه میدی ده فهرموویت منیش ده لیم): ئەو کوفری راشکاو و پروونه، ئەو پێچهوانه ی قورئان و سوننه تی پێغه مبهرو ﷺ بۆچوونی زانیانی موسولمانه. خوای گه و ره ده فهرمووی: جه ختی ئەو هیان له سه ر کراوه ته وه که ته نها خوای گه و ره بیه رستن و دینداری سه ر پر استانه ش له به ر خاتری ئەو بکه ن.. حه نبه لیش ده فهرمووی: گویم له ئەبو عبدالله ئەحه مدی کوپی حه نبه ل بوو ده یفه رموو: ههر کهس و ابلیت ئەو کافر ده بیّت، ئەو دینه کهی خوای بۆ خوا ره ت کردۆته وه ئەو ی پێغه مبه ر ﷺ هینا ویتی داویتییه وه به سه ریدا!

شه یخولئیسلا م ئیبنو ته یمیه ش ده فهرمووی: (قال محمد بن نصر المروزي فَمَنْ كَانَ ظَاهِرُهُ أَعْمَالُ الْإِسْلَامِ وَلَا يَرْجِعُ إِلَى عُقُودِ الْإِيمَانِ بِالْغَيْبِ فَهُوَ مُنَافِقٌ نَفَاقًا يَنْتَقِلُ عَنْ الْمَلَّةِ، وَمَنْ كَانَ عَقْدُهُ الْإِيمَانُ بِالْغَيْبِ وَلَا يَعْمَلُ بِأَحْكَامِ الْإِيمَانِ وَشَرَائِعِ الْإِسْلَامِ فَهُوَ كَافِرٌ كُفْرًا لَا يَثْبُتُ مَعَهُ تَوْحِيدٌ) ^(۱) واته: محمدي کوپی نه سری مروزی ده فهرمووی: ههر که سییک به سه رزاره کی فره ئیسلامیه کان جیه جی بکات، به لام له ناخیدا خوی پابه ند نه کردبیت به داواکارییه کانی باوه ره وه؛ ئەو دوو پرووه. ههر که سییکیش له ناخوه پابه ند بوو بیت به داواکارییه کانی باوه ره وه به لام به فره کان وشه ریه ته ئیسلامیه دهره کییه کانه وه پابه ند نابیت ئەو کافره، کوفریکی واشه که خوابه یه کناسی پێوه نامینیت.

ئیهمی ئیبنو ته یمیه خۆشی که باسی کردار ده کات - که ده بیت له گه ل باوه ردا ئەنجام بدریت - وای باس ده کات که ههر که سییک

به دیارده و پړواله تی فهرزه ئیسلامیه کانه وه پابه ند نه بوو، به کافر ده ژمیردریت. بویه ده فهرمووی: (فإن الله لما بعث محمدا رسولا الى الخلق، كان الواجب على الخلق تصديقه في ما أخبر، وطاعته في ما أمر، ولم يأمرهم حينئذ بالصلوات الخمس، ولا صيام شهر رمضان، ولا حج البيت، ولا حرم عليهم الحمر والربا، ونحو ذلك، ولا كان أكثر القرآن قد نزل، فمن صدقه حينئذ فيما نزل من القرآن وأقر بما أمر به من الشهادتين وتوابع ذلك، كان الشخص حينئذ مؤمنا تام الايمان الذي وجب عليه، وإن كان مثل ذلك الايمان، لو أتى به بعد الهجرة لم يقبل منه ولو اقتصر عليه كان كافرا). واته: کاتیځ که خوای په روه ردگار محمدی ﷺ به نیرراوی خوئی نارد بو خه لکی، نه وه فهرز بوو له سهر خه لکه که که ههرچی نه وه ده فهرمووی ده بیت نه مان به راستی بزنان، ده بیت گوی پرایه لی نه وه فرمانانه بن که نه وه ده ریان ده کات، نه وه زهمانه هیشتا پینج فهرزی نویترو پوژووی په مه زان و حه جی مالی خویان له سهر فهرز نه کرا بوو، هیشتا شهراب و سوو (ریبا) و شتی تری وایان لی حه رام نه کرا بوو، هیشتا زورینه ی قورئانیس نه هاتبووه خواره وه، جا له وه زهمانه دا ههر که س باوه ری به وهنده قورئانه هینا با که هاتبووه خواره وه و شایه تمانه که ی هینا باو به و ئه رک و فهرزانه ش هه ستا با که شایه تمانه که ی داوای کرد بوو، نه وه موسولمانی ته و او و ئیمانداری کامل بوو، چونکه ههرچی له سهری فهرز بوو به جیی هینا وه، به لام نه گهر دوای کوچی پیغه مبه ر ﷺ بو مه دینه ههر نه وه نه دازه باوه رهی بهینایه (واته قه ناعه تی دل و بریاری زمان) و بیوتایه به سه، لی وهرنه ده گیرا. گهر بیشیوتایه ئیسلامه تی ههر نه وهنده یه به کافریش حسیب ده کرا..

ئیمامی ئیبنو تهیمیه هه میشه و له هه موو کتیه کانی خویدا - وه کو هه موو زانیانی پیشین - جهخت له وه ده کاته وه که حوکمی

(۱) لازم و مه لزوم: لازم یه عنی نه وه ی که بووونی شتیځ پیویسته وه کو ده ستنوئیز

ههَر كه س كر دارو باوهر به لازم و مه لزومي يه كتر نه زانیت حوكمی وه كو حوكمی مورجیئه یه،^(۱) چونكه كردار مهرجی هه بوون و سه لامه تی و درووستیی باوهره، نه ك مهرجی ته واویتی، واته ئه وه نییه ئه گهر كه سیك كرده وه كانی ئیسلامه تی ئه نجام نه دا به موسولمانی باوهر ناته واو حسیب بییت، نا، ئه وه - ئیهامی ئیبنو ته میمیه و زانایانی تری پیشین - به موسولمانی دانانین. چونكه باوهره كه ی دانه مه زراوه.. له وه ی سه ره وه شدا كه فه رمووی حوكمی ئه و كه سه وه كو حوكمی مورجیئه وایه یه عنی: ئه و كه سه ی باوهری له ناخی دلیدا هیناوه به لام كرده وه ی پئی ناكات وه كو مورجیئه كانه كه ده لیّن (إن العبد قد يكون مؤمنا تام الايمان، إيمانه مثل إيمان الانبياء والصديقين، ولو لم يعمل خيرا لا صلاة ولا صلة ولا صدق حديث، ولم يدع كبيرة إلا ركبها، فيكون الرجل عندهم إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان، وهو مصر على دوام الكذب والخيانة ونقض العهود، لا يسجد لله سجدة، ولا يحسن الى أحد حسنة، ولا يؤدي الامانة، ولا يدع ما يقدر عليه من كذب وظلم وفاحشة إلا فعلها، وهو مع ذلك مؤمن تام الايمان، إيمانه مثل إيمان الانبياء.. وهذا يلزم كل من لم يقل إن الاعمال الظاهرة من لوازم الايمان الباطن)^(۱) واته: له وانه یه كه سیك باوهره كه ی ئه وه نده ته واو بییت وه كو باوهری پیغه مبه ران و پیاوچاكان بییت، با نوژییش نه كات، با سیله ی

بۆ نوژی، مه لزوم: یه عنی ئه وه ی كه پیویستی به شتیکی تره كه لازمی، وه كو نوژی كه پیویستی به ده ستنوژی. ئیهامی ئیبنو ته میمیه ده فه رمووی كرده وه ش لازمی باوهره، باوهر بئ كرده وه نایه ته هه بوونه وه، باوهریش كه مه لزومه پیویستی به كرده وه یه تا پیی ده كه ویت و سه لمیت. بۆیه ده فه رمووی: (متى وَجَدَ الْمَلْزُومَ وَجَدَ الْلازِمَ، وَمَتَى انْتَفَى الْمَلْزُومُ، وَارَ انْتَفَى لَزِمُ الشَّيْءِ عَلِمَ اَنَّهُ مُنْتَفٍ) بروانه (موافقة صحيح المنقول لصريح المعقول ۵۳/۱). واته: هه ر مه لزومیک هاته دی به لگه نه ویسته كه لازمه كه شی هاتوته دی، لازمی هه ر شتیکیش نه هاته دی مه لزومه كه شی نایه ته دی، لازمی هه ر شتیك نه ما، یه عنی ئه و شته خوشی نه ماوه..

(۱) ابن تیمیة، مجموع الفتاوى ۳۵۶/۷

6.

6.

6.

6.

6.

6.

* باسی سییه *

با ئیمامی ئیبنو تهیمییه ههکه م بیّت؛ ئەگەر راست دهکهن!

وتمان که سهله فییه کان بو بهرگری له کافریتی حاکمه کان و خو
لیسهانه وهی بهر سیبه ری خویان، به کول و دل ههولێ ئه وه دهدهن که
کردار له پیکهاته ی باوهر بهیننه دهره وه، بویه دهلین: کردار مه رجی
باوهر نییه.. جا چونکه زوریش ناوی ئیمامی ئیبنو تهیمییه دین، با
ئه مجاره بیان بهینه لای شه یخولئیسلام و ئه و داوه ریان بکات به لکو خوا
بکات ئه مانه مان بو بگپریته وه ناو ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت..

ئیمامی ئیبنو تهیمییه ی ره حمه تی ده فهرمووی: (خوای گه و ره که
فه رموویه تی: ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ * وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ القیامه / ۳۱ - ۳۲. واته: نه
به راستی زانی؛ نه نویژی کرد، به لکو به درۆی خسته وه و پشتی
هه لکرد. ئه مه ئه وه ده گه یه نیّت که پشت هه لکردن به درۆ خسته وه
نییه! به لکو پشت هه لکردنه له ملکه چی و گوپرایه لی. فه رزه
له سه ر خه لکی که پیغه مبه ر ﷺ له هه موو ئه وان هه که
ده یانفه رموویّت به راست بزائن، ئینجا فه رزیکی تریشیان له سه ره که
ملکه چی کردنی فه رمانه کانی و گوپرایه لی کردنی تی. پیچه وان هه ی به
راستگوزانینیش به درۆن دانانه، پیچه وان هه ی ملکه چی و گوپرایه لیش
پشت هه لکردن و یاخی بوونه بویه خوای گه و ره ئاوا فه رمووی:
﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ * وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ القیامه / ۳۱ - ۳۲. مه گه ر نابینیت نه فی
باوهر له و که سانه ده کات لافی باوهر هینانه که لیده دهن و ده شلین
ملکه چی ده رده برین به لام به کردار وا ناکه ن، دهره قیان ده فه رمووی:
﴿وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فِرْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾
النور / ۴۷. واته: ده لین باوهر مان به خواو به پیغه مبه ر هینا وه
ملکه چیش ده رده برین، به لام دواتر کومه لکیان پشت هه لده که ن و
گوئ ناده نه ئه وه ی ده یانوت! ئه وان هه موسولمان نین.. خو له زور جیگای
قورئان و سوننه تدا نه فی باوهر له و که سانه کراوه که باوهر هینان هه ر

ههروه ها له جییه کی تر دا ده فەرمووی: (گەر وا دانیین که خەڵکیک بهاتنایه ته خزمەت پیغەمبەر ﷺ و بیانوتایه: ئیمه له ناخی دڵمانه وه - بئ هیچ گومانیک - باوهرمان به وه ههیه که تۆ هیناوتە، به زمانیش بریار ده دهین، به لام له وه فرمانانهی که ده ری ده کهیت یان له وه به رهه لستیانهی دهیگریته بهر به قسەت ناکهین و گوپرایه لئ نابین! نوێژه کان ناکهین، به رۆژوو نابین، هه ج ناکهین، قسه ی راست ناکهین، راسپارده نادهینه وه خاوهنی، به لێن نابهینه سه ر، سیله ی روه می خزمایه تی له گه ل یه کتر ده پسینین، هیچ کار و کرداریکی چاکه له وه ی تۆ فەرمانت پیکردوه نایکهین (واته سوورن له سه ر ئه وه ی که توخمی کردار که له پیکهاته ی باوه ره واز لیبه ینن) شه راب ده خوینه وه له گه ل ئافره تی مه حره می خو مان به ئاشکرا زینا ده کهین و هه ر که سیکیشان له ئوممه ت ویاوه رانی تۆ به رده ست کهوت ده یکوژین و سامان و مالیان تالان ده کهین و ته نانه ت تۆ خوشت ده تکوژین و ده چینه به ره ی دوژمنه کانت بو شه ر کردن دژت (واته هه موو کاره حه رام کراوه کان و نه وانه ش که خەڵکی پێیان کافر ده بن)، ئاخه ر له حا له تیک ی وادا ئاقلێک هه یه وا بزانی ت که پیغەمبەر ﷺ پێیان ده فەرمووی: ده ی ئیوه موسو لمانن و باوه ره که شتان کو تا پله ی ته واویتییه و ئیوه شایانی شه فاعه ته که ی قیامه تی منن و ئومیدم وایه که ستان نه خرینه ناگری دۆزه خه وه .. که سی ژیر به بیردا دی ت وا بزانی ت که پیغەمبەر ﷺ ئاویان پێ ده فەرمووی؟! یان پێیان ده فەرمووی: ئیوه له هه موو که س کافه ترن، باوه رتان به هیچ شتیکی ئه و په یامه نییه که من هیناومه حه تمه ن ئه گه ر تۆ به نه که ن و له وه په شیان نه بنه وه که

وتوویانه له گهردنیشیان ده دات^(۱) له (مجموع الفتاوی ب ۷/ ۳۷۲) شدا ده فهرمووی: شتیکی نامومکینه که سییک به موسولمانی خاوهن باوه پ بزمیردریت له کاتیکدا که له ته مه نیدا سوجده یه ک بو خوا نابات و پوژووی په مه زان ناگری و زه کات نادات و حه ج ناکات.. ته مه ههر دووروویی و کافر بوونه، ته مه باوه پری راستی له دلدا نییه، چونکه خوی په روه ردگار سوجده بوخوا نه بردنی به سیفه تی کافران داناوه، وه کو ده فهرمووی: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ * خَشَعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفَهُمْ ذُلُّهُ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ﴾ القلم/ ۴۲-۴۳. واته: ئه و پوژهی لاق ده رده خریست، داوایان لی ده کریت سوجده بو خوا بیهن، ناتوان. چاویان زه ق کردوته وه زه لیلی ماندووی کردوون، ئاخر که له دنیا دا که ساغ و سه لیم بوون داوایان لی ده کرا سوجده بیهن، نه یانده برد!

ئیامی ئینوته مییه که پیناسه کانی سه لهف ده رباره ی باوه پ ده هینیتته وه، ئینجا باسی ئه وه ده کات که بوچی ئه وان له پیناسه که یدا جیاواز بوون. ده فهرمووی: (هه موویان ههر مه به ستیان ئه وه بووه که له پیناسه ی باوه پدا رهدد له مورجیئه کان بده نه وه که ده یانوت: باوه پ ههر گوفتاره! واته ههر قسه یه و به س! ئه مانیش ده یانفه رموو: نه خیر (قول و عمل) واته گوftarو کرداره. ئه وانه شیان که باوه پریان ده کرده چوار به شه وه، ههر خو شیان راقه ی پیناسه که ی خو یانیان ده کرد سه هلی کوری عبداللهی توستری فهرمووی: باوه پ چییه؟ (الایمان: قول و عمل و نیه و سنه) واته: باوه پ: گوftarو کردارو قه ناعه تی دل و شوین که وتنی پیغه مبه ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. چونکه ئه گهر بوتریت: باوه پ گوftarی بی کرداره،

(۱) ابن تیمیة: الا بیان ۲۷۹ هوی ئه وه ش که شایانی کوشتنن ئه وه یه که له حوکمی پاشگهرز بووه وه (مورته دد) ان چونکه به (به راستگو زانین و شایه تمانه که یان) چوونه ته باز نه ی ئیسلامه وه، به لام له سه ری نه ماونه ته وه و پیوه ی پابه ند نه بوون، واته سیفه تی ئیسلامه تییه که ی یه که مجاریان پیوه نامینیت چونکه په فزیان کردووه کرده وه ئه نجام بدهن، چ کردن بیت چ نه کردن و واز هینان.

ئىمامى ئىبنولقەيىم رحمه الله دەفەرموۋى: لقەكانى باوەر دوو بەشن:
ئەوانەى گوشتارن و ئەوانەى كردارن. ھەروەھا لقەكانى كوفريش دوو
جۆرن: ئەوانەى گوشتارن و ئەوانەى كردارن. لقە گوشتارىيەكانى باوەر

هى وایان ههیه گهر له كه سیکدا نه هاته دى، باوه پىشى تیدا نایه ته دى، ههروه ها لقه کرداریه کانیشى، کردارى وا ههیه لقیكه له باوه پ به لام نه گهر نه ما باوه پىش به دوایدا نامینیت. لقه کانى کوفرىش چ گوشتاره کانى بن چ کرده وه کانى هه ر وان، هه ندی گوشتارى کوفرىن ههیه نه گهر كه سیک به ئازادى و سه ربه ستى خوئى بیانیت، پى کافر ده بیت، ههروه ها هه ندیک کردار ههیه جوړیکه له کوفر. هه ر كه س سه ربه ستانه به بى ناچار کردن کردى پى کافر ده بیت. وه كو سو جده بردن بو بت، یان ئیهانه کردنى قورئان.. ئه مه بنچینه باسیكه.

بنچینه یه كى تریش ههیه، ئه ویش ئه وهیه كه حه قیقه تى باوه پ له گوشتارو کردار پیک دیت:

* گوشتاریش دوو به شه:

• گوشتارى دل: كه بریتیه له قه ناعه ت کردن.

• گوشتارى زمان: كه بریتیه له وتنى شایه تمان و بریاری ئیسلامه تى.

* کرداریش هه ر وایه، ئه ویش دوو جوړه:

• کردارى دل: بریتیه له نییه تى خواویستى و نیازپاكى بو خوا.

• کردارى ئه ندامانى له ش (الجوارح).

ئه گهر ئه م چواره نه مینن، ئه و باوه پىش به یه كجاری نامینیت، ئه گهر قه ناعه تى دل كه نه ما، به شه کانى تر سوودیان نابیت، به دهر د ناخون!

ئه ما ئه گهر قه ناعه تى دل كه ما بوو، به لام بو خوا سولحانى تیدا نه بوو، ئا ئه م خاله یه كه جى مشت و مپى مورجیه و ئه هلى سوننه ته. ئه هلى سوننه ت ده لىن: ئه و قه ناعه ته هپچ نرخىكى نامینیت و كابرا باوه پى نه ماوه، قه ناعه تى دل كامه یه ئه گهر بو خوا سولحانى پى نه هاتبیته دى؟ باوه پ بوون به خوا چیه ئه گهر خوا خوشویستن و

ملکه چی و گوپراه لئی فەرمانه کانی نه هیئتته دی، ئە گهر کابرای خاوهنی به شه‌رعی خواوه پابه‌ند نه کات؟! باوه‌ری ئیبلیس و فیرعه‌ون و گه‌له‌ که ی و جوله‌ که و موشریکه کان سوودی چی بوو؟! خو هه‌موو ئە مانه ده‌یانزانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ راستگوویه و نی‌ردراوی خوایه! کافرو جوله‌ که کان خو به نه‌ینی و ناشکرا ئیعتیرافیان به‌وه ده‌کرد! ده‌یانوت: راستگوویه و درۆ ناکات، به‌لام نابیت شوینی بکه‌وین و باوه‌ری پیبھینین! جا ئە گهر باوه‌ر به کرداری دل نه‌می‌یت، جیی نکولیش نییه که به نه‌کردنی گه‌وره‌ترین کرداری که به ئە ندامانی له‌ش (الجوارح) ئە‌نجام ده‌دریت (مه‌به‌ستی ئیام: نوێژ نه‌کردنه) نه‌فه‌وتیت.. چونکه ته‌سلیم نه‌بوونی له‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ته‌سلیم نه‌بوونی دل. ئە گهر راسته‌و دل قه‌ناعه‌تی به ئیسلامه‌تی کردوو، ئە‌دی چۆن له‌ش گوپراه لئی ناکات و ته‌سلیم نابیت؟! خو باوه‌ر - هه‌ر وه‌کو زووتر پروومان کرده‌وه - هه‌ر به راستگوزانین و قه‌ناعه‌تی دل نییه، به‌لکو قه‌ناعه‌ت و خو ته‌سلیم کردنی دله‌ به‌و شیویه‌یه که ملکه‌چی و گوپراه لئی و ته‌سلیم بوون به فەرمانه‌کانی خوا به‌هیئتته‌دی.

(ابن القیم: کتاب الصلاة لا ٢٥). پیشتریش له‌لا په‌ره (١٩) دا فه‌رمووی:

(له ئەسته‌م مه‌حال تره که له‌دلی که‌سی‌کدا، باوه‌ری راست و یه‌قینی هه‌بیت، به‌لام ئە‌وه‌نده کاریگه‌ر نه‌بیت خاوه‌نه‌که‌ی والی بکات فه‌رزیک جیبه‌جیی بکات یان له‌گوناحیک دوور که‌وێته‌وه!).

ئىمامى ئىبنى تەيمىيە رەھمەتى دىئەھو سەر باسى دُل و قەناعەتە كەى ناخى و دەفەر مووى: (دُل يە كەم بناغەيە، ئە گەر زانين و ويستى تيدا پروا، ئىدى بە لگە نە ويستە كە پەل و پوى دە گاتە ھە موو بە دەن، چونكە مومكىن نىيە بە دەن نە يەت بە دەنگ فەرمانى دُلەو، بۆيە پيغەمبەر ش صلى الله عليه وسلم دەفەر مووى: (أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ لَهَا سَائِرُ الْجَسَدِ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ لَهَا سَائِرُ الْجَسَدِ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ).^(۱) واتە: پاروۋە گوشتىك لە بە دەندا ھەيە، ئە گەر ئەو چاك بىت، ھە موو

(۱) ئىمامى بوخارى لە ڪتاب الايمان ژماره ۵۲ گىراوتىيەو، ئىمامى موسلىمىش لە

بهدهنیش بۆی چاک دهبن، ئه گهر ئه ویش خراب بوو، هه موو بهدهن بۆی خراب دهبن، ئه ویش دلّه، جا ئه گهر دلّ به باوهرو کرداری چاک ئاوهدان بۆوه، چاک بوونی هه موو بهدهنیش دهخواییت، دهیهویت که گوفتارو رهفتاری چاک بهو باوهره گشتیهوه ئه نجام بدات. پیشه وایانی زانستی فهرمووده دهفهرموون: (گوفتارو کردار: گوفتاری ناوهوهو دهروهو، کرداریش هی ناوهوهو دهروهو، دهروهو شوینکه وتووی ناوهوهیه؛ ههر کاتییک ناوهوه چاک بییت، دهروهوشی بۆ دهپه خسیّت و بۆی چاک دهبیّت، ئه گهر ئه ویان چاک نه بوو ئه میس هیچ.. (مجموع الفتاوی ۱۱۹/۷-۱۲۰).

ههروهها دهفهرمووی: (له قورئاندا لهوهی دهبیته به لگهی ئهوه که باوهرو کردهوه کان دهخواییت، ئهوهیه که خوای پهروهردگار دهفهرمووی: ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ السجدة/۱۵. واته: ئهوه که سانه باوهریان به نیشانه و ئایاتی ئیمه هیه که دهخریتهوه یادیان، یه کسه ره دهچنه سوجه و زیکری خوا به سوپاسهوه ده کهن و خۆبه زلنازانن.. یه عنی غیری ئهوه که سانه باوهریان نییه، چونکه ههر که سییک خوای بهم قورئانه خرایهوه یادو پیی وترا ئه مه فهرزی خوایه سوجه بیهو نه بیرد ئهوه له ریزی موسولمانان نییه. (ابن تیمیة: الايمان لا ۱۶۱).

کهوا بوو خوای پهروهردگار نه فی باوهرو لهو که سانه ده کات که داواکارییه کانئ ئهوه باوهرو هینانهیان نه هیناوه ته دی، چونکه ئه گهر لازم نه ما (کردارو پابه ند بوون) مه لزو میس (باوهره که) نامینیّت. وه کو که خوای گهوه ره ئه وهی روون کردۆته وه: ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ مَا اخَذُوا بِهَذَا حُلَمًا وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ المائدة/۸۱. واته: ئه گهر باوهریان به خواو پیغه مبه ره که ی و ئه وهی که بۆی هاتۆته

المساقاه دا ئینو ماجهش له کتاب الفتن ژماره ۳۹۶۴.

خواروهه ببوايه، ده‌بوو ئه‌و ئه‌وانه نه‌که‌ن به‌ سه‌ره‌رشته‌يارى خوڤان.
(ابن تيمية / الفتاوى ۱۵۳/۱۸). ئيامى ئيبنو ته‌يميه ديسان له‌ کتیبى
(الايان) هه‌ که‌يدا لا په‌ره‌ (۳۷۵) دواى ئه‌وه‌ى به‌ به‌ لگه‌و هه‌نجه‌ ته‌ کانى
ئيامى ئه‌بو ثور مورجیئه‌ کان له‌ کونی‌ک ده‌په‌سته‌تۆیت، ده‌فه‌رمووی
ده‌لیم: (ئيام ئه‌بو ثور ده‌فه‌رمووی: ده‌لیم) تا دواى بریارو شایه‌ تمان و
ئيقرار کردنه‌ که‌ى، به‌ کرده‌وه‌ کانه‌وه‌ پابه‌ند نه‌ بی‌ت به‌ موسوڵمان حسیب
ناکریت، چونکه‌ ئه‌ گهر که‌ سی‌ک ئيقرار بکات، واته‌ شایه‌ تمان به‌نی‌ت
و بریار بدات به‌ لام به‌ کرده‌وه‌ کانى ئیسلامه‌وه‌ پابه‌ند نه‌ بی‌ت، به‌ ئه‌ه‌لى
باوه‌ر حسیب ناکریت.

ئىمامى لالە كائى به سەنەدەوہ لہ الوہ لیدی كورى موسليمہ وہ دە گير پتہ وہ کہ فہرموویہ تی: (لہ ئەوزاعی و مالیکی كورى ئەنەس و سەعیدی كورى عبدالعزیزم بیستووہ کہ دژى ئەو کہ سە بوون کہ بیوتایہ: باوہر ھەر بە گوشتارہو کرداری لہ گەڤا نییہ! ئەمان دەیانفہرموو: باوہر بەبى کردار نابیت، کرداریش بەبى باوہر نابیت. (اللالکائی / شرح اصول اعتقاد اهل السنة والجماعة ۸۴۸/۲).

باوڤ به بئى كردار كارى كافره كانه، كردارى بئى باوڤ پيش كارى
دوږووه كانه.. ئه وهى ليره شدا ئه و زاناو پيشه و ايانه ته ئكيدى لئ
ده كه نه وه هه بوونى باوڤ كه يه به كرداره وه، نه ك ته واو ټييه كه ي. واته
ئه وان ئه وه يان نه فهرمووه: كه كه سيك ئه گهر كردارى نه بوو ئيمانداره
به لام ئيمانه كه ي ته واو نيه! نا، ئه وان فهرموو يانه: مادام كردارى
له گه لدا ناكات ئيمانى نيه..

ئىمام محمدى كورى عبدالوهاب رحمہ اللہ دہ فہرموئى: (ئە گەر موسولمان پەي بە مەزنى و گرنكى تەوحيد برد، ئىدى پابەندىش دەبىت بە داواكارىيە كانىيەو، چونكە باوەر قەناعەتى دل و پريارى زمان و كردارى بەدەنە، ئە گەر يە كىك لەمانە نەما، ئەو خاوەنە كەي باوهرى نەماو و موسولمان نىيە، ھەر وە كو خواي گەورە لە كىتەبە كەي خۆيدا

به ياني فه رموه.. (محمد بن عبد الوهاب: اسباب نجات المسؤل من السيف
المسؤل مجموع التوحيد ١/١٨٢).

*** ... ***

* باسی چوارهم *

حوكمی ئهو كهسه چیه كه دهلیت: كردار مهرجی باوهړ نییه؟

وهلام: ئهـبو به كر الخه للال به سهـنهـدهـوه له حهـمدانی كوری عهـلی
ئهـلوهـراقهـوه دهـگپـریتـهـوه، كهـفهـرموویهـتی: كهـلهـ خزمهـت ئیـهـمی
ئهـحهـمدی كوری حهـنبهـلدا بووم، باسی مورجیهـ كرا، پرسیارم دهـربارهـیان
لیـ كـرد وـتم: ئهـری ئهـوانهـ دهـلین: ئهـگهـر كهـسیـك خـوای بهـ دل ناسی،
ئهـوه ئیدی موسولمانه، فهـرمووی: مورجیهـ كان (واتهـ مرجئة الفقهاء) وا
نالین، ئهـوه قهـولی جهـهمیهـ كانهـ (واتهـ غلاة المرجئة) ئهـوان وا دهـلین،
ئهـمما مورجیهـ كان دهـلین: دهـبیت بهـ زمانیش ئهـوه دهـربپریت، با هیچ
كرداریهـ كیش ئهـنجام نهـدات. قسهـی جهـهمیهـ كان كهـ دهـلین: هـهـر كهـس
بهـ دل خـوای ناسی، با كـردهـوهـش ئهـنجام نهـدات، كوفره).^(۱)

عبداللهی كوری ئیـهـم ئهـحهـمد دهـفهـرمووی: (سوهیدی كوری سهـعیدی
هورهـوی پپی وتین كهـلهـ سوفیانی سهـوریان دهـربارهـی دیدو پیناسهـی
مورجیهـ بۆ باوهـړ پرسی، فهـرمووی: دهـلین: باوهـړ گوـفتارو كـردارهـ،
بهـلام مورجیهـ دهـلین: هـهـر كهـس پـریاری لا اله الا الله بدات، با له
دل و دهـروونیـدا سووـریش بیت لهـسهـر نهـكردنی فهـرزهـكان هـهـر ئهـهلی

(۱) الخلال: كتاب السنة لا ۹۶، له سفر الحوالی: ظاهرة الارحاء وهـرگـیراوهـ ب ۲/ لا ۳۱۸.

لیرهـدا ئاگاداریهـ كهـهیهـ پپوـستهـ باسی بكهـین: كهـدهـوتـریت (مرجئة الفقهاء)
واتهـ ئهـوه شهـرعـناسانهـی لهـسهـر عهـقیدهـی مورجیهـ بوون، ئهـوانهـن كهـسهـلهـفیهـ كانی
ئهـمهـرۆ بوون بهـ میراتگریان، و لهـ باب الايمان دا - لهـگهـل كهـمیک گۆرینی لهـفز
- وهـكو ئهـوان دهـلینهـوه، ئهـمانهـ گروپیک بوون سهـرمهـشقهـكهـیان حهـمهـدی كوری
ئهـبو سولهـیهـنهـ كهـ شیخی ئیـهـمی ئهـبو حهـنیفهـیه - پهـحهـمتی خـوایان لیـ بیت - لهـ
دوای ئهـمانیش ئالای دیدو بۆچونهـكهـیان كهـوتهـ دهـست هـهـردوو گرووی ئهـشعهـری
وماتویریـیهـكان، ئیدی بهـ داخهـوهـ ژۆر لهـ شهـرعـناسان و زانایانی دوایین كهـوتنهـ ژیر
کاریگهـری دیدی ئهـمانهـوهـ..

بەهەشتە).^(۱)

حەنبەلێش دەفەر مووی: (حەمیدی بۆی باس کردین فەر مووی: هەوالم هەیه کە خەلکیک هەن دەلێن: هەر کەس دانی بە فەر زبوونی نوێژ و زە کات و پۆژوو و حەجدا هینا و تێ فەرزن، ئە گەر تا مردنیشی هیچ یە کێک لەم فەرزانەش نە کات، یان پشت بکاتە قیبلە و نوێژ بکات، تا مردنیشی هەر لە سەر ئە و حالێ بێت، مادام نکۆلی لە باوەرە کە نە کرد بێت هەر موسوڵمانە.. دەلێم بە راستی ئەمە کوفریکی راشکاو و زەقە، ئەمە پیچەوانە ی کیتابی خواو سوننەتی پیغمبەر و صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شەرعی ناسی زانایانی موسوڵمانە! حەنبەل دەفەر مووی گویم لێبوو عبداللە ی کۆری ئیمام ئەحمەد بن حەنبەل دەیفەر موو: هەر کەس وای بێت: ئەو کافر بوو و فەرمانی خواو پیغمبەری صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پەت کردۆتەو).^(۲)

ئیمامی ئاجوری رحمە اللە دەفەر مووی: (ئەنجامدانی کار و کردار بەلگە یە لە سەر بە قەناعەتی دڵ و دەروون و بە راست زانین و باوەری ناخ، بۆیە بە راستی هەر کەس باوەرە کە ی بە ئەنجامدانی کرداری وە کو پاکژی و دەسنوێژ و نوێژ و زە کات و پۆژوو و حەج و جیهاد و ئەوانە نە سەلماند: هەر بە وەندە رازی بوو کە تەنها باوەری لە دڵ و دەرووندا هەبێت و هیچ کردار نە کات ئەو کە ی موسوڵمانە؟! ئەو هەر موسوڵمان نییە، ئەو زانین و ئیعتیراف کردنەشی بەو فەرزانە ی ئیسلام هیچ سوود یکیان بۆی نابێت، چونکە واز هێنان و ئەنجام نەدانی ئەو کردارانە ی خۆی لە خۆیدا بە درۆ خستەو هە ی باوەر پێتی. کردار بەلگە ی هەبوونی باوەرە، جا باش لەمە حالێ بە، بشزانە کە ئەمە دیدو بۆچوون و مەزھەبی زانایانی کۆن و نوێ موسوڵمانانە، هەر کە سێکیش غەیری ئەمە ی بۆ باس کردیت ئەو بەزانە کە مورجیئە یە کێ

(۱) عبد الله بن احمد: السُّنَّة له سفر الحوالي: ظاهرة الارزاء ۷۰۴/۲ وەرگیراوە.

(۲) ابن تیمیة: الايمان ل ۲۰۸.

پيسه و لئى به هه زهر به و ئاگات له دينى خۆت بێت لئى. به لگهش
له سه ر ئه وه فه رمايشته كهى خواى گه وره يه كه ده فه رمووى:
﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
الْقِيَمَةِ﴾ البينة/ ٥ واته: فه رمانيان به غه يري ئه وه پى نه كرابوو كه
خواويستانه و سه ر راستانه خوا بپه رستن و پروويان هه ر له و بېت و
نويزه كان بكه ن و زه كات بده ن، ئا ئه وه شه به رنامه و دينى چاك و
گونجاو..^(١)

*** ... ***

(١) الاجري: أخلاق العلماء لا ٢٨ له سفر الحوالي: ظاهرة الارحاء في الفكر الاسلامي
ب ٢ / ٦٤٧ وه رگيراه.

بهندی دووهم

رهواندنهوهی گۆمان و به لگهی مه دخیه لی و
پالانته وانانی سه له فیّتی له پیناسه و پیکهاتهی باوهردا
باسه کانی (باب الایمان)

رَیْزَه بۆ شیکاری گومانی (سهله فی)یه کان
له (باب الایمان) و (باب الکفردا)

به لّام (سهلهفیه کانی بهر سیبهرو مه دخه لییه کان و پالانتیه وانانی سهلهفی) لهو لایه نه وه تیکه وتوون که (مهرجیته کانی سهره تا) ی تیکه وتن، چونکه نه وانیش وه کو ئیامی ئینو تهیمییه لییه نه وه ده گیریتسه وه که وتبونه نهو لاف لیدانه وه که گویا به لگه ی شه رعیان هه یه، بی نه وه ی بزائن سهریان لی شیواوه! (الایمان ل ۱۹۳) بویه نه بو نه وان و نه بو سهلهفیه کانی بهر سیبهرو مه دخه لییه کان و پالانتیه وانانی سهلهفی نه وه نه بو وه ته خته ی سهراوئی تا خوئیانی پی له م بیدعه گومراییه رزگار که ن. چونکه: (زور له نه وه کانی دوایین نازانن چوّن دیدو رای سهلهف له دیدو رای مورجیته وه جه همیه هه لاورن، چونکه نه م باسانه له قسه ی زور یاندا تیکه له! هه یانه له ناخیه وه پیناسه ی باوه ری لا وه کو پیناسه ی جه همی و مورجیته کانه! وه ک زورینه ی نه هلی فهرمووده که هه یانه وا ده زانیت سازاندنیکی لهو نیوانه دا نه جامداوه، یان وا ده زانیت قسه که ی نهو و دیدو رای سهلهف یه کن..! (ابن تیمیه: الایمان ل ۳۵۲)..

سهیری نهو وه سفه ورده ی ئیامی ئینو تهیمییه ی ره حمه تی چند جوان بو ی چووه ده لی وه سفی (سهلهفیه کانی بهر سیبهرو مه دخه لییه کان و پالانتیه وانانی سهلهفی) ی نه مروی سهرده می ئیمه ده کات..

ئیمه لیړه دا هه رچه نده ویستان چند لاپه ریه ک بو نهو گومانانه تهرخان که ین که سهلهفیه کانی بهر سیبهرو مه دخه لییه کان و پالانتیه وانانی سهلهفی پیوه ی چهل بوون، که قسه کانیا ن زوو وروون ده بیتسه وه که له دیدو رای نه هلی سوننه ت به ده ره.. نه وه ی ئیمه لیړه دا ده یه ئیننه وه هه موو دید و راو پیناسه کانیا ن نییه، به لکو هه ندیکه لهو به لگانه ن که نه وان خو یان پیوه ماندوو کردو وه و ده زانن به لگه ی شه رعین و ده شین بیکه نه پشتیوانی خو یان.. جا نه گهر ئیمه بهر په رچمان دایه وه نهوا ئیتر ئاوه ووت دهن و هه ر له هه نگاوی یه که می ریوه ده بی لا که ون!

۱- شیوازو چۆنیە تی بە لڭە هیئانە وە ی بیدە چییە کان: ئەو دی که ده گەرین له هەر جییە ک ده قیک یان دیڕیکیان بهر ده ست که وت که بو پشت پی به ستنی خویان بشیت ده یکه نه قه لغانی خویان و له پیش خویانی راده گرن! تا بیدە که ی خویانی پی سه رخه ن! ئەمه له کاتی کدا یه که هه موو که س ده زانییت که هه قخواپی ئەوه ده خوازییت که هه موو ده قه کان و لی کدانه وهو شیکارییه کانی بابەت هه مووی پیکه وه به یترینه بهرده ست! چونکه له وانه یه ده قیک له شوینی کدا کورته بییت و له شوینی کی دیکه دا ته فسیلاتی کی درابی تی! یان ده قیکیان تایبه تمه ندی تی جی و کاتی خوی پیه وه ده قیکی دیکه ی وه ک ئەو گشتگیری پیه وه، یان ده قیکی په یه وه سه ته به مه رجیکه وه وه ده قیکی دیکه ی وه ک ئەو ره هایه وه هه ی شتی ک بو ی نه بو ته مه رج.. بو یه له به لڭه یه کیاندا هه ق به ته واده تی ده رنا که ویت تا هه موو ده قه کان نه هیترینه وه و لی ک نزیک نه کرینه وه.. هه موو جاری ک و بو هه موو بابەتی ک هه ر وایه، به توژی نه وه ی هه موو ده قه کان وینا که به ته وای رو شن بیته وه..

ئیمامی ئەبو ئیسیحاقى شاتىى رحمە اللہ لہ (باب فى مأخذ أخل البدع فى الاستدلال) دا دەفەر مووی: (ئەو کەسانەى لە دینداریدا جیگیرن یە ک وینە بۆ شەریعت دە کیشن کە هەموو لایە کانی خزمە تى یە کترى دە کەن، هەر وە کۆ ئەندامانى لەشى مەوۆف دە بن، یە ک یە ک دە ناسرین و هەموو شیان پیکەو یە کترى تەواو دە کەن.. بە لام ئەو کەسانەى را راو دوو دلن و دینداریتیان قایم دانە مەزراو بە دوو گومان و قال و قیلێ کدا یان بە لگە یە کى جۆزئیدا دە رۆن و ها کە زایى وەریدە گرن و دە یکە نە بە لگە! هەر بە وە نە دەى دەرکەوت کە پیچە وانەى بە لگە شەریعیە نە گۆرە کانه و ناشیت بکریتە هە نە جە تى شەریەى دە کە ونە تەوانج گرتە شەریە.. ئەمە ئە تەواری ئەو کەسانە یە کە دلیان ئینحیرافى تیکە و تەووە ئە گینا کى لە خواى گەورە راستگۆترە ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ النساء / ۱۲۲.

ئەوانەى لە ئەهلى هەواو هەوە سن شتە گشتییە کان (عمومیات) وەر دە گرن، سەرنج لە پیشە کییە کان نادەن، مەراعاتى ئەو ناکەن کە ئەم باسە گشتییانە تاییە تەندى (خسوسییات) خۆیان هە یە، هەموو شتیکی رەها رەنگە شتیکی سنورکاریی هە بیّت، بۆ یە دە بیّ تاییە تەندیە کان لە بەر رۆشنایى ریسا گشتییە کاندای لیکدرینهو.. دە قى وا هە یە تاییە تە بە لام هەواو هەوە سە بازان دە یکە نە گشتى، یان گشتیە ئەوان دە یکە نە تاییە تى، حوکمیک لە سەر رەووداویک یان کە سییکە ئەوان بە بیّ بە لگە ی شەریەى هەر بە رای خۆیان دە یکە نە حوکمیکى گشتى، بەو شیوە یە رایە ک دە چیتە شوینی بە لگە یە ک، ئەمەش دیارە هاویشتنى کویرانە ی تیرە و شوین کەوتنى ئاشکرای هەواو هەوە سە نە ک وەرگرتنى بە لگە ی شەریەى.. (الاعتصام ۱/ ۱۷۸).

۲- گفتوگۆ و دایە لوگ کردن: خاوەن بیدعە پەنا دە باتە بەر ئەو بە لگانە ی لاوازن و نا کوکیان لە سەرە، لە مانە هەرچی یە کیان لە سألحى خۆى بوو دە یانە یییتەو! دە روانییتە ئە قوالى زانایان ئەو قەولە یان دینییتەو کە پێى وایە رای خۆى پێى بە هیّز دە کات و خزمە تى بیدعە کە ی

ده كات، كه دهرواښته بهرامبهره كهى هموو ئه و قسانه دى دښته وه كه پيى وايه هه لويستى ئه و لاواز ده كات! كه به لگه ي بهرامبهره كهى رت ده كاته وه، هه به ناو و را ده پښته وه و قسه ي و ايان ده خاته سه ر كه له به لگه كانى بهرامبهردا نه و تراون، ناچته وه سه رچاوه ي باسه كانى بهرامبهر تا له وى به لگه كان وه ك خويان ببښت! ئه مه ره فتارى هموو بیدعه چيه كه ..

خوينه ر مافى خويه تى كه را پښه وانه كان له و مه سه لانه دا ببښت كه راجويى له سه ره، پيويسته به لگه ي هموو لايه نه كان ببښت، تا بزانيت ئه و رايه ي لايه نيك له سه ريى بوجى په سه ندى كردو وه، تا گومانه كانى بره ونه وه و حقه ي بو پروون بښته وه و راى راستى ده ست كه وىت .. به لام بیدعه چى ناوړيت هموو به لگه و ئه قوالى بهرامبهره كهى به پښته وه، نه بادا لاوازي مه زه به كهى خوى بو خه لكى ده ركه وىت و خه لكه كه بزاني بوجى بهرامبهر ئه و رايه يان په سه ندر بينيو وه، ئه وسا كو شكى لمى بیدعه كهى ئه م داده رميت، له بهر ئه مه يه ده ببښت منجه منجيتى، به ناو ئه قوالى زاناياندا ده گه ريت تا كو لكه به لگه يه كى ده ست كه وىت، له ملاو هه دهم هه راشانه ده وىت كه چى خوى له موناقه شه ي زانستيبانه ده دښته وه هه زارو يه ك قسه ي خوى و هاو بيرانى ريز ده كات بى ئه وهى به لگه يه كى بهرامبهره كهى وه كو خوى باس كاته وه! راو بوچوونيان وه كو خوى نانا سښت، به لگه كانيان وه كو خويان ناهښته وه، به لاقرتبه و ئه ماژ به ئيستيد لاله ئوسوليه كانيان ده كات! به و ئوميد هه كه له بهرچاوى خه لكيان بخات خويان و ميژوويان به كه م و كورت ده رخيښت! كه بوشى نه چوو سه ر كوڅ نادات، به خويدا ناچته وه، سه ر له نوى وه ك شه ره شو ق تى هه لده چيته وه!

خوينه رى ئه م بیدعه چيبانه وا دښته مي شكى كه ئه وى له و بهرى ئه مان وه ستاو هه چ قسه يه كى نيه، هه چ به لگه يه كى شه رى به ده سه وه نيه بيخاته روو، ته نانه ت له سه ره تاي هاوړيه تياندا گومان يكي شى له

راو بۆچوونى ئەم بیدعه چییانه لا دروست نابیت! هەر وا دهزانیت ئەمان راست ده کەن و رێبازی سهلهفىان گرتووه و هەرچی دهیلین به لگه‌ی هه‌یه که دیدو بۆچوونى سهلهفه، تا وای لى دیت هەر دیدو پیناسه و رێى ئەمانى پى راست ده‌بیت و ئیتر هەر خوا خو‌ی دهزانیت چه‌ند گیل ده‌کریت و چۆن به‌کار ده‌هینریت؟!

ئیهامى وه‌کیعى کورى جه‌راح ره‌حه‌تى خواى لى بیت هۆشدارىی له‌سه‌ر ئەم چه‌واشه‌کارىیه ده‌داته موسولمانان و دلسۆزانه باس ده‌کات که ئەوى شه‌رع‌خوازو هه‌قه‌روهر بیت شتى وا ناکات، چونکه ئەمه هه‌واو هه‌وه‌س په‌رستى و خۆبه‌زلزانییه، بۆیه ده‌فه‌رمووی: ئەهلى زانستى شه‌رعىی هەرچی مافى خۆیانه و هەرچی له‌سه‌ریان ده‌ینووسن، به‌لام ئەهلى هه‌واو هه‌وه‌س تهنه‌ها ئەوه ده‌نووسن که له‌گه‌ل خۆیاندا یه‌ک ده‌گرێته‌وه.. (الدارقطنى / السنن ۲۶/۱).

ئه‌گەر ده‌ته‌ویت به‌ واقیعى و دووچاوى سه‌رى خۆت ئەم راستییه‌ بیهیت، برۆ کتیبه‌کانى (حه‌له‌بى) بخوینه‌ره‌وه، که هه‌موو شتیک ده‌لى و ده‌نووسیت، جگه‌ له‌وه‌ی په‌یوه‌ندى به‌ به‌رامبه‌ره‌کانیه‌وه هه‌یه، که ناوى ئەوانیش ده‌هیئت وشه‌ی وایان بۆ به‌کار ده‌هینیت که نه‌ک هەر که‌سایه‌تى ئەوان به‌لکو هه‌ستى خوینه‌رو بیسه‌ره‌کانى خۆشى بریندار ده‌کات، وشه‌ی وا که له‌ کۆرى فه‌قیشدا ناوتریت! هه‌موو شتیک بۆ سه‌رخستنى مه‌زه‌به‌که‌ی خو‌ی دینیته‌وه، که‌چی ده‌قى به‌لگه‌ی به‌رامبه‌ره‌کانى که هی زانایان و شه‌رع‌ناسان و پیشه‌وایانى سه‌له‌فن ئیه‌مالیان ده‌کات، چونکه دلنیايه ئەو به‌لگانه‌ی ئەمان مه‌زه‌به‌که‌ی ئەو هه‌لده‌وه‌شیینیته‌وه و رووت و ره‌جالى عه‌قیده و چه‌وتى رێبازه‌که‌ی ئاشکرا ده‌بیت.. ئەمه جگه‌ له‌وه‌ی شیوه‌ی نیشاندانى بۆچوونه‌کانى خۆشى وایه که گالته‌کردنیکى به‌ ئەقلى خوینه‌رانى خو‌ی تیدایه، وه‌ک ئەوه‌ی زۆر به‌ ساویلکه‌ سه‌یریان ده‌کات و پێى وایه ئەوه‌نده خوش‌باوه‌رن هه‌موو قسه‌یه‌کیان به‌ می‌شکدا ده‌چیت، ئەمه وا له‌ هه‌له‌بى ده‌کات که له

لايه كه وه وا بزانيٽ زاناي يه كه ميني ئوممه ته وه هر ريبازه كه ي ئم
(سه له في) يانه ته وا وه، له لايه كي ديكه شه وه كه ئيمه ماناني لي راست
ده بينه وه و پيمان وا نابيت ديدو ريبازه كه ي راسته، بي ئه ده بي به رامبه ر
ئيمه ده كات و دهيه ويٽ به قسه ي ناشيرين په راويزمان كات تا ساحه كه ي
بو چول كه ين!

دواى پروون بوونه وهى ئەم دوو تيبينيه، ده توانين بچينه سهر تهو
گومانه ي (سه له فى) يه كان قيتيان كردوته وه كه گوايه ئەوان تاكه
هووكارى په سه نكردنه وهى عه قيده ي ئەهلى سوننه ت و جه ماعه تيان له
مه سه له كانى (باوه رو ته كفير) دا كه گرتوته بهر، كه ههر لاي ئەمانيش
پهيدا ده بى ت و به س!

*** *** ***

*** *** ***

* باسِی یه کهم *

جَنّ و رَیّی کردار له پیناسه‌ی باوه‌پدا

حوزه‌یفه‌ی کوری یه مان خوا لیّی رازی بیت ده‌فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر
 صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: (دَرْسُ الْإِسْلَامِ کَمَا یَدْرُسُ وَشِی الثُّوبُ، حَتَّى لَا
 یُدْرَى مَا صِیَامٌ وَلَا صَدَقَةٌ وَلَا نُسُکٌ، وَیُسْرَى عَلَی کِتَابِ اللّٰهِ فِی لَیْلَةٍ
 فَلَا یَبْقَى فِی الْأَرْضِ مِنْهُ آیَةٌ، وَیَبْقَى طَوَائِفُ مِنَ النَّاسِ الشَّیْخُ الْکَبِیْرُ
 وَالْعَجُوزُ الْکَبِیْرَةُ، یَقُولُونَ: أَدْرَکْنَا أَبَاءَنَا عَلَی هَذِهِ الْکَلِمَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ
 فَتَحْنُ نَقُولُهَا)^(۱) واته: ئیسلام کۆن و کال ده‌بیت و هه‌لده‌وشیته‌وه، هه‌ر
 وه‌کو که پۆشاکیک کۆن و کال ده‌بیت و هه‌لده‌وشیته‌وه، تا وای لی دیت
 نازانریت نوێژ چیه‌و رۆژوو چیه‌و خێرو خیرات چیه‌و خواپه‌رستی
 چیه‌! له شه‌ویکدا قورئانیان هه‌لده‌گیریته‌وه‌و به‌رز ده‌بیته‌وه، ته‌نانه‌ت
 ئایه‌تیکیشی له‌سه‌ر زه‌مین نامینیت، هه‌ر کۆمه‌له‌ خه‌لکانیک له
 پیره‌پیاو و پیره‌ژن ده‌مینن که ده‌لین: بیرمان دیت باپیرانمان ته‌م وشه‌ی
 (لا اله الا الله) یه‌یان ده‌وت، بۆیه ئیمه‌ش وا ده‌یلیینه‌وه..

سه‌ره‌تا شیخی ئه‌لبانی ره‌حمه‌تی ته‌واوکه‌ری فه‌رمووده‌که ده‌بیته‌وه
 که ده‌فه‌رمووی: سیله‌ی کوری زوفه‌ر به‌ حوزه‌یفه‌ی فه‌رموو: جا (لا
 اله الا الله) سوودی چی ده‌بیت بۆیان که ئه‌وانه‌ نه‌ده‌زانن نوێژ چیه‌و
 نه‌ رۆژوو چیه‌و نه‌ خواپه‌رستی و خێرو خیرات چیه‌؟! حوزه‌یفه‌ رووی
 خۆی لی وه‌رگیرا، سیله‌ دیسان لی پرسیه‌وه‌وه‌ هه‌ر وه‌لامی نه‌دایه‌وه،
 که کردی به‌ سێ جار، حوزه‌یفه‌ له‌ وه‌لامیدا فه‌رمووی: هۆ سیله، ئه‌و

(۱) نوسه‌ری به‌رپێز رحمه‌ الله نوسیوین (الصحيحة ۱۲۷/۱ ژماره‌ ۸۷) بۆ باسی
 زیاتری سه‌نه‌دو مانای فه‌رمووده‌که پروانه (سنن ابن ماجه ب ۲ / ل ۱۳۴۴) و (فتح
 الباري ب ۱۳ / ل ۱۶) و (المستدرک علی الصحيحین ب ۴ / ل ۵۲۰ و ب ۴ / ل ۵۸۷)
 شیخی ئه‌لبانیش به‌ سه‌جیحی داناوه، پروانه (السلسلة الصحيحة ۱۲۷/۱ ژماره‌ ۸۷)
 هه‌روه‌ها (صحیح الجامع ژماره‌ ۷۹۳۳) (و).

(لا اله الا الله) له ئاگری دۆزهخ قوتاریان ده کات..

ئهلبانی دواي ئهمه دهفهرمووی: خالیکی شه رعناسیی گرنګ له فهرمووده کهوه وهرده گیریت، ئهویش ئهوهیه که ئهوه کهسهی دهلی: (لا اله الا الله) باهیچ شتیکیشی له پینج ئهرکانی تری ئیسلام بهجی نههیناییت، ههر له مانهوهی ههتا ههتایی ناو ئاگری دۆزهخ قوتاری ده بیټ..^(۱)

* له چهند لایه کهوهیه رهد له تیگه یشتنه کهی شیخی ئهلبانی دهدهینهوه:

• یه کهم: ئهمه وه کو له بهشی یه کهمدا پروونمان کردهوه پیچهوانه ی عه قیده ی ئههلی سوننهت و جهماعه ته..

• دووه: شیخی ئهلبانی چۆن وا تیگه یشتووه که ئهوه کهسه ی رهفتار به شایه تمانه که ی ناکات موسو له مانه وه ی له نه مریی و مانه وه ی له سزای دۆزهخ قوتاری ده بیټ؟! له کاتی کدا که فهرمووده که به لگه یه له سه ره ئه وه ی که ئه وه که سانه له ئاگری دۆزهخ قوتار ده بن (نه ک له نه مریی و مانه وه یان له ویدا) چونکه خاوه ن عوزری نه زانی نه ن، نه یان زانیوه گو فتار و ره فتاریک که له سه ره باوه ر هینان بینا ده کریټ چیه تا بیکه ن، بویه له سزای نه مریی دۆزهخ قوتار ده بن؟! خوا ی گه وهرش ده فه رمووی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ الاسراء/ ۱۵. واته: مومکین نییه سزاده ر بین پێش ئه وه ی نیرواویک بنیرین.. حوزه یفه ش ده فه رمووی: هۆ سیله (ناوی یاوه ره که ی هاو پیه تی) ئه وه باوه ر هیان له ئاگری دۆزهخ قوتاریان ده کات..

ئه مه چ تیگه یشتنیکه باب ه شیخ؟!

که و ابو ه یچ به لگه یه ک له فه رمووده که نافامریت ه وه ئه وه بسه لمینیت که ئه وه که سه ی ره فتار به باوه ره که ی ناکات و کرداری نییه - جگه

(۱) الالبانی / سلسلة الاحادیث الصحيحة ۱ / ۱۳۰.

لهوانه‌ی عوزری نه‌زانی دهبانگریته‌وه - له ناگری دۆزه‌خ قوتاری ببن. ئه‌وه‌ی که فهرمووده که ده‌یگه‌ییت له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی شیخ له (باب الایمان) دا باوه‌ری پییه‌تی جودان، چونکه ئه‌وه‌ی شیخی ئه‌لبانی به‌قه‌ناعه‌ته‌وه ده‌یفهرمووی عه‌قیده‌ی توند‌په‌وه‌کانی مورجیئه‌یه نه‌ک شه‌رعناسانی مورجیئه! چونکه توند‌په‌وه‌کانی مورجیئه باوه‌ریان وایه که ههر که‌سیک باوه‌ری به‌زمان راگه‌یاند - جگه له‌وانه‌ی نه‌زانی بۆیان ده‌بیته عوزر - باهیچ جوهره‌گوفتار و په‌فتاریکی ئیسلامه‌تیش نه‌کات ههر موسولمانه‌و له‌سزای دۆزه‌خ قوتاری ده‌بیته، ههر له‌سه‌ره‌تاوه‌ی بئ ئه‌وه‌ی سزا بدریته ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه!

به‌راوردی ئه‌م تیگه‌یشته‌ی شیخی ئه‌لبانی و واتای پرسیاره‌که‌ی سیله‌ی کوری زوفهر بکه‌ خوا لێی رازی بیته که له‌ حوزه‌یفه‌ی پرسى: جا (لا اله الا الله) سوودی چی ده‌بیته بۆیان که ئه‌وانه نه‌ده‌زان نوێژ چییه‌و نه‌ پوژوو چییه‌و نه‌ خواپه‌رستی و خێرو خیرات چییه؟! ئه‌وه‌ پوون ده‌بیته‌وه که یاوه‌ران ده‌یانزانی وتی شایه‌تمان به‌تاقی ته‌نیا، بئ ئه‌نجامدانی داواکارییه‌کانی باوه‌ر له‌گوفتار و په‌فتار، هیچ نرخیکى نابیته و کابرای بیژهری ناهیتیته ناو ئیسلامه‌وه! جا ناگات له‌ راستی پیناسه‌و داواکراوی باوه‌ر بیته و گوی نه‌ده‌یت به‌تیگه‌یشته‌نه‌ نوقسانه‌که‌ی شیخی ئه‌لبانی په‌حمه‌تی..

• سییه‌م: ئه‌گه‌ر هه‌نجه‌تی نه‌توانینی ئه‌نجامدانی کار له‌به‌ر نه‌زانی بیته به‌لگه‌ی ئه‌وه که کردار و په‌فتار مه‌رجی دروستی باوه‌ر نییه، که‌وابوو لالیش خاوه‌ن عوزره له‌ نه‌هینانی شایه‌تماندا! چونکه ناتوانیته‌ بیلیته! به‌م ریسالاسه‌نگه‌ش ئه‌وه‌ دیته‌ پیش که شایه‌تمان هینان مه‌رجی دروستی باوه‌ر نییه، به‌لکو مه‌رجی ته‌واویتییه‌تی! ئه‌مه‌ چ حالی بوونیکه‌ بابه‌ شیخ؟!

ئه‌مه‌ ده‌قاوده‌ق دیدو پیناسه‌ی مورجیئه‌ کۆنه‌کانه‌و هه‌نجه‌ت و پالنه‌ری سه‌له‌فییه‌کانی به‌ر سیبه‌رو مه‌دخه‌لییه‌کان و پالانته‌وانانی سه‌له‌فی ئه‌م

سه‌رده‌مه‌ش هه‌ر هه‌مان هه‌نجه‌ت و پالنه‌ری مورجیه‌کانی دویئیه‌ که ئیامی ئینو ته‌یمیه‌ ده‌باره‌یان نویستی: جه‌همیه‌ کان ده‌لین: به‌راست زانین به‌ زمان له‌وانه‌یه‌ مه‌رج نه‌میئیت، وه‌ک بو‌لّال و ناچارکراو، بویه‌ ئه‌وه‌ی له‌ باوه‌ردا داواکراوه‌و مه‌رجه‌ قه‌ناعه‌تی دله‌و به‌س! (مجموع الفتاوی ۳۰/۱۳).

باشه کابرای به دگومان که باوه پری به تواناو لیّهاتوویی خوای گه و ره نه بوو، ئه وی به کوره کانی وت که دواي مردنی لاشه که ی بسوتینن و له پوژیکي ره شه بادا به ربای دهن و ههر تۆزه ی بچیته شوینیک تا خوای گه و ره نه توانیت کۆی کاته وه! ئه مه قه ناعه تی ئاوی هه بووه و ده ریشی بریووه، به لام خوای گه و ره لیی نه گرتووه ئایا ئه مه ده بیته به لگه ی ئه وه ی که باوه ر هینان به توانای ره هاو ده سه لات ی بیسنووری خوای گه و ره مه رچی ته واویتی باوه ره و به نه مانی ئه ویش نامینیت؟!

چوارەم: ئەم گومانە بە قەدەر دیدو بۆچوونی مۆرجیئە کان کۆنە، مۆرجیئەى هەموو کات و شوێنێک ئەمەیان کردوو بە بەهانهى خۆیان! ئىيامى ئىبنو تەيممىيە لە باسیاندا دەفرمووی: باوەرى ئەو کەسەى کە بە تەفسیل ئەوەى زانیوو کە پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باسى لىوە فرموو، وە کو باوەرى ئەو کەسە نىيە کە بە شىوێهە کى گشتى زانیوتى پەيامى پىغەمبەر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چى تىدايە.. ئەوەى کە دەبێت لە باوەرە کەدا تەوەر بێت بە راستگو زانىنى پىغەمبەرى خوايە صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لە هەموو ئەوانەدا کە باسى لىوە کردوون، بۆيە ئەگەر کەسێک باوەرى هیناو مرد لەو نەندەى زیاتر داوا لى ناکرێت کە پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بە راستگو بزانیست.. (ابن تیمیة: الايمان ل ١٩٥).

له لاپه‌ره‌ی دواى ئه‌ميش ده‌فه‌رموئى: ئه‌و قسه‌يان كه ده‌لښن ئه‌گه‌ر كه‌س يك دواى شايه تمان هينانه كه‌ى بمريټ هيچى له‌سه‌ر نيه‌، راسته چونكه باوه‌رى پيويستى هيناوو هيشتا په‌فتارى ئيسلامه‌تى له‌سه‌ر فهرز نه‌بووه.. ئه‌م خاله ده‌بيټ روون و ئاشكرا بيټ تا گوماني هه‌ردوو

لایهن بره و ینیتته وه..

له شوینیکی تریشدا دهفهرمووی: به دوو شت هه نجه تی شهرع و ئیقامه حوجه له سههر که سییک دیته دی: هه بوونی توانای فیروونی ئه وهی که خوای گه و ره ناردویتییه خواره وه له گه ل هه بوونی توانای جیبه جی کردن.. ئه ماما که سییک شیت که توانای وه رگرتن و فیروونی نییه، یان ئه وه که سهه ی توانای جیبه جی کردنی داواکارییه کانی ئیسلامی نییه ته کلیفی له سههر نامینیت، نه فه رمان دهیگریته وه نه به ره ه لستی. ئه گهر که سییک له دین حالیبوونی لی گیرایه وه، یان ری نه درا لایه نیکی ئیسلامه تی جیبه جی بکات، حوكمی وه کو ئه وه که سهیه که ری شاره زایی به شییک له دینه که ی لیگرا بیت یان نه هیلرا بیت هه موو دینه که وه رگریته.. (ابن تیمیه: مجموع الفتاوی ۳۶/۲۰).

شیخی ئیسلام ئینو تهیمیه ره حمه تی خوای لی بیت زوو ئه م گومانه ی که شف کردو وه و ورده کارانه به ره پرچی داوه ته وه، له حاله تی کدایه زور له وه حاله ته ده چیت که فهرمووده که باسیان لیوه ده فهرموویته.. ئینو تهیمیه ده فهرمووی: کاتییک خوای گه و ره پیغه مبه ری پیشه وای **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** به م په یامه وه بو هیدایه تی خه لکی نارد، ئه رکی سه رشان ی ئه وه خه لکه ئه وه بوو که به راستگۆی بزنان و باوه ری پی بهینن و ملکه چی فه رمانه کانی بن.. سه ره تا هه ره ئه وه نده بوو، هیشتا فه رمانی پینج فه رزه ی نو یژو پۆژووی په مه زان و حه جی له سههر فه رز نه کردبوون، هیشتا شه راب و سووی لی حه رام نه کردبوون، هیشتا زۆرینه ی قورئان دانه به زیبو وه خواری، هه ره که سییک شایه تمانه که ی ده هیئاو باوه ری به وه ده هیئا که بو ی هاتبوو، ئینجا پیوه ی پابه ند ده بوو، ئه وه موسولمانی ته و او بوو، باوه ره که شی ته و او بوو، چونکه هه ره ئه وه نده ی لی داواکرا بوو، به لام هه ره که سییک له دوای کوچی موسولمانان بو مه دینه باوه ری هه ره به وه نده بهینایه لی وه رنده گیرا، ئه گهر بیشووتایه هه ره ئه وه نده وه رده گرم پیی کافر ده بوو! (ابن تیمیه:

محموع الفتاوی (٥١٨/٧) ..

پێم وایه ئەم دیدو بۆچوون و بەدووداچوونه پراوپر راسته و ئەوهیه که
 دلی پێ خوش ده کریت، چونکه حەقی به شیوهیه کی جوان تیدا پروون
 کردۆتهوه، بۆیه موسوڵمان که دهیبینییت دلی ئاو دهخواتهوهو سوکنایی
 لا دهست ده کهوییت.. بهلام رهحمهتی خوا له شیخی ئەلبانی بیّت و خوا
 هیدایه تی موقه للیده کانی بدات تا زیاتر شوین ههواو ههوهسی خۆیان
 نه کهون، به لکو هه موو په ی به ری راست بهین.. والحمد لله رب
 العالمین ..

*** ... ***

تہہلی سوننہت کیہ؟!

ئىمامى ئىبنى ھەجەر رحمە اللہ دەر بارەى باوەر دە فەر مووی:
(سە لە ف^(۲)) فەر موویانە: باوەر بریتییه لە قەناعە تى دڵ و دەر برینی
بە زمان و ئە نجامدانى کردووە کان، مە بە ستیان لەو ئەو هیە کە باوەر
مەر جى تەواویتی باوەرە. (ابن حجر: فتح الباری ۱ / ۶۴).

• يه كه م: گومان له وه دا نيه كه ئيامى ئينو چه جهرى عه سقه لانى له گه ل گه وه ريه و پيشه و ايه تى و بهر فراوانى زانياردا - له پيناسه ي سيفه ته كاني خواي پهروه ردگارو پيناسه ي باوه ردا - كه وتبووه ژير كاريگه رى ئه شعهر ييه وه، سه له فييه كاني بهر سي بهرو مه دخه ليه كان و پالانته وانانى سه له فى ئه مه ده زانن، به لام له مونا قه شه ي ئيمه ماناندا له بير خويانى ده به نه وه چونكه ده زانن له پيناسه ي باوه ردا ده بيتته پالپشتى ئه مان، ده نا ئه گه ر راست ده كهن و ئيامى ئينو چه جهرى ان

(۲) دهفهرمووئ سە لەف، چونکە ئەویش رحمە اللہ پێی وابوو ئەو ڕای یاوەرەن و تابەینە، بۆیە ئێمە ئێمە ئێمە (الایمان ل ۳۵۲) دهفهرمووئ: زۆر لە زانایانی چەرخی کانی دوایین جیاوازیە کانی نیوان سە لەف و مورجیئە و جەھمیە لێک جوئ ناکە ئەو...

پئی قبوله دباله هه‌ندیك پیناسه‌ی تری سفاتیشدا قبولیان بیت
 كه تییدا پیچه‌وانه‌ی بۆچوونی ئەهلی سوونه‌ت و جه‌ماعه‌ته.. چه‌ند
 شه‌رعناسی گه‌وره‌هیه‌ كه كه‌وتۆته ژێر کاریگه‌ریی (هه‌ندیك) له
 گومانی (مورجیئه‌ی شه‌رعناسان).. به‌لام کیان كه‌وتۆته ژێر کاریگه‌ریی
 بیدعه‌گه‌ریتی (جه‌همیه) كانه‌وه‌و كه‌وتۆته شوین جه‌همی كوری سه‌فوان؟!!

• دووهم: شیخ عبدالقادری کورۍ عبدالعزیز خوا بیپاریزیت، دهفهرمووئ: فهرمایشته که ی ئیبنو حه جهر که فهرموویه تی: (سه له ف فهرموویانه: کردار مهرجی ته واویتی باوهره) راست نییه! ئەمه قه ولی مورجیئیه نه ک سه له ف، ئەمه ههر ئەوهیه که شیخ ئیبراهیمی باجوری (ئه شعهرییه و سالی ۱۲۷۷ک کوچی دواپی کردوو) له شهرحی (جوهره التوحید / ابراهیم اللقانی ۱۰۴۱ک) دا هیئاویتییه وه. ئەو له و کتیبه یدا دهفهرمووئ: ئەوه ی ئەهلی سوننه ت گه یشتوونئ ئەوهیه که کردار مهرجی ته واویتی باوهره، ههر که سییک ئەنجامی بدات ئەوه باوهری ته وای دهسکه وتوو ههر که سییکیش ئەنجامی نه دا ئەوه ته واویتی باوهری له دهست داوه. که دهفهرمووئ (لای ئەهلی سووننه ت) مه به سستی پپی ئەشعهرییه کانه، چونکه ئەوان وه کو زوبهیدی له کتیبی (اتحاف السادة المتقين ۶/۲) دا دهفهرمووئ: (ئه گهر ئەشعهرییه کان وتیان: ئەهلی سووننه ت و جه ماعه ت ئەوه مه به سستیان پپی خویمان و ماتوریدییه کانه)، ئەوهش ناو و ناسناوئیکه که له جپی خویدا نه..^(۱)

ده ليم: ئەم قەولەى بە نەزانين بلاو کراوہ تەوہ کہ گوايە راى ئەهلى سوننەت و جەماعەت ئەوہيە کہ کردار مەرجى تەواویتی باوہر بىت نەک مەرجى ھەبوونى، ئەوہ قەولى (مورجئەى شەرئەسان) — بە تايبەتى ئەشعەرىي و ماتۆرىدييەکانيان، ئەمەش وە کو پروون کراوہ تەوہ قەولیکى باتلە، باشتەرىن کەسى شارەزا لە دیدو ریی سەلەف لە

(١) عبدالقادر بن عبدالعزيز: الجامع في طلب العلم الشريف ٥٢٩/٢.

یاوه‌ران و تابعین که ناره‌وایی ئه‌و قه‌وله‌مان بۆ پروون کاته‌وه ئیامی شافیعییه رحمه الله، که ده‌فه‌رمووی: کۆرا (ئيجماع) ی یاوه‌ران و تابعین و ئه‌وانه‌ی به‌دوو‌یاندان هاتن له‌سه‌ر ئه‌وه بوو که باوه‌ر گوفتارو کردارو نیه‌ته، هیچ یه‌کیک له‌و سییه‌ بی ئه‌وانی دیکه‌ نابیته باوه‌ر.. (ابن تیمیة: مجموع الفتاوی ۳۰۹/۷). واته: نه یه‌کیان و نه دوانیان به‌ته‌ن‌ها باوه‌ر دانامه‌زینیت، به‌لکو هه‌ر ده‌بیت هه‌ر سیکیان پیکه‌وه وه‌رگیرین، چونکه پیکه‌اته‌ی یه‌کترن و به‌هه‌مووان هه‌بوونی باوه‌ر دیننه‌دی..

ئیامی ئاجوری رحمه الله ده‌فه‌رمووی^(۱): ئه‌نجامدانی کردار به‌لگه‌ی به‌راست زانینی ئه‌و باوه‌ره‌یه که له‌دڵ چه‌سپیوه، که زمان ئیقراری کردووه‌و ده‌ری بریوه، جا هه‌ر که‌سیک به‌کردار وه‌کو ده‌سنوێژ گرتن و نوێژو زه‌کات و پۆژوو و چه‌ج و جیهادو هاووینه‌یان هه‌بوونی باوه‌ره‌که‌ی ناخی نه‌سه‌لماند، هه‌ر به‌وه‌نده‌رازی بوو که گوايه به‌دڵ و زمان باوه‌ره‌ی سه‌لماندووه، ده‌بیت موسولمانیتیه‌که‌ی له‌کویدا بیت؟! ئائه‌مه‌ی لافی ئیمانداریی به‌دڵ و زمان لیده‌دات و کردار ناکاته پیکه‌اته‌ی باوه‌ره‌که‌ی که‌ی موسولمانه؟! ئه‌و کرداری دڵ و زمانه‌ چه‌دادیکی ده‌دات؟! وه‌ل کردنی کرده‌وه‌کان و ئه‌نجامنه‌دانی به‌لگه‌ی به‌درۆخستنه‌وه‌ی باوه‌ره‌که‌یه‌تی.. بۆیه پیویسته ئه‌وه‌ بزانیته که وه‌کو وتمان کردار به‌لگه‌ی راستی هه‌بوونی باوه‌ره‌که‌ی دله.. ئه‌مه‌ش دیدو ریی زانایانی کۆن و نوێی ئوممه‌تی موسولمانه، هه‌ر که‌سیک غه‌یری ئه‌مه‌ بلێ ئه‌وه مورجیئه‌ی پیس و بۆگه‌نه.. هۆشت له‌دینی خۆت بیت و لا نه‌که‌یت به‌لای ئه‌وانه‌وه.. به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه ئه‌و ئایه‌ته‌یه که خوای گه‌وره‌ تیییدا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾ البینة / ۵. واته: فه‌رمانی ئه‌وه‌یان پیکرابوو که ته‌ن‌ها خوای

(۱) الآجری: أخلاق العلماء ل ۲۸ له سفر الحوالی: ظاهرة الارحاء في الفكر الاسلامي ۶۴۷/۲ وه‌رگیراوه..

گهوره به راست و دروستی بپهرستن و لا نه کهن به لای هیچ دینیکی
ترهوه، ههروهه ها نویژه کانیاں بکهن و زه کات بدهن، ئا ئه وهش دین و
دینداری راست و دروسته..

*** ... ***

* باسی سییه‌م *

شیگردنه‌وی به‌لگهی مه‌دخه‌لی و پالانته‌وانانی (سه‌له‌فی‌تی)
به‌فه‌رمووده‌ی دۆزه‌خیه‌کان.

سه‌له‌فییه‌کانی به‌ر سییه‌رو مه‌دخه‌لیه‌کان و پالانته‌وانانی سه‌له‌فی
زۆرجار بۆ به‌هی‌ز کردنی هه‌لۆیستی خۆیان هه‌دیسی شه‌فاعه‌ت به
به‌لگه‌ ده‌هی‌ننه‌وه، که تییدا هاتوو هه‌ خوای په‌روه‌ردگار کۆمه‌لیک
خه‌لک که پێیان ده‌وتریت (دۆزه‌خیه‌کان) له‌ دۆزه‌خ ده‌رده‌هی‌نیت و
ده‌یانخاته به‌هه‌شته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی کاروکرداریان ئه‌نجام دابیت.. ئه‌ویش
به‌م شیوه‌یه:

ئه‌بو سه‌عه‌یدی خودری خوا لێی رازی بێت ده‌فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری
خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: (إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ وَأَمِنُوا
فَـ (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ) مَا مُجَادَلَةٌ أَحَدُكُمْ لَصَاحِبِهِ فِي الْحَقِّ يَكُونُ لَهُ
فِي الدُّنْيَا بَأْشَدُّ مِنْ مُجَادَلَةِ الْمُؤْمِنِينَ لِرَبِّهِمْ لِأَخْوَانِهِم الَّذِينَ أُدْخِلُوا النَّارَ،
قَالَ: يَقُولُونَ رَبَّنَا إِخْوَانُنَا كَانُوا يُصَلُّونَ مَعَنَا وَيَصُومُونَ مَعَنَا وَيَحُجُّونَ
مَعَنَا (وَيَجَاهِدُونَ مَعَنَا) فَادْخَلْتَهُمُ النَّارَ، قَالَ: فَيَقُولُ: إِذْهَبُوا فَأَخْرِجُوا
مَنْ عَرَفْتُمْ مِنْهُمْ، فَيَأْتُونَهُمْ، فَيَعْرِفُونَهُمْ بِصُورِهِمْ، لَا تَأْكُلُ النَّارُ صُورَهُمْ
فَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ النَّارُ إِلَى أَنْصَافٍ سَاقِيَةٍ، وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ إِلَى كَعْبِيَةٍ،
(فَيَخْرُجُونَ مِنْهَا بَشَرًا كَثِيرًا) فَيَقُولُونَ رَبَّنَا قَدْ أَخْرَجْنَا مَنْ أَمَرْتَنَا، ثُمَّ
يَقُولُ ارْجِعُوا فَمَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ وَزَنَ نَصْفَ دِينَارٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ
فَيَخْرُجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا ثُمَّ يَقُولُونَ رَبَّنَا لَمْ نَذَرْ فِيهَا أَحَدًا مِمَّنْ أَمَرْتَنَا بِهِ
حَتَّى يَقُولَ أَخْرِجُوا مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ (فَيَخْرُجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا)
قَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ: إِنْ لَمْ تَصَدَّقْنِي بِهَذَا الْحَدِيثِ فَأَقْرَأُوا إِنْ شِئْتُمْ
﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾^(١)

کردبیت) ئینجا خۆای گه وره ده فرمووی: فریشته شه فاعه تیان کرد، پیغه مبه ران شه فاعه تیان کرد، موسولمانان شه فاعه تیان کرد، به زه یترینی خاوه ن به زه ییه کان (ئه رحه مورپراحمین) ماوه، ئینجا چنگیک له و خه لکه تاو ده داتێ و له ئاگر ده ریان ده هینیت که به هیچ شیوه یه ک کرده و یه کی چاکیان له بهر خاتری خوا نه کردووه، هه موویان داپلوخاوه ن و بوون به خه لوز، ده هینرین به ره و ئاوێک که پێی دهوتریت ئاوی ژیان، ئه و ئاوه یان به سه ردا ده کریت، هه ر هه موویان وه کو دانه وێله ی گوی پرووبار ده وینه وه..

سه له فییه کانی بهر سی به رو مه دخه لییه کان و پالانتیه وانانی سه له فی ئه م فه رمووده یه و فه رمووده کانی تری هاومانای وه ک گورزی دهستی پالئه وان به رامبه ر راجوێکانیان به کار ده هین، وه ک فه رمووده ی: (مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصًا مِنْ قَلْبِهِ حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ).^(۱) واته: هه ر که سییک سه رپراستانه پر به دل بلی لا اله الا الله خۆای گه وره له ئاگری دۆزه خی یاساغ ده کات.. چونکه ئه م فه رموودانه وا لیک ده دهنه وه که به لگهی ئه وه ن که کردار مه رج نییه بو قوتار بوون له دۆزه خ و مانه وه تییدا..

* وه لامی ئه م گومانه له چه ند لایه نیکه وه ده دهنه وه:

• یه که م: ئه وه ی که (سه له فی) یه کان له م فه رموودانه حالی بوون پیچه وانیه تیگه یشتن و حالییوونی پیشه وایانی سه له ف و زانیانی ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ته! سه یریش ئه وه یه ئه وان ئه و خه لکه یان داوه ته بهر گورزو پێیان ده لێن (پێوسیته تیگه یشتن له قورئان و سوننه ت به پێی تیگه یشتنی سه له ف بیت)! ئه دی بوچی له تیگه یشتنی ئه م ته وه ره باسه کاریگه ره خۆیان له تیگه یشتنی سه له ف بواردووه؟!

* یان ئه وهیه ئهم گشتیه تایبەت کراوه، یان نه کراوه..

ئە گەر لافى ئەو ەى لێدا كە ئەمە گشتییە و تاییەت نە كراوە، ئەو ە دەبیەت بە تەووش ئەو قسە یەو ە كە ئە گەر كەسانی تریش وابكەن و تەنانەت بە تەو حیدیشەو ە پابە ند نەبن، دەبی بەر ئەو شە فاعە تە بكەون كە لە فەر مودە كە دا باسی ها تەو ە، یە عنی هەموو كە سیك دە تەوانیەت داوا كراوی شە رعى جی بە جی نە كات و لە بە رامبە ریشدا سە رپیچی و تاوان كاریی بكاتە پیشە و ئومیدی تە وایشی بەو شە فاعە تە هەبیەت كە موسو لئانی تر بۆی دە كەن، یان پیغە مبه ران و فریش تە، یان ئەو ەى خەوای (ئەرحە مو پراحمین) دە یكات.. ئەمەش قسە ی كەردن نییە، چونكە جیی نكوولی كەردنە، لە بەر ئەو ەى بە درۆ خستە ئەو ەى زەق و ئاشكرا ی دەقە شە رعییە كانه و بەر هە لستی بە لگە نە ویستە كانی دین و دیندارییە، لە وانه: بە هە شت غەیری موسو لئان ناچیتە ناوی..

ئە گەر لافى ئەو ەش لێ دە دەن كە نكوولی كەردنی هە بوونی چاكە ی ئەو دۆزە خییانە لەو فەر مودە یە دا گشتیە بە لام تاییەت كراوە، واتە ئە وانه ی ئەو شە فاعە تانە دە یان گری تەو ە جگە لە شایە تمان هی نان هیچی تریان نە كەردو ە، پێیان دە لێین: ئەم تاییە ت كەردنە تان لە كو یو ە هی ناو ە؟!

ئە گەر وتیان هەر لە هە مان فەر مودەو ە.. دە لێین: ئەمە دا تاشینی مانای تر ە! چونكە فەر مودە كە نە فی گشتی تێدایە.. بە شیو ە یە كی گشتی دە فەر مووی كە هیچ كار و كەرداریە كی باشیان نە كەردو ە..

ئە گەر وتیشی بە دە قی تر دە یسە لێنم، ئەو ە بە لگە هی نانه و ەو هە نجه تە كە ی برا، چونكە نە ی تەوانی ئەم فەر مودە یە بكاتە بە لگە ی نو قسان حا لی بوونە كە ی.. بۆیە پیی دە لێین:

دە بی ئەم فەر مودە گشتیە تاییەت بكری ت بەو تەو ەره باسەو ە كە دەقە كانی تر شە رحیان دە كەن، كە بریتی یە لە كافربوونی ئەو كە سە ی كە بە یە كجاری واز لە كەرداری چاكە دە هی نیەت و نایان كات. چونكە دەقە شە رعییە كان چوونە بە هە شت پە یو ەند دە كە نەو ە بە كەرداری چاكەو ە، ئیتر مانای فەر مودە كە ئا وای لێ دی ت: (ئە مانە كار و كەردەو ە یە كی چاكە ی

وایان ئەنجام نەداوە کە شایانی قوتارکردن لە ئاگری دۆزەخ و چوونە بەهەشتیان بێت) بۆیە خواى گەورە بە ڕەحمەتى خۆى خستوونیه ته بهههشتهوه.. ئا ئەمە ئەو دیدو بۆچوونەیه کە لە گەڵ بنەما ئوسولییەکانى عەقیدەى ئەهلى سوننەت و جەماعەتدا یەک دەگرێتەوه، کە لەسەر بناغەى تێگەیشتنى سەلف بۆ قورئان و سوننەت دامەزراوه..

خوینەری بەرپۆز و تێنەگات کە ئەم تاییەت کردنی فەرموودەیە
شتیکی نوێیە و ئێمە دامانەیناوە! نا، ئەمە هەر وەلامی ئەهلی سوننەت
و جەماعەتە و کاتی خوێ وەلامی مورجیئە کۆنە کانیان پێ داوەتە وە
ئێمەش بەرامبەر مورجیئە نوێیە کانی سەردەم (سەلەفیە کانی بەر
سێبەر و مەدخەلیە کان و پالانتەوانانی سەلەفی) هیناومانەتە وە.. چونکە
گومانێ (سەلەفی) یە کان کۆن و نوێیە..

ئىمامى ئەبۇبەكرى كۆرى خوزەيمە رىحمە اللہ دہ فہرمووی: (باب ذکرُ
 الدلیل أنَّ جمیعَ الأخبارِ التي تقدَّمَ ذِکْرُی لَهَا الى هذا الموضع في شَفَاعَةِ
 النبی ﷺ في إخراجِ أهلِ التَّوْحِيدِ مِنَ النَّارِ إِنَّمَا هِيَ أَلْفَاظٌ عَامَّةٌ
 مرادھا خاص). .. کتاب التَّوْحِيدِ ۷۲۷/۲.

ئەو بەلگانە ئەو دەگەيەنن كە (هه‌موو ئەو فەرمودانەي لێردا هێنرانەو لەسەر تەكاردنی پێغەمبەري خوا ﷺ كە ئەوانەي خوا بەيە كناسن لە ئاگري دۆزەخ دەهێنرێنە دەرەو) بە مانای گشتين و مەبەست لێيان كارو كەسانی تايەتە..

پاش ئەو دەفەرمووی: ئەم لەفزه (لَمْ يَعْمَلُوا خَيْرًا قَطُّ) لەو جۆرە دەستەواژانەیە کە عەرەب لە وتیندا بۆ کەم و کورتی و تەواو نەبوونی کارێک بە کاری دەھێنێت، مانای ئەسلی ئەم عیبارەتە ئەویدیە کە: قەت کارێکیان بە تەواوی نەکردوو، بەو شیوەیدیە کە خوا فرمانی پێداوە و لەسەری فەرز کردوون.. (کتاب التوحید ۷۳۲/۲).

شیخ سه فہر ئہ لحوالی دہ فہرموئی: فہرموودہی کابرا کہ نویژہ کانی
 بہ خراپی دہ کرد پشتگیری ئہم لیكدانہ وہیہ دہ کات.. کہ پیغہ مہری خوا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیی دهفهرموو: (ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ).^(۱) بگه پریره وه نویره كهت بكهروهه چونكه تَو نویرت نه كرد!

ئه وه نكوولی كردنه كه له بهر ته و او نه انجام نه دانی نویره كه یه تی بهو شیویه یه كه خوی گه و ره فه رزی كردوو وه پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رایگه یاندوو وه.. ئه بو عوبه یدیش ئاوا ئیستیدلالی بهم فه رموو ده یه كردوو وه.. (سفر الحوالی: ظاهرة الارجاء ۷۵۲/۲).

ئه گه ر یه کیك له قه ره چه ناغه كانی مه دخه لی وتیه وه: به لام له فزی فه رموو ده ی دۆزه خیه کان رۆشنه كه مه به ستی له وه یه كه (لَمْ يَعْمَلُوا خَيْرًا قَطُّ) هیچ خیریکیان نه كردوو وه، یه عنی جه خت كردنه وه یه له سه ر ئه وه ی كه هیچ جو ره خیریکیان نه كردوو وه. ده لین: ئی فه رموو دی (المسئ صلاته) ه كه ش هه ر وایه! جه خته له سه ر ئه وه ی كه تَو نویره كه ت

(۱) ته و او ی فه رموو ده كه ئا وایه: (عَلِيُّ بْنُ يَحْيَى بْنُ خَلَادٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمِّهِ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ: أَنَّهُ كَانَ جَالِسًا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ جَاءَ رَجُلٌ فَدَخَلَ الْمَسْجِدَ فَصَلَّى، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى الْقَوْمِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَعَلَيْكَ، ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ، قَالَ: فَارْجِعْ فَصَلَّى، فَجَعَلْنَا نَرْمُقُ صَلَاتَهُ لَا نَدْرِي مَا يَعِيبُ فِيهَا، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى الْقَوْمِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَعَلَيْكَ، ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ. فَذَكَرَ ذَلِكَ إِذَا مَرَّتَيْنِ وَإِذَا ثَلَاثًا، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَا أَدْرِي مَا عَبَتَ عَلَيَّ مِنْ صَلَاتِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهَا لَا تَتِمُّ صَلَاةٌ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَسْبِغَ الْوُضُوءَ كَمَا أَمَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، فَيَغْسِلَ وَجْهَهُ، وَيَدَيْهِ إِلَى الْمَرْفَقَيْنِ، وَيَمْسَحَ بِرَأْسِهِ وَرِجْلَيْهِ إِلَى الْكَعْبَيْنِ، ثُمَّ يَكْبِرُ اللَّهُ وَيَحْمَدُهُ وَيُمَجِّدُهُ، وَيَقْرَأَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا أَدْنَى اللَّهُ لَهُ فِيهِ وَتَبَسَّرَ، ثُمَّ يَكْبِرُ فَيَسْجُدُ، وَيُمْكِنُ كَفَّيْهِ عَلَى رِكْبَتَيْهِ حَتَّى تَطْمِئَنَ مَفَاصِلُهُ وَتَسْتَرخِي، ثُمَّ يَقُولُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ، وَيَسْتَوِي قَائِمًا حَتَّى يَأْخُذَ كُلَّ عِضْوٍ مَأْخُذَهُ، وَيَقِيمُ صَلْبَهُ، ثُمَّ يَكْبِرُ فَيَرْفَعُ رَأْسَهُ فَيَسْتَوِي قَاعِدًا عَلَى مَقْعَدَتِهِ وَيَقِيمُ صَلْبَهُ، فَوْصَفَ الصَّلَاةَ هَكَذَا حَتَّى فَرَغَ، ثُمَّ قَالَ: لَا تَتِمُّ صَلَاةٌ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَقَعَلَ ذَلِكَ) ئه بو داوود (۸۵۹)، ترمزی (۳۰۲)، نه سانی (۲۰/۲، ۱۹۳)، ئیبنو ماجه (۴۶۰) شیخی ئه لبانی له: صحیح ابی داود (۸۵۹) دا ده فه رموو ی حه سه نه.

شەيخولئىسلام ئىبنو تەيمىيە شىۋازى مۇرجىئە كان فەزىھ دەكات كە
ئەۋاپە نادەبەنە بەر مىل بادانى (پىئاسەى ھوكمە گىشتىيە كان كە بۆ
ماناى تايىبەتن) بۆ مەبەستى خۇيان، تا بيان كەنە ھوكمىكى گىشتى
لەسەر ھەموو كىشە كان.. بۆيە دەفەرموۋى: ئەمما ئەو كەسانەى كە
نوۋىژنە كەرو ھاوشىۋەيان بە كافىر دانەناۋە، ھەنجەتە كەيان ھەر ئەۋەيە
كە ئەۋ بەلگانەى بە دەستىانەۋەيە ھەر دوو جۆرى نوۋىژنە كەرە كان

دە‌گرتە‌وه: هەم ئە‌وانە‌ی لە‌ تە‌ممە‌‌لیدا نوێژ ناکەن و هەم ئە‌و
 کە‌سانە‌ش کە‌ نکوولێ لە‌ فە‌رز‌بوونی نوێژ دە‌کەن، ئە‌وه‌ی دە‌بیته‌ وە‌لام
 بوو حوکمی نوێژنە‌کە‌ری هۆی نکوولێ، دە‌شیبته‌ حوکمی نوێژنە‌کە‌ری
 هۆی تە‌ممە‌‌لی. دە‌قە‌کان لە‌سەر واز‌لیهینانی نوێژە‌کە‌رن. ئە‌مە‌ش وە‌کو
 ئیستیدلالی مورجیئە‌کان بە‌ حوکمە‌ گشتیە‌کان وایە، حوکمی گشتی
 وە‌کو: (مَنْ شَهِدَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عِيسَى
 عَبْدُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ).^(۱) واتە:
 هەر کە‌سیک شایە‌تی بدات کە‌ هیچ‌ خوایە‌ک نییه‌ شایانی پە‌رس‌تن
 بی‌ت جگە‌ لە‌ الله، شایە‌تی بدات کە‌ محمد نێ‌ردراوی خوایە‌ و عیسا
 بە‌‌نده‌ و نێ‌ردراوی خوایە‌، ئە‌و وشە‌و رۆ‌حه‌یه‌ کە‌ خوای گە‌وره‌ خستیە‌
 ناخی مە‌ریە‌مە‌وه، ئە‌وه‌ خوا دە‌یخاتە‌ بە‌هە‌شته‌وه..

لە‌بەر ئە‌وه‌ی (سە‌له‌فییه‌کانی بە‌ر سێ‌بەر و مە‌دخە‌لییه‌کان و
 پالانتە‌وانانی سە‌له‌فی) کاسیان ک‌ردو‌وین، بە‌وه‌ی کە‌ بە‌رده‌وام دە‌یدە‌ن
 بە‌ گویچکە‌ماندا کە‌ هەر کە‌سیک ئە‌هلی تە‌وحید نە‌بی‌ت ناچیتە‌
 بە‌هە‌شته‌وه، ئیستا جیی خۆیە‌تی بە‌ کورتی پێ‌ناسە‌ی ئە‌و تە‌وحیدە‌
 لە‌ لای ئە‌هلی سوننە‌ت و جە‌ماعە‌ت بکە‌ین، نە‌ک ئە‌و تە‌وحیدە‌
 نو‌قسانە‌ی لای ئە‌وان..

شیخ محمد بن عبدالوهاب رحمە‌ الله دە‌فەر‌مووی: راجوویی لە‌وه‌دا
 نییه‌ کە‌ تە‌وحید دە‌بی‌ت لە‌ دڵ و سە‌ر‌زمان و زاهیری ک‌ردە‌وه‌دا بی‌ت، ئە‌گەر
 یە‌کیک لە‌مانە‌ی نو‌قسان بوو، کابرا موسوڵمان نامی‌نی‌ت، ئە‌گەر کاری
 پێ‌نە‌ک‌رد کافر‌یکی کە‌ لە‌ه‌ره‌قی وە‌کو فیرە‌ون و ئیبلیس و هاوشی‌وه‌یانە‌..
 (محمد بن عبدالوهاب: کشف الشبهات ل ٤٠) والحمد لله.

(۱) بخاري (۳۴۳۵)، النووي: شرح مسلم (۱۹۴/۱).

• سییه: زۆرو له زۆر شویندا ئامۆژگاری ئەم كهره (سهلهفی) یانه مان ده كرد كه هیرش مه كه نه سه ر جوۆری تیگه یشتنی دهقه كان، شتیش به سه تحى تیمه گهن، بشزانن تیگه یشتنی دهق و سه رنج لیدان و لیوه رگرتن لییان وه كو له به ركردنى مه لا كویره كان نییه.. به لام دهلیی گوێزمان بو ژماردوون! به راستى كابرای شاعیر راستى وتوو كه ده باره ی كه رو كونتیى وه كو ئەوان وتویتى:

{لَقَدْ أَسْمَعْتَ لَوْ نَادَيْتَ حَيًّا وَلَكِنْ لَا حَيَاةَ لِمَنْ تَنَادِي} (١)

ئه وه تا دیسان سه لماندیه وه كه تیمه نه ك هه ر گوێزی بو ده ژمیڕین چواله و چه قاله شیان بو ده ژمیڕین..

ئه م فه رموده یی كه ده یانه ویست له (باب الایمان) دا بیکه نه هه نه جته تی ده ستیان، له هه موو لایه كه وه بووه حوجه ی قیامه ت له سه ریان!

ئه گه ر ده لیڤن: ئەم فه رموده یی به لگه یه له سه ر ئه وه ی كه (كردار) مه رچیك نییه له پیکهاته ی باوه ر، چونكه دۆزه خییه كان هیچ كرده یه کیان نه بوو، له گه ل ئه وه شدا موسوڵمان مابوون..

یڤیان ده لیڤن: ئه و كرده وانه چین كه دۆزه خییه كان نه یان كرده وه؟! ئایا (كرداری دل و جهسته) یه، یان ته نها (كرداری جهسته) یه؟!

ئه گه ر ده لیڤن: هه ردوو توخمى كرداری دل و جهسته یه.

ده لیڤن: كه وتنه دوو خانه وه:

• یه كه م: سه لماندتان كه ئیوه له (باب الایمان) دا له ریزی (توندره وانی مورچیئه) ن و له سه ر عه قیده ی ئه وانن! چونكه زۆرینه ی دهسته و تاقمه كانى مورچیئه هه ر كرداری دل ده خه نه پیکهاته ی باوه ر وه..

(١) ئه گه ر زیندووت بانگ كردایه هه ر ده بییست، به لام تو هاوار له كه سیك ده كه یت گیانی تیدا نه ماوه!

جگه له جههم و ئهوانهى شوينى كهوتوون وه كو سالحى..^(۱)

• دووه: ئيوه خوتان بهستهوه و چوونه كۆلانى بنهستهوه، ليوى خوتان گهستهوه.. ئيوه كردارى دل ده كه نه مهرجى پيكهاتهى باوهر كه چى ئهوه تا پيچهوانهى ديدو تيپروانينى خوتان وهستانهوه و ريسه كهى خوتان كردهوه به خورى!

ئهگهر دهليڤن: ئه و كردارهى فهرموودهى دۆزهخييه كان باسى فهرمووه تهنها (كردارى جهسته)يه، چونكه (كردارى دل) بو خوى ههر مهرجى پيكهاتهى باوهره كهيه..

دهليڤن: فهرمووده كه حوججهيه له سهرتان، چونكه نهفى هه موو توخمىكى كردار دهكات! ئيوه لاتان به لاي ئهم خالوه وه كردوتهوه، چونكه ههر سهرخستنى خهت و مهزهه بى خوتان پى په سنده!

پاشان به چ به لگهيه ك ئيوه (كردارى دل) تان جودا كردهوه؟! به چ به لگهيه ك (كردارى جهسته) تان خسته ريزى نهفى كراوه كه وه؟ ئايا به به لگهى تره يان به سهرنجدانى خوتانه؟!

ئهگهر وتيان: به به لگهى ترى جودا.

دهليڤن: ئه مه تاييهت كردنى حوكمى گشتى دهقه! ئه مه ئه وهيه كه ئيمه دهليڤن و ئيوه لى هه لدين، ئه وا ئيوهش هاتنه سهر راى ئيمه كه هه نديك دهق ههيه حوكمى گشتى كيشهيه كن، به لام له ليكدانه وه ياندا تاييهت به كه سانىك يان رووداويك ده كرڤن.. ئه وه تا ئيوهش له حوكمه گشتيه كه كه كردارى دل و جهسته له پيكهاتهى باوهرن، حوكمه كه تان تاييهت كرد چونكه تهنها كردارى دل تان وه رگرت!

كه وابوو ئيستا ئيوه ناچار ده بن كه ده بى جوره ها كردارى جهسته

نەفی بکەن کە بەشن لە پیکهاتهی باوەر، کە باوەر بە بی ئەوانە
وجودی نییه.. ناشتوانن بە لگە کان بو تەرەفی خۆتان پیچ پێ بکەنەو.
کەوابوو دیارە کە ئەوێ کردووتانە بە بە لگە خۆتان لە راستیدا
هەنجە تی پیاوی بەزیوێ کە دەیهوێت کە نار کەوێت و لە دیلانیدا خۆی
راژەنێت تا خەوی لی دەکەوێت..!

*** ... *** ... ***

* باسنى چوارهم *

مه دهنه لیه کان و پالانته وانانى سهله فیئى عه قیده یان ته و او نیه!

(حه له بی) ویستی ئه وه سه لمینیت که ئه وه عه قیده مورجیه یه ی ئه وه له سه ریتى له (باب الايمان) دا هه قه! دزه کارانه به ماته ماته بو دوو ده قى ئینو ته یمیه ی شه یخولئیسلام چوو، ملی هه ردوو کیانی گرت و بو پشتگیری خوی هیئانی، نه یزانی خه لکی ئاگای لییه وه ده یینن که ئه مه ساخته کارییه! ده یویست ئه وه نیشاندان که کارو کرداری پروالته و دیار مه رجی ته و اویتى باوه رن نه ک مه رجی پیکهاته وه دروستی باوه ر، ده یه ویست ئه وه سه لمینیت که قه ناعه تی ناخ و کردار لازم و مه لزومی یه کتری نین، وانین که یه کیان هه بوو ئه وى تریشیان هه یه، ئه گهر یه کیکیان نه ما ئه وى تریش نه مینیت!

ده قى یه که می ئیامى ئینو ته یمیه که (عه لی حه له بی) بو خوی راپسکاندوو، ئه وه یه که شه یخولئیسلام ده رباره ی باوه ر ده فهرمووی: ئه سللى باوه ر له دلدایه، ته و اویتیه که شی کرده وه دیاره کانه، به پیچه وانیه ی پیناسه ی (ئیسلام) ه وه، که ئه سللى دیارو ته و اویتیه که ی ئه وه یه که له ناخی دلدا چه سپیوو. (ابن تیمیه: مجموع الفتاوى ۶۳۷/۷).

هه روه ها ئه وه ی که ده فهرمووی: به ته ئکید باوه رى ته و او حه تمهن ئه وه ده خوازیت که ده بى به پیى ئه وه کرداری دیاری ده رکه ویت، چونکه شتیکی نامومکینه باوه رى ته و او له ناخدا وجودی هه بیته و نه بیته هوکاری ده رکه وتنى کارو کرداری ئاشکرا.. (الايمان ل ۲۰۳).

ته علیقى (حه له بی) له سه ر ئه م دوو ده قه ئه وه یه که ده لى: (هه ر که س سه رنج داته ئه م وه سف و به نده (باوه رى ته و او) ئیشکالاتیکی زوری لا نامینیت.. (الحلبى: صيحة النذير ل ۲۷)!

تێگە یشتنه سەقە تە کە ی (حە لە بی) ئاوا دە قلیشێنین:

پوازی یە کە م: لە قسە کە ی شە یخولئیسلا مدا هیچ شتێکی تێدا نییە (حە لە بی) بیکاتە نیرگە ی پالپشتی بیدە کە ی خۆ ی.. چونکە ئیبنو تە یمییە دە فەر موو ی: (ئە سڵی باوە ر لە دڵدا یە، تە واو یتییە کە شی کردارە ئاشکرا کانه، بە پێچە وانە ی پێناسە ی (ئیسلا م) هە وە، کە ئە سڵی دیار و تە واو یتییە کە ی ئە وە یە کە لە ناخی دڵدا چە سپیو وە.. لە بە راوردی نیوان پێناسە ی باوە رو پێناسە ی ئیسلا م (الایمان) و (الاسلا م) دا هینا و یتییە وە.. ئە وە ئاشکرایە کە ئە گەر ئە و دوو زارا وە پیرۆزە بە جیا لە شوێنێکدا بە کار هاتن؛ هەر یە کە یان مانای ئە و ی تریشیان دە دات، بە لām ئە گەر پێکە وە لە شوێنێکدا باسکران، ئە وە مە بە ست لە باوە ر بە راست زانیی دڵ و مە بە ست لە ئیسلا میش توخمی کردارە^(١) (ابن رجب الحنبلي: جامع العلوم و الحكم ١٠٨/١).

ئە گەر لە مە حالی بوو ی، سە ریش ت لە وە دە ر دە چێ ت کە بۆ چی ئە م دۆ ستە مان ئاوا بە ماتە ماتە بۆ دە قە کان چو وە! ئە گەر نا، ئایا مە عقو وە و لە دە قە کانی شە یخولئیسلا م تێ بگە ی ن کە مە بە ستی لە وە بی ت کە کابرا کە موسو لمانە، لە حە قیقە تدا بە هۆ ی کردارە دیارە کانیە وە یە تی، نە ک بە وە ی لە ناخی دڵ و دە رو و نی دا هە یە! چونکە بە پێ ی ئە و تێگە یشتنه سە قە تە: موسو لمانی تی بریتی یە لە کرداری دیار و تە واو یتی موسو لمانی تیش و لە دڵدا!

(١) لە کوردیدا کە دە یین: کابرا موسو لمانە یە عنی هە م باوە ری بە شە ش رو و کتە کانی باوە ر هە یە و کرداری دڵ ئە نجام دە دات، هە م باوە ری بە پێنج رو و کتە کە ی ئیسلا م هە یە و کردارە ئاشکرا کانی ئیسلا مە تی جێبە جێ دە کات.. بە لām لە عەرە بیدا پێناسە کان زە قترن، چونکە مؤمن و مسلم بە رامبەر زارا وە ی (موسو لمان) ی کوردی بە کار دێ ت، بۆ یە لە عەرە بییە کە دا جێ مونا قە شە یە کی زۆر ترە. ئە ویش فەر موو یە تی: ئە گەر لە یە ک جێدا پێکە وە هاتن، هەر یە کە یان مانای خۆ ی دە گە ییت، ئە گەر بە جیا بە کار هاتن هەر یە کە یان مانای ئە و ی تریشیان دە بە خشی ت..

ئا ئه مه يه كه ده ترسم ئهم (حه له بى) يانه محه له بيبانه هه ليلو وشن و ببنه (مورجيهى كه راميه) كه زانايانى ئيسلام به كافريان داده نان!

شه خولئيسلامى په حمه تى ده فهرمووى: ئه گهر ئه مه زانرا كه ئه سلى باوهر ئه وه يه كه له دلدا جيگير ده بيت، ئه و كاته ئه وهش ده زانريت كه جارى وا هه يه كه پيناسه ي باوهرى كه سيك ده كریت، مه به ست لى ئه وه ده بيت كه له دلى چه سپيو وه كرده وه كانى دلى پى ئه نجامدا وه، وه كو: به راستگوزانىنى خواو پيغه مبهرى خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** خوشه ويستى و به مه زن زانينيان، ئه و كاته گوفتارو كرداره زاهيرييه كان ده بنه نيشانه و پيداويستى و داواكارى باوهر په كه ي دل.. جارى واش هه يه: مه به ست لى ئه وه يه كه له ناوه وه و ده وه ي كه سه كه دايه..^(۱) ئه و كاته ش پيداويستيه كانى باوهرو داواكاريه كانى به شيك ده بن له باوهر كه و كردار دياره كانيش پيان ده وتریت موسولمانيتى (ئيسلام).. له مه وه يه كه جارى وا هه يه كردار به شيكه له باوهرو جارى واش هه يه به شيك نيه لى..

جارى وا هه يه يهك زاراه چه ندين واتاى هه يه، هه ر يه كيک له و واتايانه له شوينى تاييه تى خوياندا كه به كاردین مانا تاييه تيه كانى ئه و شوينه يان ده به خشن.. له وانه يه زاراه كه يه ك بيت به لام به دوو مانا له يهك شويندا به كار به نريت، به لام كه دوو مانا كه ي پيکه وه به كاردین، هه ر يه كه يان واتايه كى سه ر به خو ده گه يه نيت.. وه كو زاراه ي (فقير)، (مسكين)، هه ر يه كه يان به جيا به كار به نيت، هه ردوو مانا كه ده به خشيت، به لام ئه گهر پيکه وه له يهك شويندا به كار هاتن، هه ر يه كه يان مانا تاييه تيه كه ي خوى ده به خشيت.. (مجموع الفتاوى ۵۵۱/۷).

(الايان) و (الاسلام) يش وان..

(۱) قه ناعه تى دلى و كرده وه دياره كانى پيکه وه..

..(003/V

تیگہ یشتنہ سہ قہ تہ کہی (حہ لہ بی)! لہ بہر سی ہؤ:

به بی کرداریش دیتہ دی..

که کردار ده که نه به ره می نه و باو ره نه ک به شی ک له پیکهاته ی..

واته دهیخه نه خانهى ئه سباب و موسه بیباته وه..^(۱) به لام به ته ئکید هه بوونی باوه پرى ته واو له دلدا حه تمهن هه بوونی کردار ده خوازیت، ئه وه مه حاله باوه پرىک له دلدا بیّت و کرداری ئاشکراو دیار نه خوازیت و بشوتریت: باوه پرىکی ته واوه.. ئه مهش خستوونیه ته جه دلیکی بی ماناوه، بۆ ئه وهی بلین په یوه ندی نیوان به دهن و دل نییه شتی وا ده لین پروودانی ئه سته مه، بۆ نمونه ده لین: ئه و که سه ی باوه پرى له دلدا هه یه، با سوجه یه کیشی بۆ خوا نه برد بیّت، یان پۆژووی پۆژیکى په مه زانی نه گرت بیّت، باوه پرى وه کو باوه پرى ئه بوبه کرى سددیق و عومهرى کوپرى خه تتاب وایه! چونکه باوه پرى ته واوی هه یه!) (ابن تیمیة: الا بیان ل ۲۰۳).

مورجیئهى وه کو (سه له فییه کانی بهر سیبهرو مه دخه لییه کان و پالانته وانانى سه له فى) له مه دا هاواریان لى هه لده ستیّت له بهر ئه وهی گوايه ئه وان مورجیئهى نین.. به لام به دلیاییه وه هه موو ئه و مورجیئهى بۆچوونیان وایه که کرده وهی دیار و ئاشکرا به شییک نییه له پیکهاته ی باوه پرى وا ده لین، هه چیان وه کو زانایانى سه له ف نالین که کردار به شییکه له هه بوونی باوه پرى، که ئه میان نه بوو ئه ویشیان نابیت، که ئه میان ئه نجامدرا ئه ویشیان بوونی ده بیّت..

ئیامى ئیبنو ته میمیه جه خت له وه ده کاته وه که ههر که سییک کردار و گوفتارى دهره کی ئاشکراو دیارى نه کرده به شییک له پیکهاته ی باوه پرى ناخ و مهرجى هه بوونی، حوکمی ئه و که سه وه کو حوکمی مورجیئهى.. ئه مهش پیناسه یه کی کۆنه و شیایى حال و ئه حوال و گه ده و گیپالى (سه له فییه کانی بهر سیبهرو مه دخه لییه کان و پالانته وانانى سه له فى) ئه مرۆیه..

(۱) یه عنى هه بوونی باوه پرى له دلدا هوکارىک ده بیّت بۆ ئه نجامدانى کار، به لام نه بوونی کاره که نابیته هوکارى نه مانى باوه پرى که.. واته کردار به شییک نییه له پیکهاته ی باوه پرى.. ئه مهش پیچه وانهى پرای یاوه ران و تابعینه. (و)

(۱) نیامی ٹیبنو تہیمیہ دہفرموئی: (مہبہست لیہردا کردہویہ کی دیاری کراو نییہ بہ لکو ہر کہ سیک لہ دلہ وہ باوہری بہ خواو پیغہمبہرہ کہی صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ہہ بیٹ ثایا وای لی چاوہروان دہ کریٹ تہ گہر پیغہمبہری خوای صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بینی وا دوژمنہ کانی بہرامبہری وہ ستاون و بہرامبہری دہجہنگن و تہمیش سہیریان دہ کات و دہشتوائیت پیغہمبہر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سہرخات و خہ لکانی تریش بو سہرخستنی ہان دات، ثایا ئاساییہ تہ گہر بو سہرخستنی پیغہمبہرہ کہی صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ہیچی نہ کرد؟!)

مجموع الفتاوی ۳۴۰/۷. دواتریش دہفرموئی: (پیشتہر باسمان کرد کہ توخمی کردہوہ لہ پیدایستیہ کانی باوہرہ) مجموع الفتاوی ۳۷۵/۷

اَنْتَفَى الْمَلَزْمُ اَنْتَفَى الْمَلَزُومُ، وَاِذَا اَنْتَفَى لَزِمَ الشَّيْءُ عَلِمَ اَنَّهُ مُنْتَفٍ (پروانه موافقه صحيح المنقول لصريح المعقول ٥٣/١) واتە: هەر مه‌لزوومیک هاته دی به‌لگه‌نه‌وویسته که لازمه‌که‌شی هاتۆته دی، لازمی هەر شتیکیش نه‌هاته دی مه‌لزوومیشی نایه‌ته دی لازمی هەر شتییک نه‌ما ئه‌و شته‌ش نامینئ ..

هۆی دووه‌م: قه‌وله‌که‌ی شه‌یخوئیسلام به‌ ته‌ئکید پراوپر هاوجوتی بۆچوونی زانایان و شه‌رعناسانی ئه‌هلئ سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ته، له‌و پرووه‌وه که خۆی پیناسه‌یان ده‌کات و واشه‌، نه‌ک له‌و لاشیپانه‌وه که عه‌لی حه‌له‌بی ده‌یه‌وی‌ت غه‌لبه‌غه‌لبی تیدا بکات تا سه‌ر له‌ خه‌لکه‌که بشیوینئ .. وه‌کو که خۆی لیی حالی نه‌بووه، یان نایه‌وی‌ت لیی حالی بی‌ت، ده‌یه‌وی‌ت خه‌لکه‌که‌ش چه‌واشه‌کات تا بیانخاته دوا‌ی خۆی! هه‌رچه‌نده زۆر جار قسه‌کانی خۆی ده‌بنه‌وه لوغمی هه‌لته‌کاندنی خۆی .. چونکه له‌ هه‌ر لایه‌که‌وه بۆ بۆچوونی زانایانی ئه‌هلئ سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت بچیته‌وه هه‌ر ئه‌وه‌ت زیاتر بۆ پروون ده‌بیته‌وه که (باوه‌ری ته‌واوی دڵ به‌ قه‌ده‌ر هه‌بوونی خۆی کرداری ده‌ره‌کی ئاشکراو دیار ده‌خوازئ) ..

ئه‌مه‌ش ئه‌و حه‌قه‌یه که له‌ قورئان و سوننه‌تدا هه‌یه، نه‌ک ئه‌وه‌ی (حه‌له‌بی) که ده‌یه‌وی‌ت به‌ غه‌لبه‌غه‌لب و ژراوه‌ژراوی خۆی پینان بسه‌لمینئ که کردار مه‌رجی ته‌واویتی باوه‌ره، نه‌ک مه‌رجی پیکه‌اته‌ی، ئه‌وه‌ش یه‌عنی (وه‌کو سه‌له‌فیه‌کانی به‌ر سییبه‌رو مه‌دخه‌لییه‌کان و پالانته‌وانانی سه‌له‌فی ده‌یانه‌وی‌ت) ئه‌گه‌ر کارو کرده‌وه نه‌ما، کابرا هه‌ر به‌ موسوڵمانی ده‌مینئته‌وه به‌لام باوه‌ره‌که‌ی نو‌قسانه! نه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌هلئ سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ده‌فرموون که (باوه‌ر له‌ دڵا به‌ پیی هه‌بوون و برو‌پاده‌ی کرداری دیارو ئاشکرای ده‌رییه، ئه‌میان چه‌ند بی‌ت ئه‌ویشیان له‌ ناخدا ئه‌وه‌نده‌یه، ئه‌گه‌ر ئه‌میان له‌ ده‌روه‌ که‌می کرد ئه‌ویشیان له‌ ناوه‌وه که‌م ده‌کات، تا وای لی دئت ئه‌میان له‌ ده‌روه‌ هیچی نامینئ،

له دوو لاهه بواړی پوو کاندنوهی رای (سه له فیه کانی بهر سیبه رو مه دخه لییه کان و پالانته وانانی سه له فی) هه یه:

ئەو ھى ۋا دە كات كەس ڤىك كەردار ۋ ڤەفتارى دەرە كى ئەنجام بەدات،
بە ۋە ڤى ناخى دڭ ۋ دەر ۋونئەتسى. بۆيە ئەبنو تەيمىيە دەفەر موۋى: (ئەگەر
دڭ ۋ دەر ۋون بە ۋەر ئاۋەدان ۋ ساغ ۋ چاك بېت، خواناسى ۋ بگەرى

خیر بیت، به لگه نه ویسته که ئەندامانی دهره کی به دهن خیره و مه ند دهن و وه کو زانیانی فهرمووده وانی ده فره مون: هه موو کردار و رهفتاریکی دهره کی خاوهن باوه ره که پاک و چاک ده بیت؛ دیار و په نهانی گوftar و دیار و په نهانی کردار چاک دهن.. چونکه دهره وه سهر به ناوه وه، هه کاتیک ناوه وه پر بوو له نووری ئیمان حه تمه ن سیما ی دهره وهش ده بیته کرده وه ی باش.. (مجموع الفتاوی ۵۵۴/۷).

مومکین نییه دل و دهر وون به ئیمان بجوشیت و ئاسه واره که ی به کرده وه ی دیار و ئاشکرادا دهر نه که ویت! چ جای ئه وه که بوتريت ئیمانه که له ناخدا کامله با کرده وهش ئەنجام نه دا، ئەمه یان هه ره ئه سته مه! بویه که مبوونه وه ی کرداری دهره کی به لگه یه له سهر زه عیف بوون و پووکانه وه ی ئیمانی ناخ، ئەگه ره کرده وه به ته وای پووکیا وه وه نه ما، دیاره ئیمانه که ی ناخ به ته وای پووکا وه ته وه و هیچی لی نه ما وه ته وه..

ئیما می ئینو ته یمیه ی ره حه ته ی هه ره له ویدا (مجموع الفتاوی ۵۵۴/۷) ده فره مووی: (الْعَمَلُ الظَّاهِرُ لَزِمَ لِلْعَمَلِ الْبَاطِنِ لَا يَتَفَكَّرُ عَنْهُ، وَانْتِفَاءُ الظَّاهِرِ دَلِيلُ انْتِفَاءِ الْبَاطِنِ) واته: کرده وه ی دهره کی دیار و ئاشکرا هوگری ناخه، سهر به باوه ره و لی جوئ نابیته وه، نه مانی کرده وه ی دهره کی به لگه ی نه مانی باوه ری ناخه.. ئەمه ره راسته چونکه هیزو تینی کرده وه ی دهره وه له کار یگه ری ئیمانه وه یه. ئەگه ره کرده وه ی دهره کی نه مایه عنی له ناخدا غهیری به راست زانین (تصدیق) هه که هیچی تیدا نه ما وه، ئەوهش لای ئه هلی سوننهت و جه ماعهت موسولمان بوونی له سهر بینا ناکریت.. لای ئه هلی سوننهت و جه ماعهت (به راست زانینی ناخ) به بی کرده وه ی دیار و ئاشکرای دهره کی به س نییه بو موسولمان بوون، بویه ئەگه لافی ئه وه لییدات که له ناخی دل و دهر وونیدا باوه ری هه یه به لام هیچ کار و گوftar یک که له وازی می باوه ره که ی ناخن ئەنجام نادات، ئەوه لای ئه هلی سوننهت و جه ماعهت به کافر حسیب بکریت.. چونکه به ئەنجام نه دانی کرداری دهره کی دیار و ئاشکرا که ی کافر ده بیت..

هۆی سییه م: شه یخولئیسلام له رەت کردنهوهی بۆچوونی ئەو
 كهسانەدا كه دەلێن و تنی شایه تمان مەرچی دروستی باوەر نییه،
 پێناسه ی باوەر ی به (تهواویتی) یه كه وه په یوه ست کردۆتهوه، ئەو له
 (مجموع الفتاوی ۳/۴۴۷) دا دهفرمووی: (يَمْتَنِعُ أَنْ يَكُونَ إِيْمَانٌ تَامٌ
 فِي الْقَلْبِ بِلَا قَوْلٍ وَلَا عَمَلٍ ظَاهِرٍ) واته: شتیکی نامومکینه باوەر به
 تهواویتی له دلدا بچه سپیت بێ ئەوهی له دهره وه کردار و گوفتاری
 ئاشکرای له گه لدا هه بیته.. ئایا دوا ی ئەمه به پێی دیدی (سه له فییه کانی
 بهر سییه رو مه دخه لییه کان و پالانتەوانانی سه له فی) و ریسای (حه له بی)
 ده شیت بلێین: و تنی شایه تمان مەرجه بۆ تهواویتی باوەرو کاملبوونی،
 به لام مەرچی دروستییه که ی نیه؟!

وه لحاسل ئەو دهقه ی دووهم که (حه له بی) وه ک به لگه ی خۆی
 هینایه وه:

یه که م: تیری که وه بهر سه ری (سه له فییه کانی بهر سییه رو
 مه دخه لییه کان و پالانتەوانانی سه له فی) ده که ویتته وه، چونکه ئیامی
 ئینو ته مییه له بهر په رچی ئەوانه دا هینایه وه که لاف و گه زافی ئەوه
 لیده دهن گوايه باوەر به بێ هه بوونی کردار و گوفتاری دهره کی، له
 ناخدا ده چه سپیت!

دووهم: قه وله که ی ئیامی ئینو ته مییه شتی وای تیدا نییه که
 ئەگەر که سییک مادام له ناخیدا باوەر ی هیناییت، با هیچ کردار و
 رهفتاریکی دهره کیشی نه بیته، هه ر به موسوڵمان حسییه! له چه ندین
 جیی کتیبه کانیدا جه ختی زۆر له مه ده کاته وه و زۆر ئاشکرا و راشکاوانه
 باسی ده کات..

سییه م: بۆچوونه که ی ئیامی ئینو ته مییه الحمد لله راسته و له گه ل
 بۆچوونی پیشه وایانی ئەهلی سوننه ت و جه ماعه تتدایه، هه موویان
 ته رکیزیان له سه ر ئەوه یه که: ئەوی واده کات که سییک کرداری دهره کی
 ئاشکرا و دیار ئەنجام بدات، باوەر ی ناخیتی.. ئەوه ی ش ته نها به

راستگۆدانان نيهه..

جیى خۆیه تى پيش ئه وهى ئه م ئالقهيى موناقه شهى (حه له بى) و
(سه له فييه كانى بهر سييه رو مه دخه ليه كان و پالانته وانانى سه له فى)
جى بهيلين، پرسيارىك بكهين:

بوچى (سه له فييه كانى بهر سييه رو مه دخه ليه كان و پالانته وانانى
سه له فى) پرسته يه كى ئيامى ئينو ته يميه يان كرډوته به لگه و به سه ر ئه و
هه موو ده قه روون و ئاشكرائانه ي تريدا باز ده ده ن كه راشكاوانه حوكمى
كوفرى ئه و كه سه ده دات كه توخمى كردارى ده ره كى واز ليده هينيت؟!
خۆ حه تمه ن ده يان جار ده قه زه قه كان ده كه ويته بهرچاويان..

با به يه ك دوو قه ولى ترى پيشه وايانى ئه م ئومه ته ئه م باسه ش
كو تايى پى بهينين:

حه نبه ل ده فهرمووى: حه ميدى (مامۆستاي ئيامى بوخارى) فهرمووى:
هه وائم هه يه كه كه سانىك هه ن ده لين: هه ر كه س دانى به فهرزبوونى
نويزو زه كات و پوژوو و حه جدا هينا به لام تا مردنى هيجيانى نه كرد،
يان تا ده مرى نويزى پشت له قيه له ده كرد، مادام نكوولى له خودى
باوه ر نه كات و ئه و فهرزانه به فهرز بزانيت و پروو كردنه قيه لى پى
فهرز بيت، ئه وه هه ر موسولمانه.. منيش ده ليم (حه ميدى ده فهرمووى):
ئه مه كوفرىكى راشكاوو ئاشكرائيه، ئه مه پيچه وانى قورئان و
سوننه ت و بوچوونى زانايانى ئيسلامه. خواى گه وره ده فهرمووى:
﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ البينه/ ٥ واته: وا فهرمانيان پيدراوه
كه ته نها خواى تاك و ته نها به نياز پاكييه وه بپه رستن..

حه نبه ل ده فهرمووى: گويم له ئه بو عبدالله ئه حمه دى كورى حه نبه ل
بوو كه ده يفهرموو: (مَنْ قَالَ هَذَا فَقَدْ كَفَرَ بِاللَّهِ وَرَدَّ عَلَى اللَّهِ أَمْرَهُ
وَعَلَى الرَّسُولِ مَا جَاءَ بِهِ) واته: هه ر كه سيىك وا بليت ئه وه كافربووه و
دينه كه ي خواى ره ت كرډوته وه و ئه وه پى قبول نه بووه كه پيغه مبه رى
خوا صلى الله عليه وسلم هيناويتى.. (ابن تيمية: الايهان ل ٢٠٨).

سهير كه ن ئيامى ئىبنو تهيميه چ نمونه يه ك دههينته وه كه نه گهر كه سيك پيش كوچكر دنى بو مه دينه له سه رده مى پيغه مبه رى خوا دا صلى الله عليه وسلم، باوه رى پيوستى هيناييت، شايه تمانى ده ربرييت و راستگويى پيغه مبه رى خواى صلى الله عليه وسلم له دل و دهروندا چه سپاييت، ناخ و دهروهى ته سليم به دينى خوا كرديت و هه رچى له سه ر بووه كرديويتى،^(۱) نه م كه سه كوچ بكات بو مه دينه و له وئ كه كرده وه كان فهرز بوون، مه به ست له نه ركانه كانى ترى ئيسلامه: نوپژو زه كات و پوژوو و هه ج، نه م كابرايه لاي مورجيئه كو نه كان و موقه لليده كونتيكانيان له سه رده مى ئيمه دا موسولمانه، به لام لاي نه هلى سوننه ت و جه ماعه ت وانيه:

ئىبنو تهيميه ده فهرموئ: كاتييك خواى پهروهردگار موحه ممه دى صلى الله عليه وسلم به نيردراوئتى خوئ كرده پيغه مبه رى هه مووان، نه وهى فهرز بوو له سه ر خه لكى به راستگو زانينى بوو له هه رچيه ك كه ده يفهرموو، ههروه ها گوپرايه لى و ملكه چى بوئ وه فهرمانانه ي كه پيى ده سپاردن، نه و كاته نه فهرمانى پينج نوپژه كه ي پيى دابوون نه گرتنى پوژووى په مه زان و نه هه جى مالى خوا.. نه شه راب و سوو (ربا) ي لى هه رام كرديوون، نه شتى ترى له و جوړه.. زوړ له نه حكامى قورئانيش هيشتا نه هاتبووه خواري.. هه ر كه سيك له و كاته دا باوه رى به وهنده قورئانه بهينايى كه هاتبووه خواري و شايه تمانه كه ي به ئاشكرا بووتايه و نه و فهرمانانه ي جي به جي بكردايه كه خرابووه سه ر شانى موسولمانان، كابرا به موسولمانيكى باوه ر ته واو داده نرا. به لام نه گهر كوچى بكردايه بو مه دينه و هه ر به وهنده ي ئيسلامه كه وه پابه ند بووايه نه و بره باوه رهى لى قبوول نه ده كرا كه له مه ككه پيش كوچكر دنى بو مه دينه هه يبوو، نه گهر هه ر نه وهنده ي بكردايه به كافر حسيب ده كرا..

(۱) وه كو شوينكه وتنى پيغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم و وه لاء و به راء، چونكه نوپژو زه كات و پوژوو و هه ج و جهاد دواى كوچكر دنى بو مه دينه فهرز بوون.

(مجموع الفتاوی ۳۱۶/۷ - ۳۱۷) ..

جیخی خویه تی لیروه به (حه له بی) و ئه وی (له سه روویه وهیه تی) و ئه وی (له خواروویه وهیه تی) بلّین: ئه گهر له کۆرا (ئیجماع) ی سه له فه وه وه رنا گرن و فیر نابن، ده ی وهرن له قورئانه که ی خواو سوننه ته که ی پیغه مبهروه **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** وهرگرن و فیر بن، خو ئه وهنده یان به لگه تیدایه که دیدی لیلتان پروون که نه وه .. ئیامی ئیبنو تهیمییه ده فه رمووی: (ففي القرآن والسُّنَّة من نفي الايمان عَمَّنْ لَمْ يَأْتِ بِالْعَمَلِ مواضع كثيرة كما نَفَى فيها الايمان عن المنافق) واته: له قورئان و سوننه تدا ئه وهنده ی باسی بی باوه ری ئه وه که سانه تیدایه که کرده وه کان ئه نجام نادات، هه ره وه کو که باسی دوو پرووه کان ده کات که بی باوه ده یانناسینیّت. (ابن تیمیة: الا بیان ل ۱۴۶).

ههروه ها له جییه کی تری (مجموع الفتاوی ۳۷۲/۷) ده فه رمووی: شتیکی نامومکینه کابرا به خاوهن باوه ریکی راست و دروست حسیب بکریّت له کاتیکی که له هه موو ته مه نیدا سوجدهیه کی بو خوا نه بردووه! پروژی و پروژیکی ره مه زانه که ی نه گرتووه، جاریک زه کاتی سامانی نه داوه، جاریک هه جی نه کردووه، ئه مه مومکین نییه ئیماندار بیّت، چونکه هه لویست و ره فتاری وا له دوو پروو ده وه شیته وه، نه ک له موسولمان، له که سیکی ده وه شیته وه که زه ندیقه و ناخی به تاله، ئه مه چۆن له گه ل باوه ری راست و دروستدا ده گونجیّت؟! نابینیت خوای گه وه ئه وه که سانه ی به کافر داناوه که له قیامه تدا توانای سوجده بردنه که یان نامینیّت! وه ک ده فه رمووی: **﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ خَشِعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَآمُونَ﴾** القلم/ ۴۲ - ۴۳. واته: له پروژی قیامه تدا که خوای په روه ردگار لاقی خو ی نیشان ده دات و موسولمانان هه موو سوجده ی بو ده بن، ئه وانه ی له دنیا دا دوو پروو بوون یان سوجده یان نه بردووه، له و ساته وه خته دا هه موو پشتیان ریکی و ره ق ده وه سیّت و ناتوانن بچه مینه وه، چاوشو پروو زه لیلانه ده وه ستن، ئه مانه

له دنیا دا ساغ و سه لیم بوون، پێیان ده و ترا سـوجـده یه کـ بـۆ خـوا بهـن،
نوێژیک بکهـن، نه یانـده برد و نه یانـده کرد..

*** ... *** ... ***

| كوڤه ندى دووهم |

به ندى يه كهم

هه لسه نگاندى عه قیده ی مه دخه لی و
پالانته وانانى (سه له فی تی) له (باب الكفر) دا

به ندى دووهم

ره وانده وه ی گومان و به لگه ی مه دخه لی و
پالانته وانانى (سه له فی تی) له (باب الكفر) دا

بهندی یهکهه

هه لسه نگاندنی عه قیدهی مه دخه لی و
پالانته وانانی (سه له فیئی) له (باب الکفر) دا

* باسی یه كهم *

کرداری کوفرینیش هر وهکو ئیعتیقادی کوفرینه.

پیشتر باسی ئه وه مان کرد که سه له فییه کان له مه سه له کانی باوه ردا عه قیده ی مورجیئه یان تی چوو، واته له سه ر عه قیده ی مورجیئه ن. ئه وه شه مان باس کرد که هر کاتیک که سه له فییه کان ده لئین (باوه ر گوftarو کرداره) مه به ستیان ئه و پیناسه ی ئه هلی سوونه ت نییه که بو باوه ریان به و شیویه کردوو، که فهرموویانه: توخمی کردار له پیکهاته کانی باوه ره، واته به شی که له هه بوونی باوه ر و ده بیت هاوړیشی بیت، چونکه کردار به باوه ره وه به نده، ئه گهر ئه و نه ما ئه میش نامینیت، ئه گهر ئه میش نه ما ئه ویش نامینیت.. به لام سه له فییه کان مه به ستیان ئاوا نییه، به لکو هر وه کو (مرجئة الفقهاء) به تاییه تی ئه شعهری و ماتوړیدییه کان ده لئین: کردار مهرجی ته واویتی باوه ره نه ک مهرجی هه بوونی، بویه به لایانه وه وایه که ئه گهر کردار ئه نجام نه درا، باوه ره که نافه وتیت و هر ده مینیت..

ئیس تا دین ئه وه به به لگه ی شه رعی ده سه لمینین که سه له فییه کانی به ر سیبه رو مه دخه لییه کان و پالانته وانانی سه له فی له مه سه له ی ته کفیردا زوړ مورجیئه ترن وه ک له مه سه له ی باوه ردا، چونکه له م مه سه له ی ته کفیردا نه ک هر مورجیئه ی تونده ون (غلاة المرجئة) به لکو کتومت جه همین، بگره که ره جه همییه ی قه دیمیشیان ناگاتی!

مه سه له ی ته کفیر بایکی به رفراوانه و زوړ کیش هه و باس له خو ده گریت، به لام ئیمه لی ره دا یه ک باسی مان پی گرنگه که به شیویه ی پرسیار له و که ره سه له فییه ده پرسین و خوشمان وه لامه که یان به ئه مانه ته وه ده خه ی نه وه به رده ست تا هه له ی هه لو یستی خو یان بو ده رکه ویت، به لکو دیندارانه موراجه عیه کی خو یان بکه نه وه:

ئایا هیچ کرده وه یه ک هه یه به کوفریکی وا بژمیردریت که خاوه نه که ی

له ميلله تي ئيسلام بباته دهره وه، هه ره وه كو كه كوفري ئيعتيقاد
خاوه نه كه ي له ميلله تي ئيسلام ده باته دهره وه؟!

خه لکی له وه لامي ئەم پرسیاره دا بوون به چوار پوله وه:

ٲه هلى سونهٲ؁ ؤهوارى؁ ؤولائى مورؤىه (ىان كه ره مورؤىه ىان
جه همىيه)؁ مورؤىه ى شهر عناسان (مرؤة الفقهاء)

۱. تھلی سوننہت و جماعت:

که ده لَیْن کوفر هم به ئیعتیقاده هم به کردار.

ئەوئى بە ئىعتىقادە، وە کوئەوئى کەسەیک باوەرپى وایىت کە خۆای گەورە هاوئەلئى هەیه، یان خۆایە کئى تریش لە وئەو هاوتای ئەو هەیه، یان ئەو کەسەى دەلئیت من هیچ لەم باسانە حالئى نابم و لئى نازانم! یان کەسەیک باوەرپى بە رۆژئى دواىى نەبئیت، یان لە ناخى خۆیدا رقى لە خۆای گەورە بئیت یان پئەغەمبەر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ببو غزئینئیت یان گومانئى لە ئایەتئى قورئان هەبئیت یان حەدیسەیکى سەحیح رەفز کاتەو، یان بە درؤى بخاتەو یان باوەرپى بە پئەچەوانەى ئەو ئایەت و حەدیسە سەحیحەو بئیت، یان حەللائیک بە حەرام بزائئیت، یان حەرامئیک بە حەللائ بزائئیت، یان باوەرپى وایىت کە شەریعەتئى ئیسلام بە کەلکئى ئەم سەردەمە نایات، یان باوەرپى وایىت ئەولئیا کارتئیکردنئى لە گەردوون هەیه، دەتوانن بە وئستئى خۆیان باران بارئئنن، یان مندال بە ئافرەت ببەخشن، یان بئین بە هانای ئەو کەسانەو کە هاواریان دەکەنئى.. ئەمانەو ئەوئى لەم شئوئەیه هەموویان ئىعتىقادائئیکن کە خاوەنەکانیان هەر بە باوەرپئى بوونیان لە ناخى دل و دەروونئى خۆیاندا پئیان کافر دەبن با بە زمان و کرداریە کئى واش دەریان نەبرئیت کە کوفریان لئى بوە شئتەو..

ئەمە ئىعتىقاد، ئەمما کردار، ئەو ئەھلى سۈننەت و جەماعت
دەفەرموون: ئەو کردارانەى نەھىيان لى كراوہ دوو جۆرن:

۱۲۱

۱۲۱

ئیہامی ئیینو تہیمیہش دہفہرموئی: (ئیمہ ئہ گہر وتمان: ئہہلی
سوننہت لہسہر ئہوہ ریکن کہ کہس بہ کردنی گوناح بہ کافر
دانانریت مہ بہ ستمان گوناحہ کانی وہ کو زیناو شہراب خواردنہ وہیہ).^(۲)

(١) ابو جعفر الطحاوى: العقيدة الطحاوية لا ٦٠

(٢) ابن تيمية: الايمان لا ٢٩٤

ناچار..

بۆ لَیْک هه لآوێردنی ئه و دوو جوړ گوناحه ئیامی ئیبنو تهیمییه دهفه رمووی: (باس له وه کرا که - به پپی قورئان و سوننه ت - ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت هپچ که سییک له ئه هلی قبیله به ئه نجامدانی گوناحییک به کافر دانائین و له بازنه ی دین و ئوممه ته که ی ناکه نه ده ره وه، بۆ نمونه به کردنی زینا یان دزی یان شه راب خواردنه وه.. به و مه رجه ی باوه ری واز لئ نه هینا بیته، ئه مئا ئه گهر کرده وه که ی واز هینانی فه رمانییک ی ئیعتیقادی له خو گرتبو و وه کو باوه ر به خوا بوون، باوه ر به فریشه ته، باوه ر به کتیه ئاسمانیه کان، باوه ر به پیغه مبه ران، باوه ر به زیندوو بوونه وه ی دوا ی مردن ئه وه حه تمه ن به و کرداریه ی کافر ده بی.)^(۱)

هه روه ها له جیه کی تر دا دهفه رمووی: (به شیویه کی گشتی هه ر که سییک قسه یه کی کوفری کرد یان کرده وه یه کی کوفری ئه نجامدا پپی کافر ده بیته، با مه به سته ی کافر بوونیش نه بوو بیته، چونکه خو که س راسته وخو کارییک ناکات و مه به سته ی پی کافر بوونی بیته، مه گهر چۆن ها.)^(۲)

ئیامی ئیبنو حه زم رحمه الله دهفه رمووی: (ئه وه سه له ئیتر او ه که هه ندیک کردار هه ن که به ئه ندامه کانی له ش ئه نجام ده درین و حوکی کوفریان هه یه، باوه ری بکه ره کانیان به شیویه کی گشتی هه لده ته کیئن، هه ندیک ی تریش هه ن کوفر نین، هه لآوێردن و جوئ کردنه وه ی ئه مانه یان له وانه ده بیته به پپی حوکی خوا ی گه وه ره بیته و به س.)^(۳)

(۱) ابن تیمیة: مجموع الفتاوى ۵۳/ ۲۰

(۲) ابن تیمیة: الصارم المسلول لا ۱۷۸

(۳) ابن حزم: الفصل في الملل والأهواء والنحل ۲۲۰ / ۳

٢- خەوارىج:

ئەمانە جىاوازى ناخەنە نىوان گوناحى گەورەى کوفرىن و گوناحى سەرپىچى بچوو کەو، هەر کەسىک گوناحىکى گەورەى ئەنجامدا يان بەردەوام بوو لەسەر گوناحى بچووک بە راي ئەمان کافرە، نە ک هەر ئەو هەش بە لکو ئەو هەى پىچەوانەى راو بوچوونى ئەمان بىت و لە دەستەو تا قم و پۆليان نە بىت، بە کافرى دەزانن! تەنانهت يە کىکى وە کو نە جەتەى کورى عامر کە بىرمەندىکى قەدىميانە دەيوت: (هەر کەس نەزەرىکى کەم و کورت بکات، يان درۆيه کى بچووکى لى دەرکەو بىت و بەردەوام بىت لەسەرى؛ ئەو موشرىکە).^(١) بەلام ئە گەر کەسىک لە تا قم و دەستەو پۆلى خۆيان بوایە ئە گەر زىناشى بکردايە يان شەرابىشى بخواردايە تەو بەو مەرجەى سوور نەبوایە لەسەر بەردەوام بوونى لەسەرى، هەر بە موسولمانيان دەدايە قەلەم!

عبداللەى کورى يە حىاي ئىبازى کە دەسەلاتى يە مەنى کەوتە بەردەست، لە وتارىکيدا وتى: (هەر کەس زىنا بکات کافرە، هەر کەس دزى بکات کافرە، هەر کەس شەراب بخواتەو کافرە، هەر کەس شىش گومانى لە کافرىتى ئەمانە هەبىت کافرە)^(٢)

تەنانهت هەندىکيان گەيشتنە ئەو رادەى کە بلىن: (ئە گەر پىشەوا (خەليفە) لە خوراسان يان لە ناوچەى کى تر بوو، زولمى لە کەسىک کرد خوى و رەعيە تە کەى لە هەر جىيە کى رۆژەلات و رۆژئاوا بن، با لە ئەندەلوس و يە مەنىش بن بەو سەتمەى ئەو کافر دەبن!). هەروەها وتويانە: (ئە گەر دلۆپە شەرابىک کەوتىتە بىرىکەو و يە کىک لەو ناو وە تىپەر بىت و لەو بىرە ئاو بخواتەو - گەر زانىبىتى کە دلۆپىک

(١) البغدادى: الفرق بين الفرق ل ٦٨

(٢) سەرچاوەى پيشوو ل ٦٨

شه رابى تىكه توهه - كافر ده بىټ!)^(۱)

ئىتر سهيره كهى له كوډايه كه بىستين و بخوښينه وه كه خه وارىچ
نعوذ بالله سهيدنا عوسمانى كورى عه ففان و ته لحهى كورى عبيد
الله و زوبه يري كورى عه ووام و دايكه عايشه و ئينو عه بباس و ئه و
به پريزانهى تريان به كافر داده ناو باوه پريشيان وابوو كه به كافرى
مردوون و له ناگرى دوزه خيشدا به نه مري ده ميننه وه..^(۲) خواى گه ووه
له ديد لىلى و پرى وىلى لاماندا..

۳- توندره وانى مورچيئه يان به هميه كان (غلاة المرجئة):

ئه سل لاي ئه مانه ئه وه يه كه كوفر ته نها له دلدايه! بويه كه س
به كافر دانانين كه كردارى كوفرينيش ئه نجام بدات تا ئاشكرائى
نه كات كه قه ناعه تى دلشوى وايه! ئه مانه به لايانه وه وايه كه ئه گه ر
كابرايه ك گوftar يك يان كردارىكى وى كرد كه له شه رعدا موسولمان

(۱) ابن حزم: الفصل في الملل والاهواء والنحل ب ۴ / ۱۹۰

(۲) توندره وى كه له پوتى هه نديك له م خه وارىجانه گه يشته رادهى له وهش سهيرتر،
وه كو ئيامى ئىبنو تهيميهى رهحه تى له مجموع الفتاوى ب ۱۹ / ۴۱ لىيانه وه نه قل
ده كات، هه نديكيان پىيان وابوو كه پىغه مبه رى نازداريش ﷺ لىي ده وه شىته وه
- په نا به خوا - سته م بكات! يان پىي لى تىكچىټ و گومرا بىټ! بويه ده يانوت
له و كاتانه دا نابىټ ملكه چى بو ده ربردرىټ و گوپرايه لى بكرىټ! ئاخىر بويه ئه م
گومرايانه ده يانوت له گه ياندنى قورئانه كه دا راستى كردوو وه ته واه به لام له
سوننه ته كانى خويدا ده شىټ به فه رمايشتى ئه و نه كرىټ چونكه به گىلى خويان
ده يانوت: (زور سوننه تى ئه و پىچه وانهى قورئانه)! جا تو سه يري ئه م گومرايى و
بى ئه ده بيه؟! له و ديدو هه لويسټ و حوكمه سه يرانهى به هوى جياوازي خستنه
نىوان قورئان و فه رموو ده وه كه وتبونه ناوى ئه وه بوو كه ده يانوت: (ماسى تا سه ر
نه ردرىټ خواردنى حه رامه)! پروانه: ابن حزم: الفصل في الملل والاهواء والنحل ب
۴ / ۱۸۹)..
۱۲۵

به نهجامدانی سه ربه ستانه ی و نه بوونی به ربه ستی شه رعی پیی کافر ده بیټ، مادام له دلیدا باوه ری وا نه بیټ که ئهم ره فتاره کوفرینه ی پیی راسته کافر نابیت! بو نمونه ده لین: ئه گهر که سیک باوه ری به راستگویی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هیئاو بریاریدا که ئیسلام هه مووی راسته، ئیتر هه رچی شتی که به کردار بکات که کافر بوونیشی پیوه بیټ به و مه رجه ی له دل و ده روونیدا نکوولی له قهرزیک نه کات یان کاریکی کوفرین به ده لال نه زانیت پیی کافر نابیت.. چونکه باوه ر که لای ئه مان به راستگو زانینی پیغه مبه ره صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کوفریش به لایانه وه به درو خستنه وه ی پیغه مبه ره صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! له بهر ئه وه ی به راستگو زانین و به درو زانین هه ردووکیان کاریکی ناو دلن و به قه ناعه تی ناخه وه به نندن، ده بیټ کابرای که کرداری کوفرینی نه جامداوه ئاشکراشی کات که له ناخیشیدا باوه ری وایه، له م حاله ته شیدا مانای وایه به راستگو زانینه که ی ناو دلی نه ماوه بویه کافر ده بیټ، به لام ئه هلی سوننه ت ده لین هه ر نه جامدانی خودی کاره کوفرینه که ی کافری ده کات چونکه خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بِعَدِ اسْلَمِهِمْ﴾ التوبه/ ۷۴. واته: ته ی کوفریان لیوه ده رچووه و دوای موسولمان بوونه که یان کافر بوونه ته وه.. که و ابو هه ر وتنی قسه کوفرینه که هؤکاری کافر بوونیا نه، ئه مه ش په یوه ندی به ناخیا نه وه نییه که ئایا مه به ستیان کافر بوون بووه یان نا.. ئیهامی ئیننو ته یمیه ده رباره ی ئه م خاله ی ئه مانه بوو که فهرمووی (پیشتر هیئامانه وه به لام هه ر بو ته ئکید): (حه نبه ل ده فهرمووی: (حدثنا الحميدي قال: وأُخبرتُ أَنَّ أَنَسًا يَقُولُونَ: مَنْ أَقْرَبَ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَالصَّوْمِ وَالْحَجِّ وَلَمْ يَفْعَلْ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا حَتَّى يَمُوتَ، وَيَصْلِيَ مُسْتَذْبِرَ الْقَبْلَةِ حَتَّى يَمُوتَ، فَهُوَ مُؤْمِنٌ مَا لَمْ يَكُنْ جَاهِدًا إِذَا عَلِمَ أَنَّ تَرْكَهَ ذَلِكَ فِيهِ إِيْمَانُهُ إِذَا كَانَ مُقْرًا بِالْفَرَائِضِ وَاسْتِقْبَالَ الْقَبْلَةِ. فَقُلْتُ: ذَاكَ الْكُفْرُ الصَّرَاحُ وَخِلَافُ كِتَابِ اللَّهِ وَسُنَّةُ رَسُولِهِ وَعِلْمَاءُ الْمُسْلِمِينَ. قَالَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ البینه/ ۵. قال حنبل (سمعت ابا عبد الله احمد بن حنبل يقول: من قال هذا، فقد

کفر باللە ورد علی اللہ أمره و علی الرسول ما جاء به).^(۱) واتە: ھەمیدی (مامۆستایەکی ئیمامی بوخارییە) قسەیی بۆ کردین وتی: ھەوالم پێ گەیشتوو ھە ھەندی کەس ھەن (مەبەستی مۆرجیئەکان بوو) دەلێن ھەر کەس دان بەو ھەدا بنیّت کە نوێژو زە کات و پۆژوو و ھەج فەرزە، بەلام ھیچیشیانێ تا مردن نە کرد، ھەروەھا تا مردنیشی ھەر پشستی لە قبیلە بوو (یەعنی ئاراستە و پرووی لەو شوێنە نەبوو کە موسوڵمانان ھەیانە) ھەر بە موسوڵمان حسیبە بەو مەرجەیی لە ناخی خۆیدا نکوڵی لەو فەرزانە نە کات و باوەریشی وابیّت کە واز ھێنانە کەیی ھەر ئیماندارییە! منیش دەلێم (ھەمیدی دەفەرموویّت منیش دەلێم): ئەو ھە کوفری راشکاو و پروو، ئەو ھە پیچەوانەیی قورئان و سوننەتی پیغەمبەر ﷺ و بۆچوونی زانیانی موسوڵمانە. خوای گەورە دەفەرمووی: جەختی ئەو ھەیان لەسەر کراوەتەو کە تەنھا خوای گەورە بپەرستن و دینداری سەرپاستانەش لەبەر خاتری ئەو بکەن.. ھەنبەلێش دەفەرمووی: گویم لە ئەبو عبداللە ئەحمەدی کۆری ھەنبەل بوو دەیفەرمو: ھەر کەس وابیّت ئەو کافر دەبیّت، ئەو دینە کەیی خوای بۆ خوا رەت کردۆتەو ئەو ھە پیغەمبەر ﷺ ھیناویتی داویتییەو بەسەریدا!).

بروانە پیشەوایانی دین لە زانیان و شەرعناسانی ئەھلی سوننەت کە ئەمانەیان بە کافر داناو، ھەر لەبەر ئەو ھەیانە کە لە بە کافر بووندا کردوین بە مەرج کە دەبیّت باوەری دڵ و قەناعەتی ناخیش (نکوڵی کردنی فەرزیک یان بە ھەڵل زانیی ھەرام کراویک) یان لە گەڵدا بە ئاشکرا لێو ھەربکەوێت؛ ئینجا ئەو کەس بە کافر دادەنێن کە خواو پیغەمبەری خوا ﷺ بە کافریان ناسیون! بەراستی ئەمەش گوماراییەکی دژوارە کە کەسیک ئەو ھەندە جورئەتی بۆ پەیدا بوو بیّت فەرمانی خواو پیغەمبەرە کەیی ﷺ ئاوا رەت کاتەو، جا زۆر بە

٤۔ موریئہ شہر عناسان (مرجئة الفقہاء):

دامه ز را يوو..

ئىمامى ابن كثر رحمہ اللہ دەر بارەى (بىشەر المرىسى) دەفەر مووى:
(كابر ايه كى مورجىئە بوو، گروپى مریسییە كان بۆ ئەم دەگەر پێنەو، ئەم
دەبیوت: سوجدە بردن بۆ پوژو مانگ كافر ناكەن، بەلام نیشانە یە كن
لەسەر هەبوونى كوفرەكە)!^(۲)

شەيخولئىسلام دەرەرمووی: پێیستە ئەو بەزانرێت کە ئەوی دەلی
(جێبۆدەر بە خواو پێغەمبەر ﷺ لەبەر ئەوەیە کە جێبۆدانه کە ی

[illegible]

(١) ابن حزم: الفصل في الملل و الاهواء والنحل ب ٣ / ١٩٩

(٢) ابن كثير: البداية والنهاية ب ٢٩٤/١٠

به حه لال زانیوه) ئه مه هه له نگوتنیکی خراپ و سه رسمدانیکی دژواره،
ئه وی كه وتوته ئه م سه رسمدانه وه به هوی ئه و بوچوونه وه یه كه
مورجیه كانی نوئ و پیشوو وتویانه باوه ر ته نها بریتییه له به راستگو
زانین، كه ئه ویش له دل و دهرووندایه..^(۱)

ئێ ئه دی سه له فییه كانی بهر سیبه رو مه دخه لییه كان و پالانته وانانی
سه له فی له سه ر چ دیدو پیناسه وه له ویستیکن!؟

*** ... ***

* باسی دووهم *

كهس لای مه دخیلیه کان و پالانته وانانی سهلهفی کافر نابیتته وه!

شیخی ئه لبانی رحمه الله دهفه رموئی: (يَسْتَحِيلُ أَنْ يَكُونَ الْكَفْرُ الْعَمَلِيُّ خُرُوجًا عَنْ الْمِلَّةِ إِلَّا إِذَا كَانَ الْكَفْرُ قَدْ أَنْعَقَدَ فِي قَلْبِ الْكَافِرِ عَمَلًا) واته: موسته حيله كوفری كرده وه یی به چوونه دهره وه له میلله تی ئیسلام حسیب بکریت، مه گهر کافر بونه كه له دلی کافره كه دا بوو بیت به کردار)..^(۱)

ههروه ها دهفه رموئی: (لَا بُدَّ مِنْ مَعْرِفَةِ أَنَّ الْكَفَرَ - كَالْفُسْقِ وَ الظُّلْمِ - يَنْقَسِمُ إِلَى قِسْمَيْنِ: كُفْرٌ وَ فُسْقٌ وَ ظُلْمٌ يُخْرِجُ مِنَ الْمِلَّةِ وَ كُلُّ ذَلِكَ يَعُودُ إِلَى الْإِسْتِحْلَالِ الْقَلْبِيِّ، وَ آخَرٌ لَا يُخْرِجُ مِنَ الْمِلَّةِ يَعُودُ إِلَى الْإِسْتِحْلَالِ الْعَمَلِيِّ). واته: ^(۲) حه تمهن ده بی ئه وه بزانیته كه كوفر - وه كو فیسق و زولم - ده بیت به دوو به شه وه:

یه كه م: كوفرو فیسق و زولمیک كه خاونه كانیان له میلله ده باته دهره وه، به لام هه موو ئه وان هه ده گهرینه وه بۆ له دلدا به هه لال زانیان.

دووهم: كوفرو فیسق و زولمیک كه له میلله ت نابه نه دهره وه كه ده گهرینه وه بۆ به کردار به هه لال زانیان..

له شوینیکی تریشدا دهفه رموئی: (لَكِنَّا نَفَرِّقُ بَيْنَ الْكَفْرِ الْمَقْصُودِ قَلْبًا وَ بَيْنَ الْكَفْرِ الَّذِي لَمْ يُقْصَدْ قَلْبًا، وَ إِنَّمَا قَالَبًا وَ فَعَلًا).^(۳) واته: به لام ئیمه جیاوازی ده خهینه نیوان ئه و كوفره ی له دلوه به مه به ست دهر برادره و

(۱) کاسیتی (الکفر کفران) ته سجیلاتی بیت المقدس / عه مهان - ئه ردهن.

(۲) الألبانی: التحذیر من فتنة التكفير ل ۷۰

(۳) هه ر کاسیتی (الکفر کفران) ته سجیلاتی بیت المقدس / عه مهان - ئه ردهن.

ئەو کوفره‌ی ویستی دلی له‌گه‌ڵ نه‌بووه که ده‌بر‌دراوه، به‌لکو هه‌ر به به‌دهن و کردار ده‌بر‌دراوه..

هه‌روه‌ها پروه‌و پرووی سامیش له‌و شریتی الکفر و کفرانه‌ی عه‌مه‌یاندا ده‌فه‌رمووی: (أنت بَارِكُ اللّٰه فیک هل انتبهت سابقاً أو لاحقاً في هذه الجلسة أن الکفر الاکبر عملٌ قلبیّ وليس عملاً بدنیاً؟) واته: تو خوا به‌ره‌که‌ت به‌اویت، پیشتر یان دواتر له‌م دانیش‌تندا تییینی ئەو‌هت کرد، که کوفری گه‌وره کرداری دله‌ نه‌ک کرداری به‌ده‌نی؟!

دیسان هه‌ر له‌و شریته‌دا ده‌فه‌رموویته‌وه: (المسلم إذا صَدَرَ مِنْهُ کُفْرٌ عَمَلِيّ وَإِبْطَاءً مُّقْتَرَنٌ مَّعَهُ کُفْرٌ إِيْتِقَادِيّ کُفْرُ الْکَافِرِ هُوَ کُفْرٌ لَا إِشْکَالَ فِيهِ، إِمَّا إِذَا لَمْ يَخْرُجْ مِنْهُ مَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ قَدْ اقْتَرَنَ بِالْکُفْرِ الْعَمَلِيّ کُفْرٌ إِيْتِقَادِيّ، حِينَئِذٍ لَا يَكُونُ کُفْرًا إِيْتِقَادِيًّا، لِأَنَّ الْکُفْرَ الْإِيْتِقَادِيّ يَخْتَلِفُ عَنِ الْکُفْرِ الْعَمَلِيّ مِنْ حَيْثُ أَنَّهُ کُفْرٌ قَلْبِيّ. أَمَّا الْکُفْرُ الْعَمَلِيّ لَيْسَ کُفْرًا قَلْبِيًّا وَإِنَّمَا هُوَ کُفْرٌ عَمَلِيّ) واته: ئەو موسلمانە‌ی کوفریکی کرده‌وه‌یی لی‌وه‌ ده‌رده‌که‌و‌یت که هاو‌ری له‌گه‌ڵ کافر‌بوونیکی ناخ (ئیعتقادو باوه‌ری د‌ل‌) دا‌بوو، ئەو‌ه‌وه‌ کو کوفری کافر‌یک کافر‌بوونه‌و ئیش‌کالیکی تیدا نییه، به‌لام ئە‌گه‌ر شتیکی وای لی‌وه‌ ده‌رنه‌که‌وت که بیسه‌لینیت که له‌گه‌ڵ کوفره‌ عه‌مه‌لییه‌که‌یدا کوفریکی ئیعتقادی (ناخی د‌لیشی) له‌گه‌لدایه، ئە‌وه‌ نابیته‌ کوفری ئیعتقادی، چونکه کوفری ئیعتقادی له‌و پروه‌وه‌ له‌ کوفری عه‌مه‌لی (کرده‌وه‌وه‌) جیا‌وازه؛ که کافر‌بوونیکی ناخی د‌ل و ده‌روونه، به‌لام کوفری کرده‌وه‌یی کوفری د‌ل و ده‌روون نییه، هه‌ر کوفری کرده‌وه‌یه..

شیخی ئە‌لبانی له‌ شوینیکی تری هه‌مان کاسیتی ئە‌وه‌ دو‌وپات ده‌کاته‌وه‌ که ده‌فه‌رمووی: (التَّفَرِيقُ بَيْنَ کُفْرٍ وَ کُفْرٍ هُوَ أَنْ نَنْظُرَ فِي الْقَلْبِ، فَإِنْ كَانَ الْقَلْبُ مُؤْمِنًا وَالْعَمَلُ کَافِرًا فَهَذَا يَتَغَلَّبُ الْحُكْمُ الْمُسْتَقَرُّ فِي الْقَلْبِ عَلَى الْحُكْمِ الْمُسْتَقَرِّ فِي الْعَمَلِ) واته: بۆ جیا‌وازی نی‌وان کوفریک و کوفریکی دی ده‌بی پروانینه‌ د‌ل! ئە‌گه‌ر د‌له‌ که موسولمان بوو به‌لام

شیخی ئەلبانی رحمە اللہ لە جیبی تریشدا جەخت لەم دیدو بۆچوونە دەکاتەووە وەکو لە شەرحی عەقیدەیی تەحاویدا دەفەرمووی: (إِنَّ الذَّنْبَ أَيْ ذَنْبُ كَانَ هُوَ كُفْرٌ عَمَلِي لَا إِعْتِقَادِي).^(۱) واتە: گوناح، هەر گوناحیک بێت هەر کوفری کردەووە نە ک کوفری عەقیدەو باوەر.. کە دەفەرمووی کوفری کردەووە دیارە مەبەستی ئەو گوناحانە کە شەریعەتی ئیسلام بە کوفری ناساندوون، چونکە ئاوا قسە کە لە گەڵ ڕەوتی باسە کەدا یە ک دەگریتەووە چونکە شیخ بە حەڵاڵ زانینی کوفر لە دڵدا بە کافر بوون دەزانێ نە ک هەر کوفر ئەنجامدانێک بە کردار، با و نەزانرێت کە شیخ مەبەستی هەموو گوناحیکە کە کوفرە..

له کاتى موناقه شه کردنى شىخ ئەلبانىدا له گەل يە کيک له قوتابيه کانى خۆى که العنڤهريه هەر ئەو قسه يه ي ده کاته وه ته وه رى هه موو باس و خواسه کانى که باوه ر بريتيه له ته سديق واته به راستگو زانينى پيغه مبه ر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ئەو کوفرى که به کوفرى به ده ر له ميلله تى ئىسلام حسيب ده کريت ئەوه يه که ئەو به راستگو زانينيه ي دّل و ده روونى نه هيشتۆته وه، يه عنى به درۆ خستنه وه (کوفرى ته کزيب).^(۲) جا سه يريتى شىخى ئەلبانى له وه دايه که هەر ئەو ئايه ته ي مورجيه کۆنه کان ده يانه ينايه وه بو به لگه ي راست و دروستى راو بوچوون و هه لۆيستی خويان، ئەميش هه مان ئايه ت ده هيينيته وه.. له ويش سه يتر هه لۆيست گوړينى قوتابيه که يه تى که له به ر خاترو خۆتري شىخه که ي هه لۆيسته شه رعيه که ي يه که مى خۆى بو راى ئەلبانى ده گوړيت تا ييچه وانەى نه يیتە وه!

(۱) الألبانی: العقيدة الطحاوية (به شهرحی خوئی) لا ۶۰

(٢) الألباني: حكم تارك الصلاة لا ٦١

شَيْخِ ئَهْ لَبَانِى دَهْهَرْمُووى: (إِنَّ تَكْفِيرَ الْمُوَحِّدِ بِعَمَلٍ يَصْدُرُ مِنْهُ غَيْرُ جَائِزٍ، حَتَّى يَتَبَيَّنَ مِنْهُ أَنَّهُ جَاهِدٌ وَلَوْ لِبَعْضِ مَا شَرَعَ اللَّهُ).^(۱) واته: به كَافِر دانانى يه كخوابه رستىك له بهر ئه وهى كرده وهيه كى ليوه دهر كه وتووه (بى گومان مه به ستي گونا حيكه كه كرد بيتى) جائز نييه، تائه وهى كه دهر ده كه وپت كه نكوولى كردووه (مه به ستي ئه وهيه كه كوفرى ته كزيبى لى دهر كه وتووه) با ئه و نكوولى كرده شى له هه نديك له وانه بيت كه خوى گه وره دايناوون..

شه قره ي قوتابيشى ده لى: (إِنَّ الْمَرْءَ إِذَا نَطَقَ بِالشَّهَادَةِ وَصَدَّقَ بِهَا قَلْبُهُ وَاعْتَقَدَهَا جَازِمًا، وَآمَنَ بِحَقِّهَا كُلِّهٖ، فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَإِنْ اجْتَرَحَ الْمَعَاصِيَ كُلَّهَا، مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ، مَا لَمْ يُصَاحِبْهَا جُحُودٌ أَوْ نُكْرَانٌ لِمَا هُوَ مَعْلُومٌ مِنَ الدِّينِ بِالضَّرُورَةِ).^(۲) واته: كه سىك كه شايه تماني هيناو به دل باوه رى پى هيناو قه ناعه تى به ماف و ئه ركه كانى كرد، ئيتر ئه وه موسولمانه با هه رچى گونا حيش هه يه بيكات، ئه وهى دهر كه وتووه و ئه وهى دهر نه كه وتووه، مادام شتيك له دين رت نه كاته وه يان نكوولى له شتيك نه كات كه به بنه ماي دينه كه ناسراوه..

ئه و مه رج دانانى نكوولى كرده ي كه بريتييه له به درو خستنه وه به زمان، هه روه ها ئينكار كرده كه ش كه هه ر جوړىكى تره له به درو خستنه وه كه شىخى ئه لبانى باسيان ليوه ده كات، وا دياره هى ئه وهيه كه باوه رى وايه كه كوفرى گه وره كه خاوه نه كه ي له ميلله تى ئيسلام ده باته دهر وه هه ر به درو خستنه وهيه، هه ر له بهر ئه وه شه كه ده بينيت (عه لى حه له بى) له نووسينى پيشه كى ئه و كتييه ي ئه لبا نيدا (التحذير من فتنة التكفير) زورى تين داوه ته خو و خوى ماندوو كردووه تا كومه ليك ئه قوالى وا به ينيته وه كه ديدو بوچوونه كه ي خو و شىخى

(۱) الألباني: شريتي التحرير لأصول التكفير / سلسلة الهدى والنور ۸/ ۵۵۵

(۲) محمد ابراهيم شقرة: هي السلفية لا ۱۲۲

ئەلبانى پى سەرخات، تا بە زۆرىش بىت خوینەرانىان بخاتە سەر ئەو
پاىەى كە گوايە ھەر ھەموو جۆرە كانى كوفرى گەورە دەگەرینەوہ بۆ
بازنەى نكوولى كردن بە درۆ خستەنەوہ (البحود و التکذیب)، چونكە لای
ئەمانە كەس لە ئىسلام ناچىتە دەرەوہ تا نكوولى لە فەرمانىكى شەرى
نە كات و بە درۆى نەخاتەوہ! يان گوى نەدان و پىچەوانە رەفتار كردنى
بەرھەلستى (نەھى) يە كى شەرى بكات و لە ناخى خوشیدا پر بە دل
بە ھەللى بزانىت!

لهم راو بۆچونەوهیە که خەڵکی لهوه دُنیا بوون که سه لهفیه کانی بهر سییهرو مه دخه لیه کان و پالانته وانانی سه لهفی وه کو مورجیهی شهرعناسانی کۆن (مرجئة الفقاء) پیمان وایه که کرداره کوفرینه کان که کوفری گه وره شن خۆیان له خۆیاندا نابنه هۆکاری به کافر دانانی که سیک به لکو به وه ده بنه به لگهی کافر بوون که نیشانهی ئه وهن که کابرا له ناخیدا باوه ری نییه و کافره، یه عنی کاتییک کرداریکی کوفری گه وره له که سیکه وه ده رده که ویت و هیچی لی نافامریته وه جگه له کافر بوون، ده شیت حوکی کافر بوون کابرای بکه ری بگریته وه به لام نه ک له بهر ئه وهی کاره کهی کوفریکی گه وره یه و له میلله تی ده کاته ده رده به لکه له بهر ئه وهی ئه وه ده سه لی نیت که کابرا له دل و ده روونیدا شه ریه ته کهی به درو خستۆته وه یان ئه و به ره له سته شه رعییه ی پی حه لال بووه.. ئه مه ش ده قاو ده ق بۆچوونی مورجیهی شهرعناسانی پیشووه.. که ئیامی ئینو هه زم ده رباره ی ئه و جوړه زانیانه ی که کرداری کوفرین به کافر بوون دانانین تانکوولی کردنی دل و ده روونیشی له گه لدا نه بیت! ده فهرمووی: (حَشُوا مُبَادَرَةَ جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَهُمْ، فَقَالُوا لَكِنَّهُ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ فِي قَلْبِهِ كُفْرًا).^(۱) که له وه ترسان خه لکی ئیسلام لیان راپه ریت، وتیان: ئه نجامدانی ئه و کاره کوفرینه

به لگه یه له سهر جیگیر بوونی کوفر له دل و دهروونی خاوه نه کهیدا!
 وا دیاره سه له فییه کانی بهر سیبهرو مه دخه لییه کان و پالانتیه وانانی
 سه له فی ته مپروش له پیش هه موویانه وه شیخی ته لبانی ره حمه تی که
 زانیان بوچوونه که یان پیچه وانیه ی بوچوونی ته هلی سوننه ته که ده لین
 خودی ته نجامدانی کاری کوفرین له کاتی نه بوونی به ره بهستی شه رعیدا
 کافربوونی خاوه نه که ی ده که ویتته سهر؛ بویه ته مانیش وه کو پیشینه
 کونه کانی مورجیته کانیا ن ده لین: کابرا به هه رچی کرده وه یه کی ناشه رعی
 که ته نجامی ده دات، به کردنی هه موو گوناحی دیارو نادیار کافر نابیت،
 به لام ته و کوفرانه ی ده بنه نیشانه ی هه بوونی ویستی کوفر له ناخیدا!
 ته وه تا شیخی ته لبانی ره حمه تی جه خت له م بوچوونه پیچه وانیه ی خویان
 ده کاته وه وه ده فهرمووی: (هَذَا الْعَمَلُ يَكُونُ دَالًا عَلَى مَا فِي الْقَلْبِ مِنَ
 الْكُفْرِ، لِمَاذَا هَذَا الْعَمَلُ كَانَ كُفْرًا؟ لِأَنَّهُ دَالٌ عَلَى مَا فِي الْقَلْبِ مِنَ الْكُفْرِ).
 (۱) واته: ته م کرده وه یه نیشانه ی ته و کوفره یه که له دلدا هه یه، بوچی
 ته م کرده وه یه به کوفر حسییه؟ چونکه به لگه ی هه بوونی کوفره له دلدا..

ههروه ها له شوینیکی ترده ده فهرمووی: (وَمِنْ الْأَعْمَالِ قَدْ يُكْفَرُ بِهَا
 صَاحِبُهَا إِعْتِقَادًا، لِأَنَّهَا تَدُلُّ عَلَى كُفْرِهِ دَلَالَةً قَطْعِيَّةً يَقِينِيَّةً، بَحِثْ يَقَوْمٌ
 فَعَلَهُ هَذَا مَقَامَ إِعْرَابِهِ بِلِسَانِهِ عَنْ كُفْرِهِ، كَمَثَلِ مَنْ يَدُوسُ الْمُصْحَفَ
 مَعَ عِلْمِهِ بِهِ وَقَصْدِهِ لَهُ). (۲) واته: کرداری واهه یه که له وانیه حوکی
 کافربوونی خاوه نه که ی له رووی عه قیده و باوه ره وه بگریته وه، چونکه
 ده بیته به لگه یه کی بنبری گومان هه لئه گرو نیشانه ی روشنی کافر بوونی،
 به شیوه یه کی وایه که جیی ته وه ده گریته وه که کابرا به زمانی ته و
 کوفره راگه یه نیت، وه کو ته و که سه ی قورنان بخاته ژیر پی له کاتیکدا
 زانیاری به کاره که ی هه یه و مه به ستیشیه تی واکات..

(۱) الالبانی: شریتی التحریر لأصول التکفیر / سلسلة الهدی والنور ۸۵۵/۱

(۲) الالبانی: التحذیر من فتنه التکفیر لا ۷۲

136

نهـ بوو کا برا له حه قيقه تدا کافر نايټ!^(۱)

شیخی ئەلبانی ڕەحمەتی لە یەکیک لە شریتەکانیدا ئێی دەپرسن:
(ئایا کافر بوون تەنها لە دڵ و دەرووندا یە؟ یان دەشییت لە دڵ و زمان
و کردار شدا دەرکەوێت؟ بە شیوەیەکی تر بپرسین: ئایا کافر بوون هەر
بە ئیعتیقاده یان بە ئیعتیقاد و زمان و کرداریشە؟) شیخ لەوە ئامیدا
فەرمووی: (ئەوێ من لەم باسەدا ئێی تی دەگەم^(۱) ئەوێە کە کافر
بوون هەر بە دڵ، بە لام گوشتاری کرداری واش هەن کە لەوانە یە لە
کەسێکەو دەرچن کە بێتە نیشانە ی کوفریک کە کەوتۆتە دڵێو،
بە لام ئێمە نابینن ئەو پێوست بێت کە ئەو کوفری لە دڵیدا هە یە
بەستینەو بە یەکیک لەو کردەوانە ی لێوێ دەر دەکەون، چونکە
لەوانە یە پە یوێندیان پێکەوێ هە بێت و لەوانە شە پە یوێندیان پێکەوێ
نە بێت، بەو مانایە ی کە وێ کو دوور و وێ ک وایە کە ئەو کوفری لە

سه له فیبی ئەم سه رده مه حوکمی کافر بوونی نه له دنیا داو نه له ئاخیره تدا نادهن!

(۱) بۆكەسپكى وهك ئەو سهيره وا بفرمويت! چونكه دهبي بفرمويت: ئەوهى ئەهلى سوننهت لهسهرينى، ئەوهيهو ئەوهيه. نهك ئاوا كابراى پرسياركه ربخاته سهرنه زانپكى تر تا بىخاته دووى خوى!

دلدايه)!!^(۱)

ده فہرمووی:

کوفریٲنن ..

خۆيدا مه به سى كافر بوون نه بووه).. دهى سا ئه مه ش ده قاو ده ق باوه رو
قه ناعه ت و پى ناسه و بو چوونى جه ه مى كورى سه فوان و سالحى به كه
إن شاء الله دواتر ديمه وه سه ر ئه م بر گه يه..^(۱)

(۱) سه رنجى ك: به لام ئىستا پىو سته ئه وه روون كه مه وه كه به راستى ئه م پىوه رى
شىخ كه له سه ر ئه و دوو رو وه ده يكات كه له زاهى رى دا موسو لئانه و له ناخى دا كافر!
ئه مه ش پىوانى كى لاسه ننگ و سه قه ته و هو كى كى باتله، چونكه خه لكى له دى دى
ئه هلى سو ننه ت و جه ماعه ته وه سى پۆلن و نابن به چوار: (موسو لئان، دوو رو و،
كافر). دوو رو و ئه و كه سه يه كه له زاهى رى ئىسلامى وه رگرتو وه موسو لئانه به لام
له ناخى خۆيدا كافر، كافرىش ئه و كه سه يه كه له زاهى رو ناخى دا كافر وه باوه رى
نيه.. (بروانه ابن تيمية / مجموع الفتاوى ۲۹۰/۷). ئه مپا پۆلى چوارم ئه وه هه ر
بوونى نيه! مه گه ر لای جه همى به كان و ئه وانى له سه ر بى ردۆزى ئه وان ده رۆن..

ئه بو سوله يان الخه تتابى ده فهرمووى: ده شى ت كابر له زاهى رى دا ته سلیم به دینه كه
بوو بى ت و وه رى گرتبى ت، به لام له ناخى دا خۆى پى ته سلیم نه كات و باوه رى پى
نه بى ت، به لام هه رگى ز ناشى كابر له ناخى دا راستگۆ بى ت و باوه رى هه بى ت به لام له
زاهى رى دا خۆ به دینه كه وه پا به ند نه كات.. (البغوي: شرح السنة ۱/۱)..

ده بى ئه وه بزانى ن كه هه ر كه سى ك به كرده وه يه كى ناشكرای كوفرى لى وه
ده ركه وت، ئه وه لای جه همى به كان و هاو بى رانى ان به پى كرده وه زاهى رى به كه ي
كرده وه) كافر به لام له ناخى دا (به حقه قه ت) موسو لئانه! به لام لای ئه هلى سو ننه ت
و جه ماعه ت له زاهى رو ناخى دا كافر بووه.. ئه گه ر كابر يه ك بلى: سه يدنا عى سا
خوايه، ئىنجا نكو لى له هه موو ئىسلام كرد پاشان وتى: دلم له سه ر هى چ شى ك
نيه له مەى و وتم و باوه رم پى نيه، هه ر به كافر حسى به نه ك به موسو لئان..
(ابن تيمية: الايمان ل ۳۷۴).

هه روه ها شه يخو لى سلام ئىبنو ته يمى به ده فهرمووى: ئىمه ده زانى ن كه هه ر
كه سى ك سه ربه ستانه بى ئه وهى ناچار كرابى ت جنى وى به خوا به پى غه مبه ره كه ي
دا ﷺ يان كه سى ك سه ربه ستانه وشەى كوفرى به ده مدا هات بى ئه وهى
ناچار كرابى ت، يان هه ر كه سى ك گالته ي به خواو ئايه تى قورئان و پى غه مبه رى خوا
ﷺ كرد هو كى زاهى رو ناخى كافر بوونه، ئه مپا ئه و كه سه ي كه ده لى:
له وانى به ئه و كه سه ي ئه مانه ده لى ت يان ده كات له وانى به هه ر به زاهى رى كافر
بى ت و له ناخى دل و ده رو نى دا موسو لئان بى ت، ئه وه قسه يه كى نابە جى كرده وه
پى چه وانى به لگه نه وى سته كانى دى نى و تو وه (مجموع الفتاوى ۳۴۱/۷) دواترىش راو
بو چوونى پى شه و ايانى دى كه دى نى نه وه إن شاء الله)..

شیخی ئەلبانى لە جییه کی تردا دةفه رمووئ: وه کو که له هەندیک پرسیاردا هاتوو ه ئە گەر که سییک جنیوی به پیغه مبهەر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دا ئەوه داواى تۆبهی لئى دەرکریت! ئە گەر تۆبهی کرد ئەوه باشه ئە گەر نا ئەوه دەرکۆزریت، به لّام ئە گەر دهبه جئ استغفرالله ی کرد و په شیمان بۆوه ئەمه به لگهیه له سهەر ئەوهی که به مبههست و ئەنقهست ئەو کوفه ی نه کردوو ه.^(١)

ئەوهی ده بئى له سهەری بوهستین ئەو قسه یه تی که دفه رمووئ (ئەمه به لگهیه له سهەر ئەوهی که به مبههست و ئەنقهست ئەو کوفه ی نه کردوو ه)، ئەمهش یه عنی هەر که سییک جنیو به پیغه مبهەری ریزدار بدات صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئە گەر له ناخی دَل و دەر وونیدا مبههستی ئەوه بوو بیّت که سوکایه تی بکات و کافر بیّت، کافر ده بیّت! دنا ئە گەر جنیوه که ی داو مبههستی ئەوه نه بوو له ناخی خویدا کافر بیّت ئەوه هیچی له سهەر نییه!

به راستی ئەمه هەر ئەو ئیرجائە ی قه دیمه و هیچی لئى زیاتر نییه! ئەم قسه یه هەر ئەوه یه که که سییکى وه کو جه همی کورپی سه فوان نهیده توانی بیلئیت! چونکه ئاشکرایه که ئە حکامی شهرع له دنیا دا ئەو که سانه ده گرێته وه که به ئاشکرا کوفریکیان لئى دەرکه وتوو ه بئى ئەوه ی ته ماشای ناخی بکریت.. به لّام (سه له فی) یه کان ئەمه یان به لاوه کاو بایه، جا ئە گەر که سییک کوفری لئى دەرکه وت پئی کافر نه بیّت، کهس جئى گله یی نامینئیت چ جای حوکمی سزای مورته دد!

(١) الالباني: شریتی الکفر کفران / تسجیلات بیت المقدس / عان - الاردن.

سه رنجیک: له وهی که دفه رمووئ: داواى تۆبه ی لیده کریت، ئەمه پیچه وانە ی کۆرا (ئيجاع) ی زانایانه وه کو که شه یخولئیسلام ئینو تهیمیه له کتییى (الصام المسلول) دا پروونی کردۆته وه، ئەمه که دفه رمووئ: استغفرالله ی کرد و په شیمان بۆوه، ئەمه مه نعی ئەوه ی ناکات که پیشتر کوفری کردوو ه کافریش بووه مه گەر لای مورجیئه کان هەر به موسولمانی مابئت..

ئەو ڕوونە کە سەلهفی کانی بەر سیبەر و مەدخەلییە کان و پالانتەوانانی سەلهفی کە دەلین: (ئەگەر لە ناخی دڵ و دەروونیدا باوەری وا نەبوو، یان مەبەستی نەبوو) مەبەستی یان لە هەموو ئەمانە ئەوەیە کە ئەگەر بە ئەنقەست خۆی کافر نەکرد! یەعنی ئەگەر لە ناخی خۆیدا ئەو کارە بە حەڵال نەدەزانی! شیخی ئەلبانی دەفەر مووی: ئیمە جیاوازی دەخەینە نیوان ئەو کوفرە بە قسە و کرداری سەرزارەکی و تراوە و کراوە بەلام مەبەستی ناخی لە گەڵدا نەبوو، لە گەڵ ئەو کوفرە کە خاوەنە کە مەبەستی ناخی دڵ و دەروونی خۆی وابوو کافر بێ. (۱)

تەنانەت دەبینیت کە شیخی ئەلبانی لەو شریتی (الکفر کفران) هەدا پۆزشیش بۆ ئەو کەسە دینیتەو کە جێبو بە پیغەمبەری پیشەوامان دەدات صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بەو ئیعتیبارە (پەر وەر دە کردنە کە خراپ بوو)! ئەو هەش یەعنی مەبەستی لە کردەو کە سوکایەتی کردن بوو نە ک کافر بوونی.

(۱) شریتی الکفر کفران / تسجیلات بیت المقدس / عمان - الاردن.

سەرنجێک: لەمەو ساویلە کەبێ ئەو کەسانەت بۆ دەر دەکەوێت کە لە بەرگری کردن لە شیخی ئەلبانی پەحمەتیدا خۆیان ماندوو دەکەن لەو هەدا کە شیخ جیاوازی خستۆتە نیوان کوفری پەفتار و کافر بوون بە کردەو! چ کاریگەرییەکی گەورە لە جیاوازی نیوان ئەم دوو حوکمەدا ماو؟ چونکە شیخ و دەرویشە موقەلیدەکانی کەس بە تەنها کردەو کوفرین بە کافر دانان، بە لکو سوورن لەسەر ئەو کە حەتمەن دەبێت کابرای کوفرکەر لە دلی خوشیدا ویستی کافر بوونی بوو بێت ئەگینا هەر بە موسوڵمانی دەمینیت و ئیشکالێکی لەسەر دروست نابێت، شیخ ئەمە پاشاوانە دەر خستوو، کە فەر موویەتی: تەنها کوفری ئیعتقادێ خاوەنە کە لە ئیسلام و ئوممەتە کە دەباتە دەر وە نە ک کوفری کردەو بێ کە خاوەنە کە لە ئیسلام و ئوممەتە کە دەباتە دەر وە.. وە کە (سلسلة الاحادیث الصحيحة له ب ۱۱۲) دا دەفەر مووی: کوفر دوو جۆرە: ئیعتقاد و کردەوی، ئیعتقادێ کە لە دلدایەو کردەویە کەش بە ئەندامانی لەش دەکرێت.. ئەدی کافر بوون بە کردەو کەوتە کوێو؟!

عهلى حلهبى دهلى: (هه موو مهسه له كان له باز نهى كافر بوونىكدان كه له سه ر هه لو ه شانده وهى باوه رو نه بوونى ئيعتيقاد دامه زراوه).^(١) هه وره ها دهلى: (گورپنى شه ريعه تى خوا) بو خوى كارپكى كوفرينه: (گورپنى به لگه يه له سه ر كافر بوون و نيشانه يه كى كافر بوونه كه يه به و مه رجه ي باوه رو قه ناعه تپكى واى له گه لدا بيت كه ده شيت حه لال حه رام بكات يان حه رام حه لال بكات).^(٢)

ئيبنو عوسيمين كه يه كپكه له شپخه كانى عهلى حلهبى له (المجموع الثمين ٣٧/١) و (شرح الاصول الثلاثة) دا دواى ئه وهى جوړى كوفرى ئه و كه سانه ي باس كردو وه كه شه ريعه تى خوايان گورپو وه باسى مه رجه ي ته كفير كردنه كه شيان ده كات.. كه چى عهلى حلهبى له (صيحة نذير بخطر التكفير ل ٦٣) دا كه قسه كانى ئه و دپيتته وه، حه زه ر ده داته خوينه رانى كتپبه كه ي كه نه كه ن به غه يرى جوړه كه ي من له قسه كانى شپخ بن عوسيمين بگه ن، ئينجا خوينه ر چه واشه ده كات و باس له مه رجه كانى كافر بوونى جوړى ئه و كه سانه ده كات نه ك باسى كه سانى ديارى كراو.. ئه وه ش به لگه ي ئه و گه ر ه لاوژپيه يه كه سه ر ه نجامى راست نه روپيشتن و ديد ليليان تپى كه وتوون..

پاشان ده بينيت كه عهلى حلهبى ته نانه ت ته به را له قسه و بوچوونى (مورجيه ي شه ر عناسان) يش ده كات و بوچوونى تونده وه كانى مورجيه ده گريته وه به ر كه ده لى: (دواى ئه مه هه ر كه سپك لافى ئه وه ليدات كه كرداره دياره كانى كه سپك، هه مووى يان هه نديكيان ده كه ونه جپى ئيعتيقادو ده بنه به لگه ي ئه وهى كه له ناخى دل و ده رووندا بوغزو نكولى هه يه و ئه و كه سه ي كه ئه حكامى گورپو وه كافر بووه، ئه وه

(١) الحلبي: التحذير من فتنة التكفير ل ٢١. سه يرى ئه و ناو نيشانه بكه (فتنة التكفير)! له كاتپكدا كه ته كفير حوكمى شه رعه نه ك فيتته و ئاژاوه..

(٢) الحلبي: صيحة نذير بخطر التكفير ل ٦٤

عەلى حەلەبى بۆ ئەوھى ئەم دەلاقە ھەلدراوھى خۆى پىنە کات؛
 کارىكى تری کرد که ھەر لەو و ئەمسالى ئەو دەوھىتەو! که
 درۆیه کی گەوړه به دەم ئیامى ئینو تەیمییهو ھەلبەست! له
 پەراویزی کتیبە کەیدا (صیحة نذیر ل ٦٤) و له شریته کهشیدا (رد شبهة
 التکفیریین) درۆیه ک ھەلدەبەستیت و دەلى: شە یخولئیسلام ئەو کهسە
 بە کافر دانائیت که جنیوی بە خواى گەوړه داوھ مەگەر له دلشیدا
 سوکایە تییه کهى مەبەست بوو بیت! ئەمە بەراستى درۆیه، بوختانەو بە
 دەم ئیامى ئینو تەیمییهو دە کریت، حەتمەن خواى پەروەردگار لەو
 دنیادا لە عەلى حەلەبى دەپرسیتەو لەسەرى، ئەو رۆژەى ھەموو بە
 ملکہ چیهو ھەرزوورى خواى کارزاندەو ھەستیتەو، مەگەر پەحمەتى
 خواى گەوړه بىگرتەو..

که ده گه پښتته وه نه شوینه عله لی حله بی ئاماره ی پیکردوه که گوايه له کتیبی (الصارم المسلول علی شاتم الرسول) ه که یدایه، ده بنیت که ئیبنو تهیمیه باس له و شانه ده کات که به جنیو حسیب بوون که له وانه یه لای نه ته ویه ک به جنیو حسیب بن لای نه ته ویه تر به جنیو حسیب نه بن.. ئی ته مه له کوئ و بوختانه که ی عله لی حله بی له کوئ.. ده با خه لکی ه زه ری خو یان له ده له سه و فاک و فیکي عله لی حله بی و نه مسالی نه وه و هر گرن و نا گدار بن..

ياسبحان الله چوَن خه لکانیَک وه ک ئەم عه لی حه له بیه بێ
چاو وراوه ئەو درۆیه به دەم شه یخوئیسلام ئینو ته یمیه وه دروست

له زاهيرو باتنيدا به کافر حسییه، ئیتر باوهږ له ناخیدا چیه و چهنده ئه وه په یوهندی به کاره کوفرینه که یه وه نییه.. ئه مهش حقیکی پروون و ئاشکرایه که س خوی لئ گیل و کهږ نه کردووه مه گهر که سانیکي وه کو عه لی حه له بی که په تای جه همیتیان گرتووه و تووشی ئه و لاسه نگییه بوون.. خوا لاما ن دات..

شیخی ئه لبانی ده فهرمووی: (کافر دانانی ئه هلی یه کخوا په رستی به کرداریک که لیوه ی دهر که وتووه جائیز نییه، تا ئه و ساته ی پروون ده بیته وه که له ناخیدا نکوولی له هه ندیک لایه نی ئه و شه رعه ده کات که خوای گه و ره نار دویتی!)^(۱)

له مه وه پروون ده بیته وه که (سه له فی) یه کان که په نا ده به نه بهر قسه ی شه رعنا سه مورجیه کان (مرجئة الفقهاء) زور ناخایانیت که که شف دهن که گه راونه ته وه سه ر راو بوچوونه ئه سلله که یان که هه ر راو بوچوونی جه همیه کانه.. چونکه شه رعنا سه مورجیه کان ئه و که سه به کافر داده نین که کاریکی کوفرینی لیوه دهر ده که ویت، به لام نالین به ئه نجامدانی خودی کاره که کافر بووه، به لکو ده لین ئه و کردار کوفرینه بوته به لگه و نیشانه ی نه مانی باوهږ له ناخی دل و دهر وونی بکه ره که دا.. شیخی ئه لبانی و قوتابییه کانیشی له ئه سلدا ئاوا ده لین، به لام دوا یی زیاده یه ک ده خه نه سه ر ئه و راو بوچوونه یان که ده لین: (مه به ست کافر بوون و به حه لالزانی ناخی بکه ره که مه رج به بو به کافر دانانی!) یه عنی ئه گهر کابرای بکه ری کوفره که بلئ که مه به سستی ئه وه نه بووه که خوی کافر بکات یان له ناخیدا به حه لالی نه زانیووه به خودی کرده وه که کافر نابیت، که و ابوو کابرای کافر لای (سه له فییه کان) هه ر موسولمانه چونکه خو له ناخی خویدا کافر نه بووه.. به لام لای

شهر عَناسَانِي مَورجِيئَه كَافِر بُووَه چُونَكِه شَتِيكِي نِيشَان دَاوَه كِه بَه لَگَه يَه
لَه سَهَر تَهوَه يَ بَاوَه رَ لَه نَاخِي دَا نَه مَاوَه ..

*** ... *** ... ***

* باسنى سىيهم *

مهدهخلى و پالانتەوانانى (سهلهفىتى) له (باب الكفر) دا
لهسەر عهقىدهى جههميهكانن.

شه‌یخولئیسلاام ریسایه‌ک له‌ بابە‌تى ته‌ کفیردا بو‌ ئەهلى سوننه‌ت داده‌پژي‌ت كه‌ پي‌چه‌وانه‌ى راو بو‌چوونى هه‌موو گروپى مورجيئە‌كانه‌، ئە‌و‌يش وا‌يه‌ كه‌ گو‌فتارو‌ كردارى وا‌ هه‌يه‌ بكه‌ره‌كانيان له‌ دين و ميلله‌ت ده‌ كاته‌ ده‌ره‌وه‌، بى‌ سه‌رنج‌دانه‌ ئە‌وه‌ى كه‌ ئايا كابرا له‌ ناخيدا باوه‌رى وا بو‌وه‌ يان پي‌چه‌وانه‌ى، ئايا له‌ گه‌ل ئە‌و كوفره‌ى به‌ قسه‌ يان به‌ كردار ئە‌نجامى داوه‌ له‌ ناخى دل و ده‌روونيشيدا باوه‌رى به‌ كوفره‌ كه‌ هه‌بو‌وه‌ يان هه‌ر به‌ قسه‌و كردار ئە‌وه‌ى ده‌ربري‌وووه‌.. ئە‌و ر‌ه‌حمه‌تى خ‌واى لى‌ بيت ده‌فه‌رمو‌وى: (به‌ شي‌وه‌يه‌ كى گشتى هه‌ر كه‌سي‌ك شتي‌كى وت يان شتي‌كى كرد كه‌ كوفرين بو‌و پي‌ى كافر ده‌بي‌ت، با مه‌به‌ستى ئە‌وه‌ش نه‌بو‌وي‌ت پي‌ى كافر بي‌ت، چونكه‌ كه‌س ناروات بو‌ ئە‌وه‌ى خ‌وى كافر كات قسه‌ى كوفرين يان كردارى كوفرين ئە‌نجام بدات مه‌گه‌ر چ‌ونها! (الصارم المسلول على شاتم الرسول لا ١٧٨)..

ئينجا ئە‌وه‌ روون ده‌ كاته‌وه‌ كه‌ باوه‌ر‌بوون به‌م ريسايه‌ به‌شي‌كه‌ له‌ باوه‌ر‌بوون به‌وه‌ى كه‌ باوه‌ر گو‌فتارو‌ كرده‌وه‌يه‌، دواى ئە‌وه‌ ده‌بينيت چ‌ون راو بو‌چوونى سه‌له‌فiiه‌كانى به‌ر سي‌به‌رو مه‌دخه‌لييه‌كان و پالانتەوانانى سه‌له‌فى له‌م بواره‌دا هه‌لده‌وه‌شي‌نيتته‌وه‌ كه‌ ده‌فه‌رمو‌وى: (ئه‌گه‌ر جني‌وى به‌ خوايان به‌ پي‌غه‌مبه‌ر دا صلى الله عليه وسلم ده‌سبه‌جى له‌ زاهيرو باتينيدا كافر ده‌بي‌ت، جا ئيتر جني‌وده‌ره‌ كه‌ ئە‌و كارەى به‌لاوه‌ حه‌رام بي‌ت يان حه‌لال، له‌ بيري بيت يان بيري چ‌ووبي‌ته‌وه‌، ئە‌مه‌ش راو بو‌چوون و فه‌تواى شه‌رعناسان و هه‌موو زانايانى ترى ئە‌هلى سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ته‌ له‌وانه‌ى كه‌ ده‌فه‌رموون باوه‌ر گو‌فتارو‌ كرداره‌.. (الصارم المسلول لا ٥١٢).

كه‌وابوو هه‌ر كه‌سي‌ك كه‌ ئيعتيقادی وابوو كه‌ باوه‌ر گو‌فتارو‌ كرداره‌ پاشان ئە‌وه‌ بو‌ به‌ كافر بوون بكات به‌ مه‌رج كه‌ ده‌بي‌ت كافر

ئىمامى ئىسحاقى كوپرى راهه وهى كه له پيشه وهى ناودارانى ئه هلى
سوونه ته ره حمه تى خواى لى بيت ئه وه ده سه لمييت كه كوړا (ئيجماع)
ى ئه هلى سوننه ت وجه ماعت له سر ئه وه يه كه هه نديك كردار هه ن
كه كوفرينن، هه ر كه سيك ئه نجاميان بدات پيى كافر ده بيت (با له
دل و ده روونيشيدا با وه پى وانه بو بيت كه هه لال به هه رام يان هه رام
به هه لال بزانييت، يان پيغه مبه ر ﷺ به درو بخته وه يان نكولى
له شتيك له شه ريعة ته كه ي بكات) بو يه ده فه رمو وى: (زانايان رايان
له سر ئه وه كو يه كه هه ر كه سيك جنيو به خواى گه وره يان جنيو
به پيغه مبه ره كه ي ﷺ بدات يان شتيك له وه ره ت كاته وه كه
خواى گه وره ناردو يتييه خواره وه يان پيغه مبه ريك بكوژييت، كافر
ده بيت با با وه ريشى به هه مو ئه وه هه بيت كه خواى گه وره ناردو يتييه
خواره وه.. (الصا رم المسلول لا ٤٠).

ئىنجا جەخت لەو دەكاتەوہ كە ئەو فەتوایە كە كە ھەموو زانیان
پایان لەسەریتى بۆیە دەفەرمووی: ئەمە بۆچوونیكە كە زانیان
لەسەرى كۆن، ھەموویان ئەم كەسەیان بە كافر داناو، لایان ھەر
وہ كو ئەو كەسە وابووہ كە نكوڵی لە پرگەيە كى شەریعەتى خواى
كردییت.. چونكە ئەو موسوڵمانەى كە باوہرى بە خواى پەروردار
ھیناوە بەوہش ھیناوە كە لە لایەن ئەوہوہ ھاتووہ بەلام پیغەمبەرىك
دەكوژیت یان یارمەتى كوشتنى دەدات كافر دەییت، با بشلیت كوشتنى
پیغەمبەران ھەرامە.. (المروزي: تعظیم قدر الصلاة ۹۳۰/۲ لە كتیبی
نواقض الايمان وەرگیراوە لا ۴۳ و ۴۴)..

ده سه يری ئه مه که و سه يری هه لۆیستی سه له فیه کانی بهر سیبه رو

مه دخه لیه کان و پالانتنه وانانی سهلهفی بکه، بزانه لهم کیشه دژواره چارنو و سسازدها چهنده له کۆرا (ئيجماع) ی پیشه وایان و زانایان و شهرعناسانی ته هلی سوننهت ده رچوون! به وهی که به هه لال زانینی کوفریان له ناخی دل و دهروونی بکه ری گوشتاری کوفری یان په فتاری کوفریندا کردوه به مه رج! له وهدا که کافر بوونی ناخیان کردوه به تهنه ها هو کاریک بو کافر بوون! له گهل لهم دیده لیله شیاندا گوئیان لی بگره تهنه ها خو یان به شوینکه وتووی سهلهف ده زانن! هه ر پییان وایه خو یان درکی هه موو لایه ن و په هه نده کانی باوه ریان کردوه و عه قیده یان پاکه و ته واره له کاتیکدا که هه ندیکیان له ریزی مورجیه شدا وان له دواوه!

ئیامی ئینو جه ریری ته به ری په حمه تی خوی لی بیت که به ره ره چی ئه و که سانه ده داته وه که (مه به سستی کافر پیبوونیان) پی مه ره به بو ده رکردنی حوکی کافر بوونی که سییک که کرداریکی کوفرینی ئه نجامدا وه، له ته فسیری ئه و ئایه ته ی قورئاندا که ده فه رمووی: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا * الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ الكهف / ۱۰۳ - ۱۰۴. واته: بلی: ئه ری هه والی ئه و که سانه تان بدهینی که زه ره مه ندرتین کاریان کو کردۆته وه، ئه وانه ی که هه موو په نجی دنیا یان به با چوو، که واشیان ده زانی کاری چاکه یان ئه نجامدا وه؟!

ته به ری ده فه رمووی: ئه مه گه وه ترین به لگه یه له سه ره بووونی هه له ی ئه وانه ی که وا ده زانن که هیچ که سییک دوا ی خواناسین و به یه کزانینی خوی گه وه کافر نابیتته وه مادام مه به سستی کافر بوون نه بوو بیت.. چونکه ده بینیت که خوی په ره ردگار لهم ئایه ته دا وه سفی سیفه تی ئه و که سانه ده کات که ئه و هه موو هه ول و په نجی له دنیا دا دایان به هه ده ره چوو، گو مرا بوون! با خوشیان هه ر وایان زانییت که کارو کرداری چاکیان ئه نجام داوه! له وه سفی حال و چاره نوو سیاندا ده فه رمووی: ئه وانه خو یان کافر بوو بوون.. ئه گه ره مه به ست لهم ئایه ته

ئەو بوايە كە دید لێلە كان دەلیین كە گوايە كەس كافر نابێتەو تا
خۆی شارەزا نەبێت و نەزانییت، دەبوو خوای گەورە پاداشتی خێرو
چاكەى ئەمانەى بدابایەتەو چونكە خۆ بوو خۆیان هەر باوەریان وابوو
كە كارو كرداری چاكیان كردوو بەلام هەق بە پێچەوانەى ئەوەى
ئەوانەو بوو! بۆیە خوای گەورە دەرەقیان فەرمووی: ئەوانە كفرن
و كارو كردەوێان پووچەلەو مایەى قبوول نییە.. (الطبري: جامع البيان
٢٨/١٦).

ئىمامى ئىبنو حەجەر پەحمەتى خۇاى لى بىت لە (فتح الباري) دا دەفەر مووی: کەسانی وا ھەيە لە ناو موسولماناندا کە لە دینە کە دەچیتە دەر وە بى ئەو ھى خۇى مەبەستى بووبىت! بى ئەو ھى دینیکی تریشى قبول کردیٔ.

شَيْخَ حَمَّادِ بْنِ عَدِيِّ الْعَيْدِيِّ نَهْجِيَّش رَاو بَوَّحُونِي (سه له فی) و
 (ئه سلاف) یان هه لده ته کینیتته وه که له کتیبی (الدفاع عن أهل السنة
 والاتباع لا ۲۲ - ۲۳) دا ده فه رمووی: ته ره فی به رامبه ر له کوی فه توای
 قورئان و سوننه ت و رَاو بَوَّحُونِي یا وه ران و ئه وا نییه دواي ئه وانیش
 به وه ده رده چیت که ده لی: (هه ر که س دلی به کوفر گه شایه وه، واته
 پیی دلخوش بوو، پیی رازی بوو، له دینه که پاشگه زبووه و ناخی
 به کافر بوون ئاسووده بوو، ئه وه ئه و که سه یه که ئیمه به کافری
 ده زانین (هه ر وه کو که سه له فییه کانی به ر سییه رو مه دخه لییه کان و
 پالانته وانانی سه له فی ئه مرپوش ده لیین!) واته هه ر که سییک به پروون و
 راشکاوی گوشتاریکی کوفرینی یان رهفتاریکی کوفرینی کردو له ناخی
 دل و ده روونیشیدا پیی خوش بوو، پیی ئاسووده بوو، ئینجا به لامانه وه
 کافره).. ئه م قسه یه زور ناهه قه، چونکه راشکاوانه پیچه وانیه ته واوی
 ده قه، به ره ه لستییه کی ئاشکرای ریازی موسولمانانه و نه فامی زه قه!
 چونکه قورئانی پیرۆزو سوننه تی پیغه مبه ر پییشه واو **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** کۆرا
 (ئیحجام)ی ئوممه ته.. هه موو له سه ر ئه وه ن که هه ر که س کوفریکی وت،

یان کوفریکی کرد پێی کافر دەبێت، ئاسوودەیی دەروون و پێخۆشحال بوون پێی بە هیچ شیوەیە ک نابێتە مەرجی، مەگەر ناچار کرابێت.. ئەمما ئەو کەسە ی ئازادو سەربەستەو کوفر دەکات و پێشی دڵخۆشە و ئاسوودەیه؛ وەلا ئەو کافری مۆتڵەقەو دۆژمنی خواو پێغەمبەری خوا **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بە زمان یان بە کرداریشی نەبێت کە دۆژمنیانم.. ئەمەش بە بەلگەی قورئان و حەدیس و ئیجماعی زانایانی ئوممەت سەلمێنراوە. (لە کتیی الجامع في طلب العلم الشريف / عبدالقادر عبدالعزيز وەرگیراوە لا ٥١١).

ئێمامی ئێبنو حەزمیش هەر بەرپەرچی ئەو کەسانە دەداتەو کە کافر بوون لە (نکوولی کردن و بە حەلال دانانی حەرام) دا دەبینن و بەس.. بۆیە لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا کە دەفەرمووی: **﴿إِنَّ الَّذِينَ أَتَدُوا عَلَىٰ أَذْبَرِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ذَلِكَ﴾** * **يَأْتُهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ** ﴿ سورەتی محمد ٢٥ / - ٢٦. واتە: ئەو کەسانە ی کە لە دوا ی ئەو ی هیدایەت و ڕێنمایی خواییان بۆ دەرکەوت پاشگەز بوونەو، ئەوانە شەیتان تەفرە ی دابوون و ئەو ڕیی نیشاندا بوون! چونکە بەو کەسانە یان دەوت کە قورئانیان دەبوغزاند: باشە گوێڕایەڵیتان لە هەندیک شتدا دەکەین! خوی گەورە نەهێنە کانیان دەزانیت.. ئێبنو حەزم دەفەرمووی: ئەوانە گەرچی حەقیان دەزانی بەلام خوی گەورە خستنییە ڕیزی کافرانەو، ئەوانە ڕێنمایی خواییان بۆ هاتبوو، هیدایەتیان وەرگرتوو، بەلام هەر بەقسە ئەو یان بە کافرە کان دەوت: باشە لە هەندیک شتدا بەقسەتان دەکەین! گوێڕایەڵیتان دەکەین! خوی گەورە دەفەرمووی خوا نەهێنە کانیان دەزانیت! خوی گەورە نافەرمووی: ئەوانە نکوولیان کردوو! بەلکو ئەو مان بۆ ڕوون دەکاتەو کە ئەوانە دینەکیان وەرگرتوو و لە ناخیاندا هەقیان بەراست زانیوو و پەسەندیان کردوو، چونکە هیدایەتەکیان وەرگرتوو، ئاشکرایە کە هەر کەسێک حەقی بۆ ڕوون بۆو شتیکی نا مومکینە بە دڵ نکوولی لی بکات، مادام لە ناخی چەسپیوو هەر لە ناخی خۆیدا

بہ درؤی نازائیت بہ لام سہرزارہ کی پیچہ وانہی دہییتوہ.. (ابن حزم:
الفصل فی الملل و الہواء والنحل ۲۲۰/۳).

ئىمامى ئەبوبەكرى شافىئى زۆر نمۇنە لىك گۇفئارو كىدارانە دىئىتەو كە ئەھلى سۇننەت لىك سەر كافر بوونى ئەنجامدەرەكانىان پىيان، رىكن، باخاوەنەكانىشيان ھەر لاف و گەزافى ئەو لىدن كە لىك دىل و دەر وونىاندا مەبەستيان كافر بوون نەبوو. ئەو دەرەموى: (بۆ نمۇنە ئەگەر كەسك بە دۆزمنە كەى بلىت: ئەگەر خوا بواىە نەمدەرەست، پىكى كافر دەرەست.. يان ئەگەر پىغەمبەرى خوا بواىە باوهرم پىكى نەدەرەست، پىكى كافر دەرەست.. يان نەخۇشك دواى چاك بوونەو لى بلىت: ئەو نەدەرە نارەحتى لىك نەخۇشكە مەدە چىشت ئەگەر ئەبوبەكرى سەدلىق و عومەرى كورى خەتتەبىشەم بكوشتە شەيانى ئەو ھەموو ناسۇرە نەدەرەبووم، پىكى كافر دەرەست.. يان ئىدەىكەى ئەو بەكات كە وەكى بۆ ھاتوو بە نەشلىت پىغەمبەرە ھەر كافر دەرەست.. يان بلىت دەرەست بە ھەشەشەو لى مەوى دەرەست و خۇرىيەكانىشكى لىك ئامىز دەرەست، بە پىكى كۇرا (ئىجماع)ى زانەيان پىكى كافر دەرەست.. ئەو ھەموو قسەى كى تەرى ئاوا كە ھەندىك سۇفى زەندىق خوا بىانفەوتىنەت دەرەست.. يان كەسك كىنەىك بە ىە كىك لىك پىغەمبەرانى خوا بەدات، يان كالتەى پىكى بەكات، بە كۇراى زانەيان كافر دەرەست.. ئەگەر كەسك بلىت مەن پىغەمبەرەم، ىە كىكى تە لىك لاهە بلىك راسە دەرەست، پىكى كافر دەرەست.. گەر كەسك بىك بەلگە بە موسولمانىك بلىت ھۆ كافر، پىكى كافر دەرەست چونكە ئىسلامەتى كەبراى موسولمانى بە كوفر ناساندوو.. ئەگەر كەسك بلىك مندالە كەم بەرەت دەرەست جولە كە يان مەسىكى دەرەست بە قسەىەى كافر دەرەست.. ئەگەر كافرەك بە موسولمانىكى وت دەرەست موسولمان بىم فەرى شەىەمانم كە تا بىلەم، ئەم ئامارەى ئەو لى بۆ بەكات كە لىك سەر دىنى خۆت بەمىنەو پىكى كافر دەرەست.. ئەگەر شەىەمانە كەشى پىك نەھىناو لىك گەرە ھەر پىكى كافر دەرەست.. ئەگەر دوو كەس شەرە قسەىان بوو، ىە كىكىان وتى لاهول ولا قوۋە الا

بالله ئەوی تریان بَلَى: لاحول ولا قوة الا بالله کەس تیر ناکات، بەو قسە یە کافر دەبێت..

ئە گەر کەسیک گوێی لە بانگ بێت و بَلَى درۆ دەکات، پێی کافر دەبێت.. گەر بَلَى لە قیامەت ناترسم، پێی کافر دەبێت.. گەر کەسیک لەو کاتەدا کە لە منداڵە کە ی خۆی دەدات، یە کێکی تر پێی بَلَىت بۆ وای لێ دەکەیت مە گەر موسوڵمان نیت؟! بە ئەنقەست بَلَى: نەخیر، بەم وەلامە کافر دەبێت.. پروانە کتیی (لجامع في طلب العلم الشريف/ عبدالقادر بن عبدالعزيز لا ٤٩٠ - ٤٩١)..

١٥٣

شە یخولئیسلاام ئێبنو تەیمییه ئەو بە کۆرای زانیان و شەرەناسانی ئیسلاام نەقل دەکات کە جێنودان بە خوای گەورە یان بە پیغەبەر ﷺ هۆکاری کافر بوونە بێ ئەوێ گوی بەوە بدریت کە لە ناخی جێنودەرە کەدا باوەر هەیە یان کوفر.. بۆیە دەفەر مووی: قازی ئەبویە علا دەفەر مووی: هەر کەسیک جێنوی بە خوا یان جێنوی بە پیغەمبەر ﷺ دا پێی کافر دەبێت، ئیدی ئەو جێنودانە ی بە حەلال زانییەت یان بە حەرەم.. (الصارم المسلول لا ٥١٣).

ئێبنو تەیمییه لە کتیی (مجموع الفتاوى) شدا لە باسی ئەو کەسانەدا کە لە ڕیگای سەفەری خوێانداندا گالتەو لاقرتییان دەکردو نوکتەیان لەسەر ئیسلاام و موسوڵمانان دەگێڕایەو، خوای گەورە ئایەتی قورئانی دەرەقیان ناردە خواریوە کە پۆزش مەهیننەو تازە بەو قسانەتان کافر بوون ﴿لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ التوبة/٦٦. دەفەر مووی: خوای گەورە ئەو ڕوون دەکاتەو کە ئەو کەسانە دوا ئەوێ باوەریان هیناوەو موسوڵمان بوون کافر بوونەتەو، هەرچەندە هەر دەیانوت ئیمە ئەوانەمان هەر بە زماندا هاتوووە و تومانیە دەنا باوەرمان هەر وەکو خۆی ماوەو موسوڵمانین، ئیمە سووعبەتمان دەکرد، گالتەو گەپمان دەکرد. (ابن تیمیة / مجموع الفتاوى ١٤٠/٧).

ئینجا ئێبنو تەیمییه رحمە الله رەد لەو کەسانە دەداتەو کە پێیان

﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ التوبة/ ٦١. واته: ئەوانه هەيانە ئازار بە پيڤه مبهەر ﷺ دە گە ینیت.. یان ئایه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ الاحزاب / ٥٧. واته: ئەو کەسانە ی کە ئازار بە خواو بە پيڤه مبهەر کە ی ﷺ دە گە یه نن.. یان: ﴿لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ التوبة ٦٦. پۆزش مه هیئنه وه، ئیوه دوای موسولمان بوونتان کافر بوونه ته وه..

ئەو حە دیس و بە لگانه ی تر کە هیئامانه وه کە ته نها ئازاردانی خواو پيڤه مبهەر ﷺ خوی له خویدا مایه ی کافر بوونه کە یه، بی گویدانه ئە وه ی ئایا له ناخی کابرای جیئودهردا باوهر هیه یان نا، یان ئەو جیئودانه ی به خواو پيڤه مبهری خوا ﷺ به جائیز زانیوه یان نا؟ پیی حە لال بووه یان نا.. (ابن تیمیة: الصارم المسلول علی شاتم الرسول لا ٥١٦ - ٥١٧)..

ئە وه کۆرا (ئيجماع) ی شه رعناسان و پیشه وای موسولمانان له سه ر ئەو مه سه له یه کە کۆرایه کە هاوشیوه ی زۆر کە مه، ئەوی له م کۆرایه ش ده رده چیت خوی هە لده خە له تیئیت و مورجیئیه وه به زۆری زۆرداری ده یه ویئ هەر (سه له فی) بیئ.. ئە مه ش زیړی ته زیویره و زۆر زوو په له په له ده بیئ و له ناو گەردانه زیړه کاندای ده چیت. خوا لاماندا..

شه یخولئیسلام حالی مورجیئیه کان باس ده کات کە چۆن دوای ئە وه ی ئیقامه هوججه یان له سه ر ده کریئ و قسه یان له به رامبه ر ئەم کۆرا (ئيجماع) ئوممه ته دا پی نامیئیت په نا ده به نه بهر ئە وه ی کە ده لیئ: ئەم گوفتارو کردارانه بو خویان کوفر نین به لام ده بنه نیشانه ی هه بوونی کوفر له دلی خاوه نه کانیا ندا! ده فەر مووی: (ئهمانه ی قسه کانی جه هم و سالحی دووباره ده کە نه وه، زۆر جاریان وتوه کە جیئو دان به خوا ی گه وره و به پيڤه مبه ره کە ی ﷺ یان وتنی سی پیرۆزه کە ی مه سیحیه کان، یان هەر قسه یه کی تری کوفرین، کوفری ناخ ناگە ینیت، (یه عنی هەر به سه ر زاره کی کوفره) به لام به لگه یه له سه ر هه بوونی کوفر، بۆیه ده شیئ ئەو کە سه ی کە به زار جیئو به خواو پيڤه مبه ر

دڵدا نەچەسپیوه، چونکە ناشییت کوفرو باوەر لە یە ک کاتدا لە یە ک دڵدا جیگیر بین! ئەمەش نابێتە بە لگە تا بۆ بەرگری لە بۆچوونی خۆیان بیهێننەوه) .. (مجموع الفتاوى ٦٤٤/٧).

ئێبنو حەزم لە (المحلی) کەیدا دەفەرمووی: (لەسەر ئەم زەمینەدا کەسیکی موسوڵمانت بەردەست ناکەوێت کە بلی جێبەجێدان بە خۆی گەورە نابێتە کوفر، کەچی جەھیمیەو ئەشعەرییەکان کە دوو کۆمەڵن هەرچەندە زۆر ئیعتیبار بۆ بۆچوونەکیان دانانرێت، بەلام بەردەوام دەلێن: جێبەجێدان بە خۆی و پراگەیانندی کوفر کافر بوون نییە! تەنانت هەندیکیان دەلێن: ئەو کەسە ی کە جێبەجێ خوا دەدات بە دنیاییەوه دەلێن کافر نابێت، ئەگەرچی جێبەجێی بە لگە ی هەبوونی کوفر لە ناخی دڵ و دەروونیدا!) (المحلی بالآثار ٤٩٨/١٣).

لە کتییکی تریشیدا دەفەرمووی: (کە خۆی گەورە دەفەرمووی: ﴿وَقَدْ نَزَلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِذًا مِّثْلُكُمْ﴾ النساء / ١٤٠. واتە: خۆی گەورە لە پەيامی خۆیدا بۆی ناردوون کە ئەگەر لە شوێنیک بیستتان و گالتە بە ئایەت و فەرماشته کانی خۆی پەروردار دەکریت، لەو شوێنە لە گەڵ ئەوانەدا دامەنیشن مەگەر قسەو باسەکیان بگۆڕن بە شتیکی تر، ئەگینا ئیوەش وەکو ئەوانن.. ئەمە ئەو دەردەخات کە قسە ی واهەیه کە دەرەق بە ئایەت و فەرماشتهی خۆی گەورە دەکریت، کوفرەو دەبیسترت! یان کە دەفەرمووی: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ * لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَنْ طَافِيَةٍ مِنْكُمْ تُعَذِّبْ طَافِيَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ التوبة ٦٥ - ٦٦. واتە: بلی: چە ئیوە گالتەتان بە خواو بە ئایەت و فەرماشته و بە پیغمبەرە کە ی دەکرد؟! پۆزش مەهێنەوه، تازە ئیوە بە تەئکید دواي باوەر هێنانە کەتان کافر بوونەتەوه، ئەگەر لە هەندیکیشان خوش بین دەستەیه کی تەرتان هەر دەخەینە ژێر سزای بەژانی خۆمانەوه لەبەر

ٲهوهى كه تاوانبارن.. (الفصل فى الملل و الاهواء و النحل ٢٠٤/٤). ٲهه
فهرمایشتهى خواى گهورهيه كه ٲهوه ٲاشكاوانه ٲوون ده كاتهوه كه
گالته كردن به خواى گهوره يان به ٲايهت و فهرمایشته كانى يان به
ٲيغه مبهريك له نيذر دراوه كانى كافربوونيكه كه خاونه كهى له دين و
ٲوممهت ده باته دهره وه، خو خواى گهوره نه يفه رموو: به لئى ده زانم كه
له دل و دهر و نتاندا كو فريك هه يه! به لكو ههر به گالته كردنه كه يان
به كافرى ناساندن، گالته كردنه كهى كرده مايه ي حوكمه كهى، ٲيڊى
ههر كه سيك غه يري ٲهه بلئت ٲهوه قسه ي به دهم خواوه هه لئه ستووه
له وهى كه ٲهوه نه يفه رموو، ٲهه مش يه عنى درو كردن به ناوى خواى
گهوره وه.. (ابن حزم: الفصل فى الملل و الاهواء و النحل ٢٠٤/٤)..

ئىنجا لە ھەمان سەرچاوە لا پەرە (۲۱۸/۴ - ۲۲۰) دا نمونە يە ک لە سەر
ئەو دەيئیتەووە کە جەھمی و ئەشعەری و ئەوی بۆچوونی ئەوانی
گرتۆتە بەر دەيڵین، ئیبنو حەزەم دەفەر مووی: (ئەمە وە کو ئەووە وایە کە
پێغەمبەر ﷺ بفرمووی: کەس ئەمپرو غەیری کافر ناچیتە ناو
ئەو خانووەووە، یان ھەر کەس ئەمپرو بچیتە ناو ئەو خانووەووە، کافرە..
ئەوانە (مەبەستی لە مورجیئەو ھاویرانیانە) دەلین: ئەوی دەچیتە ئەو
خانووەووە بەلگە يە لە سەر ئەو ی کە باوهری وایە کافرە نە ک بە خودی
چوونە خانووەووە کافر ییت..

ئەبو محمد (ئىبنو حەزمەو مەبەستى لە خۆيەتى): دەلىل: ئەمە درۆو
 دەلەسەيەو پەردەپۆش کردنیکی لاوازانیە، چونکە هەر خودی چوونە
 ژوورەوێ ئەو خانووە لەو پوژدەدا کافر بوونیکی رۆشن و راشکاوانە،
 لەوانەییە ئەو کەسەى دەچیتە خانووە کەووە فەرمایشتی خواو
 پیغەمبەرە کەى **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بە راست بزانی و ئیماندار بێت بەلام هەر بە
 چوونە ژوورەوێ کەى هەموو کارو کردەوێ کانێ پووچەل دەبیتەو! خۆ دوو
 موسولمان لەسەر ئەوێ را جوێ نابن کە چوونە ژوورەوێ ئەو خانووە
 جائیز نییە نە بۆ عائیشە یان ئەبو بەکر یان عەلى، یان هەر یەکیک

له خیزانه کانی پیغه مبه‌ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و نه بو هه‌ر یاوه‌ریکی تر خوا له هه‌موویان رازی بیټ، نه‌وانه‌ی که خوا‌ی گه‌وره ده‌ره‌قیان فه‌رموویه‌تی که خوا زانایه به‌وه‌ی له‌ دل و ده‌روونیاندا هه‌یه (له باوه‌رو ته‌قوا) بویه هیمنی و سوکنایی خوی بو ناردنه خواره‌وه.. باشه له‌ گه‌ل ئەم باوه‌رو پله‌و پایه‌یاندا ئە گه‌ر هه‌ر یه‌ کیک له‌و به‌ریزانه له‌و رۆژهدا بجیته ئەو ژووره‌وه گومانی تی‌دا نییه کافر ده‌بن، گومانیش له‌وه‌دا نییه که به‌ چوونه ژووره‌وه که کافر ده‌بن، نه‌ک به‌وه‌ی پیشتر کافر بووبن و چوونه ژووره‌وه‌ی ئەو رۆژهدیان بووبیته نیشانه‌و به‌لگه‌ی کوفریک که پیشتر له‌ ناخیاندا هه‌بوویت! ئە گه‌ر مورجیته‌و هاوبیره‌کانیشیان پیمان ده‌لین به‌ چوونه ژووره‌وه‌ی ئەو به‌ریزانه بو ئەو خانوو له‌و رۆژهدا کافر نابن، ئەوه‌ خویان به‌و قسه‌یه کافر ده‌بن، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌ درۆ ده‌خه‌نه‌وه که فه‌رمووی هه‌ر که‌س ئەم‌رو بجیته ئەو خانوووه کافره.. ئەدی که خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ الحجرات / ۲. واته: ئەه‌ی ئەو که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، ده‌نگتان به‌سه‌ر ده‌نگی پیغه‌مبه‌ردا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌رز مه‌که‌نه‌وه، به‌و شیوه‌ زه‌قه‌ش له‌ گه‌لیدا مه‌دوون که له‌ ناو خۆتاندا ده‌دوین، نه‌بادا کارو کرده‌وه کانتان پووچه‌ل بیته‌وه‌و مایه‌پووت بین بئ ئەوه‌ی خۆتان هه‌ستی پئ بکه‌ن.. خۆ ئەمه‌ ده‌قیکی رۆشن و روونه‌و به‌ موسولمانان ده‌فه‌رمووی که کارو کرده‌وه کانتان هه‌ر هه‌مووی هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه‌و مایه‌پووت ده‌بن، به‌ چی؟ هه‌ر به‌ ده‌نگ به‌رز کردنه‌وه که‌یان به‌سه‌ر ده‌نگی پیغه‌مبه‌ردا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بئ ئەوه‌ی نکوولی له‌ هیچ فه‌رمان و ئاراسته‌یه‌کی بکه‌ن، بئ ئەوه‌ی له‌ هیچ فه‌رمانیکی راپا بووبن، گه‌ر راپا بوونایه هه‌ست پئ ده‌کرا، یان خوا‌ی گه‌وره بو‌ی روون ده‌کردینه‌وه، به‌لام خوا‌ی گه‌وره به‌ راشکاوی ده‌فه‌رمووی: ﴿أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ الحجرات / ۲. کارو کرده‌وه کانتان پووچه‌ل بیته‌وه‌و مایه‌پووت بین، بئ ئەوه‌ی خۆتان هه‌ستی پئ بکه‌ن.. که‌وابوو له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌و‌یت که هه‌ندی‌ک کارو کردار هه‌یه

دە کەوێتە بەر غەزەبی خواو حەتمەن سزای سەخت چاوەڕێیەتی، گومانیشی تێدا نییە کە پێی کافر دەبێت.. مەگەر کەسێک کە ناچار کرایت کوفریک بکات بەلام لە ناخیدا هەر موسوڵمان بیت و قەناعەتی ناخی خۆی هەر ئیماندارانە مابێت.. ئەگەر وانەما حەتمەن ئەویش بە کافر حسیب دەکرێت، چونکە ئەوەی لە حوکمی کافر بوونە کە ی پاراستبووی ئەوە بوو کە لە ناخیدا ئیماندار ماوه، بەلام ئەگەر ئەوەشی نەما ئیتر حەتمەن کوفرکردنە کە ی دەبێتە بەلگەی بە کافر دانانی.. هەر ئەم مەبەستەشە لەو ئایەتەدا کە خۆی گەورە فەرمووی: ﴿لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ التوبة/۶۶. واتە: تازە ئیوە بە تەئکید دواي باوەر هێنانە کەتان کافر بوونەتەو.. خۆی گەورە ئەوەی بەم ئایەتە بۆ پروون کردنەو کە ئیوە هەر بەوئەندە کوفرە کەتان بە دەمدا هاتوو کافر بوون، ئەگەرچی لە ناخی خۆتاندا باوەرتان وانەبوو! ئەمەش تەوەرە باسیکی توولانییە.. (ابن تیمیة: الصارم المسلول ۵۲۴).

ئینجا کە بەرپەرچی ئەو کەسانەش دەداتەو کە پێیان وایە ئەوانە ی کە گالتهیان بە پیغەمبەری خوا ﷺ کردوو دوو پروو بوون! بۆیە لەبەر ئەوە بە کافری ناساندوون نە ک لەبەر ئەوەی کە گالتهیان بە خواو پیغەمبەری خوا ﷺ کردوو! (دە فەرمووی: خۆی گەورە هەوایی ئەوەی دا کە ئەوانە دواي ئەوەی باوەریان هێناوو، کافر بوونەو، هەرچەندە بە زوبانی هەر هاوار دەکەن و دەلێن ئیمە ئیعتیقادمان وانەبوو، هەر سووعەتمان دەکرد.. (ابن تیمیة: مجموع الفتاوى ۱۴۰/۷)).

هەر وەها دە فەرمووی: ئەمە ئەوەش نیشان دەدات کە ئەوانە بەلای خۆیانەو شتێکیان نە کردوو کە مایە ی کافر بوونیان بووبێت! هەر

(۱) پڕوانە ئەمە هەر ئەو قسە یە کە محمد شەقرە بە ئامادەبوونی شیخی ئەلبانی رحمە اللہ بە سامی وت، گوئی بگرە لە شریتی (ثلاث مسائل مهمة / سلسلة الهدی والنور ژمارە ۱/۸۲۱).

ئەو دە فەرمووئ: کە خۆى گەورە فەرمووئ:
﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا ۖ فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدَى الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾
النحل / ١٠٦-١٠٧. واتە: ئەو کەسەى دواى باوەر هێنانى کە کافر دەبێتەو، بەلام دلێ هەر پر باوەرەو دُنیاىە (ئەو هەچى لەسەر نىیە) مەگەر ئەو کەسەى کە سىنەى بە کافر بوونەو کەى گوشاد بىت و خۆشى لى بىنىت، ئەو هەتمەن بەر غەزەبى خوا دەکەوێت و سزایە کى زۆر بە ژانى دەبێت. چونکە ئەوانە ژيانى دنایان پى چاکتر بوو لە رۆژى دواى، خۆى گەورە رینماى کافران ناکات..

خۆى گەورە بەم ئایەتانه حوکمى خۆى داو و قابىلى گۆرین نىیە، هەر کەس لە دینە کەى پاشگەز بێتەو کوفرىک بکات، کافر، ئینجا ئیتر ئەو بۆخۆى ترسى کردوو بە بیانوو، یان خەمى ژن و مندال و کەسوکار! جا ئەو کوفرهشى لە ناخیدا هەلگرتبێت یان بە ئاشکرا لىوێ دەرکەوتبێت، هەر و هە بە گوشتار کوفره کەى وتوو یان بە کردارىک ئەنجامى داو، یان بە هەردووکیان، بە ئومىدى تەماعى دنیا کردوێتى یان بە ئومىدى نزىک بوونەوێتى لە کافران، بە هەرچىیە کى بێت لە دیارو نادیاریدا هەر پى کافر دەبێت، مەگەر ناچار کرابێت لەسەر ئەنجامدانى ئەو کوفرهى، وەکو ئەوێتى کە سىکى موسولمان بکەوێتە بەر دەستى کافران و لى دهن و ئەشکەنجەى بدەن و بلىن ئەگەر کوفرىک نە کەیت دەتکوژن ئەویش بۆ خۆ رزگارکردنى؛ بۆى جائیزە سەرزارە کى بە قسەیان بکات، بەو مەرجهى لە ناخیدا خاوەن باوەر پتەو مابێت، ئەگەر لە ناخیدا چوو سەر داواکەیان ئەو هەتمەن کافرە با ناچارى کوفره کەش کرابێت.. (سلىمان بن عبدالله بن محمد بن عبدالوهاب: حکم موالاة أهل الأشرار/مجموعۃ التوحید ١/ ٣٠٩).

شەهروستانى دەرەق مورجیئە کان دە فەرمووئ: هەر کە سىک

حه زمدايه ۱۹۲/۳) ..

ئەگەر ئەمەمان لاچەسپووە ئیدی کاتى ئەو دىە بەرى پینووس
نازادکەین بو ئەو خالە بیدعیە سەیرەى شیخی ئەلبانى رەحمەتى
وروژاندویتی کە باوەرى بە شیوەیه کى وا دابەش کردووە کە کەس
پیش ئەو نەیکردووە! کە بە حەلال زانینى کردارە کوفرىنە کەى کردۆتە
مەرجى بە کافر دانان! ھەر لەبەر ئەمەشە دەبینیت کە سەلەفیە کانى
بەر سەیبەر و مەدخەلیە کان و پالانتەوانانى سەلەفى خۆشحالن بە
عەقیدەى ئىرجاء!

کہ واپو لیڑہدا دوو خالّ ھن کہ ناپیت تیّکہ لّ بکریں:

یه که م: مانای به حال زاین لای سه له فیه کانی بهر سییه رو مه دخی لیه کان و پالانته وانانی سه له فی و په یوه ندی به کیشه ی (شهر ع

لادان و هینانى یاسا له شوینى!

دووهم: ناچاربوونى سهلهفیه کانى بهر سیبهرو مه دخه لیه کان و پالانتەوانانى سهلهفى بۆ وەرگرتنى مه زهه بى جه همیه کان تا بتوانن ئەو واقعیه بشه رعینن و به دواشیدا ئەو شیوازی کارکردنهى خویان به شه رعى بده نه قه لّم که گوايه تهنه باس له (زانست و فیرخوازی) بکه ن به سه بۆ هینانه وهى ئیسلاام و تا به رامبه ره نه یاره کانى خویان به ناشه رعى بده نه قه لّم و به گومراو خه واریجیان وه سف بکه ن!

جا بۆیه پشت به خوای گه و ره ده لیم:

ئەو ه بزانه که (سه له فیه کانى بهر سیبهرو مه دخه لیه کان و پالانتەوانانى سهلهفى) له مه سه له ی به حه لّال زانین و گوپینى شه رعدا مه زهه بیکی نوپیان هیه که پیش ئەوان نه سوننى و نه ئەهلى بیدعه شتى وای نه وتوو! ئەوان وه کو ئەهلى سوننه ت و جه ماعه ت نین تا ئەو که سه به کافر دابنن که گوناھى موفه سسیقه به حه لّال ده زانیّت، یا خاوه ن گوناھى موکه ففیره به کافر بزانه بى ئەوه ی حه لّال زانین بکه نه هاوړپى گوناھه موکه ففیره که ی! به لکو باز به سه ر هه موو ئەوانه دا ده ده ن و به حه لّال زانینه که ده که نه وه مه رجى گوناھه موکه ففیره که!

(سه له فیه کانى بهر سیبهرو مه دخه لیه کان و پالانتەوانانى سهلهفى) هه ر به وه کابرا به کافر دانانن که به گوفتار یان به نووسین شه راب خواردنه وه ی به حه لّال زانیوو، ئەگه ر به ره به ستیکی شه رعى رى له به کافر دانانى نه گریت، هه ر به وه نه وه ناوه ستن که پپیان ئاساییه که کابرا کردارى کوفرى به گوفتارو کردار ئەنجامداوه! به لکو ده لین: هه ر ده بى کابرا ئیعتیراف به وه ش بکات که له دلشیدا قه ناعه تى به و کوفره هیه!

شیخی ئەلبانى له دواى هینانه وه ی ده قى قسه ی ئەبو جه عفهرى ته حاوى که ده فه رموویت: (لَا تُكْفِّرُ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ بِذَنْبٍ مَا لَمْ يَسْتَحِلَّهُ). واته: کهس له وانه ی روو له قیبه ده که ن به کافر دانانیین

دهره وه! (الالباني: التحذير لا ٧١)!^(١)

(۱) دواى ئائىمە مەى ناوى ناو: بە ھەلّال زانىنى كەردەھىي! واى داناوە كە ئەو كە ھەلّال بە كافر دانانرەين، تا بە لگەيە كەن چەنگ نە كە ویت كە ئائەھەى وا لە دلیاندا ئەھەىە كە باوہ پریان واىە كە ئەھە بە ھەرام دانانرەين كە خواو پیغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بە ھەرامیان زانیوہ، ئە گەر ئائەم سەر پیچیە دلیە مان بە بە لگە بوو روون بوو ئەھە کاتە ھوکیان دەدەین بە سەردا كە کافرن و کوفەرە كەشیان ھە لگەر ئەھەىە لە دین.. ھەر و ھەا بر وائە قسەى ھە لەبى لە (صیحة ل ۴۲) كە پیشتەر ھینامانەھە كە دەر بارەى شەرع گۆرین و دەر کردنى یاساو رپسای پیچەوانەى شەرعى خوا وتی: گۆرینی شەرع بە لگەيە لە سەر کوفر بە لام بەھ و مەر جەى لە ناخەھە ئەھەى لە گەلدا بیت كە خاوەنە كەى باوہ رپى و ابیت كە بوى ھەيە ھەرام ھەلّال بکات و ھەلّال ھەرام بکات.. لە لایەرە کانى داھاتوودا باسى ئەھە دە كە پینەھە. إن شاء اللّٰھ.

جیاوازی نیوان دوو پیناسە که زۆر لەوه زیاتره بژمێردریت! بەلام
(سەلهفییەکانی بەر سێبەر و مەدخەلییەکان و پالانتەوانانی سەلهفی) بەو
دەستەواژە چەواشە کاریبانه دیدی خەڵکە که لێل دەکەن! چونکە دەلێن
ئەو کەسە ی که ئەو یاسا و پێچەوانە ی شەرع ی دارشتوو مەرجه
دەبێت هاوار کات که لە ناخی دل و دەروونی شییەوه قەناغە تی وایە که
ئەوه ی خۆی راستەو ئەوه ی خۆی گەوره چەوتە! نعوذ باللە!

جا تۆ سەیری دەستەواژە کە ی ئەلبانی بکەرەوه، که هەموویان ناو
دەنیت بە حەلەلانی سەرپێچییە کە ی، لە کاتی کدا لای ئەهلی سوننەت
و جەماعەت ئەوه ئاشکرایە که بە شەراب خۆر ناوتریت بە حەلەلانی
زانیوو! مەگەر خۆی بە ئاشکرا وابلێت یان دەقیکی وابنوو سیت که
بلی شەراب خواردنەوه که بە حەلەل دەزانم ئەو کاتە پێی دەوتریت بە
حەلەلانی شەراب نەک هەر بە خواردنەوه ی.. ئەگەر وای وت یان نووسی
ئەوه حوکمە کە ی دەگۆریت - هەر وه کو که عوسمانی کوری مەزعوون
و هاوڕێکانی که شەرابیان خواردبووه و پێیان وابوو بۆیان جائیزە داوای
تۆبەیان لێکرا، تائەوه پروون بکریتهوه که ئایا بە حەلەلانی زانیوو
خواردوویانە تەوه یان زانیویانە که حەرامە و خواردوویانە تەوه، چونکە
حوکمی شەرع دەربارە ی هەر یەک لە وهلامە کە یان جیاواز بوو، سەیدنا
عومەر مۆلەتی پێداچوونەوه و موناقلە شە کردنی دانسی، فەرمووی ئەگەر بە
حەلەلانی زانیویت حوکمی پاشگەزبووه (مورتەدد) یان بەسەردا دەدەم که
کوشتنیانە، ئەگەر بە حەرامیشیان زانیویت و خواردبیتیانەوه حوکمی
فاسقیان دەدەم و جەلدەیان لی دەدەم.. چونکە ئەو کەسە ی گوفتاریک
یان کرداریکی کوفرینی وای لی دەردە کە ویت پێویستە بواری تۆبە ی
بدریت و هەل و کاتی موناقلە شە کردنی بۆچوونە کە ی بۆ پرەخسیت، تا
ئەو لەمپەرانیە ی لە رێدا نەمینن، ئەوجا ئەگەر هەر لە هەلوێستە کە ی
خۆی نەگەرایەوه حوکمی کافر بوونی دەدریت و چی پێویست کرد بۆ
راپەراندنی حوکمە کە ی دەگیردیتە بەر..

ئەگەر ئەمەت بۆرۈن بۆۈە ئەو نامۆگەرىيەت لا ئاشكرا دەيىت كە
ئەو (سەلەفى) يانە گرتوويانە تە بەر، كە دەلېن دز يان شەراب خۆر ھەر
بە گوناح كەرنە كەى ديارە بە عەمەلى بە ھەللى زانىوۈە، بۆيە ئەمەش
دەلېن تا ھەنجه تىك بۆ ئەوانە بدۆزنەو ھە بە ياسا كوفرىيە كانيان
شەرىعەتى خوا دە گوپن و ھەللال ھەرام و ھەرام ھەللال دە كەن! دە
دېقەت بدە ئەو نياز پىسى و رى بزر كەرنە!

[illegible]

گومان له وه دا نییه که به سه لال زانین یان گۆرین له ناخدایه و باوه پیکى دڵ و دهروونه، چونکه خراپى زاهیری به لگه یه له سه ر خراپى و به دیى ناخ.. به لام ئه وه یه که ئه حکامه شه رعییه کان (وه کو حوکمى کافردانى که سییک) په یوه سه ته به زاهیری خه لکییه وه نه ک هه لدانه وه ی ناخى.. که سییک حوکمى کافر بوونى به سه ردا ده دریت که گوشتاریک یان په فتاریکى کوفرىنى لى ده رکه وتبیت و به هانه یه ک نه بیت به رگرى حوکمدانى بکات وه کو نه زانین و هه له و ناچار بوون و ئه وانه.. که سییک شتییک که کۆرای ئوممه تی له سه ره که حه رامه ئه و به سه حه لالى بزانیته، یان شتییک که کۆرای ئوممه تی له سه ره که حه لاله و ئه و به سه حه رامى بزانیته، ئه وه به کۆرا کافر بووه، ئیدی ئه وه کاریگه رییى نابیت که ئایا باوه رى وایه یان هه ر به سه و ده لى!

ئه وه رای هه ندیک له زانایانى ئه هلى سوونه ت و جه ماعه ت که دیدو هه لۆیستی (سه له فییه کانی به ر سییه رو مه دخه لییه کان و پالانته وانانى سه له فی) وه ک لۆکه ی شى کراوه سووک ده کات و به ربای ده دات:

نبیامى ئینو حه زم به شیوازو وته یه کى رۆشن و راشکاو حه قیقه تی به سه لال زانین و به سه رام زانینی غه یری خوای په روه ردگار جوان پروون ده کاته وه، که هه ر ده لیى لاف و گه زافى (سه له فی) یه کانی ئه م سه رده مه ی ئیمه ره ت ده کاته وه که پیا یان وایه به سه لال زانین و به سه رام زانین جگه له لایه نى خوای گه وره وه به و مه رجه ی له دڵ و ده رووندا به ره وانه زانرا بیت، ناچیته ریزی کوفرى گه وره ی واوه که بکه ره که ی له دین و ئوممه ت بباته ده ره وه! چونکه کوفره که ی کوفرى کرده وه یه! گوى بده یه چى ده فه رمووی:

(خوای گه وره که ده فه رمووی: ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلُونَهُ عَمَّا وُحِّىَ مُوْنَهُ عَمَّا يَتُوبُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنٌ لَهُمْ سَوْءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ التوبة / ۳۷.

(٢) ئىبنو عوسىمىن لى كىتەبى كەيدا (المجموع الثمين ٣٧/١) و لى (شرح أصول الثلاثة) دا ئىعتىراف بەو دە كات كە ئەمە كىردەو ەو ەو پېشى كافر دە بىت! كە چى كە ەلى حەلەبى لى ەاوارە كەيدا (الصيحة ل ٦٢) نىو ەى قسە كە ەى ئىبنو عوسىمىنى ەنناو تەو ەو

بکریّت، بۆیه دهفهرمووی: فهرز کردن و حهرام کردن مافی غهیری
 خوای گهوره و پیغه مبهره کهی صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نییه، بۆیه ههر کهسیک سزای
 یه کینک لهسهر کرداریک که کردویتی یان دهبوو بیسات و نه یکردبوو،
 به کهیفی خۆی دا (یه عنی کردبووی به یاسایه ک که خه لکی بیگرنه بهر)
 ئه وه یاسایه کی دیکه ی غهیری شه ریعته تی خوای داناوه و راپه پرا ندوو
 به ممش خۆی کردوو به شه ریکی خوای گهوره و خۆی خستوته ریزی
 پیغه مبهری پیشه و او صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! به ممش ده چیتته ریزی ئه و موشریکانه وه
 که شه ریکیان بۆ خوا بریار ده داو ده یان په رستن، ههروه ها و له ریزی
 ئه و مورته ددانه دا که باوه ریان به موسه یله مه ی که زاب هینابوو، ئه و
 ثایه ته ش ده یانگریته وه که دهفهرمووی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
 مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ الشوری/ ۲۱. واته: دیاره شه ریکی وایان هه یه که بۆ
 خوای گهوره یان داناوه که یاساو ریسه یه ک ده رده کهن که خوای گهوره
 ری پی نه داو ن. (ابن تیمیه: مجموع الفتاوی ۱۴/۵)..

ئیامی ئیبنو حه زم په حمه تی خوای لی بیّت ئه وه ی باس فهرموو
 که ته نها په ئی دان به وه ی که حه لایک حهرام بکریّت ئه وه یاسا دانانی
 پیچه وانه ی شه ریعته ته که ی خوایه و کافربوونه.. ریوایه تی فهرمووده ی
 به سه نه ده وه گه یاندو ته وه به جه حاده ی کوری ده سار که که سانییک
 له یاوهرانی پیغه مبهر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له شام شه رابیان خواردبووه، یه زیدی
 کوری ئه بو سو فیان خوا لییان رازی بیّت نامه یه کی ده ره قیان بۆ
 خه لیفه عومه ری کوری خه تتاب خوا لیی رازی بیّت نووسی که
 ئه مانه شه رابیان خواردو ته وه به حه لایشیان زانیووه به لگه یه کیش
 که هیناویانه ته وه ئه و ثایه ته یه که خوای گه وهر تییدا دهفهرمووی:

باقی قسه کانی خستوته که ناره وه تا حو کمی کافرکردنی ئه و ریسا گو په رانه ی
 نه که ویتته سه ر! جا تو سهیری چه واشه کاری و چاوبهستی ئه م شیخه ته له فییه بکه و
 به که ره حنه فی و ته کیه ی ته ره فی به راورد که!

(ابن حزم: المحلى ٢٨٧/١١).

ئەگەر ئەم خالەمان ئاوا لا پروون بۆۈ، ئىتر ئەۋە بزانە كە مەسەلەى بەھەلّ زانين و گۆرپين لازم و مەلزومى يەكن، چونكە گۆرپينى شەرعى خواۋ پيۋە پابەندەنبوونى يەئنى بەھەلّ زانينى ھەرامىك كە خواى گەۋرە بە ھەرامى ناساندوۋە.. بۆيە ھەموو بەھەلّ زانينىك ياسادانانى پيچەۋانەى پەيامى خوايە، بۆيە دەبينىت شەيخولئىسلام ئىبنو تەيمىيە تەئبىرى ئەمىيان بەويان دەكات و گۆرپينى شەرئەتى خواۋ پيۋە پابەندەنبوونى ۋا دەناسيىت كە بەھەلّ زانينى ئەۋ شتانەن كە خواى گەۋرە بە ھەرامى ناساندوون، ھەر كەسيىكىش ۋا بكات ئەۋە بە كۆراى زانايان كافەرە.. ئىبنو تەيمىيە دەفەرموۋى: ئەمما ئەۋ كەسەى ئىقامە ھوججەى لەسەر نە كرايىت، ۋەك ئەۋەى كە نەۋ موسولمانەۋ ھەموو ئەھكامى شەرئەتى ئىسلامى پيى نەگەشتوۋە يان لە چۆلەۋانبيەك زياۋەۋ شارەزاي ئىسلامە كە نەبوۋە يان ھۆى ترى ھەيە يان بە ھەلّ لە دەقە كە گەشتوۋە كە گۋايە ئەۋ كەسەى باۋەر دەھىنىت و ئىماندارى دەكات ئىتر ھەرچى بخوات و بخواتەۋە ئىشكالىكى نىيە ۋەكو ئەۋانەى كە ئەۋ ئىشكالەيان بۆ دروست بوۋبوۋ كە سەيدنا عومەرى كورى

خه تتاب تۆبه ی پی کردن، یان هاوشیوهی تر، ئەمانه هه موو داوای تۆبه یان لی ده کریت و هه له ی هه لویست و راستی ئە حکامی شهرعه که یان بو پروون ده کریته وه، ئە گهر ههر له سه ر هه لویستی خۆیان سوور بوون ئە وه کافر ده بن، پیش ئە و ئیقامه حوجهیه ئە و حوکمه نایانگریته وه.. ههر وه کو که یاوه ران خوا لییان رازی بیت حوکمی کوفریان نه دا به سه ر قودامه ی کوری مه زعوون و هاوه له کانیدا که به هه له ئە وانیش ئاوا تیگه یشتبوون که شهر ب خواردنه وه دوا ی ئیان هیئان و ته قوا و دینداری ی زیانی نابیت! (ابن تیمیه / مجموع الفتاوی ۳۷۱/۷).

پیشتریش باس له م خاله کرا، گزنگ ئە وه یه له مه به سته که ی بگه یین که هه لال کردنی هه رامیک به قسه ش بیت ههر حوکمی کافر بوونی ئاشکرا و په نهان ده یگریته وه، بی ئە وه ی ته ماشای مه رجی (ئیعتیقاد به دل) ی تیدا کرابیت.. چونکه ئە مه یان مه رجی مورجیئه کانه..

ئیینو ته یمیه ده فه رمووی: ههر که سییک ئە و شته ی که به کوپرای زانیان هه رام بوو ئە و به هه لالی ناساند یان ئە و هه رامه ی به کوپرای زانیان هه رام بوو ئە و به هه لالی ناساند یان ئە و حوکمه شه رعیه ی گوپی که کوپرای زانیانی له سه ره، ئە وه به کوپرای زانیان و شه رعناسان کافریکی مورته دده.. چونکه به رای هه ندیک له زانیان ئە وه هوی هاتنه خواره وه ی ئە و ئایه ته یه که ده فه رمووی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ المائدة/۴۴. واته: ههر که سییک به وه حوکم نه کات که خوی گه وه ناردویتییه خواره وه ئە وانه کفرن. ئە مه ئە وانه ن که حوکم کردنیان به غه یری ئە وه ی خوا ناردویتییه خواره وه به هه لال زانیوو.. (ابن تیمیه: مجموع الفتاوی ۱۶۷/۳).

ئهمه ی شه یخوئیسلام ره حمه تی خوی لی بیت باسی کردوه که له ئیینو عه بباس و تاووسه وه هاتوه که مادام ئە و که سه ی حوکمی به غه یری په یامی خوی گه وه کردوه، ههر به گوناخی داناوه له دلدا پیی هه لال نه بووه، گوايه کوفری عه مه لی بچووکه، واته (کفر دون

ئەو ھى ھە دەيلىين ھە لۆيىستى نە گۆرى ئامى ئىبنو تەيمىيە بوو ھە لە
چەندىن كتيب و جيى تردا، ئەو ھى ھە كو بە لگە نە ويىستى ئيعتيقاد باس
كر دوو، لە وانە:

* ٺهڻ ڪهڙي به شهر يعني ٽي سلا مهو ڀاڄين ۽ ٺاڙين جي ڀاڱي ڏيئي ڏيکاري ٿو ته ڇا ڪم ٿيڻ ۾ ايندو. ڏيکاري ٿو ته ڇا ڪم ٿيڻ ۾ ايندو. ڏيکاري ٿو ته ڇا ڪم ٿيڻ ۾ ايندو.

ئیبینو تهیمییه کافرهو موناقه شهی تیدا ناکات، وه ک دهفه رمووی: ئهو که سهی به په یامی خواو پیغه مبهری خواوه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پابه ند نابیت کافره.. (منهاج السنة النبویة ۱۳۱/۵). که و ابوو بۆ ئه مه یان نکوولی کردنی شهرع یان نه بوونی قه ناعه تی ناخی کابرا مهرج، به لکو پیی وایه که ههر به گۆرینه که ی کافر ده بییت.. ئه مه ت له بیر بییت تا له تۆرو ته له ی مورجیته کانی سه رده م ده رچیت..

ئهمه به نیسه بت راو بۆچوونی ئهو زانیانه ی که وای بۆ چوون که ئهو کوفره ی ئهو ئایه ته ئاماژه ی پیی ده کات کوفری بچوو که و ههر به تاوانی گه و ره حسیبه نه ک کوفر، ئه مها زانیانی دیکه که زۆرینه ی سه له ف و خه له فن پییان وایه که ئهو کوفره ی ئهو ئایه تانه ئاماژه ی پیی ده که ن کوفری گه و ره یه و خواونه که ی له دین و ئوممه ته که ده باته ده ره وه، بیی ئه وه ی لا بکه ن به لای ئه وه وه که ئه مان ده فه رموون، وه ک نکوولی کردن یان به حه لّال زانین یان قه ناعه تی ناخ و شتی تری وا.. نا، ئه م زانا به ریزانه پییان وایه ههر واز هینان له شه ریه تی خواو خستنه که ناری، یان گۆرین و هینانی به دیلیکی دیکه بۆی، کوفری گه و ره یه و بکه ره که ی پیی له دین و ئوممه ت ده چیته ده ره وه.. وه کو ئیپامی ئیبینولقه بیم ده فه رمووی: له و زانیانه هه یانه وای ئایه ته که لیک داوه ته وه که ههر که سییک به ئه نقه ست حوکمی به غه یری ئه وه کرد که خوا ی گه و ره ناردویتییه خواره وه به و مهرجه ی نه زان نه بو بییت یان هه له ی له لیکدانه وه دا نه کرد بییت، ئه وه حه تمه ن به و حوکم پیی کردنه کافر ده بییت و کوفره که شی وه کو ئیپامی به غه وی له کۆرای زانیانه وه نه قلی ده کات کوفری گه و ره یه که له دین و ئوممه ته که ی ده بیاته ده ره وه.. (مدارج السالکین ۳۳۶/۱)..

خائیکی دیکه ی گرنگ ماوه ئاماژه ی پیی بده ین تا ناحه زیکی ره زاقورس لیمان راست نه بیته وه و بلی: جا خو ئهو شه رعه ی ئیوه ده لیلین هه مووی له خواو پیغه مبه ره وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه ها تووه! یان ئه گه ر

كابرا دروى ده كرد، ئهوى چه سپاندو پتتى ههواو هه وهسى خۆيه تى يان ياساو پيسايه كى ديكهيه و به درۆوه ده لى: ئه مه هه ر شه ريعه ته كهى خوايه! له وه لامى ئه م جوړه گومانانه دايه كه ئيامى ئينو ته يمييه ده فهرمووى: هه ر كه سيك بلى ئه مه شه ريعه تى خوايه، ئه وه بى چه ندو چوون كافر ده بىت، ئه مه هه ر وه كو ئه و كه سه وايه كه ده لى خوښ و مرداره وه بوو حه لاله! ئه گه ر بلى ئه مه هه ر راو بوچوونى خۆمه هه ر پىي كافر ده بىت.. (مجموع الفتاوى ۱۶۸/۳).

بروانه هه ر ئه و حوكمه قورسهى كه داو پتتى به سه ر ئه و كه سه دا كه شه ريعه تى خواى گوڤريووه كه كافر بوونه، داوه ته وه به سه ر ئه و كه سه شدا كه ده لى ئه مه راو بوچوونى خۆمه! چونكه مه سه له كه كوڤرا (ئيجماع)ى ئوممه تى له سه ره، راجو پىي نيه تا كه سيكى ديكه بىت و به راو بوچوونى خۆى رۆشن بىرمان بكات!

فه توای ئينو ته يمييه له مه ر ئه و كه سه دا كه شه رعى خوا ده خاته كه نار يان ده يگوڤريت يان هى تر دينيته شو پتى رۆشنه، هه موو ئه وانه به كافر ده زانيت و ده شفهرمووى كه كوفره كه يان كوفرى گه ورييه و پىي له دين و ئوممهت ده چنه ده ره وه، وه ك له جىيه كى ديكه دا ده فهرمووى: ئه وه ئاشكرايه كه هه ر كه سيك ئه و فه رمانه ي خواى گه وره كه له رپى نىردراوانى خۆيه وه سه لامى خوايان لى بىت فه رموويه تى بىكه ن، يان ئه و به ره له ستىيه ي له رپى ئه وانه وه فه رموويه تى مه يكه ن بخاته لاوه و په كى بخات و كارى پى نه كات، به پىي كوڤراى موسو لمانان و ديان و جوله كه ش به و كارهى كافر ده بىت.. (مجموع الفتاوى ۶۶/۸).

ئىنجا شه يخو لئىسلام ئينو ته يمييه ره حمه تى خواى لى بىت ئه و دوو لايه نانه روون ده كاته وه كه عاده ته ن پىچه وانه ي شه رعيان ليوه ده كريت، ده فهرمووى: هه ر پىچه وانه كارييه كى شه رى كه روو ده دات حه تمه ن له نه زانين و سته مكارىي و هه واو هه وه سه وه دىت، ئه مه ش له م دوو بواره دايه:

يه كه ميان كه چا كتره كه يانه: نه وه يه كه نه و ياسايه يان نه و شه رعه ي حوكمه كه ي پي كراوه له په يامي پيغه مبه ري كه وه وه رگير او كه حوكمه كه ي سردراو ته وه.

بواړي دوو ميان: نه وه يه كه پيشتر ياساو ريساي كه س نه بو وه ئيس تا له جي شه ريعه تي خوا يي ده هينري ته پيش و ده چه سپنري ت.. به هر حال خو هر ياساو ريسايه ك پيچه وانه ي شه رعي خواو پيغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بيت يان نه وه يه سردراو ته وه، يان شه ريعه ته و گور دراوه، كه سيك يان كه سانيك بي مؤله تي خوا يي دايانر شتو وه.. (مجموع الفتاوى ۳۸/۱۳).

پاشان په حمه تي خوي لي بيت نه و برياره بنبره ده دات كه هر كه سيك به و شه ريعه تانه وه پابه ند بيت كه هي پيغه مبه راني پيشوون كه به په يامي موحه ممد المصطفى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سردراونه ته وه (كه ده شفه رمووي: نه ميان چا كتره كه يانه) ليي قبول ناكري ت چ جاي نه وه ي خو ي له هه واو هه وه س و ديدى خو يه وه يان له ديدو بوچوون و هه واو هه وه سي كه ساني تر وه هينا بيتي! بويه ده فه رمووي: هر كه سيك پابه ند بوو به سردراوه كه له جياتي سره ره وه كه نه وه له سه ر ديني ئيسلام نيبه و به شوين كه وتووي هيچ پيغه مبه ري كيش هه ژمار ناكري ت، چونكه هر كه سيك شه ريعه تي پيغه مبه ران بگوريت و ياساو ريسايه كي ديكه بهينري ته جي، كاره كه ي باتله و ناشيت كه س شويني كه وي ت، چونكه كوفري جوله كه و ديانه كانيش هر ئاوا بووه كه خوي گه و ره ده ر باره يان ده فه رمووي: ﴿أَمَلَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ﴾ الشورى ۲۱. واته: دياره شه ريكي و ايان هه يه كه بو خوي گه و ره يان داناوه كه ياساو ريسايه ك ده رده كه ن كه خوي گه و ره ري ي پي نه داون..^(۱)

(۱) حافز ئينو كه ثير له كتيبى (البدایة والنهاية ۱۲۸/۱۳) دا ده فه رمووي: هر كه سيك نه و شه ريعه ته پا كه په وايه ي بو موحه ممدى كوتا پيغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ *

به ماندها بۆمان دهرده كه ویت كه ئا ئه وهی (سه له فی) یه كان به

[illegible]

(۱) ئەدى كەسىپكە بە شەرى ئاپلىيۇن و كرۇمەر و جۇرچ بۇشەوہ پاينەند بىت
 حوكمى چى دەيتت؟!

دهوروخولیدا دین و دهچن زۆر ههلهیه و پر پهلهیه، ئهوهی ئهوان سواری
سههری خۆیان بوون بۆی و دهیانهویت به ناوی سهلهفهوه خهڵکی له
بیدعه کهی خۆیان کۆکه نهوه، تهپکهیه و ههر گیله پیاوی پێوه ده بیّت!
دهنا ئه و سهلهفیتیهی خۆیان پێوه هه لړۆسکاندوووه و ره سمی جهژنی له
په ناوه ده گرن ههر توێکله داری گهنده له و ناوه پۆکی به کرمی جههمیتی
خوراوه! ئه وهی ئه وان وا ده زانن بۆ هه موو حوکمی به کافر دانانیک
ده بیّت بزانیّت که کابرای کافر له ناخی خۆشیدا کافریتیه کهی به سههر
خۆیدا هیناوه! ههر گیزه گیزی زهرده والیه و ههنگوین وه به رههم ناهینیت،
ئهوی شاره زاشیان بوو زوو ده کهوێته راوه دوو نانیان و ده یانداته بهر
میشکوژ!

*** ... *** ... ***

ھەر كەس يېك كەم يېك لە تو يۆ ئىنە ۋە ي عىلىمىدا خۇي مانىدو كات و
 فىرقە گومراكان بناسىتە ۋە؛ زوو بۆي دەر دەر كە وىت كە (سە لە فى) يە كانى
 ئەم سە ر دەر مە ھەر ناويان لە رىزى ئە ھلى سوننەت و جە ماعە تە دەر نا لە
 راستىدا كەرە جە ھىمىن، ھەر لە بەر ئە ۋە شە رەنگى سە لە فىان لە خۇ داۋە
 تا نە ناسرىنە ۋە كە سە ۋزە ۋە ميوە ي پلاستىكىن! جا بۆ ئە ۋە ي كە شفىش
 نە بن ئامادە ن ھە زارو يە ك تە دلىس بكن، ھە ق و باتل تىكە ل دەر كە ن
 و دەر كە نە چەرە دوو كە ل؛ تاليت تىك چىت و نە زانىت خە رىكى چىن!
 سە ىرى نووسىنە كانى (عە لى ھە لە بى) كە بۆ سە رخستنى مە زھە بە كە ي
 خۇي كە خوزلانى مورجە ئىيە چۆن قسە بە دەم زاناي ۋە كو ئىمامى
 ئىبنو كە شىرە ۋە دەر كات!

عەلى حەلەبى ھەرچەندە دەزانىت كە ئىمامى ئىبنو كەشىر رحمة تى
خوای لى بىت ئەو كەسە بە كافردادە نىت كە شەرىعە تى خوا
دە گوڤىت، ھەر بە گوڤىنە كە بە كافرى دادە نىت بى ئەو ەى لاکات بە
باسى ناخى دڭ و نكوڤلى كردن و بە حەلڭ زانىنەو، بەلام دىەو یت ملی
دەقە كانى ئەو بەرەو لای مورجە ئىبە تىبە كەى خوڤى باداتەو!

ئىمامى ئىبنو كەثير رحمە اللہ دەر بارەى تە تار كە شەرىعە تى خويان لادابوو، ياسقيان هيتابوو شويىنى و حوكميان پى دە كرد، دة فەر مووى: ئايا حوكمى جاهيليه تيان دە وىت؟! كى لہ خوى گە و رە حوكم و داوهرى خە لكانىك باشتر دە كات كە لہ دىنداريان دلىا بوون. ئىبنو كەثير دة فەر مووى: خوى گە و رە لىرە دا سەرزە نشتى ئەو كە سە دە كات كە وازى لہ حوكمى خوى پەروەردگار هيتاوە - كە هەموو خيرىكى لہ خۆ گرتوووە لہ هەموو خراپە يە كىش دوورە - واز لہم خىرە دىنىت بۆ بەرنامەى كەسانىك كە هەر هەواو هەوەس و راو بۆچوونى كەسانىكە، كە خويان پەسەنديان كە دوووە و بى ئەوەى رەزامەندى خوى لە سەر بىت، يان شەرىعە تە كەى خوا بىگريتهووە ئەمەيان كە دوووە بە ريساى داوهرى و حوكم! ئەمەش وەكو ئەوەيه كە ئەهلى جاهيليه ت (پيش

ئیسلام) گومرایی و نەفامیتییه کە ی خۆیان دەهیناو بە دیدو رای خۆیان دایان دەپشت و دەیانکردە یاسای داوهری، یان وەکو ئەوەیە کە تەتارەکان حوکمی پێ دەکەن، کە لە سیاسەتی پاشایەتی خۆیانەو هیناویانە، دیدو رای جەنگیزخانێ پاشای خۆیانە، ئەو بەرنامەیه کی بو داپشتبوون و ناوی نابوو (یاسق)^(١)، کە بریتییه لە کتییکی کەشکۆلی ئەحکام و یاسا کە لە چەندین شەریعەتی جودا وەری گرتوو وە ک شەریعەتی جولەکەو دیانەکان و شەریعەتی میللەتی ئیسلام و هی تر، زۆر ئەحکام و برگەو بریاریشی تێدا یە کە هەر لە هەواو هەوەسی خۆیەو داپشتوون، ئیتر دواتر لای کور و نەو کانی بوو بە یاسا و پرسیارێ کە شویێ کەوتوون و خستوو یانەتە پیش حوکمی قورئانە کە ی خواو سوننەتە کانی پیغەمبەرەو صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حوکمی هەر کەسیک لەوانە واکات (دایرێت یان داوهری پێ بکات) کوفرە، پێ کافر دەبێت و پێویستە جەنگی دژ بەرپا بکریت تا دەگەرێتەو سەر حوکمی خواو پیغەمبەری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، تا داوهری بە غیری حوکمی خواو پیغەمبەرە کە ی صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لە هیچ شتیکی کەم یان زۆردا ناکات.. (تفسیر القرآن العظیم / لابن کثیر ٦٧/٢).

کاتیک عەلی حەلەبی هەستی کرد کە ئیمامی ئیبنو کەثیر تە کفیری ئەو کەسە دەکات کە شەریعەتی خوا دەخاتە کەنار یان لێی دەگۆرێت

(١) وادەزانم ئەو ی لە فارسیدا پێی دەلێن یاساغ هەر ئەم یاسقەیهو ئەوان چونکە ق دەکەن بە غ ئاوی لێ هاتوو، کوردیش یان لە فارسیه وەرگرتوو، یان هەر لە زەمانی تەتارەو لای ماو تەو بوو بە یاساغ واتە مەمنوع، پاشان بوو بە یاسا.. والله اعلم. گرنگ ئەوەیە زاراوێ کێ زۆر گونجاو چەسپاوه بو بە کارهینانی لای ئیسلامیان، چونکە لە مێشک و کلتووری کوردیدا بریارە کانی حوکمەتە کە بەرامبەر شەرع دانراوه، بۆیە کوردهواری کە دەیانەوێت کێشە ی کۆمەلایەتی خۆیان چارەسەر بکەن، دەلێن یا بە مەلایە ک شەرعمان کات، یان بە بیبەینە دادگاو یاسا بۆمان یە کلا بکاتەو! کەوابوو یاسا شتی کەو شەرعی شتیکی تر.. (کریکار).

یان حوکم بە یاساو رێسای پێچهوانەی شەرع دە کات دەستیکی کەوتە ئەملاو دەستیکی کەوتە ئەولا! ئەوجا بۆ خۆ قوتار کردن سێ تەختە رزیووی کردە بە لەم:

یە کەم: هەولیدا کە قەولە کە ی ئینو کە شیر تایبەت بکات بە حوکمی تەتارەو؛ بۆیە دەلی: ئەو پەیهەندی تەنھا بە تەتارەو هەیه! ئینجا کەوتە وێزە ی تەتار کە چەند کافرو خراپە کارو خوێنریژ بوون، ئەمە هەلاتن و خۆدزینەو هیه، چونکە تایبەت کردنی حوکمی شەرع بە رووداوێکی تایبەتەو باتلە.. ئەمە جگە لەو چەواشە کاریی و تەدلیسە ی کە لە فەتواکە ی ئینو کە شیردا کردویتی، چونکە ئەو ی خوێندەواری هەبیت و دەقە کە ی ئینو کە شیر بخوینیتەو دەبینیت کە ئەو دەفەر مووی: ئەهلی جاهیلییەت و تەتار کە هەیانبوو هاتبوو ناو ئیسلامەتییهو، ئەمانە ی کردبوو نمونە ی ئەوانە ی کە حوکمی شەرعیان خستۆتە لاو و یاساو رێسای دیکەیان خستۆتە شوینی و حوکمی پێ دە کەن، ئینو کە شیر بۆ هەر یە کەیان نمونە ی هینابوو تا بواری ئەو تیکە لاوی و تایبەت کردنە ی حەلەبی دەیهویت نەمییت! باسە کە ی ئینو کە شیر لە سەر دوو پۆلە کافرە، یە کە میان ئەهلی جاهیلییەت و دوو میان تەتارە، بۆ هەر یە کە شیان نمونە دینیتەو دەیاناسینیت ئینجا حوکمی هەردوولایان دە کاتەو بە یە ک، چونکە ئەو ی کە کۆلکە ی هاوبەشی حوکمە کە یە ئەو یە کە هەردوولایان شەریعەتی خویان خستۆتە کەنارو لە لای خۆیانەو یاساو رێسای دیکەیان هیناوتە جێی و حوکمی پێ دە کەن..

دوو هەم: دوای ئەمە حەلەبی پەنای بردۆتە بەر درۆیه کی ئاشکرا کە دەلی ئینو کە شیر تەتاری هەر بەو هەندە تە کفیر نە کردوو کە شەریعەتی خویان گۆریوو بە لکو لە بەر ئەو ی کە ئەوان (درۆیان کردوو و مەبەستیان ئەو بوو کوفر بکەن)! بۆیە دەلی: ئەو بۆیە تە کفیری کردن چونکە تەتارە کان بە ئەنقەست و کە لـلـهـرە قی خویان نکوولییان لە حوکمی شەرعی خوا کرد.. (التحذیر ل ۱۵). ئەمەش وا نییه.. حەلەبی وا دەزانیت

و هک به ئاسان به‌سەر کهسانی خۆیاندا بازی داوه به‌سەر ئیمه‌مانانیشدا باز ده‌دات! خوای گه‌وره هەر زوو مه‌کرو فیلله‌که‌ی فه‌زح کرد، چونکه هەر که‌سی‌ک بچیتته‌وه سەر ته‌فسیری (ئیبینو که‌ثیر ۹۸/۲) له ته‌فسیری (ئایه‌تی ۴۵ ی سو‌ره‌تی المائدة) دا ئه‌وه پ‌وون ده‌بیتته‌وه که ئه‌وه‌ی حه‌له‌بی ده‌یه‌ویت به زمانی ئیبینو که‌ثیره‌وه پ‌یکی خات ر‌یک ناکه‌و‌یت! چونکه ئه‌وه‌ی حه‌له‌بی له‌وه‌وه نه‌قلی ده‌کات له‌سەر جوله‌که‌کانه نه‌ک له‌سەر ته‌تارو مه‌غۆل! ئه‌م به زۆر ملی قه‌وله‌که‌ی ئیبینو که‌ثیر به‌ره‌وه ئه‌ولایه ده‌شک‌ییتته‌وه که خ‌وی ده‌یه‌و‌یت! ده‌نا ئه‌و باس له جوله‌که‌کان ده‌کات که چ‌ون به نکو‌ولی کردنی حوکمی شه‌رعی کافر بوون.. جا پ‌روانه ئه‌و فیل‌کارییه‌ی کاکه‌ی (سه‌له‌فی) ده‌یکات؟!

ئاخر له‌به‌ر ئه‌م فیل و چه‌واشه‌کارییه‌یه که هه‌میشه ه‌وشداریی ده‌ده‌ینه موسو‌ل‌مانان که له کت‌یبه‌کانی عه‌لی حه‌له‌بی به حه‌زه‌ر بن.. پ‌یش ئیمه‌ش زانیانی تر ئه‌و ه‌وشداریییه‌یان داوه‌ته موسو‌ل‌مانان، که‌سی‌کی وه‌کو دکتۆر محمد أبورحیم له کت‌یبه‌که‌یدا (تحذیر الامة من تعلیقات الحلبی علی أقوال الائمة / جامعة العلوم التطبيقیة چ ۱/ ۱۹۹۷)..

سییه‌م: حه‌له‌بی له کت‌یبه‌که‌یدا (صیحة‌ النذیر) هه‌ولی ئه‌وه‌ی داوه ه‌وکاری ته‌کفیرکردنی ئیبینو که‌ثیر بۆ ئه‌و که‌سه‌ی شه‌ریعه‌تی خوای گۆ‌ری‌ووه، ئیعتیقاد بیت نه‌ک کردار! تا به حسابی خ‌وی مه‌سه‌له‌ی ته‌کفیر زه‌بت و ره‌بت کات! به‌لام ناچار بووه قسه‌ی وا به ده‌م ئیبینو که‌ثیره‌وه دروست کات که ئیبینو که‌ثیر نه‌یفه‌رمووه! زۆر به جورئه‌تیشه‌وه در‌وی به‌ده‌م ئه‌م ئیامه‌ به‌پ‌ریزه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ته‌وه دروست کردووه! ده‌نا توخوا مه‌عقوله‌ عه‌قیده‌ی ئیامی ئیبینو که‌ثیر هەر وه‌کو عه‌قیده‌ی (حه‌له‌بی) و (جه‌هم) بیت؟!

پ‌رۆره‌وه سه‌یری ده‌قه‌که‌ی ئیبینو که‌ثیر بکه‌ره‌وه‌و ورد دیقه‌تی بده‌ داخ‌و هیچ شت‌یکی لی ده‌فام‌ریتته‌وه که حه‌له‌بی بیکاته به‌لگه‌ی ئه‌و ته‌دلیسه‌ی کردو‌یت‌ی؟! بزانه به هیچ کلۆج‌یک ئیامی ئیبینو که‌ثیر ده‌فه‌رمو‌وی که

مه رجه بۆ كافر بوونى ئەو كەسەى شەرىعەتى خۆى گۆرىووه يان لادان و گۆرىنى شەرىعى بە حەلّال زانىووه، لە ناخدا ئىعتىقادى كافر بوونى هەبووبىت، يان جەخت لەو دەكاتهووه كە هەر بەو نەدى گوفتارىكى كوفرىن يان رەفتارىكى كوفرىن لە يەك كەتەوت كە بەهەنەى شەرىعى نەبوو پىي كافر دەبىت.. پروانە ئىمامى ئىبنو كەتير دەربارەى ئەو كەسانەى كە حوكميان بە ياسا دەكەن چى دەفەرمووى: هەر كەس يەك ئەو شەرىعەتە پاكە رەوايەى بۆ موحه مەدى كۆتە پىغەمبەر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتۆتە خوارووه واز لى بهىنىت و داوهرى خۆى بباتە لای ئەو شەرىعەتەى پىش ئەو كە بە دىنە كەى ئەم نەسخ بوونەتەووه (حوكميان سەردارووهتەووه) كافر دەبىت، چ جەى كەس يەك كە دەبباتە لای ياسق و ئەوى پى قبوولە، چ جەى ئەو كەسەى كە حوكمى ياسقە كەش لە پىشتر دەگرىت و هى ئەوى پى باشترە لەو خوارووه پىغەمبەر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟! هەر كەس يەك وا بكات، ئەو بە كۆرا (ئىجماع) ى هەموو موسولمانان كافرە.. (لبداية والنهاية ۱۱۹/۱۳).

*** ... ***

بهندى دووهم

رهواندنه وهى گومان و به لگه ي مه د خه لى و
پالانته وانانى (سه له فيتى) له (باب الكفر) دا

* گومانى یه کهم *

مه به ستنى کافر بوون له گوشتارو کردارى کوفریندا مه رجه بۆ به کافر دانان

شیخی ئەلبانىی رەحمەتى زۆر هەولێ دەدا بە لگە لە سەر ئەو
بۆچوونەى بهیڤیتەوه که گوايه هەر که سێک گوشتاریک یان کرداریکی
کوفرینی کرد، ئە گەر مه به ستنى کوفر نه بوو پیت پیتی کافر نابیت!
یه کێک لهو به لگانهى که زۆر پشتی پێ ده به ست حەدیسى کابرایه
که پیش مردنی وه سیتی کرد که ئە گەر مرد بیسووتینن و سووتوو هەى
له رۆژیکى رەشه بادا به هه وادا بدن تا خواى گه و ره نه توانیت کۆى
کاته وه و سزای بدات..

شیخی ئەلبانىی رەحمەتى له شریتى (منهج الخوارج) دا که یه کێکه
له زنجیره شریته کانى (الهدى والنور ژماره کهى ١/٨٣٠) ده فەرمووی:
(لو كان كُفْرًا، فَالْكُفْرُ لَا يُغْتَفَرُ بِنَصِّ الْاِيَةِ، لَيْسَ كُفْرًا لِأَنَّهُ لَمْ يَقْصَدْ
الْكُفْرَ). واتە: به کوفر حسیب ناکریت، چونکه کوفر به پیتی ده قی
ئایه ته که لیخوش بوون نایگریته وه.. که وابوو مادام مه به ستنى کوفر
نه بووه پیتی کافر نه بووه.. له شریتى (الکفر کفران) يشدا که (تسجیلات
بیت المقدس) له عه مان بلاوى کردۆته وه ده ربارهى کافر نه بوونی ئەو
کابرایه ده فەرمووی: (إِنَّهُ كُفْرٌ لَمْ يَكُنْ مَقْصُودًا فِي الْقَلْبِ، لَمْ يَكُنْ مَعْقُودًا
فِي الْقَلْبِ). واتە: ئەو کوفریکه مه به ستنى دلی له سەر نه بووه، له دلدا
بریارى له سەر نه دراوه.. واتە شیخی رەحمەتى پیتی وایه که کاره کهى
کابرا بۆ خۆى کوفره و بکه ره کهى له دین و ئوممه ته که ده کاته ده ره وه
به لام له بهر ئەوهى ئەم پیاوه له دل و ده روونیدا مه به ستنى ئەوه نه بووه
کافر بییت، به و کارهى کافر نابیت..

رە تکر دنه وهى ئەم بۆچوونه له چەند لایه که وه یه:

یه کهم: پیشتر باس له وه کرا که به مه رج وه رگرتنى (مه به ستنى دل
له کوفر کردندا) بۆ حوکمی ته کفیر کردنى که سێک که گوشتاریک

یان کرداریکی کوفرینی ئەنجامداوه، ئەوه بۆچوون و ھەلۆیستی (جەھەم) و شوێنکەوتوانیستی، ئەوه پێچەوانە ی بۆچوون و ھەلۆیستی ئەھلی سوننەت و جەماعەتە..

دووھەم: شیخی ئەلبانی بەردەوام ئەم بەلگە یی بۆ ئەوه دەھێنایەوه کە گوا یە ئەنجامدانی کوفر بە کردەوه مادام (مەبەستی کافر بوونی لە ناخەوه لە گەلدا نەبێت) بە کوفری گەورە حسیب ناکرێت. بەلام دیارە ئەلبانی رەحمەتی خوای لێ بێت لە ھێنانەوی بەلگەو چەسپاندنی ئەم مەزھەبە بیدە یەیدا شەپرێوانە دۆش داماو نەیتوانی خۆشی قوتار کات.. چونکە بە کەمێک سەرنجدانە خودی ھەلۆیستە کە ی کابرا دەزانین کە ھەلۆیستە کە کردار نیەو ئیعتیقادە. کابرا لە مەبەستی دلیەو یەتی کە باوهری بە بێ دەسەلاتی خوای گەورە ھە یەو پێی وایە خوای گەورە ناتوانی ئاوا بە سووتووی کۆی کاتەوهو موحاسەبە ی بکات!

کەوابوو کابرا بەوه کافر نەبوو کە - وەکو شیخ لێی حالی بوو و بەرگری پێی لە بۆچوونی خۆی دەکات - گوا یە کوفریکی عەمەلی کردوو.. چونکە کابرا بە ھۆیەکی تر کافر بوو کە بریتی یە لە:

سێ ییەم: نەزانین.. ھەر کەسێک کە مترین ئاستی حوکمی شەرعی لە کیشە ی تە کفیردا شارەزا بێت دەزانیت کە نەزانین بەر بەستی کە بۆ تە کفیر نەکردنی کەسانی دیاری کراو.. دیارە کە خوای گەورە ئەم کوفرە ی لەم کابرایە ی نەگرت لەبەر نەزانینی بوو نە ک لەبەر ئەو ی مەبەستی کافر بوون نەبوو..

ئێ یامی ئێبنو تە یمی یە ی رەحمەتی دەفەرمووی: ھەمیشە ئەو فەرموودە یەم دەھێنایەوه کە لە سەحیحی بوخاری و موسلیمدا ھە یە، ئەم کابرایە گومانی لە توانای خوای گەورە ھەبوو، گومانی لەوه ھەبوو کە ئە گەر ببیتە خاک و خۆل خوای گەورە ناتوانیت کۆی کاتەوه! باوهریشی وابوو کە ناتوانیت! ئەمەش بە کۆرا (ئێجماع) ی موسوڵمانان کافر بوونە، بەلام ئەو نەزان بوو، موسوڵمانیش بوو؛ لەوه دەترسا کە

خوای گەوره سزای بدات.. (مجموع الفتاوی ۱۴۸/۳).

به هۆی ترسی له خوای گەوره نه زانییه وه خوای گەوره لێی خۆش بوو، هەرچه نه داواکهی له کۆره کانی هه لهش بوو به لام خوای به خشنده پاداشتیشی دایه وه، به لام له لوتفی خواوه بۆی بوو به خێرو رڤا به سه ریدا!

شیخی ئیسلام ده فەرمووی: ئەم کابرایه که وتبووه ناو نه زانین و گۆمانه وه، نه زانیی ئه وهی که خوای گەوره ئیسک و پروسکی پواوی خه لکی کۆده کاته وه ئینجا زیندوویان ده کاته وه و لێیان ده پرسیتته وه ئەمهش دوو ئەسلی گرنه گه:

• **یه که میان:** په یه ونه دی به خوای گەوره وه هه یه که بریتیه له باوه ر پێبوونی، به وهی که توانای به سه ر هه موو شتی کدا هه یه.

• **دووه میان:** په یه ونه دی به رۆژی دوا ییه وه هه یه، که باوه ر بوونه به وهی خوای گەوره ئەم مڕۆقه زیندوو ده کاته وه و پاداشتی کرده وه کانی ده داته وه..

ئەم کابرایه به شیوه یه کی گشتی ده یزانی که خوا هه یه و قیامهت هه یه و سزاو پاداشت هه یه، کرده وه یه کی چاکه ی ده رپویه که ترسانیتتی له خوای گەوره که زیندووی ده کاته وه و سزای ده دات، له به ر ئەم پره باوه رهی که به خوای رۆژی دوا یی هه یوو و کرده وه ی چاکه شی پیکرد، خوای گەوره لێی خۆش بوو. (مجموع الفتاوی ۲۶۳/۱۲).

*** ... ***

* گومانی دووهم *

دلخۆش بوون به كوفر كردن مه رجه بو به كافر دانان

شیخی ئەلبانی ڕەحمەتی خۆی لێ بیت زۆر جار بو
سەر خستنی بۆچوونی خۆی کە گوايه (بو به کافر دانانی
کە سییک کە گوشتاری کوفرین یان کرداری کوفرینی ئەنجامداوه،
دەبیست به ئەنجامدانی کارە کە ی دلخۆش بوو بیت، دەنا به کافر
دانانریت) به لگەشی ئەو ئایەتە یه کە خۆی گەورە دەفرمووی:

﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ
وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا ۖ فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِنْ رَبِّ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾

النحل / ۱۰۶-۱۰۷. واتە: هەر کە سییک دواي موسوڵمان بوونی کافر
بیستەوه، مەگەر کە سییک لە ژیر تین و فشاردا ناچار ی کافر بوون
بکریتەوه، کافر نابیت بهو مەرجە ی دلی پر لە باوەر ماییت، بەلام
کە سییک کە به کافر بوونی دلخۆش بیت ئەوانە خوا غەزە بیان لێ
دەگریت و سزای زۆر سەختیان دەبیست. چونکە ژیا نی دونیا یان پی چاکتر
بوو لە ژیا نی دواو ژیا نی، خۆی گەورەش پێنمای ی کافران ناکات.

ئەم بۆچوونە پێی راستی نه گرتوو، له بهر ئەوه ی:

یه کەم: نه ده بوو شیخ خۆی لەم لیکدانەوه مورجیانه بدات، ده بوو
لەسەر پێسا شەریعیە کە پڕۆیشتایه کە هەمیشە دووبارە ی دە کردەوه کە
دەیفەرموو: (دەبی بگەر پێنەوه سەر قورئان و سوننەت، به تیگە یشتنی
سەلهف)، لەم هەلوێستە شدا دەبوو وای بکرایه.. بەلام ئایا بۆچی لەم
باسە دژوارەدا وای نه کرد؟ بۆچی لەم کێشە خەتەرەدا کە هەزاران زانا
شوین هەواو هەوەس کە وتن تێیداو پێیان تێیدا هەلخلیسکاو ری و
شوینی سەلهفی سألحی ئەم ئوممەتە یان تێدا بزر کرد؟! بۆچی ئەمیش
کە وتە شوینی ئەوانە!؟

شیخ محمدی کوری عبدالوہاب رحمہ تی خوی لی بیت دہرباری
 ھمان ثایت دہفہرمووی: خوی پھروہردگار کہسی لہ حوکی ئو
 ثایتہ دہرنہ کردوہ ئیلا ناچارکراویک نہبیت کہ ھیشتا دلی بہ باوہر
 ئاودانہ، ئہما غیری ئہمی بہ کافر داناوہ، جائیتر رھفتارہ کوفرینہ کہی

له ترساندا کردبیت یان له بهر خاتران، یان له ترسی دهرنه کردن و جینه هیشتنی که سوکارو عه شرت و مال و حال، یان بو سو عبهت و یاری و مه زاقی خوی و هاوده نگانى خوی کردوون یان بو ههر شتیکی تر.. ئایه ته که ئەم حوکمەى له دوو لاوه تیدا پروون و ئاشکرایه:

یه کهم: ئایه ته که ده فهرمووی: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ﴾ النحل / ۱۰۶. جگه لهو که سهى خراوه ته ژیر تین و فشاره وه و ناچار کراوه، حوکمى ئایه ته که هه مووان ده گرته وه جگه لهم ناچار کراوه.. دیاره که سیکی که ناچار ده کریت بو ئه نجامدانى گوشتاریکه یان کرداریکه، خو کهس که سیکی تر ناچار ناکات که ده بییت باوه ری له ناخدا به شتیکی هه بییت!

دووهم: کهه خوای گه وه ره ده فهرمووی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ النحل / ۱۰۷. چونکه ژيانى دونیا یان پى چاکتر بوو له ژيانى دوا پوژيان.. ئەمه پروون کردنه وهى هوکارى کوفر کردنه که یانه که له بهر ئەوه نییه ئیعتقادیان وایه، یان نازانن، یان رقیان له دینه که یه، یان کافر بوونیان پى خوشه، به لکو له بهر ئەوه یه که ژيانى دنیا یان هه لباردووه و پشکیکی ئەمیان پى باشتر بووه له ژيانى پوژى دوا یى بویه فه زلی ئەوه یان داوه به سه ر دینه که دا.. (کشف الشبهات ل ۴۳).

شه یخولئیسلا م ئیبنو ته یمییه ده باره ی هه مان باس ده فهرمووی: (لو كان التَّكْلُمُ بِالْكَفْرِ لَا يَكُونُ كُفْرًا إِلَّا إِذَا شَرَحَ بِهِ الصَّدْرُ لَمْ يَسْتَتْنِ الْمُكْرَهَ فَلَمَّا اسْتَتْنَى الْمُكْرَهَ عَلِمَ أَنَّ كُلَّ مَنْ تَكَلَّمَ بِالْكَفْرِ غَيْرَ الْمُكْرَهَ فَقَدْ شَرَحَ بِهِ صَدْرًا فَهُوَ حُكْمٌ وَلَيْسَ قَيْدًا لِحُكْمِ) (ابن تیمیة: الصارم المسلول ل ۱۷۸) واته: ئەگەر ئە نجامدانى ره فتاری کوفرین په یوه ندی به پی خوش حالى و دلخوش بوونه وه بوایه، ناچار کراوی لی دهرنه ده کرد، ئیستا که ناچار کراوی لهو حوکمه ده رکردووه، ئەوه نیشان ده دریت که ههر که سیکی ره فتاری کوفرینی ئە نجامدا به مه رجیک ناچار نه کراییت، ئەوه خوی له خویدا به کافر بوونه که ی دلخوش بووه، ئەمه حوکمه نه ک مه رجی

له شویئیکی تری هه مان کتیبدا ده فهرمووی: (ومعلوم اَنَّهُ لَمْ یُرَدْ بِالْکُفْرِ هُنَا اعتقاد القلب فَقَطْ لِأَنَّ ذَٰلِكَ لَمْ یُکْرَهَ الرَّجُلُ عَلَیْهِ، وَهُوَ قَدْ اسْتَشَى مَنْ أُكْرِهَ) (ابن تیمیة: الصارم المسلول ل ۵۲۴) واته: دیاره لیبردا مه بهستی له باسی ئه و کوفره ئه وه نییه باوه ریک بیت و ته نها له دلدا چه سپا بیت، خو ئه مه ئه و باسه نییه که کابرای له سه ر ناچار کراوه، که ئه سه لهن ناچار کراو له و حوکه کراوه ته دهره وه..

خو له فزه که وانهاتووه بفهرمووئ: (وتی و باوه‌ری و ابو) به‌لکو به
 راشکاوئ ده‌فهرمووئ: (ئو که‌سه‌ی بی ئه‌وه‌ی ناچار کرابیت وتی)..
 که‌وابوو هر که‌سیک که‌قسه‌یه‌کی کوفرینی کرد ئه‌وه که‌وتوته به‌ر
 غه‌زه‌بی خواو حه‌تمه‌ن سزایه‌کی به‌ژان ده‌دریت، چونکه به‌وه کافر
 بووه، مه‌گه‌ر ناچار کرابیت له‌سه‌ر کردنی ئه‌و قسه‌یه؛ ئه‌میان به‌ر
 لیخوش‌بوون ده‌که‌ویت به‌و مه‌رجه‌ی ناچارکراو دلی پر له‌باوه‌ر مابیت و
 ئیانه‌که‌ی لاواز نه‌بووبیت.. به‌لام ئه‌میش ئه‌گه‌ر له‌ژی‌ر ناچار کردنه‌که‌دا
 به‌خوش‌حالی‌یه‌وه قسه‌ کوفرینه‌که‌ی کرد، ئه‌میش ناچاریه‌که‌ی لی
 قبول ناکریت و به‌و قسه‌ کوفرینه‌ی کردویتی کافر بووه..

که و ابو پوخته ی حوکه که ئەو یه که (هەر که سییک گوشتاریکی کوفرینی کرد، پێی کافر دەبێت جگە لەو که سه ی ناچار کراوه له سه ری و دلی پر له باوه ر ماوه.. بۆ ته ئکید له وه شه که خوای گه وه ره ده فه رمووی: ﴿لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ التوبة ۶۶. واته: تازه ئیوه به ته ئکید دای باوه ر هینانه که تان کافر بوونه ته وه.. یه عنی به کردنی قسه ی کوفرین کافر بوون، ئەمه له کاتی کدایه که ئەوان له ناخیاندا باوه ریان وا نه بووه و پێشیان راست نه بووه.. ئەمه باسو خوا سیکی دوور و درێژه.. (الصّارم المسلول ل ۵۲۴).

* گومانی سډیهم *

(مه دخنه لیه کان و پالانته وانانی سهلهفی) ده لښ: زانایان له گهل ئیمه دان

(حه له بی) خوی هیناو برد تا کلاوی مورچه ئیه تی خوی بکاته سه ری ئیمامی ئیبنولقه ییمی ره حمه تی و به ئیمه مانانیش بلځ نه وه تا زانای وا له گهل بچوونه که ی ئیمه دایه.. به لام ئه مه ی بو نه چوو ه سر، چونکه خوینده واران ی شهرع نه و ئیمامه به ریزه دهناسن و ده زانن عه قیده ی چونه.. ئهم (حه له بی سه له فی) یه ده بو و ریزی خوی و نه و ئیمامه به قه دره و نه قل ی خوینه رانیشی بگریت و نه و چه واشه کارییه نه کات، نه ده بو و ئیمامی ئیبنولقه ییم بخته ریزی جه همی کوری سه فوان و هاو بیرانییه وه، به لام وا دیاره هزی خو سه رخستنی نه و ری چه وته ی پی گرتوته بهر.. نه وه ش نه و زه یمن کویری و دلره شییه یه که خوی مه زن باسی فهرمو وه خوا لاماندا: ﴿فَاتَّهَاتَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَرُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ الحج/۶۷: خوی گه و ره بیننه کان کویر ناکاته وه به لکو زه ینه کان کویر ده کات له و دلانه ی وان له سینه دا..

(حه له بی) له ئیمامی ئیبنولقه ییمه وه ئهم قه وله نه قل ده کات: (والکلام اذا لم یرد به قائله معناه، اما لعدم قصده له، أم لعدم علمه به، او أنه أراد غیر معناه، لم یلزمه ما لم یرد به بکلامه، هذا دین الله الذی أرسل به رسوله) (الحلبی: التحذیر ل ۷۲) وآته: نه گهر قسه یه ک بکه ره که ی مه به سستی مانا که ی نه بو و بییت، چ له بهر نه وه ی مه به سستی نه بو وه وا بلځ، یان له بهر نه وه ی په ی پی نه بر دو وه نه یزانیوه، یان له بهر نه وه ی مه به سستی کی تری لی هی هه بو و، پی وه ی پابه ند ناکریت.. نه مه ش نه و دینه ی خوی گه و ره یه که به پیغه مبه ری خویدا ﷺ ناردویتی..

(حه له بی) ئا به و شیویه له ئیبنولقه ییمی ره حمه تی نه قل کردو وه تا وا تیبگه یه نییت که ئیبنولقه ییمیش وه کو ئهم ده لښ: (بو به کافر دانانی بکه ری ره فتاریکی کوفرین مه رجه بکه ره که مه به سستی له و کاره ی کافر بوون بی و پیشی خوشحال بیت)! نه مه ی له شوینیکی تریشدا

هيناهو ته وهو چيرو ڪي جهجججي ڪوري عيلا تي خوالي پازي بيت
هيناهو ته وهو. (شريت رد شبهة التڪفيرين / تسجيلات الميلم - مراڪش).

شیکردنه وه و پەت کردنه وه ی گومانە کە ی (حە لە بی) لە چە ند
لایە نێ کە وه به:

یه که م: پیشتر ئه و جیاوازیانه مان دیاری کرد که و ا له نیوان (ئه نجامدانی کرداری کوفرین به ئه نقه ست) و (ئه نجامدانی کرداری کوفرین به مه بهستی دل)، و تمان که حو کمی ئه هلی سوننهت و جه ماعهت دهر باره ی یه که میانه، به لام جه همیه و هاو بیرانیان قسه یان له سه ر دو وه میانه، ئه ویش نه ک له سه ر به کافر دانانی بکه ره که، به لکو له سه ر حسیب کردنی کاره که که کرداری کی کوفرینه!

(حه له بی) به ئه نقه ست ها تووه دوو مه سه له ی تیکه ل کردووه:
(مه سه له ی به کافر دانانی گشتی) و (به کافر دانانی که سی دیاریکراو)،
(سه له فییه کانی بهر سییبهرو مه دخه لییه کان و پالانتیه وانانی سه له فی) زۆر
جار ئهم حیه لو هه و الانه ده که ن..

أ- ئىمامى ئىبنولقەيىم وە کوھەر يەكېك لە پېشەوايانى سەلەفەو
باوەرى واىە کە کردەوہ جوۆرى واى ھەيە کە ھوکى کوفرى گەورەى
بەسەردا دەدرىت، بى ئەوہى مەبەستى بکەرە کەى بە نەزەرى ئىعتىبار
وہر بگىردىت، بەلام (حەلەبى) و ئەمسالى ئەو وە کو پېشتر پروومان
کردۆتەوہ باوەريان واىە کە مەرچە کەسى بکەر کردەوہ کەى بە حەلال
بزانىت و لە ئەنجامداندا مەبەستى کافر بوونى ھەيىت!

ئىبنولقەيىم دەفەر مووى: (وَأَمَّا كَفْرُ الْعَمَلِ فَيَنْقَسِمُ إِلَى: مَا يُضَادُّ الْإِيمَانَ وَالْإِيَّ مَا لَا يُضَادُّهُ، فَالْجُودُ لِلصَّنَمِ وَالْإِسْتِهَانَةُ بِالْمُصْحَفِ وَقَتْلُ النَّبِيِّ وَسَبُّهُ يُضَادُّ الْإِيمَانَ) (ابن القيم: كتاب الصلاة ل ٢٥). واتە: كەردارى كوفرىن دەبىت بە دوو بەشەو: ئەو ەى كە پىچەوانەى باو ەر ەو ئەو ەى كە پىچەوانەى باو ەر نىيە، سوجدە بردن بۆ بت و سو كايەتى كەردن بە قورئان و كوشتنى يىغەمبەرو جىئو پىدانى لەوانەن كە پىچەوانەى

باوەرن.

ب- ئیھامی ئیبنولقەیم و پیشەوایانی ئەھلی سوننەت چوار مەرج دادەنێن بۆ بە کافر دانانی ئەو کەسە دیاری کراوەی کرداری کوفرینی لێوە دەرکەوتوو، کە پیشتر باسمان کردن، لەوانە:

۱- ئەنجامدانی کوفەر کە بە ئەنقەستی ک پیچەوانەی هەلەو ئەوی لە حوکمی ئەودایە، وەک: نوستن و سەرخۆشبوون و شتی وا.

۲- بە زانینی پیچەوانەی نەزانی و پەڕی پێنەبردنەو کردبێتی.

۳- سەر بەستییەکی وای بووبێت کە پیچەوانەی ناچارییە.

۴- مانای بەلگەو هەنجه تە شەرعیەکان و لای رۆشن بیت، بواری لیکدانەوێ تری شیاوی بۆ نەمینیتهوه..

ئەگەر کەسێک بە پێی ئەو خاڵانەی سەرەو کرداریکی کوفرینی لێوە دەرکەوت، ئەو بە کافر دادەنرێت، ئەگەر یەکیکیشیانی بۆ بو بە عوزر کوفەر کە لەسەر ناکەوێت، مەگەر خۆی مەبەستی کافربوون دەر بپرێت، لەم حالەتە تایبەتییدا حوکمی کوفەر عەمەلییە کە دەری لەسەر نەماوە، مەگەر خۆی بە قەوڵیکی کوفرین یان بە کرداریکی کوفرین تەعبیر لە کافربوونی ناخی بکات. نموونە لەسەر ئەو: کەسێک گوشتاریکی کوفرینی لێوە بیسترا، بەلام دواي تەحقیق لیکردن دەرکەوت کە ناچار کراوە لەسەری، یان بە هەلە لە دەمی دەرچوو، ئەمە بە کافر دانانرێت مەگەر مەبەستی کافربوونی خۆی راگەینیت، بەوێ کە مەبەستی کافربوون بوو و خۆش حالە بە ئەنجامدانی رەفتاری کوفرین، لەم حالەتەیدا ناچار بوونی یان بەر بەستی تری کافربوون نایگریتەوێ حوکمی کافربوونی بەسەردا دەچەسپیت..

جا دیقەت لەمە بدەو هەلۆیستی مورجیئە کۆن و (سەلهفیەکانی بەر سێبەر و مەدخەلیەکان و پالانتەوانانی سەلهفی) بەپێنەرەو بەرچاوی خۆت کە چۆن شتەکان تیکەل دەکەن!

ئىمامى ئىبنى تەيمىيە لىبارە ۋە دىفەر مۇۋى: (ولكن من شرّ بالكفر صَدرًا من المُكْرِهين فَإِنَّهُ كَافِرٌ أَيْضًا) (ابن تيمية: الصَّارِمُ الْمَسْلُولُ ل ٥٢٤).
ۋاتە: ھەر كەس يىك لى ئاچار كراۋە كان بى كوفر كىرنە كەى خۇشحال بىت ئەۋىش كافر دىبىت.

كه ئەمەت بۆ ڤوون بۆوه، ئەوه بزانه كه ئيامى ئىبنولقەيىم دوو
 مەرجى (مەبەستى كافر بوون) و (خۆشحال بوون بە كوڤر كردن) ـه كهى
 بۆ ئەو كهسه كەدوو به عوزر كه ڤەفتارىكى كوڤرىنى به هۆى نه زانين
 يان ههله كردن يان جۆريكى ليكدانه وه يان ناچار كردنه وه ئەنجامداوه،
 نه ك بۆ هه موو بكهري ڤەفتارى كوڤرين. هه ر وه كو ئەوهى ڤيى به
 هه ججاجى كورى عيلات (الحجاج بن علاط) دا خوا ليى رازى بيت..

چیرۆکی ئەم یاوەره بەرپۆزه وه کو بهیهیقی له ((دلائل النبوة ٢٦٥/٤-٢٦٦)) و (ابن الاثير الجزري له الكامل في التاريخ ١٥١/٢) و (ابن كثير له البداية والنهاية ٢١٦/٤) ڕیوایه تیان کردووه، وه کو ئیپامی ئەحمەدو بهیهیقی له معه مەره وه ڕیوایه تیان کردووه که فەرموویه تی: گویم له سابیتی بونانی بوو له ئەنەسه وه دهیگێڕایه وه که فەرموویه تی: که پیغه مبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** به سه رکه و تووی چوو ناو خه یه ره وه وه فه تحی کرد، هه ججاجی کوپی عیلات هاته خزمه تی و فەرمووی: ئە ی پیغه مبهری خوا سامان و که سوکارم له مه که که جیهیشتوو، ده مه وی بیانیه تی، ئە و په یانه م له سه ر سووک که، که پیم داویت (یه عنی وا حسیب که به یعه تم هیشتا نه داویت) تا له وه نازاد بم قسه ت پی بلیم و قسه بکه م، پیغه مبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ڕیی دا چی ده لی ڕپییدراو بیّت!

نہینى حوكمى ئەمە لەو دەايە كە حەججەجى كورى عىلات ھەرچى
قەسەيە كى بە پيغەمبەرى خوا ﷺ وتيبت لە دڵ و دەروونیدا
مەبەستى كوفر كردن نەبوو، دەنا ئەو دەبوو بە رپچكەي ھەموو
موسولمانپك كە ھەر كەسپك بپەويٹ سەرۆھ و سامانى لە دەست

دوژمن دەر بهیڤیت بچیت و جنیو به پیڤه مبهری خوا ﷺ بدات! ئەمە رەفتاریک نییه قبوڵ بکریت، چ جایی ئەوەی بیته حوکمیکی شەرع..

نهیانی بە کافر دانەنانی ئەم یاوەرە بەرێزە لە قسەوتن بە پیڤه مبهری خوا ﷺ لەوە دایە کە حوکمیکی تایبەتە بە مافی خودی پیڤه مبهری خوا ﷺ خۆیەو.. پیڤه مبهری خوا ﷺ دەیتوانی لەو مافە خۆی بۆ هەر کەسیک بیهویت تەنازول کات.. بۆیە ئیمامی ئیبنو تەیمییه دەفەر مووی: پیڤه مبهری خوا ﷺ بۆی هەبوو لە ژیاڵی بەفەری خۆیدا، چۆن خۆی دەبویست، لە هەر کەسیک لەوانە جانیان پێ ددا، خوش بوایە، بەلام ئەمە لەسەر ئوممەتە کە فەرزه بۆیان نییه تەنازولی لێ بکەن و لە کەس خوش بین لەوانە جانی بە پیڤه مبهری خوا ﷺ دەدن، چونکە ئەوە بەلگە نەویستە کە هەر کەسیک لە موسوڵمانان جانی بە پیڤه مبهری خوا ﷺ دایان دواي مردنی سوکایەتی پیکرد ئەوە کافرە و خۆینی حەلالە.. (ابن تیمیة: الصارم المسلول ل ٢٢٦).

ئائەمەت لە بیر بیت نەبادا بکەویتە تەونی جالجالۆ کەیی مورجیئەو (سەلهفییه کانی بەر سەیبەر و مەدخەلییه کان و پالانتەوانانی سەلهفی) سەردەمەو..

تەنازل کردنی پیڤه مبهری خوا ﷺ لە مافیکی خۆی هۆیەکی تایبەتەو رێ لە حوکمی بە کافر دانانی ئەو جنیودەرە ناسراوە رێپیدراوە گرت، بۆیە بەو قسانە کە کەردبوونی کافر نەبوو مەگەر پێیان خوشحال بوایە، حالی ئەو و حالی ناچار وەکو یەکیان لێ هاتوو.. بەلام هەر کەسیک بێ هەبوونی ئەو رێپیدانە، یان بێ ئەوەی ناچار کرابیت، یان بەر بەستیکی تری حوکمی کافر بوونی هەبیت جانی دابیت، حەتمەن بە پێی کۆرا (ئێجماع)ی شەرعیانسان کافرە و خۆینی حەلالە، کەسێش غەیری مورجیئە پیچەوانە ئەم بۆچوونەیان نەبوو.

ئەمما ئەو كەسەي كە رەفتاریكى كوفرىنى لىۋە دەرگە وتووۋە، بەلام بەرەستىكى شەرىعى ھەيە كە ناھىيائىت حوكمى كافر بوونى بدريت،

وه كو ئه و چوار خاله‌ی پیشتر هینامانه‌وه یان هۆیه کی تاییهت به سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئه‌وه نه ئیامی ئیبنولقه‌ییم نه یه کینکی تر له پیشه‌وایانی سه‌له‌فی ئه‌م ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ته ئه‌وه ناکه‌ن به مه‌رجی حوکم نه‌دانی که گوايه له دَلّی خویدا مه‌به‌ستی کافر بوون نه‌بووه! که‌س ئه‌مه ناکات به مه‌رج غه‌یری مورجیئه‌کان..

له روانگه‌ی ئه‌م تیگه‌یشته‌وه‌یه که ئیبنولقه‌ییم ره‌حه‌تی خوی لێ بی‌ت دوو‌دَل و پارا نه‌بوو له ده‌رکردنی حوکمی کافر بوونی ئه‌و که‌سه‌ی به سوعبه‌ته‌وه یان به گالته‌کردنه‌وه یان به لاقرتی و تانه‌و ته‌شه‌ر لێدانه‌وه ره‌فتاریکی کوفرین ئه‌نجام ده‌دات، بێ ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر بکاته مه‌رج که مورجیئه‌ ده‌یکه‌ن که ده‌لّین: (ده‌بێ له دَلّ‌ه‌وه نیازی کافر بوونی هه‌بووبیت). بۆیه ده‌فه‌رمووی: به پیچه‌وانه‌ی گالته‌جارو سوعبه‌تچیه‌وه که حوکمی که‌وتنی ته‌لاق و کافر بوونه که ده‌یان گریت‌ه‌وه، ئه‌گه‌ر کابرا به سوعبه‌ته‌وه وتنی، ئه‌وه حوکمی شه‌رعی هه‌ردووکیان (ته‌لاق که‌وته‌ که‌و کافر بوونه که‌ی ده‌که‌ویت‌ه‌ سه‌ر، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی وتنه‌ که‌ بووه (وتنه‌ که‌ نه‌ک مه‌به‌ستی ته‌لاق‌دان و کافر‌بوون له دَل و ده‌روونیدا)، سوعبه‌ت کردنه‌ که‌ی بۆی نابیت به به‌ربه‌ستی ده‌رنه‌کردنی حوکمه‌ شه‌رعییه‌ که‌ به پیچه‌وانه‌ی ناچارو هه‌له‌ویژو بیر‌چووه‌وه که خاوه‌ن عوزرن و چاو‌پۆشییان لێ ده‌کری‌ت.. (ابن القیم: إعلام الموقعین عن رب العالمین ۷۶/۳).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر قسه‌ که‌ی بۆ گالته‌و لاقرتی کرد‌بوو، با مه‌به‌ستی ماناکه‌شیان نه‌بووبیت، شه‌رع حوکمی ئه‌وه‌ی ده‌دات که به‌لّی ماناکه‌شی مه‌به‌ست بووه، وه‌کو ئه‌و که‌سه‌ی که گالته‌ به کافر بوون ته‌لاق که‌وتن و ماره‌یی و گیرانه‌وه‌ی ئافره‌تی تۆراو ده‌کات.. (ابن القیم: إعلام الموقعین عن رب العالمین ۱۳۲/۳).

ئه‌مانه‌ فی‌ربه‌ با (حه‌له‌بی) و مه‌له‌بی دینه‌ که‌ت لێ تێک نه‌ده‌ن، خوی گه‌وره‌ش به‌رچاومان رۆشن‌تر کات، گومانمان له دَل و ده‌رووندا

نەهێت و حەقمان زیاتر بوو روون کاتەوێ نیشانمان دا..

ئەمە بە نەسبەت حَال و دۆخی کەسیکی دیاری کراوەوێیە، بەلام بە شیوەیەکی گشتی ئەم کێشەییە بە پێی ئەو پرسیارەییە کە شەخۆلێسلام دەربارەیی دەفەرمووی: (وَبِالْجُمْلَةِ فَمَنْ قَالَ أَوْ فَعَلَ مَا هُوَ كُفْرٌ كَفَرَ بِذَلِكَ، وَإِنْ لَمْ يَقْصِدْ أَنْ يَكُونَ كَافِرًا، إِذْ لَا يَقْصِدُ أَحَدُ الْكُفْرِ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ) (ابن تیمیة: الصارم المسلول ل ۱۷۸). واتە: بە شیوەیەکی گشتی ھەر کەسیک گۆفتاریک یان کرداریکی کوفرینی ئەنجامدا، پێی کافر دەبێت، بەمەبەستی کافر بوونیشی نەبووبێت، خۆ کەس مەبەستی کافر بوونی راناکەنێت، مەگەر خوا حەز کات!

*** ... ***

كوټاى باس

خوا كړدى هه نجه تى (سه له فیه كانی بهر سیبه رو مه دخه لییه كان و پالانته وانانى سه له فی) — بان كه میك بنېر كړدو به لگه ی شه رعیمان له سهر دیدو پیناسه و بوچوونیان هیڼایه وه و سه لماندمان كه (سه له فیه كانی بهر سیبه رو مه دخه لییه كان و پالانته وانانى سه له فی) بوچوونی مورجیته یان تیخزاوله، له باس و پیناسه ی باوهر (الایمان) دا حالیان شپه و مورجیته ییته ییه كه یان پیوه دیاره، له باس و پیناسه ی كافر بوون (التكفیر) دا ویرانترن و ده لئی له م سهرده مه دا به نوینه رى مورجیته ی كۆن هاتوونه وه! به لآم له دادو و یژدانى زیندووش نییه نكوولى كړدى رهنجیان له لادان و رادانى بیدعه و زیندو كړدنه وه ی سوننه ت، به تایبه تى رهنجى شیخی ته لبانیى رهنجه تى له وه هه موو خزمه ته گرنګ و گه وره یه ی به سوننه تى پیغه مبه رى خواى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كړدو وه و به رده وام داواى به فهرمووده وه پابه ندبوونى كړدو وه و ئوومه ته كه ی هانداه ئه وه نده ته قلید گه را نه بن، به رده وام داواى له سوږى ده كړد له شیركیات و بیدعه خو پپاریزن، له حزبیه كانی داوا ده كړد ئیسلام نه كه نه قوربانى حزبیه تى خویان.. ئه م بانگه وازه ی بنه ماو ئوسوولى ئیسلامن بویه هه موو له گه لیدا هاوده نګین.. هه میشه ده مانه ویت به دادو رپزه وه باس له رهنجى خیریان بكه یین، چونكه ناشیت له بهر هه ندیك هه لویستی هه له چاو له چاكه كانیان بقوچینیین.. ئیامى ئیبنو لقه ییم ده فهرمووى: جا هه ر كه سیك هه له ی كړدو وازى لى بهیڼریت، كه س باسى چاكه كانی نه كات، خو هه موو زانست و پیشه سازى و ئه زموونه كان به هه دهر ده درین، مه شخه لیکى رى نامینیت و هه موو به رده بازه كان ژيرو ژوور ده بن.. (مدارج السالكین ۳۹/۲).

ئیمه وا ده لیین تا ئه وه نده دادو ئینساف رپچاو كه یین كه پارسه نګی پى بیته دى، نه بادا ئیمه ش وه كو (سه له فیه كانی بهر سیبه رو

به لام ته وهی له گه ل شیخی ته لبانی و (سه له فییه کانی بهر سیبهرو مه دخه لییه کان و پالانته وانانی سه له فی) ی سه رده مدا جیاوازین، تهو مورجیئه ییه تی و جه همیتییه یه که تیی که وتوون و سووریشن له سه ر لاف و گه زاف لیدانی سه لامه تی عه قیده که یان، که واش نییه.. چونکه بهرنامه ی خویندنی شه رع ی و بانگه شه که یان له خویندنی عه قیده که دا زور نوقسانه، ئیسلامه که یان بهش بهش کردوه، به شیکی سووک و ئاسانیان ده ست داوه تی که هیچ ده سه لاتداریکی کافرو مله وریان لی زویر ناکات! هه میشه هوشیان لای سه لامه تی خو یان و پاراستنی ژبانی بهر سیبه ر یانه! ته م هه لو یسته نامو یانه شیان له سه ر حسابی عه قیده و دینه که یه! زور پیچه وان ه ی مهنه جی پیغه مبه ران سه لامی خوایان لی بیت وه ستاونه ته وه.. ته وان سه لامی خوایان لی بیت پیناسه ی حه قیان پی ئه رکی خواویستی بوو، که چی ته مان له پیناسه ی حه قدا منجه منجیانه و له بهر خاتری حاکمه ره زاقور سه کان چه واشه کارانه پیناسه ی عه قیده که ده که ن!

که بیر ده‌خړینه‌وه؛ زوړ مله‌وران له‌سره له‌ی خوځان سوور ده‌بن و به داعیانې حه‌ق‌ناسدا هه‌لده‌شاخڼ و ده‌ست و ده‌میان دژبان ده‌خه‌نه کار! به جوړه‌ها ناو و نا‌وړه ناو‌زه‌دیان ده‌کن، له‌به‌ر خاتری حکومت‌ه‌کان به داعیانې حه‌ق ده‌لږن خه‌واریج، تا هاونه‌غمه‌ی دوژمنانې ناوه‌و ده‌ری بچرن! دژي هه‌موو زاناو که‌سایه‌تیبه‌کن که له‌گه‌ل خوځان هاوبیر نییه، چاویان به‌رایې نایات کو‌مه‌ل‌یکې ئی‌سلامی گه‌شه‌بکات، پښان ناخو‌شه

کهسیک له غهیری خۆیان نزیک بێتهوه، ده لێی مه عسو مییه تی شیعهیان
بو خۆیان پچریوه!

(سه له فییه کانی بهر سیبهرو مه دخه لیه کان و پالانته وانانی سه له فی)
هه ر چیه ک بن، هه ر چۆنیک بن؛ لای ئیمه موسولمانن ئه هلی قیبله ن،
هه ر ده بیت بیرخستنه وه یان بخهینه بهر ده ست، تکای خواناسانیان لێ
بکه ین تا برایه تی دینی له گه ل موسولمانانی تر دا نه پسینن، تا سینه فراوان
بن، حه قیان پێ گزنگتر بیت له خه ت و خا ل و شیوخ و شال.. تا ئه وه نده
شوین گومان و دوو دلیی نه که ون، تا بگه رینه وه سه ر ئه م دیده دینییه ی
له قورئان و سوننه ته وه هه له ینج راوه، تا نه فس و نه و سیان بخه نه لا وه
له گه ل موسولماناندا بکه ونه ری، نه ک ببه خزمه تکاری خۆرای حاکمه
مورته ددو مه لعوونه کان.. با هۆشیان له سزاو پاداشتی قیامه ت بیت و
له بهر خاتری خوا فه زلی ئه و دنیا بدن به سه ر دنیای به رده ستیاندا.. له
کو تایشدا پێمان چاکه بو بیرخستنه وه چه ند خا لیک راشکا وانه بخه ینه وه
پوو، چونکه هه میشه خوای کارزان بیرخستنه وه ی کردو وه به مایه ی
سوود، وه ک ده فه رمووی: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الذاریات/ ۵۵:

یه که م: پابه ندبوون به قورئان و سوننه ت به پێی تیگه یشتنی سه له ف
و پێشه وایانی ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت فه رزه، له گه ل په چاو کردنی
گۆراو نه گۆری ئه حکامه کانی شه رع، وه کو ئیمامی ئیبنو لقه ییم
ده فه رمووی: به په چاو کردنی کات و شوین و بارودۆخ و نیازو مه به ست
و کارو کاردانه وه..

دو وه م: کو بوونه وه و گردبوونه وه مان له سه ر عه قیده و به رنامه ی ئه هلی
سوننه ت و جه ماعه ت، وه کو زانست و موماره سه، چونکه به بێ گه رانه وه
سه ر عه قیده پا که وه بینا کردنه وه ی دیدو ری له سه ری، ئه سه ته مه سه ر
له نو ی ژیا نیکی ئیسلامیانه دا ری ژر بته وه، ئه مه ش به وه ده بیت که
پێ یازی پێغه مبه ری خوا ﷺ و یا وه رانی بکری ته نه خشه ی ری و
شیوازی کاری ئه و شه رعنا سانه بگری ته بهر که ئومه ته که شایه تی

سېيەم: پېكەو ګرېدانى بانگه‌وازي گشتيې خواويستي و په‌روه‌رده‌ى پشوو درېژى له‌سەر سەرچاوہى پاكي ئيسلام، دوور له هه‌موو خلتەو خوځ و په‌چاو‌کردنى چۆنيەتى شايه‌تيدانى هه‌قويستي و قوناغى مېلمانى و نه‌شونماي چەندو جوړ، هەر وه‌كو قوناغه‌كانى سېره‌ى پېغه‌مبه‌رى خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**..

۲۰۴

ئەگەر داعیانى ئىسلام و پىشپەرەوانى كۆمەلكارىي ئوممەتە كە
لايەنىكى ئىسلامە كەيان وازلېھىنا، يان لايەنىكى ژيان و واقىعە كەيان
ئېھمال كەرد، بۇ نمونە گوڭيان بەو نەدا كە عەقىدە كە چۆن دەچەسىيەت،

يان بهرنامه سياسىيه كه چۆن داده پيژرئيت و ده خريته بهرچاوان، يان وه سيله كاريگه ره كانى سيسته مى ئاراسته ي ئابوورى ئيسلامى ديارى نه كران، يان وه سيله و چۆنيه تى فه رمان به چاكه و بهر هه لستى له خراپه ديارى نه كران، يان هو كاري خو به هيز كردن نه گيرانه بهر، هه تمه ن خواى پهروه ردگار سهركه وتنى خو ي ده گريته وه و له جياتى خهريكه بوون به دوژمنانى خواوه، ناكوكى و پشيو ي ده كه ويته نيوان موسولمانان خو يانه وه و ئه مهش هه ر سه رده كيشيت بو ناكوكى و شهرو پيكدادانى موسولمانان له ناو خو ياندا.. بو شيكاري زياترى ئه م پيشه كى و ئه نجامانه بروه: (ابن تيمية: مجموع الفتاوى ٤٤/١٥-٤٥)، (محمد بوالنيت: الحركة الاسلامية و مسألة الافتراق ل ٨٧-٨٨).

*** ... ***

خواى گه و ره هه موومان بو پي پاستى خو ي پي نمايى بكات.. ئامين.

*** ... ***

ته واو بوو.

والحمد لله رب العالمين

سَهْرَچَاوَهْكَان

- ابن أبي شيبة، أبوبكر عبدالله بن محمد:
 - كتاب الايمان / تحقيق الالباني / الكويت.
- ابن الأثير، ابو الحسن علي الجزري:
 - الكامل في التاريخ / دار الكتاب العربي، بيروت - الطبعة السادسة.
- ابن تيمية، ابو العباس تقي الدين أحمد بن عبدالحليم:
 - مجموع الفتاوى / مطابع الرياض، الطبعة الاولى ١٣٨٢ هـ.
 - مجموع الفتاوى / تحقيق الجزار والباقر / الطبعة الاولى ١٩٩٧.
 - منهاج السنة النبوية / تحقيق د. محمد رشاد سالم، مكتبة ابن تيمية - القاهرة
 - الطبعة الثانية ١٩٨٦.
 - الصارم المسلول على شاتم الرسول: تحقيق محي الدين عبدالحميد، عالم الكتب ١٩٨٣.
- ابن الجوزي، عبدالرحمن:
 - موافقة صحيح المنقول لصريح المعقول: دار الكتب العلمية، بيروت / الطبعة الاولى ١٩٨٥.
- ابن حجر، أحمد بن علي العسقلاني:
 - تقريب التهذيب / عناية عادل مرشد - مؤسسة الرسالة: الطبعة الاولى ١٩٩٦.
 - تهذيب التهذيب / مؤسسة الرسالة - الطبعة الاولى ١٩٩٦.
 - فتح الباري شرح صحيح البخاري / تحقيق عبدالعزيز بن باز: دار المتب العلمية / بيروت - الطبعة الاولى ١٩٨٩.
- ابن حزم، ابو محمد علي الاندلسي:
 - المحلى بالآثار / دار الفكر.
 - الفصل في الملل و الآهواء والنحل: دار صادر - الطبعة الاولى ١٣١٧ هـ.

• ابن حنبل، أحمد الشيباني:

- المسند / دار صادر - بيروت.

• ابن خزيمة، ابوبكر:

- متاب التوحيد / تحقيق د. عبدالعزيز بن شهوان، الطبعة الخامسة ١٩٩٤.

• ابن رجب الحنبلي، عبدالرحمن بن أحمد الحنبلي:

- جامع العلوم والحكم / تحقيق شعيب الارناؤوط و ابراهيم باجس / الرسالة - الطبعة الثانية ١٩٩١.

- شرح علل الترمذي / تحقيق السامرائي، دار الكتب العلمية، الطبعة الثانية ١٩٨٥.

• ابن عبدالعزيز، عبدالقادر:

- الجامع في طلب العلم الشريف / الطبعة الثانية ١٤١٥ هـ.

• محمد ابن عبدالوهاب:

- اسباب نجاة المسؤول من السيف المسؤول.. وا لهناو (مجموعة التوحيد) مكتبة المؤيد - الطبعة الثالثة ١٩٩٦.

- كشف الشبهات / دار ابن خزيمة، الطبعة الاولى ١٩٩٧.

• محمد صالح ابن عثيمين:

- المجموع الثمين / مكتبة الثقافة - الطبعة الاولى ١٤١٦ هـ.

• ابن القيم، شمس الدين محمد بن أبي بكر:

- إعلام الموقعين عن رب العالمين / دار الفكر، بيروت / الطبعة الاولى ١٩٥٥.

- مدارج السالكين / تحقيق محمد حامد الفقي / دار الكتاب العربي، بيروت ١٩٧٢.

- الفوائد / دار النفائس / الطبعة الاولى ١٩٧٩.

- كتاب الصلاة / دار الفكر - الطبعة الخامسة ١٣٩٩.

• ابن كثير، ابوالفداء الدمشقي:

- البداية والنهاية / تحقيق أحمد ابو ملحم وآخرون - دار الكتب العلمية - بيروت / الطبعة الثالثة ١٩٨٧.

- تفسير القرآن العظيم / دار الفكر ت الطبعة الثانية ١٩٧٠.
- ابن ماجة، ابو عبدالله محمد بن يزيد القزويني:
- السنن / تحقيق محمد فؤاد عبد الباقي، دار إحياء التراث العربي ١٩٧٥.
- أبو بصير، عبدالمنعم حليلة:
- الانتصار لأهل التوحيد / نبيه..
- ابوداود، سليمان بن الاشعث السجستاني:
- السنن / الدار المصرية اللبنانية ١٩٨٨.
- ابوالرحيم، محمد:
- تحذير الأمة من تعليقات الحلبي على الائمة / جامعة العلوم التطبيقية، الطبعة الاولى ١٩٩٧.
- بكر بن عبدالله أبو زيد:
- تصنيف الناس بين الظن و اليقين/ دار العاصمة، الطبعة الاولى ١٤١٤ هـ.
- الخطاب الذهبي / مكتبة السنة.
- محمد ناصرالدين الالباني:
- التحذير من فتنة التكفير، دار الراية / الطبعة الاولى ١٤١٧ ع.
- التحرير لاصول التكفير (شريته) سلسلة الهدى و النور ١/٨٥٥.
- ثلاث مسائل مهمة (شريته) سلسلة الهدى و النور ١/٨٢١.
- حكم تارك الصلاة / دار الجلالين، الطبعة الاولى ١٩٩٢.
- سلسلة الاحاديث الصحيحة / الجزء الاول، المكتب الاسلامي - الطبعة الرابعة ١٩٨٥.
- سلسلة الاحاديث الصحيحة / الجزء السادس، مكتبة المعارف - الطبعة الاولى ١٩٩٦.
- الكفر كفران (شريته) تسجيلات بيت المقدس - عمان.
- من منهج الخوارج (شريته) سلسلة الهدى و النور ١/٨٣٠.
- البغدادي، عبدالقاهر بن طاهر:
- الفرق بين الفرق / دار الجيل ١٩٨٧.

• البغوي، الحسين بن مسعود:

- شرح السنة / تحقيق شعيب الارناؤوط و زهير الشاويش، المكتب الاسلامي، بيروت: الطبعة الثانية ١٩٨٣.

• بوالنيت، محمد المراكشي:

- الحركة الاسلامية ومسألة الافتراق و الفرقة الناجية / دار الاعتصام، الدار البيضاء / المغرب الطبعة الاولى ١٩٩٧.

• البيهقي، أبوبكر أحمد بن الحسين:

- دلائل النبوة ومعرفة أحوال صاحب الشريعة / تحقيق د. قلعجي / دار الكتب العلمية، بيروت / الطبعة الاولى ١٩٨٥.

• علي حسن الحلبي:

- التصفية والتربية / دار التوحيد، الطبعة الثانية ١٤١٤.
- رد شبهة التكفيريين (شريته) تسجيلات المسلم / مراكش ز
- صيحة نذير بخطر التكفير / نيه.

• سفر الحوالي:

- ظاهرة الارزاء في الفكر الاسلامي / منشورات جامعة أم القرى / مكتب الطيب.

• سعيد حوى:

- دروس في العمل الاسلامي / دار عمار بيروت ١٩٨٨.

• الدارقطني:

- السنن / عالم الكتب بيروت: الطبعة الرابعة ١٩٨٦.

• الذهبي:

- سير أعلام النبلاء: تحقيق شعيب الارناؤوط / مؤسسة الرسالة بيروت / الطبعة السادسة.

• سليمان، ابن عبدالله بن محمد بن عبدالوهاب:

- حكم موالاة أهل الأشرام و لهناو (مجموعة التوحيد) دا.

• الشاطبي، ابو اسحاق ابراهيم بن موسى بن محمد اللخمي:

- الاعتصام / دار الطكتب العلمية بيروت الطبعة الثالثة ١٩٩١.

- الموافقات في أصول الشريعة: شرح عبدالله دراز / دار الكتب العلمية الطبعة الاولى ١٩٩١ز
- محمد ابراهيم شقرة:
- هي السلفية / مكتبة ابن تيمية / الطبعة الاولى ١٩٩٢.
- الشهرستاني:
- الملل و النحل، حاشية الفصل / ابن حزم.
- محمد بن علي بن محمد الشوكاني:
- إرشاد الفحول / مؤسسة الكتب الثقافية الطبعة الرابعة ١٩٩٣.
- جعفر محمد بن جرير الطبري:
- جامع البيان في تفسير القرآن / دار لافكر بيروت ١٩٨٧.
- ابو جعفر الطحاوي:
- العقيدة الطحاوية / شرح الالباني / المكتب الاسلامي الطبعة الثانية ١٩٩٣.
- ابو القاسم بن الحسن اللالكائي:
- شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة / تحقيق سعد حمدان / دار طيبة / الرياض الطبعة الثانية ١٩٨٥.
- محمد بن عبدالرحمن المباركفوري:
- تحفة الاحوذى بشرح جامع الترمذي / دار الكتب العلمية بيروت الطبعة الاولى ١٩٩٠.
- ابو عبدالرحمن أحمد بن شعيب النسائي:
- السنن / دار المعرفة بيروت الطبعة الاولى ١٩٩١.
- ابو زكريا محي الدين بن شرف النووي:
- صحيح مسلم بشرح النووي / دار الفكر بيروت، الطبعة الثانية ١٩٧٨.

پێڕست

- ٦ ئەم کتێبه
- ٩ رێره‌وى باس
- ١٤ چەند هه‌لۆیسته‌یه‌ک
- ١٤ ١- سەله‌فیی ده‌رویش
- ١٨ ٢- ئەم سەله‌فیتییه زه‌ره‌رى بۆ په‌زه‌کان نییه.
- ٢٧ ٣- ناسکه سەله‌فیی گۆل به‌ده‌م!
- ٣٤ ٤- سەله‌فیتی، یان ئەسپه‌ دارینه‌ که‌ی جه‌ژن؟
- ٤٣ کۆبه‌ندى یه‌ که‌م
- به‌ندى یه‌ که‌م: عه‌قیده‌ی مه‌دخه‌لى و پالانتەوانانى سەله‌فى له‌ پیکهاته‌ی
- ٤٤ باوه‌ردا!
- باسى یه‌ که‌م: مه‌دخه‌لى و پالانتەوانانى سەله‌فیتی کام جله‌ی مورجیئه‌یان
- ٤٥ پۆشیوه‌؟
- ٥٤ رێره‌ویک بۆ باسى دووهم
- باسى دووهم: مه‌دخه‌لى و پالانتەوانانى سەله‌فیتی له‌سه‌ر عه‌قیده‌ی
- ٥٦ (مُرَجَّةُ الْفُقَهَاء)ن!
- باسى سییه‌م: با ئیامی ئیبنو ته‌یمییه‌ حه‌ که‌م بیته‌؛ ئە گه‌ر راست
- ٦١ ده‌که‌ن!
- باسى چواره‌م: حوکمی ئەو که‌سه‌ چیه‌ که‌ ده‌لیته‌: کردار مه‌رجی باوه‌ر
- ٧٠ نییه‌؟
- به‌ندى دووهم: په‌واندنه‌وه‌ی گومان و به‌لگه‌ی مه‌دخه‌لى و پالانتەوانانى
- سەله‌فیتی له‌ پیناسه‌و پیکهاته‌ی باوه‌ردا: باسه‌کانی (باب الایان) ٧٣
- رێره‌و بۆ شیکاریی گومانى (سەله‌فى) یه‌کان له‌ (باب الایان) و (باب
- ٧٤ الکفردا)

باسی یہ کہم: جی و ری کردار لہ پیناسہی باوہردا ۸۱

باسی دووهم: ئه هلی سوننه ت کییه؟! ۸۷

✍️ **باسی سییه م:** شیکردنه وهی به لگهی مه دخه لی و پالآنته وانانی

٩١ (سه له فيتي) به فهرمووده‌ی دۆزه‌خيه کان.

۱۱۷ کۆبەندى دووهم

🖋 به ندى يه كه م: هه ئسه نگاندى عه قىده ي مه دخه لى و پالانته وانانى

۱۱۸ (سه له فیتی) له (باب الکفر) دا

باسی یہ کہم: کرداری کوفرینیش ہر وہ کویعتیقادی کوفرینہ۔ ۱۱۹

باسی دووهم: کهس لای مه دخه لییه کان و پالانته وانانی سه له فی کافر

نایبته‌وه! ۱۳۰

باسی سییہم: مہ دخہ لی و پالانتہ وانانی (سہ لہ فیٹی) لہ (باب الکفر) دا

له سهر عه قیده ی جه همییه کانن. ۱۴۷

به نندی دووهم: رهواندنه وهی گومان و به لگهی مه دخه لی و پالانته وانانی

(سه له فیّتی) له (باب الکفر) دا. ۱۸۵

گومانی یه که م: مه به سستی کافر بوون له گوفتارو کرداری کوفریندا

مەرجە بۆ بە كافر دانان. ۱۸۶

🌿 گومانی دووهم: دلخۆش بوون به کوفر کردن مه‌رجه بۆ به

کافر دانان. ۱۸۹

گومانی سییہ م: (مہ دخه لییہ کان و پالآنته وانانی سه له فی) ده لئین: زانایان

له گه ل ټيمه دان. ۱۹۳

٢٠١ ڪوٽايي باس

۲۰۶ سەرچاوه كان

۲۱۱ پیوست